

NHÂN LOẠI - GIÁC NGỘ - TÌNH THƯƠNG
MANKIND - ENLIGHTENMENT - LOVE (M.E.L.)
ỨNG DỤNG VÀ PHÁT TRIỂN NĂNG LƯỢNG VŨ TRỤ
UNIVERSAL ENERGY APPLICATION AND DEVELOPMENT
Website: mel.org.vn

BÀI GIẢNG THẦY LƯƠNG MINH ĐÁNG
Lớp 5.2 tại Bỉ, ngày 01/07/1996 đến 03/07/1996

Prof. Dr. Sir Master LƯƠNG MINH ĐÁNG
D.Ac.,M.D.(T.M.),Ph.D.,D.Sc.,K.St.J. (Knight Commander)
Albert Schweitzer Award 2001
Founder of MANKIND - ENLIGHTENMENT - LOVE

LỚP 5.2

LỚP ĐẶC BIỆT DÙNG LUÂN XA 6 ĐỂ TRỊ BỆNH

1/7/1996 – 3/7/1996

BELGIUM BỈ

1/7/1996

Thầy truyền điện.

Bây giờ anh chị em chuẩn bị ghi chép cho đầy đủ.

Hiện tại anh chị em đang học lớp luân xa 6 để trị bệnh. Do đó, đây là khóa thứ hai, một số anh chị em được học lớp này. Như anh chị em biết, trước kia khi trị bệnh, mỗi lần phải trị 2 phút. Nhưng bắt đầu anh chị em học lớp luân xa 6 này, thì luôn luôn phải dùng luân xa 6 để trị bệnh. Và khi dùng luân xa 6 trị bệnh, mỗi lần trị cho bệnh nhân, **mỗi luân xa tối đa là 30 giây**. Và trước khi anh chị em trị, thì anh chị em **trị luân xa 6 và 7 trước**. Có nghĩa là anh chị em dùng luân xa 6 của mình, nghĩ luân xa 6 và 7 của mình trước, 30 giây. Rồi tiếp tục những bệnh trạng nào, nằm ở luân xa nào, thì anh chị em dùng luân xa 6 của mình, **nghĩ ngay luân xa của mình** để chữa bệnh cho người đó. Thí dụ, người đó đang đau phổi, thì anh chị em nghĩ luân xa 6 và 7 của mình trước. Sau đó thì anh chị em nghĩ luân xa 5 của người đó, để giúp cho người đó bớt bệnh, hết đau. Sau cái phần anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh số 6, số 7 trước, và kế tục luân xa 5, để trị bệnh phổi. Và sau cùng thì anh chị em **nghĩ đến mạch máu**. Mạch máu chảy, **mạch máu của người bệnh**, nhớ ghi chú cho kỹ, 30 giây nữa. Là nếu người đó bị bệnh đau phổi, thì anh chị em trị tối đa 1 phút rưỡi mà thôi. Đó là một bệnh trạng, bệnh phổi. Có một số trường hợp, người đó bị bệnh tiêu

hóa, vừa bị bệnh phổi, vừa đau tim. Nói tóm lại người đó bệnh 3 luân xa. Thì trước tiên, anh chị em nghĩ tới luân xa số 6, số 7 của mình trước, 30 giây. Kế đó là luân xa 3, trong 30 giây, dành riêng cho bộ phận tiêu hóa; luân xa 4, trong 30 giây, dành riêng trị bệnh tim; và luân xa 5, bộ phận hô hấp, 30 giây. Tổng cộng 2 phút. Sau cái lần 2 phút đó rồi, thì anh chị em dùng luân xa 6, nghĩ mạch máu, mạch máu người ta, người bệnh đó nhé, 30 giây nữa, là tổng cộng 2 phút rưỡi.

Bây giờ anh chị em trị cá nhân cho một cá nhân. Anh chị em ngồi trước mặt người ta trị cũng được, hoặc giả trị đằng xa cũng được. Thí dụ ở Paris, trị cho ở Bordeaux cũng được. Nói tóm lại, trị đằng gần cũng được, đằng xa cũng được, giống nhau hết. Đó là một người trị cho một người. Từng người một, anh chị em trị cá nhân. Thì đặc biệt nhất, có một số kinh nghiệm vừa qua rồi, anh chị em trị bệnh nhiều quá, mà số lượng bệnh nhân càng ngày càng đông, anh chị em ít người quá, do đó tôi chấp thuận cho anh chị em khóa này, cũng như anh chị em đã học khóa trước rồi, khi nào anh chị em có 10 bệnh nhân, **10 bệnh nhân trở lên**, anh chị em lập danh sách, **sẽ trị bệnh tập thể**. Phải là 10 bệnh nhân, 9 cũng không được, 8 cũng không được, phải 10 bệnh nhân trở lên. Nói tóm lại, phải 10 bệnh nhân trở lên, thì tôi cho anh chị em trị bệnh tập thể. Mà trị tập thể, thì những động tác như sau, anh chị em ghi chú cho kỹ, về anh chị em thực hành, giúp cho người ta bớt bệnh và hết đau.

Thứ nhất, thì anh chị em nghĩ *luân xa 6 và 7 của mình, 30 giây*.

Xong rồi, sau 30 giây, thì anh chị em nghĩ luân xa 7 của mình, và phía tay trái của lỗ tai phía tay trái, 30 giây. Xong rồi, anh chị em nghĩ tới luân xa 7 của mình và phía lỗ tai phải, 30 giây.

Và *luân xa 5, trong 30 giây*

Luân xa 4, trong 30 giây

Luân xa 3, trong 30 giây

Và *Luân xa 2, trong 30 giây*

Sau phần trị như vậy, tổng cộng là 3 phút rưỡi, anh chị em *lọc máu*.

Mà anh chị em nhớ, khi anh chị em trị bệnh tập thể, 10 người trở lên, thì anh chị em *nghĩ mạch máu của mình*, đừng nghĩ mạch máu của người ta nhe. Tại vì tập thể 10 người trở lên, thì nghĩ mạch máu của mình, 30 giây nữa. Là tổng cộng 4 phút. Còn 1 phút sau cùng, thì anh chị em nghĩ tới *luân xa 6 và 7 của mình một lần nữa, phải 1 phút*.

Là tổng cộng 5 phút, dành riêng cho anh chị em trị bệnh tập thể, 10 người trở lên.

Dù trước mặt anh chị em, hoặc dù *đàng xa* của anh chị em, hoặc giả anh chị em nhiều bà con quá, nhiều bạn bè quá, anh chị em có thể là 10 nước, 5 nước, hoặc 20 nước, mỗi một nước 1 người, 2 người, 10 người cũng được. Anh chị em trị bệnh tập thể, không có gì trở ngại hết. Tuy nhiên, trước khi anh chị em trị bệnh *tập thể*, thì anh chị em phải có *một danh sách* rõ ràng, anh chị em đọc tên. Anh chị em nghĩ tên đó hết xong xuôi đàng hoàng rồi đó, thì bắt đầu anh chị em trị. Thì như vậy, sự hữu hiệu mới có kết quả. Chứ anh chị em không nhớ tên hết, thành ra đôi khi anh chị em 20 người, mà trị có 18 người, hoặc có 17 người, thì tội nghiệp cho những người mà anh chị em không nhớ. Do đó anh chị em phải *đọc tên hết*, biết tên hết, rồi bắt đầu trị tập thể cho người ta, trong vòng 5

phút, bao nhiêu người cũng được, mà phải tập thể, từ 10 người trở lên.

Bây giờ anh chị em thấy, có một số nhà khoa học hiện tại và trước kia đang nghiên cứu trong lãnh vực bộ não chúng ta bằng hệ thần kinh, để giúp cho nhân loại, giúp cho mọi người bớt đau và hết bệnh. Bằng hình thức, có 2 cái *tuyến ở trên đầu*, trên não chúng ta, đó là **tuyến yên, tuyến tùng**. Nếu 2 cái tuyến đó, anh chị em *kết hợp* lại thì chắc chắn chúng ta không bao giờ bị bệnh bị đau. Chẳng những chúng ta không bị bệnh bị đau, mà chúng ta có thể giúp cho người khác hết bệnh hết đau được.

Do đó có một số nhà khoa học hiện tại đang nghiên cứu dùng thuốc để kích thích những hệ thần kinh, kết hợp lại bằng 2 cái tuyến tôi vừa trình bày. Nhưng tới giờ phút này thì hoàn toàn bế tắc, không thực hiện được bởi những thuốc làm kích thích hệ thần kinh. Nhưng ngành Nhân Điện của chúng ta, bước đầu tiên, và cũng khóa đầu tiên tôi hướng dẫn trên 2000 người dùng luân xa 6 trị bệnh, vào tháng 12, năm 1995, tại Geneve ở Thụy sĩ vừa qua, thì kết quả hữu hiệu. Một số anh chị em dùng luân xa 6 chính mình bảo vệ sức khỏe cho mình, bảo vệ sức khỏe cho người khác, và giúp biết bao người hết bệnh hết đau, bằng luân xa 6. Và có một số anh chị em dùng luân xa 6 mình để nghiên cứu, làm cho những vi trùng ung thư, làm cho những tế bào ung thư dần dần tan biến, và mất đi. Đó là một sự tác dụng lần đầu tiên anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh. Trong tương lai ngành Nhân Điện chúng ta càng ngày càng phát triển mạnh thêm nữa, và anh chị em có thời gian và điều kiện, anh chị em tiếp tục học thêm nữa, thì chắc chắn anh chị em sử dụng *sixieme sens* của mình, luân xa 6 mình, trong lãnh vực điều trị bệnh, và ngoài lãnh vực điều trị bệnh khác nữa. Anh chị em giúp

cho mọi người. Tuy nhiên, cái lớp học vừa rồi, học có 3 ngày mà kết quả chưa bao giờ có trong lịch sử loài người., mà anh chị em đã giúp cho biết bao nhiêu người hết bệnh, hết đau. Thì đây là khóa học thứ hai. Tôi cũng hy vọng anh chị em cũng giống như khóa học trước, có điều kiện thuận tiện, có thời gian, thì anh chị em cố gắng, lấy cái năng lực của mình, lấy cái khả năng của mình sẵn có, thì anh chị em giúp cho mọi người, thì chắc chắn anh chị em sẽ được thành công trong nhiều lãnh vực khác nhau, mà đầu tiên thì anh chị em trị bệnh. Đi xa hơn nữa, anh chị em càng ngày giúp cho mọi người hết đau hết bệnh, anh chị em giúp cho mọi người ý thức được ngành Nhân Điện của chúng ta bảo vệ sức khỏe cho mình và giúp cho mọi người khác trong nhiều lãnh vực khác nhau, thì chắc chắn 2 cái tuyến tôi vừa trình bày với anh chị em trên não, đó là tuyến yên, tuyến tùng, khi mà nó kết hợp lại thì chắc chắn anh chị em sẽ có một sức mạnh vô biên.

Và tôi hy vọng anh chị em tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu trong lãnh vực Nhân Điện của chúng ta. Những khóa kế tiếp tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em ở Bangkok, đó là khóa đặc biệt vào tháng tám, đó là Khóa nghiên cứu tâm linh đặc biệt. Sau đó một số anh chị em học được khóa đó, tôi sẽ tuyển lựa anh chị em học được lớp 6, thì chắc chắn anh chị em càng ngày càng tiến thêm trong lãnh vực năng lượng vũ trụ, trong lãnh vực làm thế nào để 2 cái tuyến trên đầu của anh chị em kết hợp lại, thì chắc chắn anh chị em sẽ giúp đỡ nhân loại trong nhiều lãnh vực khác nhau, mà nền khoa học hiện tại đang mong muốn sự việc đó. Nhưng mà chúng ta, bước đầu tiên chúng ta sẽ thực hiện được kết quả. Mặc dầu kết quả chưa đạt được 100%, nhưng mà ít ra chúng ta cũng đạt được kết quả 50 – 60% rồi. Thì trên cái đà phát triển này, tôi hy vọng cái ngành Nhân

Điện chúng ta càng ngày càng mạnh hơn nữa, thì chắc chắn anh chị em sẽ đóng góp giúp đỡ cho nhân loại không ít.

Bây giờ có một số anh chị em trị bệnh người lớn cũng vậy, trẻ em cũng vậy. Khi anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh, thì anh chị em sẽ cảm nhận cái luân xa mình sẽ nóng, mặc dầu 30 giây. Có một số anh chị em vừa trị bệnh 5 giây, 10 giây, 15 giây, luân xa của anh chị em nóng, thì anh chị em stop liền, anh chị em dừng để 30 giây. Dù cho người lớn cũng vậy, dù cho trẻ em cũng vậy, anh chị em nhớ ghi chú cho kỹ cái điểm này. Ngoại trừ trường hợp trước 30 giây, mà luân xa của anh chị em không có nóng, thì anh chị em để tối đa 30 giây cho một luân xa mà thôi. Còn nếu mỗi luân xa anh chị em trị bệnh cho người bệnh, mà nếu *trước 30 giây nóng quá thì anh chị em stop liền*. Anh chị em sẽ đổi luân xa khác, trị bệnh tiếp tục cho người ta. Đó là cái thứ nhất.

Cái thứ hai, có một số anh chị em trị bệnh cá nhân cho người ta, mà khi anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh cho người ta, bằng luân xa 5 người ta bị bệnh chẳng hạn hoặc luân xa 3 bị bệnh, mà cái *luân xa của anh chị em lạnh, thiệt lạnh thì anh chị em ngưng, đừng trị nữa*. Anh chị em từ chối. Chắc chắn là điện năng không có vô luân xa người đó nữa. Do đó thì anh chị em từ chối bệnh nhân, đừng trị nữa. Tại vì người ta bệnh nặng, thì điện năng không hút vô cái luân xa nữa, thì anh chị em trị không có kết quả gì hết, do đó anh chị em từ chối. Đó, anh chị em sẽ ghi chú kỹ những điểm này, gặp những trường hợp đó xảy ra, mà một số anh chị em trị bệnh rồi, thì tôi sẽ cho anh chị em biết được, học kinh nghiệm này, và sẽ ghi chú cho kỹ, anh chị em thực hiện, giúp cho người đó bớt bệnh và hết đau. Hoặc giả bệnh nặng quá, anh chị em sẽ từ chối, chứ anh chị em trị cũng không có giá trị gì hết. Đôi khi anh chị em không biết người

ta, anh chị em trị bệnh đằng xa, người ta chết, anh chị em cứ trị hoài. Đó là một hình thức anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh cho người ta mà luân xa của anh chị em lạnh, thì chắc chắn không có tiếp thu điện năng được, người đó sẽ bệnh nặng và chết. Mà chết anh chị em không biết, anh chị em cứ trị hoài thì không được. Đó là những kinh nghiệm vừa qua mà một số anh chị em trị bệnh luân xa 6, thì tôi nhắc lại cho anh chị em biết, anh chị em ghi chú cho kỹ, gặp những trường hợp đó thì anh chị em cứ tự nhiên từ chối. Chứ để người ta chết mà anh chị em trị hoài đâu có được. Mà trị hoài thì luân xa của anh chị em sẽ lạnh hoài.

Đó là riêng anh chị em trị bệnh bằng luân xa 6. Có một số anh chị em bác sỹ y khoa ở Âu châu, ngoài vấn đề trị bệnh thuốc, anh chị em có khoa châm cứu giúp cho những người khác hết bệnh hết đau, do đó thì tôi sẽ chỉ cho tất cả anh chị em bác sĩ nào mà có hành nghề châm cứu giúp cho bệnh nhân. Thì cây kim chánh của mình, *mỗi cây kim châm cứu* những luân xa người ta bị bệnh và những vùng phụ cận bị bệnh, thì anh chị em đặt *tối đa 1 phút*. Tuy nhiên có một số anh chị em kinh nghiệm vừa qua, vừa châm cứu 1 cây kim lên luân xa 7, trong vòng 10 giây, 15 giây, hoặc 30 giây, thì cái luân xa 7 của ông bác sĩ đó lại nóng. Hoặc giả vừa châm cây kim ngay luân xa 5 của người bệnh, thì trong vòng 20 giây, 30 giây, cái luân xa của người bác sĩ châm cứu đó lại nóng. Thì gặp những trường hợp đó xảy ra là chính anh chị em châm cứu cho người ta, thì anh chị em đừng để quá 1 phút, anh chị em lấy cây kim đó ra đi. Thì giúp cho người ta bớt bệnh và hết đau. Chứ đừng để 1 phút. Do đó gặp những trường hợp đó xảy ra, thì anh chị em nhớ ghi chú cho kỹ, tôi dặn, tối đa thì 1 phút, nếu cái luân xa của anh chị em không bị nóng khi châm cứu người ta. Còn hoặc giả, *nếu trước 1 phút cái*

luân xa của anh chị em bị nóng quá, thì anh chị em rút cây kim người ta ra, thì luân xa của anh chị em hết nóng liền. Đó là dành riêng cho một số anh chị em bác sĩ hành nghề châm cứu. Anh chị em ghi chú cho cái điểm này, về anh chị em thực hiện, giúp cho người ta mau bớt bệnh và hết đau.

Đó là tôi chỉ cho anh chị em trong lãnh vực trị bệnh dùng luân xa 6 trị bệnh các luân xa khác. Bây giờ có một số anh chị em trị bệnh ngoài luân xa, có nghĩa là *vùng local* bị bệnh, thì anh chị em dùng *sixieme sens* của mình, nhớ, trị vùng *local* đó, cá nhân. Khi vùng *local* bị bệnh, anh chị em trị cá nhân, thì *ngĩ cái vùng local của người bệnh* đó. Thí dụ người ta bị ung thư ngực, thì anh chị em dùng luân xa 6 của mình, anh chị em nghĩ vùng đau nơi ngực của người bệnh, chứ không phải của anh chị em (anh chị em không có đau ngực). Đó là cá nhân anh chị em trị bệnh cho cá nhân thì những cái vùng *local* nào người ta bị bệnh, thì anh chị em dùng luân xa 6 của mình, anh chị em trị bệnh ngay vùng *local* của người đó bị bệnh. Thí dụ bây giờ, ở đàng xa, ở Marseille, người đó bị nhức đầu gối này, thì trước khi trị nhức đầu gối này, thì luôn luôn phải nhớ trị luân xa 6 và 7 của mình trước. Sau đó thì anh chị em mới nghĩ vùng *local* của người bị bệnh. Xong rồi anh chị em nghĩ mạch máu của người bị bệnh, lọc máu cho người bệnh. Nói tóm lại, nếu người đó bị đau ngực, thì tôi chỉ cho anh chị em.

Ung thư ngực: anh chị em nghĩ *luân xa 6 và 7* của mình trước, 30 giây. Sau đó anh chị em nghĩ *vùng đau ngực* của người bệnh, 30 giây. Và *lọc máu của người bệnh*, 30 giây. Tổng cộng 1 phút rưỡi. Đó là anh chị em trị cá nhân. Tuy nhiên khi anh chị em trị bệnh tập thể 10 người trở lên, thì anh chị em đừng có nghĩ vùng *local* nào hết. Anh chị em chỉ cần nghĩ tất cả những luân xa, trong 5 phút. Thì

anh chị em trị tất cả cơ thể của người bệnh. Đó là tập thể, còn cá nhân thì tôi vừa chỉ cho anh chị em. thành ra anh chị em phải ghi chú cho kỹ cái điểm này, để không khéo anh chị em trị bệnh tập thể, mà nghĩ vùng local của người ta, thì chắc chắn anh chị em sẽ bị xáo trộn cái này, mà anh chị em giúp cho người ta không có hết đau và bớt bệnh được. Nhớ ghi chú cái này cho kỹ!

Đó là những căn bản học ngành này và dùng luân xa 6 trị bệnh. Thì đó là những căn bản anh chị em cố gắng thực hiện những gì mà tôi vừa hướng dẫn cho anh chị em. và bây giờ tiếp tục theo đây, thì anh chị em sẽ nêu ra những câu hỏi trong lãnh vực dùng luân xa 6 để trị bệnh. Ngày hôm nay và giờ này trở về sau. Tuy nhiên thì nó liên quan tới vấn đề trị bệnh cũng như liên quan trong lãnh vực anh chị em sẽ có điều kiện thuận tiện hoặc thời gian, anh chị em tiếp tục học nữa.

Ngoài vấn đề luân xa 6 anh chị em trị bệnh, thì có thể anh chị em nêu ra những câu hỏi nào liên quan vấn đề tâm linh, thì tôi sẵn sàng trả lời cho anh chị em. Và anh chị em cũng đừng bao giờ hỏi những cái gì mà anh chị em trị bệnh hồi ở cấp 5, hoặc cấp 4, thì bây giờ không còn có thời gian mà tôi trả lời cho anh chị em nữa. Tại vì những lớp 4, lớp 5 anh chị em học vừa qua là anh chị em trị mỗi lần 2 phút, thì bây giờ anh chị em nên quên cái vấn đề 2 phút đi. Mà anh chị em nên ghi chú kỹ, bây giờ bắt đầu anh chị em học luân xa 6 rồi, thì anh chị em áp dụng luân xa 6 anh chị em trị bệnh cho người bệnh. Tuy nhiên, có một số vấn đề tâm lý những người bệnh, không thích anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh. Đó là vấn đề tâm lý. Người ta muốn anh chị em đặt tay lên người ta. Ngay cả tôi là Thầy cũng vậy. Tôi đến những cái địa phương, những người bị bệnh thì thích tôi đặt tay hơn thích tôi dùng luân xa 6 trị bệnh. Mặc

dầu luân xa 6 trị bệnh rất hữu hiệu. Nhưng tại vì cái phong tục tập quán của người ta, hoặc vì tánh người ta thích đặt tay để truyền điện. Thì anh chị em *cũng có thể đặt tay truyền điện cho người ta*, không có gì trở ngại hết. Khi anh chị em dùng cái tay đặt luân xa 6, 7 của người ta, thí dụ, thì thay vì anh chị em dùng luân xa 6, 7 nghĩ cho người ta thì anh chị em đặt tay, *vẫn trị bằng luân xa 6 của anh chị em như thường*. Và khi anh chị em đặt tay luân xa 5 của người bệnh, thì dùng luân xa 6 của mình nghĩ tới luân xa 5 của mình, thì chắc chắn dòng điện sẽ trực tiếp vô đó. Tại vì có một số anh chị em hiếu kỳ và một số anh chị em thích đặt tay vô trong luân xa, thì anh chị em đặt tay vô luân xa. Nhưng mà anh chị em vẫn trị luân xa 6 như thường, không có gì trở ngại hết.

Bây giờ tôi chỉ cho anh chị em ***bắt mạch***

Khi đặt tay bắt mạch, dùng sixieme sens của anh chị em *nghĩ tới mạch máu người ta*. Thì dòng điện sẽ chạy ngược về anh chị em. Anh chị em sẽ cảm nhận được người ta bệnh như thế nào, đau thế nào. Đó là anh chị em bắt mạch đằng gần. Còn anh chị em *bắt mạch đằng xa, bằng telephone*. Bây giờ người ta nói đau bệnh này, kia, nọ. Thì được rồi, anh chị em biểu người ta đợi chút xíu đi, anh chị em vẫn cầm telephone, nhưng đừng nói chuyện. Anh chị em cần *hít vô bằng mũi, thở ra bằng miệng, 3 hơi, lúc đó anh chị em định bệnh*. Sau 3 hơi, anh chị em định bệnh coi người ta khai bệnh đúng không. Có nghĩa là người ta khai bệnh đau bao tử, người ta khai bệnh đau phổi, người ta khai bệnh đau tim. Thì coi cái bao tử, cái tim, cái phổi của anh chị em có đau không. Hoặc giả, luân xa 3 của anh chị em, luân xa 4 của anh chị em, luân xa 5 của anh chị em có cảm nhận được không. Nếu 3 luân xa anh chị em cảm nhận được, hoặc những bộ phận mà anh chị em biết người ta bị bệnh, bộ

phận của anh chị em đau, thì chắc chắn người ta khai đúng bệnh, mà người ta khai đúng thì anh chị em trị dùng sixieme sens trị bệnh, giúp cho người ta mau lành bệnh, và mau hết bệnh. Bằng hình thức bắt mạch 2 cách. Đẳng gần, là bắt mạch (đặt tay) vô mạch máu của người ta. Đẳng xa thì anh chị em dùng sixieme sens, hít vô bằng mũi, thở ra bằng miệng 3 hơi, để bắt mạch và định bệnh cho người bệnh.

Bây giờ tôi bổ túc thêm. Có một số những người bệnh nhân họ không biết họ bị bệnh, hoặc họ khai bệnh trật. Tuy nhiên khi anh chị em định bệnh, mà định bệnh rồi, ngoài vấn đề bệnh của người ta rồi, những bệnh khác thì tiếp tục trị cho người ta. Hồi học lớp 4, lớp 5 tôi có dẫn giải cho anh chị em một câu chuyện rồi, thì bây giờ tôi dẫn giải tiếp để anh chị em học hỏi kinh nghiệm. Người ta khai đau bụng, đau bao tử. Anh chị em định ninh rằng người ta đau bao tử thì trị luân xa 3 hoài. Ba, bốn bữa, năm bữa, không hết bệnh. Tại vì người ta đâu có đau bao tử. Có một số anh chị em ngồi làm việc ở văn phòng, thí dụ ngồi như thế này: anh chị em viết bài, ngồi viết sổ sách, viết bài. Thì cái xương sườn của anh chị em nó cấn vô cạnh bàn, làm cho anh chị em bị sưng xương sườn, thì hệ thận kinh của xương sườn bị sưng, bị đau. Nó đau nguyên cái hệ xương sống ngoài sau, và đau nguyên cái bao tử. Rồi cứ tưởng tượng rằng đau xương sống, đau bao tử. Do đó khai bệnh, mà thật sự thì bao tử của anh chị em không có đau, mà đau xương sườn. Đó là những kinh nghiệm mà khi anh chị em bắt mạch, luân xa 3 của anh chị em không cảm nhận được, mà cái xương sườn của anh chị em bị đau, bị nhức, thì anh chị em kêu bệnh nhân lại khám, đặt tay vô xương sườn người bệnh, coi họ có bị đau không. Nếu họ bị đau thì anh chị em chẩn mạch đúng bệnh. Thì anh chị em khởi cần dùng luân xa 3

trị bệnh, mà chỉ cần trị ngay xương sườn, khi xương sườn hết bệnh, hết đau, thì chắc chắn là bao tử không bị đau nữa. Bởi lẽ hệ thần kinh làm cho bao tử bị bệnh chứ không phải là đau bao tử.

Dịch cái này kỹ để giúp cho anh chị em. do đó thì cũng có một số bệnh nhân họ không ý thức được, và không xác định được rõ ràng bệnh trạng, thì anh chị em cần bắt mạch, và bắt mạch chính xác rồi, thì giúp cho người ta mau hết bệnh, hết đau dễ dàng. Thí dụ người ta bị ho, chắc chắn là anh chị em khỏi bắt mạch rồi. Còn những bộ phận khác trong cơ thể thì anh chị em phải bắt mạch cho kỹ.

Tôi nhắc lại lát nữa đây, trước giờ nghỉ giải lao, tôi sẽ trị bệnh tập thể cho anh chị em. Khi tôi trị bệnh tập thể cho anh chị em thì anh chị em sử dụng sixieme sens của mình, luân xa 6 của anh chị em, anh chị em nghĩ tới những bộ phận bị đau bị bệnh của mình. Thì trong tương lai, anh chị em sẽ sử dụng sixieme sens của mình đó, anh chị em trị bệnh cho người khác. Thì bây giờ 3 bữa này, ngày hôm nay, ngày mai, và mốt, trước khi giải lao, buổi sáng lúc 10 giờ, thì tôi trị bệnh tập thể cho anh chị em. Và để cho anh chị em tập sự trị bệnh cho mình, và trị bệnh cho người khác, giống nhau.

Thí dụ bây giờ anh chị em dùng luân xa 6 của mình, những bộ phận đau bệnh của anh chị em, bộ phận nào, thì anh chị em nghĩ luân xa đó. Để tôi truyền năng lực vô luân xa đó, giúp cho anh chị em hết bệnh hết đau. Tuy nhiên có một số anh chị em có 4 luân xa bị bệnh. Luân xa 5, 4, 3, 2 bị bệnh. Thì cùng một lúc anh chị em dùng sixieme sens của mình, anh chị em nghĩ luân xa 5 xong, nghĩ luân xa 4, nghĩ luân xa 3, nghĩ luân xa 2. Bốn luân xa cùng một lúc. Nghĩa là anh chị em vừa nghĩ liên tục, chứ đừng nghĩ mỗi luân xa

30 giây, thì lúc đó tôi trị bệnh, anh chị em không có kịp thời gian đó. Chứ đừng bao giờ nghĩ mỗi luân xa ông Thầy dạy 30 giây, cái nghĩ 30 giây (cho mỗi luân xa)

Thí dụ anh chị em ngồi, ngồi học đó. Bốn luân xa của anh chị em bị bệnh, anh chị em dùng sixieme sens mình, anh chị em nghĩ luân xa 5 xong, tới luân xa 4, luân xa 3, luân xa 2, là coi như anh chị em nghĩ 4 luân xa xong rồi. Thì có một số anh chị em bị ung thư ngực, sau khi nghĩ 4 luân xa rồi, nghĩ cái ngực của mình bị đau. Hoặc cái đầu gối bị đau, thí dụ. Thì nghĩ 4 luân xa của mình bị bệnh rồi, thì nghĩ đến cái ngực bị đau, hoặc nghĩ ngay cái đầu gối bị bệnh. Lúc đó tôi sẽ truyền tất cả cái năng lực vô trong những bộ phận anh chị em bị đau, những local của anh chị em bị bệnh để giúp cho anh chị em bớt bệnh, hết đau. Đó tôi giải thích cho rõ ràng. Anh chị em lát nữa, tôi trị bệnh đây, thì những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em, thì anh chị em thực hiện. Thực hiện trong lớp học này bằng cái thực hành của anh chị em. Và khi mãn khóa rồi, thì anh chị em về gia đình của anh chị em hoặc địa phương, áp dụng giống cũng như tôi trị bệnh cho anh chị em, nghĩ như vậy. Nhớ điểm này, và ghi chú cho kỹ. Có như vậy, thì anh chị em mới giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Nếu trong lớp học này, anh chị em không ghi chú cho kỹ, về anh chị em trị bệnh sai nguyên tắc, thì chẳng những giúp cho người ta không hết bệnh hết đau, mà tốn thời gian, công của anh chị em nữa.

Hồi sớm mới tới bây giờ học nhiều rồi.

Bây giờ tôi cho mỗi bên hỏi 4 câu hỏi.

Bên này 4 câu hỏi lần lượt. Anh chị em đưa tay lên, tôi chỉ người nào thì người đó đứng dậy hỏi. Lần lượt, bây giờ tôi chỉ bên này hỏi trước 4 câu. Xong bên này hỏi 4 câu.

1/ Kính thưa Thầy, cô này xin hỏi Thầy, có thể nào Thầy giải thích lại rõ ràng hơn, khi Thầy nói chúng ta dùng luân xa 6 nghĩ đến luân xa 6, 7 là như thế nào?

Với phương pháp mới trị bệnh bằng luân xa 6 này, chúng ta có thể trị bệnh cho những người bệnh nhân mà họ không hỏi, không nhờ đến chúng ta, chúng ta có thể trị cho họ được không? Hoặc chúng ta có thể trị cho những người đó nếu chúng ta biết nhiều người bị bệnh trong nhà thương, và chúng ta biết được bệnh của họ, chúng ta có thể trị cho họ được không?

Bây giờ cái thứ nhất, tôi nhắc cho anh chị em rồi, sở dĩ tôi cho anh chị em biết là *luân xa 6 nghĩ tới luân xa*, là cái năng lực của mình, là cái tư tưởng của mình. Nhưng tại vì anh chị em học cái luân xa 6, tôi mới giải thích cho anh chị em bằng cái sixieme sens. Chứ cái tư tưởng của mình là trong cái đầu óc của mình, anh chị em nghĩ tới luân xa số 6, số 7, rồi kế tục anh chị em nghĩ những luân xa bị bệnh. Chứ không phải anh chị em dùng luân xa 6 nghĩ tới luân xa 6. Không phải như vậy. Nhưng mà đây là cái tư tưởng của mình. Vì chỗ đó mà mỗi lần anh chị em nghĩ là anh chị em dùng tư tưởng, nhưng mà sở dĩ tôi dùng luân xa 6, đây là cái năng lượng của anh chị em, trước khi anh chị em học, tôi dùng luân xa 6, tôi truyền năng lực của anh chị em bằng cái luân xa 6 của anh chị em, bằng cái tư tưởng của anh chị em, nó tích tụ bằng cái luân xa 6 của mình. Sở dĩ tôi dùng cái danh từ luân xa 6 của anh chị em để hiểu, để

đọc. Và trong tương lai, mỗi lần anh chị em trị bệnh thì anh chị em nghĩ tới những luân xa của mình hoặc những luân xa bị bệnh, đó là bằng tư tưởng, bằng sức mạnh của tư tưởng. Mà dùng cái danh từ đơn giản nhất cho anh chị em dễ hiểu đó là luân xa 6, sixieme sens. Nhớ cái này. Anh chị em ghi chú cho kỹ. Có như vậy thì anh chị em mới giúp cho người ta hết bệnh hết đau được.

Câu hỏi thứ hai, thì có một số người bệnh, nếu anh chị em thương người ta quá thì anh chị em trị, không có gì trở ngại hết. Nhưng mà anh chị em không biết tên người ta, không biết tuổi người ta, thì làm sao trị bệnh cho người ta, trị tập thể được. Hoặc giả anh chị em lại bệnh viện, anh chị em biết người đó bệnh như thế nào, anh chị em đứng như vậy trị cho người ta. Còn đằng xa thì làm sao biết tên tuổi người ta để trị bệnh, thấy không? Rồi anh chị em biết người ta bệnh gì mà trị? Tuy nhiên thì trong vòng bà con của anh chị em thì dễ rồi. Thí dụ trong vòng bà con, anh A, anh B, anh C nào, anh chị em biết tên, thì có thể anh chị em trị bệnh cho người đó được, bằng những luân xa mà người đó bị bệnh. Không có gì trở ngại hết. Trong bệnh viện cũng vậy, không lẽ anh chị em vô ngồi như thế này, anh chị em đứng 30 giây trị người này xong, rồi lại người kia trị 30 giây nữa sao? Trở ngại cho anh chị em quá. Và trở ngại cho người ta. Vì chỗ đó tôi muốn người ta yêu cầu anh chị em thì anh chị em giúp cho người ta. Tuy nhiên thì có một số trường hợp trong gia đình của anh chị em không thích, nhưng anh chị em vẫn giúp được như thường, bởi lẽ, là anh chị em biết người đó bệnh gì, bởi lẽ là anh chị em biết người đó tên gì, ở xa anh chị em thì anh chị em vẫn có thể giúp cho người ta được, không có gì trở ngại hết. Dù cho người ta cảm ơn hoặc không cảm ơn, không có quan trọng. Cái điều quan trọng nhất là anh chị em thương mọi người, thương người

bệnh, anh chị em giúp cho người ta, thì cái điều đó tốt cho anh chị em, mà không có gì trở ngại trong lãnh vực dùng luân xa 6 trị bệnh cho những người bệnh hết. Trong gia đình hoặc ngoài gia đình của anh chị em, không có trở ngại.

2/ Thưa Thầy ông này xin hỏi, phương pháp trị bệnh bằng luân xa 6 có gì khác biệt khi chúng ta trị trẻ em dưới 1 tuổi và chúng ta trị trẻ em từ 1 tới 12 tuổi hay không?

Câu hỏi thứ hai, thì hiện tại thí dụ ông đang ở đây và trị bệnh một người đằng xa. Và người đó cũng được một người khác học lớp 4 trị bệnh, thì có gì là không nên hoặc không tốt hay không?

Bây giờ tôi nhắc lại, nếu anh chị em trị bệnh tập thể đó, thì anh chị em trị từ 1 tuổi trở lên, không có gì trở ngại hết. Mà con nít thì để riêng. Từ 1 tuổi, dưới 12 tuổi, anh chị em để riêng ra. Tại vì những trẻ em đó trị 30 giây, thì luân xa anh chị em nóng chịu không được. Do đó thì anh chị em *không cần 30 giây*, mà có thể 5 giây, 10 giây, 15 giây, anh chị em stop. Do đó nếu anh chị em trị tập thể, anh chị em ghi chú cho kỹ. Từ 12 tuổi trở lên, thì xếp vô một nhóm để trị tập thể. Từ 1 tuổi, dưới 12 tuổi, thì 1 nhóm. Thì thay vì 30 giây một luân xa, thì có thể 5 giây, 10 giây, 15 giây, mà luân xa của anh chị em nóng, thì stop liền. Nhớ, anh chị em chia 2 nhóm. Còn mấy đứa trẻ thì anh chị em đừng có trị luân xa 6. Mấy đứa trẻ mà từ *1 tháng dưới 1 tuổi*, thì *chỉ trị luân xa 6, 7. Nghĩ 30 giây cho nó thôi*. Nhớ cái này ghi chú cho kỹ. Chỉ cần 30 giây luân xa 6, 7 là được rồi. Tối đa đó, chắc chắn là bao nhiêu đó đủ rồi. Đó là trường hợp câu hỏi thứ nhất.

Câu hỏi thứ hai, có một số người bệnh anh chị em trị bệnh tập thể bằng sixieme sens; để tôi dẫn giải cho anh chị em nghe nghe. Bây giờ một người bệnh. Bốn người dùng luân xa 6 trị bệnh. Người thứ nhất trị bằng luân xa 6, người thứ nhì trị luân xa 6, người thứ ba trị ... Bốn người trị cho người bệnh. Tại vì họ bệnh quá, họ lo quá, do đó họ nhờ tới 4 người người thứ nhì để trị bệnh cho họ. Thì anh chị em đừng lo cái này. Người thứ nhất trị bệnh, nhớ nghe, người thứ nhất trị bệnh, rồi người thứ hai, thứ ba trị bệnh. Người thứ nhất trị 100%. Mà nếu người thứ nhất trị bệnh có 40% đó, thí dụ nghe, người thứ hai trị nữa, có 20%, là 60%. Người thứ ba trị bệnh, 20% nữa, là 80%. Người thứ tư trị 20% nữa là 100%. Tôi thí dụ. Còn nếu người thứ nhất trị 100%, mà đưa vô người bệnh rồi, thì người thứ kia mà trị nữa thì điện dôi ngược ra. Không có gì trở ngại hết. Anh chị em ghi chú cho kỹ. Thành ra do đó thì anh chị em cũng cẩn thận. Anh chị em hỏi những người bị bệnh đó, coi họ có nhờ ai không. Nếu không có nhờ ai, thì anh chị em trị. Còn có thì anh chị em đừng trị. Ngoại trừ trường hợp những người dùng luân xa 6 biết người đó bị bệnh mà automatic trị, mà người bệnh không biết, thì dòng điện nó sẽ không vô nữa được. Đây là những kinh nghiệm mà vừa qua anh chị em học luân xa 6 trị bệnh, thì những kinh nghiệm đó tôi nói ra trong lớp học này đây, anh chị em ghi chú cho kỹ, gặp những trường hợp đó anh chị em giúp cho người ta. Tuy nhiên đó là vấn đề dùng luân xa 6 trị bệnh.

Có một số anh chị em khác, học lớp 4, lớp 5, anh chị em trị bệnh, đưa cho người khác trị bệnh, rồi nhờ anh chị em trị bệnh nữa. Thì trước khi đó anh chị em phải hỏi người bệnh coi có nhờ người khác trị bệnh không. Nếu có nhờ người khác thì anh chị em đừng trị nữa. Còn nếu anh chị em học lớp 4, người học lớp 4 mà trị cho người đó

rồi, thì dòng điện anh chị em đưa vô nó cũng trở ngược trở ra. Không có tác dụng gì hết. Thành ra anh chị em đừng lo. Tại vì sixieme sens của anh chị em trị bệnh từ đằng xa, mà cái năng lực của anh chị em mà đưa vô đủ, dòng điện nó chạy ngược về. Nó không rút điện cho người ta. *Anh chị em đặt tay thì rút điện, mà anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh cho ông A đó, ông A đó trị bệnh rồi thì dòng điện chạy ngược về anh chị em, không có gì trở ngại hết.* Anh chị em ngồi đây trị bệnh cho người ta. Người bệnh nhờ một anh học trò lớp 4 trị bệnh rồi. Anh chị em dùng sixieme sens trị bệnh cho người ta, thì thay vì 30 giây, trong vòng 5 giây, 10 giây, dòng điện chạy ngược về cái luân xa của anh chị em, thì anh chị em stop liền. Giống như anh chị em bị luân xa của mình nóng thì stop liền. Nhớ những trường hợp này. Không phải 30 giây, anh chị em tưởng là ít đâu. 30 giây nhiều lắm. Do đó bất cứ trường hợp nào trị bệnh cho người bệnh, nếu trước 30 giây, dòng điện chạy ngược về luân xa của anh chị em, thì anh chị em stop liền. Nhớ cái điểm này.

Bây giờ anh chị em nào học luân xa 6 rồi, dự tính thì đừng nêu ra câu hỏi. Để dành riêng cho những người học luân xa 6 mới này, người ta nêu câu hỏi. Đó là cái thứ nhất. Cái thứ hai, cái này đặc biệt lắm, anh chị em phải ghi chú cho kỹ nhé. Vấn đề trị bệnh: theo kinh nghiệm vừa qua của tôi, tôi đi trị bệnh các nơi, và một số anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh, những kinh nghiệm gặp phải, giúp cho người ta có thể phục hồi trở lại bằng cách, đó là hôn mê (coma). Anh chị em ghi chú cho kỹ:

Tất cả những người bị coma, hôn mê: Thì anh chị em sẽ dùng sixieme sens trị bệnh. Anh chị em **đặt tay luân xa 6 và 7 cho người bệnh**, khởi hít vô thở ra bằng mũi gì hết. Anh chị em dùng

sixieme sens của mình *nghĩ ngay luân xa 6 và 7 của người bệnh*. Anh chị em lại người bệnh bị hôn mê, đặt luân xa 6, 7. Anh chị em dùng sixieme sens của mình *nghĩ tới luân xa 6, 7 của người bệnh, trước mặt anh chị em, 5 phút*. Không phải 30 giây, không phải 1 phút, mà là 5 phút, nhớ. 5 phút rồi, thì nếu dòng điện của người ta, hai cái tay của anh chị em mà *điện năng nó hút vô trong cái luân xa 6, 7 của người bệnh, hút hoài, mà 5 phút, thì anh chị em stop, dừng trị nữa*. Sau ít nhất 8 tiếng đồng hồ, anh chị em lại tiếp tục trị như vậy nữa, cùng đặt tay, dùng sixieme sens của anh chị em, *nghĩ tới luân xa 6, 7 người bệnh, 5 phút nữa*. Mỗi ngày 2 lần. Thì trong vòng 2 tuần lễ, hoặc 10 ngày, hoặc 3 tuần lễ, người bệnh sẽ tỉnh lại. Mà tỉnh lại thì mở mắt, và sẽ biết, lúc đó thì anh chị em mới trị những luân xa bị bệnh, mới sử dụng sixieme sens của anh chị em, luân xa 6 của anh chị em trị bệnh cho người ta. Cần nhất là những người hôn mê tỉnh trở lại, thì lúc đó mới trị bệnh bằng luân xa 6 của mình theo cái cách mà tôi hướng dẫn cho anh chị em. Anh chị em ghi chú cho kỹ điểm này. Bắt buộc phải để tay, ít nhất từ 2 tới 3 tuần lễ, để giúp cho người đó tỉnh trở lại, thì lúc đó anh chị em mới sử dụng sixieme sens của anh chị em trị theo công thức mà anh chị em đã học, bằng 30 giây mỗi luân xa. Và những bộ phận nào bị bệnh thì anh chị em trị bộ phận đó. Nhớ cái điểm này, bắt buộc như vậy. Chứ anh chị em dùng sixieme sens từ đằng xa trị bệnh cho người hôn mê 30 giây, không kết quả gì hết. Đó là chính tôi trị bệnh, và một số anh chị em khác trị bệnh, mà công thức vừa rồi tôi trị bệnh giúp người ta, họ sẽ hồi phục trở lại bằng hình thức người ta không hôn mê.

Chứ anh chị em đừng có dùng sixieme sens trị 5 phút là anh chị em sẽ bị năng lực yếu. Cái sixieme sens của anh chị em không có thể

nào trị bệnh nhiều được hết bằng bị hôn mê. Do đó thì những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em lớp học này, anh chị em ghi cho kỹ. Có như vậy thì anh chị em mới giúp cho những người bị hôn mê (coma), trở lại bình thường, hết coma, và tiếp tục anh chị em trị bệnh cho người ta từ từ người ta hết bệnh.

Bây giờ tôi trị bệnh cho anh chị em, anh chị em chuẩn bị. Trên này tôi sẽ nhắm mắt lại, tôi trị bệnh tập thể cho anh chị em, ở dưới thì anh chị em nghĩ luân xa hoặc vùng local của anh chị em bị bệnh. Bắt đầu tôi trị bệnh cho anh chị em bây giờ. Trước khi tôi trị bệnh cho anh chị em, tôi nhắc lại: khi tôi trị bệnh tập thể cho anh chị em rồi, thì anh chị em về, trưa nay, chiều này thì đừng trị bệnh. Và đừng để cho người ta trị bệnh nữa. Nhớ điểm này, bữa nay tôi trị bệnh cho anh chị em rồi, anh chị em về mà nhờ người ta trị bệnh nữa, thì không có tác dụng gì hết. Dòng điện chạy ngược về hết, chạy ngược về người ta. Không có tác dụng. Do đó thì tôi khuyên anh chị em đừng để cho người khác trị mình, sau khi tôi trị cho anh chị em buổi sáng này rồi.

Bắt đầu chuẩn bị.

Bắt đầu!

(Thầy trị bệnh tập thể)

Bây giờ anh chị em nghỉ nửa giờ, lát nữa trở vào, tiếp tục học.

3/ Kính thưa Thầy, ông này xin hỏi là sáng nay Thầy có nhắc đến 2 cái tuyến Tùng, tuyến Yên. Và Thầy đã giải thích rằng nếu chúng ta kết hợp được 2 cái tuyến này thì đó là một điều rất tốt cho sức khỏe và thân thể. Nhưng ông xin hỏi làm thế nào để chúng ta có thể đạt

được sự kết hợp của 2 cái tuyến này. Và chúng ta có cách nào để trị bệnh cho chúng ta, hay chúng ta có cách nào ảnh hưởng đến thân thể chúng ta, để cho 2 cái tuyến đó được kết hợp lại hay không?

Một điều nữa là cái điều mà chúng ta phải chú ý trước tiên nhất, có phải là làm thế nào để cho 2 cái tuyến này kết hợp? Điều này quan trọng hơn là trị bệnh, có phải vậy không?

Như anh chị em thấy, từ trước tới giờ, ở xã hội loài người, quả địa cầu này có xã hội loài người suốt 6 tỷ năm rồi, chưa bao giờ có ai thực hiện được cái này hết. Chưa, không bao giờ có nhe! Và cũng chưa có công thức nào để kích thích 2 cái tuyến đó kết hợp lại được hết. Cũng không có luôn. Lần đầu tiên ngành Nhân Điện chúng ta tập sự, để làm thế nào trị bệnh cho những người khác. Khi anh chị em trị bệnh, đó là một hình thức kích thích cái hệ thần kinh của anh chị em, 2 cái tuyến đó kết hợp lại. Dưới điều kiện là anh chị em phải *dùng cái năng lượng của ngoài vũ trụ*. Song song việc dùng cái năng lượng vũ trụ kích thích hệ thần kinh của anh chị em tác động được cái hệ thần kinh đó kết hợp lại, đó là lãnh vực anh chị em học hỏi và anh chị em trị bệnh.

Đi xa hơn nữa, trong tương lai, ngành Nhân Điện của chúng ta, càng ngày tôi tổ chức những lớp đặc biệt, những lớp cao hơn anh chị em đang học bây giờ. Những lớp đó, tôi hướng dẫn cho ngành Nhân Điện chúng ta làm thế nào kích thích thêm cái năng lượng vũ trụ, kích thích thêm cái hệ thần kinh của anh chị em, làm thế nào để cho 2 cái tuyến đó kết hợp lại. Chắc chắn cái điều này rất khó khăn cho nhân loại, chứ không phải riêng anh chị em. Tuy nhiên bước đầu tiên, một số anh chị em ngành Nhân Điện chúng ta thực hiện được bằng cái “sixieme sens”, bằng cái luân xa 6 của anh chị em, trị bệnh được, thì tôi tin tưởng chắc chắn rằng trong cuối thế kỷ

20 này, có một số anh chị em trong ngành Nhân Điện chúng ta sẽ kết hợp được 2 cái tuyển này. Và những anh chị em đó chắc chắn sẽ đóng góp giúp cho nhân loại rất nhiều. Bởi lẽ: bảo vệ sức khỏe cho mình, thông minh sáng suốt, hiểu biết tất cả mọi sự việc, trong vũ trụ cũng như ngoài vũ trụ. Có như vậy thì anh chị em mới đóng góp giúp nhân loại mới được. Còn nếu anh chị em chưa, 2 cái tuyển đó chưa có tiếp nối lại được, thì chắc chắn chúng ta còn bị giới hạn. Khi nào 2 cái tuyển đó kết hợp được thì chắc chắn chúng ta sẽ hiểu biết vô giới hạn, mà hiểu biết vô giới hạn, anh chị em mới giúp được nhân loại, mới giúp nhiều được. Mặc dầu từ trước tới giờ, biết bao nhiêu tỷ năm rồi chưa thực hiện được, nhưng mà chúng ta lần lượt, chúng ta cố gắng học tập thực hiện, nhưng mà chúng ta hy vọng ngành Nhân Điện của chúng ta sẽ được kết quả, để giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho quốc gia mình, và giúp cho nhân loại.

Điều này tôi hy vọng thế kỷ 21, ngành Nhân Điện chúng ta sẽ đạt được. Mặc dầu không có nhiều, nhưng mà ít ra cũng được ít nhất cũng phải từ 5 tới 20 người, ít nhất nhe. Từ 5 tới 20 người, chứ không phải nhiều được đâu. Tại vì tôi biết cái này là khó khăn vô cùng cho xã hội loài người. Thành ra tối đa là 20 người. Từ 5 tới 20 người, không hơn. Theo sự hiểu biết của tôi. Mà trong 5 tới 20 người thì anh chị em biết, sử dụng luân xa 6 hoặc sử dụng 2 cái tuyển đó kết hợp lại, thì anh chị em biết anh chị em giúp nhân loại như thế nào? Tại vì từ trước tới giờ chưa có chuyện này xảy ra. Chưa bao giờ có trong xã hội loài người, mà chúng ta đạt được như vậy, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công giúp nhân loại được kết quả mỹ mãn. Tại vì những cái tuyển đó kết hợp lại thì những lớp tới đây, có điều kiện và thời gian, anh chị em tiếp tục học, thì tôi sẽ

dạy tiếp cho anh chị em. Bây giờ trên bước đường đầu tiên anh chị em tập sự dùng sixieme sens là dùng luân xa 6 anh chị em trị bệnh, để kích thích 2 cái tuyến, tuyến yên và tuyến tụy, từ từ nó kích thích và kết hợp lại. Thì ngay từ bây giờ, anh chị em cố gắng, học hỏi, ghi chép, cho đầy đủ, về anh chị em thực hiện, trị bệnh từ đằng gần cũng như đằng xa. Có như vậy thì *hệ thần kinh của anh chị em bắt đầu làm việc, và kích thích*. Thì chắc chắn tôi hy vọng trong tương lai anh chị em ngành Nhân Điện chúng ta sẽ thực hiện được 2 cái tuyến này kết hợp lại, đầu thế kỷ 21. Và khi đầu thế kỷ 21 mà chúng ta từ 5 tới 20 người có được cái này rồi, thì bắt đầu thế kỷ 21 trở về sau, tôi hy vọng ngành Nhân Điện chúng ta càng ngày càng phát triển, và một số anh chị em ngành Nhân Điện càng ngày càng nhiều hơn nữa. Chứ không phải 20 người, mà đầy đủ đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại đâu. Tại vì trong tương lai, nhân loại không phải 8 tỷ người đâu. Nhân loại sẽ tăng tỷ số lên nữa, mà tăng tỷ số nữa thì số lượng của anh chị em ít quá, thì làm thế nào đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại được. Do đó, thì anh chị em cố gắng thực hiện, ở bước đầu tiên. Mặc dầu khó khăn thiệt nhưng mà anh chị em cố gắng thực hiện, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công trong mọi lãnh vực.

4/ Kính thưa Thầy ông này xin có câu hỏi, ở vùng ông ấy sống thì có rất nhiều người hay dùng những bùa ngải và những điều xấu gửi những chuyện xấu cho những người chung quanh. Thì ông xin hỏi có cách nào để trị được những bệnh, mà những người bị những linh hồn xấu phá không? Vì ở tại một lớp 4 ở San Sebastina, Thầy có dặn là nếu bị bùa ngải, hoặc bị những linh hồn xấu đi theo phá thì phải trị bằng luân xa 5 và 7. Thì với phương pháp mới như sáng nay Thầy

vừa dạy thì chúng con phải trị như thế nào, dùng luân xa 6 để trị bệnh linh hồn bất tử bất diệt như thế nào? Và chúng con trị bằng luân xa 6 thì chúng có có trị tiếp tục như xưa hay không? Tại vì xưa thì chúng con học đó là khi bắt đầu trị bệnh, thì trị từ các luân xa dưới trở lên, bắt đầu trị luân xa 2, 3, 4, 5 và 6, 7. Trị theo luân xa dưới trở lên, bây giờ thì như thế nào? Xin Thầy giải thích.

Cái thứ nhất là anh chị em trị *bệnh thần kinh giả*, những linh hồn bất tử bất diệt nhập vô thể xác làm cho người ta bị bệnh, anh chị em dùng luân xa 6 trị chưa được. Cái thứ nhất tôi trả lời.

Câu hỏi thứ hai, như anh chị em thấy, anh chị em luôn luôn trị bệnh theo công thức mới, và học luân xa 6 điều trị bệnh, thì luôn luôn khi bắt đầu trị bệnh, anh chị em phải kích thích 2 cái luân xa 6 và 7. Hình thức bây giờ tôi tập sự cho anh chị em là kích thích 2 cái tuyến tùng và tuyến yên trên não của anh chị em. Trong tương lai nó sẽ hoạt động mạnh, 2 cái tuyến này thì giúp cho anh chị em đầy đủ sức khỏe. Do đó thì anh chị em sẽ trị bệnh bằng luân xa 6 và 7 trước, rồi sau đó anh chị em trị những luân xa nào bị bệnh, thì anh chị em tiếp tục trị bệnh cho người ta. Hoặc những vùng local nào bị bệnh thì tiếp tục trị cho người ta theo cái phương pháp mới bây giờ, cũng như trước đây, sáng nay, tôi có dẫn giải cho anh chị em, anh chị em nên quên hẳn những công thức anh chị em học ở lớp 4, lớp 5, để trị bệnh. Mà ngay bây giờ, anh chị em đổi công thức mới bằng hình thức, anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh, tại vì anh chị em tốt nghiệp cái lớp này rồi, thì anh chị em chỉ cần dùng luân xa 6 trị bệnh, mỗi luân xa 30 giây, tối đa 30 giây mà thôi.

Trong tương lai ngành Nhân Điện của chúng ta, tôi cố gắng nội năm nay, cuối năm 1996 này, tôi sẽ dạy cho một số anh chị em ngành Nhân Điện học lớp 6. Khi nào anh chị em học được lớp 6, thì

lúc đó tôi sẽ cho anh chị em trị bệnh thần kinh giả bằng sixieme sens. Bây giờ thì anh chị em chưa đủ khả năng. Cũng như, tôi trị bệnh thần kinh giả cho anh chị em, có một số anh chị em bị linh hồn bất tử bất diệt xâm nhập vô, anh chị em học lớp 1, anh chị em học lớp 2, thì linh hồn đó không có phá anh chị em được, nhưng vẫn ở trong cơ thể anh chị em. Và khi tôi ngồi xuống đây tôi mở luân xa tập thể cho anh chị em, tôi dùng sixieme sens, tôi mở luân xa 100% tập thể cho tất cả anh chị em học cấp 3, thì tất cả những linh hồn bất tử bất diệt xâm nhập vô trong cơ thể của những người học trò cấp 1, cấp 2, lên đường đi tu hết. Thì trong tương lai, anh chị em cũng vậy. Nhưng mà bây giờ thì thời gian này chưa tới. Nhưng tôi cũng cho anh chị em biết trước cuối năm nay tôi sẽ đào tạo 120 anh chị em lớp 6. Và những anh chị em đó tốt nghiệp thì sẽ trị bệnh sixieme sens bệnh thần kinh giả, và đưa linh hồn bất tử bất diệt đi tu dễ dàng. Bây giờ thì tạm thời chưa được. Và những gì tôi nói chưa được thì anh chị em cố gắng đừng có thực hiện, nếu anh chị em thực hiện thì chẳng những không có giúp cho người ta được, mà anh chị em bị càng ngày càng mất năng lực. Anh chị em nhớ điểm này, và ghi chú cho kỹ để học hỏi, và thực hành.

5/ Kính thưa Thầy, ông này ổng xin hỏi, nếu ổng có một người bệnh nhân mà bị bấu trong tuyến tùng, tuyến yên, thì lúc đó như thế nào, sẽ có những vấn đề gì?

Bây giờ tôi chỉ cho anh chị em trị bệnh.

Nếu trong 2 cái tuyến đó bị cục bấu, thì anh chị em nhớ rằng: Thứ nhất, anh chị em trị luân xa 6 và 7 trước, 30 giây cho mình. Thứ hai, trị luân xa 7 trong 30 giây nữa, là 1 phút. Sau đó lọc máu cho

họ 30 giây nữa, tổng cộng là 1 phút rưỡi. Thì mỗi ngày anh chị em trị như vậy đi. Thì từ từ cái tumor, bướu sẽ stop lại dần dần.

Nhưng anh chị em thấy, những cái bướu trong não chúng ta là nền khoa học hiện tại đang bó tay, không thể nào trị được hết, chỉ có giải phẫu. Đôi khi giải phẫu thành công, đôi khi không thành công, và cũng không bao giờ giải phẫu hết được cái bướu trong não chúng ta. Chúng ta sẽ cố gắng thực hiện được cái này, và giúp người ta hết bệnh hết đau bằng cách, anh chị em phải bỏ ra thời gian nhẫn nại, thời gian dài. Có như vậy anh chị em mới giúp cho người ta hết bệnh được, không phải anh chị em trị trong vòng 10 bữa, 5 bữa, nửa tháng, 1 tháng rồi không hết, anh chị em chán nản. Mà sự chán nản của anh chị em, cũng như sự chán nản của bệnh nhân thì chắc chắn chúng ta không thể nào giúp cho người bệnh hết bệnh được. Do đó anh chị em khuyên bệnh nhân phải nhẫn nại chữa trị thường xuyên. Ngược lại, nếu anh chị em thương bệnh nhân, thì anh chị em phải nhẫn nại bỏ thời gian dài, có như vậy mới đáp ứng nhu cầu giúp cho người ta hết bệnh hết đau được.

6/ Kính thưa Thầy bà này xin hỏi là khi chúng ta trị một bệnh nhân nào đó, ngoài vấn đề trị sức khỏe, có thể nào vấn đề trị bệnh đó có ảnh hưởng trên tinh thần của họ không? Vì có nhiều bệnh nhân họ cứ tiếp tục sống một cuộc đời vội vàng, và họ không bao giờ có thời giờ suy nghĩ, không bao giờ có lúc tịnh tâm để họ có thể phát triển tâm linh. Thì bà xin hỏi nếu chúng ta trị bệnh, có ảnh hưởng nào đến vấn đề tinh thần, vấn đề tâm linh của người bệnh nhân hay không?

Bây giờ tôi trả lời cho anh chị em nghe. Anh chị em uống thuốc, thì tác dụng thuốc làm cho anh chị em hết bệnh hết đau trong cơ thể. Nhưng mà chúng ta dùng năng lượng vũ trụ để trị bệnh cho người bệnh. Nó có 2 tác dụng: thứ nhất, giúp cho thể xác người đó hết bệnh hết đau. Thứ hai, giúp cái tinh thần họ sẽ thay đổi bằng hình thức cái năng lượng của vũ trụ kích thích hệ thần kinh cho họ, giúp họ thay đổi tính tình, thay đổi cuộc sống, chứ chúng ta không phải trị bệnh trong một lãnh vực giúp cho hết bệnh hết đau đâu. Như anh chị em thấy có một số anh chị em, được chúng ta trị bệnh, thích học lớp 1, thích học lớp 2, hoặc tới lớp 3, chấm dứt. Hoặc giả có một số anh chị em không thích học và cũng không thích trị bệnh trong ngành Nhân Điện của chúng ta. Mà khi bắt đầu được anh chị em trị bệnh, hết bệnh rồi, thì người ta sẽ thay đổi tư tưởng. Học nhiều lớp liên tục, và biết có một số anh chị em liên tục học 4 lớp, 5 lớp cùng một lúc, từ lớp 1 tới lớp 5, nghe tôi giảng bài lớp 5 rồi, thì vừa xong mãn khóa lớp 5 tại Geneve rồi, cùng một lúc làm 2 cái đơn học ở Thái Lan luôn. Trong khi đó người ta tốn biết bao nhiêu thời gian, có một số anh chị em đi Mỹ, có một số anh chị em đi các nước khác học lớp 4, lớp 5, thì có một số anh chị em học từ lớp 1, đi thẳng qua Thái Lan luôn. Và tôi biết trong hội trường này hiện tại có một số anh chị em tôi vừa trình bày. Thì anh chị em yên tâm đi. Khi chúng ta dùng cái năng lượng vũ trụ này giúp cho người ta hết bệnh hết đau, cái phần thể xác, và chúng ta cũng có đầy đủ khả năng *giúp cho linh hồn họ thay đổi lại, phát triển trong lãnh vực tâm linh*. Mặc dầu không được 100%, nhưng mà ít ra cũng được 30%. Mà khi 30%, thay đổi rồi, vô những lớp học của ngành Nhân Điện như anh chị em ngồi học đây, thì chắc chắn càng ngày người ta càng thay đổi nhiều hơn. Mà thay đổi nhiều hơn, đó là lợi thứ nhất cho cá nhân họ, thứ nhì cho gia đình, và thứ ba thì lợi cho tất

cả những người chung quanh, sau khi anh chị em đó học xong ngành Nhân Điện này, giúp cho tất cả người khác. Do đó anh chị em đừng có bận tâm. Anh chị em nghĩ rằng anh chị em trị cho họ thể xác không? Anh chị em làm rồi. *Vừa thể xác, mà vừa tinh thần*, mà tất cả những người bệnh không bao giờ biết. Ngay cả anh chị em cũng vậy. Trước kia anh chị em đâu có tin. Trước kia anh chị em đâu có biết. Nhưng mà khi anh chị em được những người khác trị bệnh cho anh chị em rồi, anh chị em được khai mở luân xa cấp 1, cấp 2 rồi, thì anh chị em ý thức được liền, thì ngày hôm nay anh chị em mới vô hội trường này anh chị em học. Thì trong tương lai, nhân loại ở năm châu bốn biển sẽ giống như những trường hợp anh chị em trước kia, và ngày hôm nay anh chị em ngồi học lớp này.

7/ Thưa Thầy, bà này có 2 câu hỏi. Câu thứ nhất, bà vừa mới nghe Thầy nói là chúng con chưa có thể nào dùng luân xa 6 trị những người bị linh hồn bất tử bất diệt đi theo. Nhưng với luân xa 6, chúng con có thể làm gì với những người vừa mới mất đi, từ đằng xa với luân xa 6?

Câu hỏi thứ hai, nếu những người nào mà dùng phương pháp Reiki, bây giờ học lớp này, thì có điều gì là không có nên, hoặc có điều gì Thầy căn dặn hay không?

Nếu những người chết, anh chị em chỉ cần (được) mở luân xa 100%, anh chị em giúp cho linh hồn người chết đi tái kiếp, trở lại con đường tu, thì rất dễ dàng, không có gì trở ngại. Tuy nhiên khi anh chị em học cái luân xa 6 trị bệnh, anh chị em *không thể* nào dùng *sixieme sens* của anh chị em, luân xa 6 anh chị em giúp linh hồn, giúp cho những người chết đằng xa, mà tái kiếp được. Không

bao giờ được cái này. Thành ra do đó anh chị em đừng có sử dụng. Mà sử dụng cũng không có kết quả. Mà chẳng những không có kết quả thì làm thiệt thòi cho anh chị em bằng cái năng lực của anh chị em bị yếu dần. Nhớ cái điểm này. Anh chị em chỉ dùng luân xa 6 trị bệnh mà thôi, không thể nào dùng luân xa 6 giúp linh hồn người chết ở đàng xa mà đi tái kiếp được. Hoàn toàn không được. Ngay cả tôi là Thầy, gia đình bà con tôi bên Việt Nam có chết, tôi đủ khả năng tôi làm, nhưng mà tôi làm như vậy là sai nguyên tắc, tôi vẫn không có làm. Và tôi phải nhờ những người nào mà được khai mở luân xa 100% ở Việt Nam rồi, đến gia đình tôi, đi đám ma, và xong cầu nguyện cho những người trong gia đình tôi chết, được tái kiếp, thì cái việc này sẽ kết quả. Do đó thì tôi khuyên anh chị em, tôi làm không được, đó là sai nguyên tắc, thì tôi khuyên anh chị em đừng bao giờ làm những chuyện sai nguyên tắc, không có ích lợi cho mình, và không giúp đỡ cho người khác.

Vấn đề Reiki, như anh chị em thấy tôi đâu có biết Reiki anh chị em như thế nào đâu. Nhưng mà từ cấp 3, cấp 4, cấp 5 ngành Nhân Điện, tôi khuyên anh chị em *đừng bao giờ 2 cái kết hợp lại, trị bệnh, là chắc chắn không có thành công gì hết*. Một là anh chị em trị cái phương pháp của anh chị em, không có gì trở ngại. Đó là của anh chị em, tôi không biết. Hai, là anh chị em dùng phương pháp này, anh chị em trị bệnh. Chứ đừng bao giờ dùng phương pháp này, với phương pháp khác, 2 cái nhập lại trị bệnh. Người ta không hết bệnh, anh chị em lại đau. Tại vì 2 cái anh chị em trộn lại nó xáo trộn trong cơ thể anh chị em. Dòng điện ở từ ngoài anh chị em đưa vô, rồi học ngành khác đưa dòng điện khác vô, 2 cái nó nhập lại, là anh chị em bị bệnh. Người ta thì không hết đau, anh chị em lại bị bệnh. Không có tác dụng gì hết.

Do đó, thì nghề, ngành của anh chị em học, tôi không có cấm cản gì hết. Cái chuyện đó của anh chị em, không phải chuyện của tôi. Nhưng mà những môn nào anh chị em học áp dụng thể nào, thì anh chị em áp dụng theo cái đó đi. Nếu kết quả thì anh chị em áp dụng cái đó. Còn không kết quả thì anh chị em áp dụng cái này. Hai cái nó khác nhau. Tôi nhắc lại, đừng bao giờ 2 cái kết hợp lại. Anh chị em trị bệnh người ta không hết đau, mà anh chị em lại đau đó. Đó, tôi khuyên anh chị em, thì nên nhớ ghi chú cho kỹ. Anh chị em muốn trị phương pháp nào cũng được. Đó là quyền quyết định của anh chị em. Nhưng mà tôi chỉ giúp anh chị em, là đừng bao giờ kết hợp lại, nguy hiểm cho anh chị em lắm. Chẳng những anh chị em không giúp cho người ta hết bệnh, mà cái năng lực anh chị em sẽ yếu dần, và chính anh chị em bị đau.

8/Kính thưa Thầy con có một người bạn học lớp 4 rồi, mà mỗi một lần họ ngồi thiền là họ có nghe tiếng nói ở trong đầu. Theo con nghĩ đó là tốt cho họ. Tại vì họ có sự dẫn dắt. Nhưng mà họ không có dám đi xa hơn, vì họ lo sợ. Con có khuyên họ là nếu mà làm như vậy không được, thì ráng đọc kinh đi. Tại vì, nói thiệt là, lúc trước chưa học, anh ta có bị bệnh, mà mỗi lần bị bệnh thì cứ hứa bậy bạ, là khi con khỏi bệnh thì con sẽ đi tu, con sẽ thế này, con sẽ thế kia. Rồi cuối cùng, đến lúc mỗi lần bị, lại hứa bậy bạ rồi lại bỏ qua. Không biết Thầy có cách nào chỉ giúp được không? Cảm ơn Thầy.

Cái thứ nhất, anh chị em đó, các Đấng không có kêu anh chị em hứa, nhưng mà anh chị em hứa thì anh chị em làm, chứ không làm là ráng chịu. Cũng như bây giờ anh chị em có công ăn việc làm ở sở, làm việc thì cơ sở trả tiền. Mà không làm việc, mà vô gây khó khăn hoài, thì đâu có được, chắc chắn người ta sẽ đuổi sở. Thì chắc

chấn anh chị em sẽ khó chịu. Tôi nhắc lại, tất cả những lời hứa đó, thì anh chị em nên bỏ đi, đừng bao giờ hứa. Cái nào làm được thì làm, con làm không được thì đừng hứa. Tuy nhiên thì cố gắng tôi sẽ giúp cho, bây giờ về nói cho cái anh đó cầu nguyện. Bây giờ có được cái ngành này rồi, thì về cố gắng giúp cho người ta hết bệnh hết đau đi, chứ đừng nghĩ rằng bây giờ mình sẽ làm cái này, làm cái kia, làm cái nọ. Mình chưa đủ khả năng làm, thì mình đừng có hứa. Thì tại có lẽ ông đó Phật giáo, hay Công giáo, tôi không biết. Thì hồi đó ông hứa với người nào đó, thì bây giờ hứa ngược lại. Là bây giờ người nào có bệnh, tôi có thời gian tôi sẽ giúp cho người ta hết bệnh. Thì ông hết liền. Còn vấn đề mà nghe người ta nói, khi anh chị em ngồi tịnh tâm, mà nghe người ta nói đó, chỉ khi nào mà chỉ cho anh chị em phát triển trong lãnh vực đường đạo, đường tu, còn tất cả những cái khác thì đừng nghe, cái đó là trật, không có trúng đâu. Bất cứ người lớn, người nhỏ nào, dù cho anh chị em trực tiếp nghe trong tư tưởng, hoặc bằng trong lỗ tai nghe, mà hướng dẫn anh chị em cái đường đạo, thì cái đó mới thiết. Cái đường tu cái đó mới thiết. Còn tất cả những cái khác là giả hết. Anh chị em đừng bao giờ nghe hết. Đó, tôi nhắc cho anh chị em biết.

9/Kính thưa Thầy, Thầy có dạy chúng con những phương cách và cách để phát triển luân xa 6, và dùng luân xa 6 để trị bệnh. Và Thầy có nhấn sáng nay là ngoài trị bệnh bằng luân xa 6, thì chúng ta có thể dùng luân xa 6 vào nhiều việc khác, và trong nhiều môi trường khác. Và vào tháng 5 ở lớp 6, 1996 tại Geneve, Thầy có nói với chúng con là thời giờ của Thầy rất là quý báu, và Thầy không có thời giờ nhiều để đọc sách, nhưng mà Thầy lúc nào cũng có thể trả lời được những câu hỏi, cả về tâm linh và cả về khoa học. Thì ông

xin hỏi Thầy, có phải Thầy có các Đấng dạy Thầy hay không? Và Thầy có sự liên lạc nào với các Đấng qua luân xa 6 rồi sau đó Thầy dạy chúng con, có phải vậy không?

Như anh chị em thấy, cái lớp luân xa 6 này tôi dạy cho anh chị em, tôi đâu biết anh chị em hỏi gì. Ngoài vấn đề trong vòng 30 phút, 40 phút tôi dạy cho anh chị em căn bản trong lãnh vực dùng luân xa 6 trị bệnh, cái công thức mới như thế nào, và đạt được kết quả như thế nào, để anh chị em trị bệnh cho đúng nguyên tắc. Sau cái phần căn bản của luân xa 6 anh chị em để trị bệnh rồi, thì tôi đâu có biết anh chị em hỏi cái gì, để tôi xấp đặt, để tôi trả lời cho anh chị em. trong lãnh vực khoa học, một số anh chị em là nhà khoa học, hỏi. Trong lãnh vực tâm linh, có một số anh chị em nghiên cứu sách vở tâm linh, bị bế tắc, anh chị em hỏi, hoặc giả sử hiểu biết của anh chị em, hỏi, tôi trả lời. Tôi thông suốt tất cả mọi sự việc. Thì anh chị em thấy như thế nào rồi. Thì chắc chắn ngành Nhân Điện của chúng ta trong tương lai, tôi được như vậy, thì tôi sẽ hướng dẫn anh chị em giống như tôi vậy. Có như vậy thì anh chị em mới giúp nhân loại được. Chứ không phải của tôi, tôi dẫu, không phải tôi biết 100, mà tôi dẫu hết, tôi dạy 80, còn 20 tôi cất. Không có đâu. Tôi sẽ dạy cho anh chị em biết tất cả các cái hết. Với điều kiện là anh chị em phải có thời gian, và điều kiện, thì cái việc anh chị em học hỏi nghiên cứu không có gì trở ngại cho anh chị em hết. Đó là câu thứ nhất.

Câu thứ hai, như anh chị em thấy, anh chị em học có một. Tôi học một lần tới 100, tới 1000, làm sao tôi không biết được? Khi tôi đứng trên hội trường này tôi dạy anh chị em, mà khi anh chị em được thông dịch bằng tiếng khác, hoặc anh chị em nêu ra những câu hỏi bằng tiếng Pháp, hoặc những tiếng khác, tôi đâu có nghe

được. Lúc đó tôi học, anh chị em đâu có biết. Thời gian nào rảnh, bất cứ thời gian nào rảnh tôi cũng học được hết. Sáng trưa chiều tối, và lúc ngủ, nói tóm lại tôi học 24 trên 24. Và tôi được Thượng đế dạy cho tôi tất cả các môi trường, trong vũ trụ, ngoài vũ trụ. Có như vậy tôi mới giúp cho anh chị em được. Và tôi hy vọng trong tương lai, anh chị em sẽ giống như tôi. Do đó ngay từ *cấp 4*, tôi đã hướng dẫn cho anh chị em sử dụng *sixieme sens*, để anh chị em *dùng luân xa 6 quay những luân xa khác*. Và bây giờ *lớp luân xa 6* đây, anh chị em học, để chính anh chị em *dùng luân xa 6 này để trị bệnh*. Đó là giai đoạn thứ hai. Và những giai đoạn kế tiếp trong tương lai, anh chị em học nhiều lớp kế tiếp của ngành Nhân Điện, thì anh chị em sẽ thông suốt giống như tôi vậy. Khi anh chị em đứng trên lớp học, anh chị em giảng bài, thì anh chị em đâu có soạn bài trước được. Nhưng mà những câu hỏi trong lãnh vực khoa học, nếu anh chị em trong lãnh vực khoa học thì chắc chắn trả lời là được rồi. Nhưng mà ngược lại người ta hỏi trong lãnh vực tâm linh thì làm sao anh chị em trả lời được? Nhưng mà anh chị em sẽ thông suốt, trả lời được, không có gì trở ngại. Thì ngược lại, anh chị em là những nhà nghiên cứu tâm linh, thì những gì anh chị em học hỏi tâm linh, anh chị em trả lời thông suốt được. Nhưng ngược lại, những anh chị em khoa học hỏi làm sao anh chị em trả lời cho người ta được? Nhưng mà anh chị em sẽ trả lời thông suốt được. Dưới điều kiện là anh chị em cố gắng làm thế nào, tuyến yên, tuyến tùng kết hợp lại đi. Đây là công thức mà tôi dạy anh chị em.

Để 2 cái tuyến, anh chị em kết hợp lại, thì sự thông minh sáng suốt của chính anh chị em giúp cho dân tộc anh chị em, và giúp cho nhân loại của thế kỷ 21 trở về sau. Mà *nhiệm vụ là anh chị em thực hiện*, và *nhiệm vụ tôi là hướng dẫn cho anh chị em thực hiện cái*

điều này, thì anh chị em đừng có lấy làm lạ. Cũng như bao năm qua hoặc bao nhiêu tháng qua, anh chị em đã từng học lớp 3, đã từng học lớp 4, và đã từng học lớp 5. Một thời gian ngắn nhất, từ lớp 1 tới lớp 3, chưa được 10 ngày. Anh chị em đạt được 2 lãnh vực: thứ nhất, anh chị em giúp cho người ta hết bệnh, hết đau; thứ hai, anh chị em giúp linh hồn bất tử bất diệt tái kiếp đi tu rất dễ dàng. Trong một thời gian ngắn nhất, 10 ngày, mà anh chị em đạt được như thế đó. Trong khi đó ngoài xã hội loài người, phải tốn 2 người, ít nhất phải 70 năm. Đôi khi có kết quả, đôi khi không có kết quả. Mặc dầu sự chữa trị của chúng ta không được kết quả nhiều lắm, nhưng mà chúng ta đạt được kết quả những gì nền khoa học hiện tại đang bế tắc, thí dụ bệnh Sida, chắc chắn là ngành khoa học hiện tại toàn thế giới bế tắc, thì trong khi đó anh chị em cấp 4 của ngành Nhân Điện thôi, anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho những người bệnh Sida hết bệnh hết đau. Dù cho 1 người cũng được, 10 người cũng được. Nhưng khi hết bệnh, đó là sự thành công của ngành Nhân Điện của chúng ta, hiện tại và trong tương lai. Một thời gian ngắn nhất mà anh chị em đạt được như thế đó, thì trong tương lai, nếu anh chị em học được nhiều nữa thì anh chị em biết anh chị em có khả năng như thế nào không? Nhưng mà có khả năng này, không phải anh chị em hãnh diện với mọi người. *Có khả năng này để anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại*, thì sự có khả năng này mới đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại được, anh chị em mới được *tôn tại lâu dài* ở nhiều thời kỳ, ở kiếp này, hoặc nhiều kiếp khác của nhiều thời kỳ khác nhau ở những kiếp tới cho anh chị em. Đó, tôi dẫn giải cho anh chị em nghe. Thành ra anh chị em yên tâm đi. Học cái ngành này, anh chị em bỏ một thời gian rất ngắn, mà anh chị em đạt được kết quả rất nhiều cho anh chị em, cho gia đình anh chị em. Thì công anh chị em bỏ như thế này, có nên bỏ hay không?

Hoặc không nên? Trong khi đó người ta tốn 70 năm, anh chị em tốn thời gian có 10 ngày thôi, nếu anh chị em chịu khó học hỏi nghiên cứu, thêm 2 tuần lễ nữa đi, 3 tuần lễ nữa đi, nói tóm lại trong vòng 1 tháng. Anh chị em tổng cộng hết ngành Nhân Điện của chúng ta, trong vòng 1 tháng, thì anh chị em giỏi biết bao nhiêu. Mười ngày thì anh chị em đạt được như thế đó, và anh chị em học thêm lớp 5 trong 5 ngày. Lớp luân xa 6 trong 3 ngày, tổng cộng 18 ngày, chưa được 3 tuần lễ.

Người ta telephone cho anh chị em, anh chị em dùng sixieme sens trị bệnh đặng gần, là chuyện đương nhiên rồi, anh chị em có thể trị bệnh đặng xa, cho bè bạn anh chị em, cho những người thân anh chị em, từ đặng xa anh chị em dùng “sixieme sens”, trị bệnh hữu hiệu, kết quả. *Thì anh chị em bỏ công một thời gian ngắn nhất, mà anh chị em đạt được thế đó, thì anh chị em có nên, đáng bỏ công thêm không? Để anh chị em thực hiện giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho quốc gia, hay là giúp cho nhân loại. Anh chị em có nên đáng bỏ công thêm không? Đó là câu tôi trả lời. Để anh chị em tự suy nghĩ, mà anh chị em tự suy nghĩ là tự quyết định cuộc đời của mình, để giúp nhân loại.*

10/ Kính thưa Thầy, bà này xin hỏi về những linh hồn bất tử bất diệt, thì chúng con chưa có thể dùng được luân xa 6 để trị bệnh từ đặng xa, nhưng mà ngược lại chúng con vẫn có thể tiếp tục trị theo phương pháp cũ, có phải không?

Oui, thì bây giờ đương nhiên như vậy rồi, anh chị em chỉ cần đặt tay thôi, nhưng từng người một, chứ không tập thể được. Trị bệnh thần kinh giả là anh chị em chỉ trị từng người một, mà mỗi một

người trị là phải 5 phút, mà phải 2 ngày. Ngày thứ nhất, luân xa 5, 7. Ngày thứ nhì anh chị em nắm 2 ngón chân cái của người bệnh, rồi trị từng người một, chứ chưa tập thể được. Anh chị em cố gắng đi, ráng đi, chờ cuối năm nay, đầu năm 97, thì cái việc này sẽ trị tập thể được, bằng luân xa 6 được. Bây giờ thì tạm thời chưa được.

11/ Kính thưa Thầy, con và vợ con xin kính chào Thầy và tất cả các bạn ở đây. Con xin có một vài câu hỏi, xin hỏi Thầy: Xin Thầy cho chúng con biết một phương pháp nào đó, có thể giúp cho chúng con tỉnh ngủ và sáng suốt trong lúc lái xe đi làm, cũng như đi về. Không cần phải uống coffee, hay uống thuốc. Chúng con có thể dùng luân xa 6 để cho chúng con tỉnh ngủ trong lúc lái xe, được không?

Câu hỏi thứ hai lài, thưa Thầy chúng con có thể dùng luân xa 6 để mà nói chuyện hay là truyền tư tưởng, hay cảm hứng với một người ở xa, cũng cùng học luân xa 6, được hay không?

Câu hỏi thứ ba là, kính thưa Thầy, trong tương lai chúng con có thể dùng luân xa 6 và khả năng tâm linh để chữa bệnh cho các nạn nhân chiến cuộc, hay các nạn nhân bị tai nạn do xe cộ gây ra, và họ bị cụt tay hay cụt chân, chúng con có thể giúp cho họ mọc lại tay chân được hay không? Và qua phương pháp Nhân Điện này Thầy có nghĩ rằng chúng con có thể giúp được nhân loại trong tương lai được hay không?

Và câu hỏi sau cùng, là tâm từ bi, và đầu óc bình thản, cũng như đơn giản của chúng con trong lúc chữa bệnh, 2 yếu tố này sẽ đem lại cho chúng con có khả năng, định bệnh cũng như chữa bệnh. Kính thưa Thầy, ngoài khả năng chữa bệnh bằng đôi bàn tay của chúng con, hay là dùng luân xa 6, khả năng trong lãnh vực tâm linh sẽ giúp

cho chúng con chữa trị cho bệnh nhân mau lành bệnh. Xin Thầy giải thích thêm về lĩnh vực tâm linh và cách áp dụng luân xa 6, vì luân xa 6 là một tâm linh để chữa bệnh cho các bệnh nhân, ở xa, cũng như ở gần. Xin cảm ơn Thầy.

Cái thứ nhất, tôi nhắc cho anh chị em hồi ở cấp 3, cấp 4, và cấp 5. Mỗi lần anh chị em lái xe, anh chị em buồn ngủ, thì chỉ cần hít vô, thở ra 3 hơi, anh chị em tiếp tục lái xe, không gì trở ngại hết. Đó là giúp cho anh chị em lái xe, trở về an toàn.

Câu hỏi thứ nhì, thì anh chị em thấy, cái khả năng của anh chị em tập sự khi học lớp 4, dùng luân xa 6, anh chị em điều khiển những luân xa khác nó quay, và lớp luân xa 6 này, anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh từ gần đến xa, anh chị em cố gắng tập sự lần lần đi. Anh chị em mới học ngày thứ nhất của lớp luân xa 6 này, anh chị em muốn tiếp xúc mình với mình với nhau, được, ráng đi, ráng học hết lớp đi, ráng học thêm vài ba lớp nữa đi, thì lúc đó anh chị em tiếp xúc với mọi người cùng một trình độ với anh chị em được. Bây giờ thì chưa được đâu. Bây giờ anh chị em tiếp xúc, chẳng những không được, mà bị thiệt thòi bằng cái năng lực sử dụng quá mức, thì chắc chắn anh chị em sẽ bị thiệt thòi. Do đó anh chị em cố gắng, khi nào tôi dạy cho anh chị em đủ khả năng tiếp xúc với tôi được rồi, thì lúc đó tôi sẽ dạy cho anh chị em tiếp xúc cùng bạn đồng hành, cùng lớp với anh chị em, tiếp xúc. Tại vì khả năng của anh chị em đâu có. Mà khả năng anh chị em không có, rồi người khả năng không có hợp nhau, thành ra không có gì hết. Tại không có khả năng thì làm sao có gì được? Do đó thì trong tương lai anh chị em sẽ tiếp xúc với tôi trước. Rồi tôi dạy cho anh chị em, thì mới được. Còn anh chị em với anh chị em, thì 2 người hiểu biết bằng nhau, hoặc người thấp người cao, cái khả năng của anh chị em thì

có giới hạn, thì làm thế nào anh chị em tiếp xúc mình với mình được. Thành ra cái đó khó lắm, chờ đi! Chờ, ráng tới thế kỷ 21 đi. Thấy thì nó xa thiệt, nhưng mà 3 năm nữa. Thì cố gắng anh chị em tiếp tục học, thì anh chị em sẽ đạt được cái này, trong tương lai của thế kỷ 21 trở về sau. Nhớ nhe. Đó là câu hỏi thứ hai tôi trả lời.

Bây giờ tất cả những người bị tai nạn, trong bộ phận của anh chị em, nếu anh chị em bị cắt cái gan, cắt cái phổi, thì anh chị em sẽ được cái gan, cái phổi mọc được. Còn anh chị em cụt tay, mất cái tay rồi, thì làm sao mọc cái tay khác được, không thể nào được hết. Đó là bây giờ hiện tại thời điểm này, là tôi trả lời với anh chị em, là cụt tay, mất cái tay thì không mọc được. Nhưng thời điểm thế kỷ 21 thì khác à. Nhưng mà tôi chưa dạy, thành ra tôi nói bằng thừa. Tuy nhiên thì tôi cũng hy vọng, thí dụ đây là cái tay, anh chị em bị cụt, cái tay ra ngoài rồi. Theo nguyên tắc là anh chị em phải băng bột lại, mới lành. Nhưng mà cái tay mà trong tương lai, nếu anh chị em vừa bị tai nạn, nếu anh chị em có tại đó, có thể anh chị em cầm cái tay này lại, vô tới bệnh viện. Hoặc giả, chưa biết thế kỷ 21 như thế nào, nhưng mà khi anh chị em bị cụt cái tay rồi, anh chị em cầm cái tay này lại, trị như thế này, thì hy vọng, hy vọng nhe, trên cái đà nghiên cứu, tôi hy vọng cánh tay, thay vì giải phẫu, băng bột, may lại, kẹp lại, thì tôi hy vọng cái năng lực của mình sẽ hàn gắn lại nơi bị gãy, nơi bị đứt. Nhưng mà cái này tôi chưa dạy, tôi đang nghiên cứu, để tôi thực hiện cho thế kỷ 21, chứ bây giờ thế kỷ 20, tôi chưa dạy. Nhưng mà tôi hy vọng, khi tôi nghiên cứu đạt được đúng mức, thì cái năng lực này sẽ giúp cho anh chị em mạnh khỏe, giúp cho anh chị em không có bị hư hại cái thân thể. Do đó, từ cái lớp này trở về sau, anh chị em cố gắng thực hiện cho mình cái “sixieme sens” của mình, cái tuyến yên, tuyến tùng trên não

chúng ta, nó vô cùng quan trọng. Khi nó kết hợp lại được, thì trong cơ thể anh chị em làm cái gì cũng được hết. Mà nếu anh chị em chưa kết hợp được thì anh chị em không có làm gì được hết. Đó là danh riêng cho thế kỷ 21, mà hiện tại tôi đang nghiên cứu, để đáp ứng nhu cầu bảo vệ cái thân thể anh chị em không có mất mát, bằng cánh tay, bằng cái chân, bằng những bộ phận trong cũng như ngoài cơ thể. Tôi đang nghiên cứu để tôi thực hiện cái này, giúp cho cơ thể anh chị em sẽ được nguyên vẹn, không mất mát, mà tôi hy vọng sẽ thành công bằng cái năng lượng vũ trụ. Đó là câu hỏi thứ ba tôi trả lời cho anh chị em, đó là trong tương lai của thế kỷ 21.

Câu hỏi cuối cùng ... Chế tạo những loại thuốc đặc biệt làm thế nào để kích thích 2 cái tuyến yên và tuyến tùng kết hợp lại, thì con người ta vĩnh viễn sống ở trần gian này không bao giờ chết. Giống cũng như, xin lỗi anh chị em, giống cũng như động vật, đó là con dán, suốt 2000 năm nếu không bị giết thì không bao giờ con dán chết. Và con rắn ở trên rừng, trên núi, dưới sông dưới biển, nếu không bị người ta giết thì sống không biết bao nhiêu năm, không có thời gian chết. Và không có ngày nào con rắn chết hết, nếu nó không bị tai nạn, không bị người ta giết. Nó nằm trong lòng đất, nó chịu đựng, thì nó sống muôn năm, chứ không phải 2000 năm. Thì tại sao con người chúng ta giỏi quá, hay quá, mà không thể nào nghiên cứu làm thế nào chúng ta tồn tại được, mà để chúng ta bị chết, trong 100 năm, 80 năm cuộc đời, chưa hết. Không có người nào sống được 200 năm hết. Không có người nào sống được trên 120 năm hết. Từ 110 tuổi, 115 tuổi là bắt đầu chết, tối đa. Tại sao chúng ta *không chịu nghiên cứu để giúp nhân loại phát triển cái thể xác, và phát triển vấn đề tâm linh.*

Do đó anh chị em thấy trong tương lai ngành Nhân Điện của chúng ta càng ngày càng phát triển mạnh, thì chúng ta sẽ đáp ứng nhu cầu được cái việc này. Cũng như tôi vừa trình bày với anh chị em, anh chị em là người bình thường, học trong vòng 2 tuần lễ, thì anh chị em bằng 2 người phải tốn 70 năm. Thì trong tương lai nếu anh chị em học thêm nữa, thì khả năng anh chị em có được, thì chắc chắn anh chị em sẽ giúp biết bao nhiêu người trong lãnh vực khoa học, trong lãnh vực tâm linh. Do đó thì tôi giải thích cho anh chị em một câu trả lời nữa: cái tuyến yên, tuyến tùng, dùng cái danh từ khoa học, nhưng mà dùng cái vấn đề *tâm linh, cái thể xác* của anh chị em đây, cái *linh hồn* của anh chị em đây. Khi mà cái linh hồn với thể xác anh chị em *kết hợp lại, nhập lại*, thì chắc chắn *sự thông minh hiểu biết của anh chị em rộng rãi lắm, anh chị em biết tất cả mọi sự việc, giúp nhân loại*. Là ý tôi muốn nói tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em hai mặt: Trong lãnh vực khoa học, để cho anh chị em những nhà khoa học nghiên cứu tuyến yên, tuyến tùng kết hợp lại, chúng ta minh mẫn và sáng suốt, không bị bệnh bị đau, và không bị chết. Đó là trong lãnh vực khoa học.

Trong lãnh vực tâm linh, tôi muốn giúp *linh hồn của anh chị em điều khiển cái thể xác theo cái chiều hướng của linh hồn, đó là linh hồn và thể xác anh chị em nhập một*. Mà khi linh hồn và thể xác anh chị em nhập một rồi, thì cái việc gì anh chị em làm cũng được hết, chứ đừng nói chết, chết thì không bao giờ anh chị em chết đâu. Đó là hai mặt. Vừa đời: lãnh vực khoa học, vừa đạo: là tâm linh. Cái này còn nhiều lắm. Nhưng lớp học này, tại vì anh bạn này nêu ra câu hỏi, thì tôi trả lời ngắn gọn, đơn sơ đơn giản, nhưng mà đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em ý thức được 2 mặt. Đời thì khoa học kỹ

thuật, đạo thì tâm linh. Nó sẽ đi tới giai đoạn đó của thế kỷ 21 bắt đầu trở về sau. *Mà chúng ta là người thực hiện.*

12/ Kính thưa Thầy, hồi nãy Thầy có dạy là khi chúng ta trị bệnh bằng luân xa 6, và nếu chúng ta cảm nhận luân xa nóng thì ngưng ngay. Nhưng nếu chúng ta cảm nhận những cảm giác khác, chẳng hạn như ở nơi luân xa cảm thấy châm chích, thì như thế nào?

Tôi trả lời cho anh chị em nghe. Vấn đề đó không quan trọng. Quan trọng nhất là anh chị em trong vòng 5 giây, 10 giây, 15 giây, luân xa của anh chị em nóng. Nóng cũng như anh chị em bị phỏng vậy đó, anh chị em lấy ra. Còn những dòng điện mà ngay luân xa của anh chị em bị châm chích, hay làm cho anh chị em nhột, thì dù chẳng hạn, thì không có quan trọng cái đó. Quan trọng là luân xa anh chị em nóng liền. Tại khi dòng điện nó dội ngược về anh chị em làm cho anh chị em nóng, anh chị em sẽ cảm nhận được liền. Mà sự cảm nhận nóng thì anh chị em stop liền, anh chị em tiếp tục trị cái luân xa kế tiếp.

13/ Kính thưa Thầy bà này hỏi là khi chúng ta trị bệnh bằng luân xa 6 thì chúng ta phải mở mắt hoặc là nhắm mắt. Riêng bà, thì bà trị bệnh dễ dàng hơn khi mà nhắm mắt.

Bây giờ nè, trong tương lai nhe, tôi tập cho anh chị em trị gia đình của anh chị em, cá nhân cho những người bệnh, hoặc tập thể đẳng xa. Rồi trong tương lai anh chị em đi xa, mỗi lần anh chị em ngồi trị bệnh người ta, thí dụ anh chị em trị bệnh tập thể, anh chị em nhắm mắt vậy nè, cái người ta tưởng anh chị em đọc kinh, hoặc người ta

tưởng anh chị em đọc bùa, người ta sợ, người ta không để cho anh chị em trị bệnh. Và như vậy thì cũng không có tác dụng gì hết cho anh chị em.

Do đó thì tại sao tôi yêu cầu anh chị em mở mắt, mà không nhắm mắt lại. Tất cả những người nhắm mắt lại là vì họ sợ bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Do đó họ nhắm mắt lại, để tránh cái tình trạng bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Nhưng mà riêng tôi, tôi dạy cho ngành Nhân Điện của chúng ta, vì anh chị em đây, từ cấp 4 trở lên, tôi không cho anh chị em nhắm mắt là tại sao vậy? Để trong tương lai, anh chị em ngoài vấn đề trị bệnh, còn làm việc khác nữa, chứ trong tương lai sử dụng “sixieme sens”, anh chị em ngồi họp với người ta, anh chị em nhắm mắt, người ta tưởng anh chị em ngủ gục. Hoặc người ta tưởng anh chị em đọc bùa, thì người ta sẽ mời anh chị em ra ngoài liền. Do đó tôi đào tạo anh chị em trong tương lai, anh chị em sử dụng luân xa 6 nhiều cách lắm, chứ không phải cái lãnh vực trị bệnh không mà thôi đâu.

Vài năm tới đây, nhân loại không bị bệnh, bị đau nữa. Thì anh chị em đâu có dạy học, đâu có trị bệnh. Nhưng mà anh chị em sẽ dạy học một cách khác, đó là anh chị em mở luân xa cho người ta, anh chị em hướng dẫn người ta sử dụng luân xa 6 nhiều cách. Chứ trong tương lai, vài năm nữa thôi, bây giờ là năm 96 phải không? Ba năm nữa, bốn năm nữa. *Thời tiết, không gian, thời gian nó thay đổi, thì con người ta đâu có bị bệnh nữa.* Mà không bị bệnh thì anh chị em làm sao trị bệnh? Không lẽ không bị bệnh, anh chị em dạy, không dạy học cho người ta, không giúp cho người ta?

Nhưng mà anh chị em sẽ dạy học cho người ta, mở luân xa cho người ta. Anh chị em sẽ dẫn giải cho người ta luân xa 6 để tác dụng như

thế nào, giúp cho người ta phát triển sức khỏe, giúp cho người ta phát triển tâm linh. Đó là nhiệm vụ chúng ta sẽ thực hiện cái **giai đoạn thứ nhì**. Anh chị em thấy dễ, nhưng mà vô cùng khó khăn.

Bởi vậy đó, trong tương lai, người ta không có bị bệnh nữa, mà không có bị bệnh thì anh chị em phải kết hợp lại: *đời, thì tuyến yên tuyến tùng kết hợp lại. Tâm linh, thì cái linh hồn, thể xác anh chị em xác nhập lại.* Thì lần lượt anh chị em giúp biết bao nhiêu thế hệ mai sau của những thế kỷ kế tiếp đây. Có như vậy nhân loại càng ngày càng phát triển tâm linh, quả địa cầu của chúng ta mới thật sự ấm no hạnh phúc. *Thật sự sống thiên đàng ở trần gian này, chứ không phải thiên đàng ở ngoài không gian đâu. Không gian không có thiên đàng đâu. Không gian là không khí, không có thiên đàng. Thiên đàng là ở quả địa cầu chúng ta đang ở đây, trái đất chúng ta đang ở đây, là thiên đàng. Mà muốn quả địa cầu chúng ta trở thành thiên đàng, thì tất cả nhân loại phải ý thức được vấn đề tâm linh, phát triển vấn đề tâm linh.* Mà muốn được như vậy, thì người hướng dẫn và người dạy cho anh chị em khác, đó là chúng ta. Mà chúng ta có đầy đủ khả năng thì chúng ta mới dạy cho người khác, phát triển vấn đề tâm linh được. Còn anh chị em không đủ khả năng thì làm thế nào anh chị em giúp cho người ta phát triển vấn đề tâm linh được?

Đó là đường chúng ta đi, cuối thế kỷ 220, và thế kỷ 21, và những thế kỷ kế tiếp, mà chúng ta thực hiện. Do đó thì anh chị em đừng có lo anh chị em bị bệnh bị đau, tại lúc đó anh chị em không có đau, không có bệnh đau. Nếu anh chị em bị bệnh bị đau, anh chị em chết, thì lấy ai đâu mà hướng dẫn cho những người khác? Tại vì trong tương lai đâu phải có 8 tỷ người đâu. Biết bao nhiêu linh hồn chờ tái kiếp ở loài người, để học hỏi tiến hóa về với khối sáng, về

với Thượng đế. Thì nhiệm vụ chúng ta còn dài lắm. Do đó chúng ta phải cố gắng, phải học nhiều mới được. Thì sự học nhiều này mới đáp ứng nhu cầu, mai sau anh chị em mới giúp cho người ta phát triển tâm linh, càng ngày nhân loại ý thức vấn đề tâm linh, thì cái thiên đàng là ở quả địa cầu chúng ta đang ở đây.

14/ Ông này có 2 câu hỏi. Khi mà chúng ta dùng luân xa 6 trị bệnh, thì bắt buộc có phải đã được thành công trong cái việc thực tập quay luân xa trước hay không?

Nếu chúng ta dùng luân xa 6 trị bệnh thì không có đặt tay nữa, và những người ở cấp 5 và cấp 4, thì khi họ trị bệnh thì phải đặt tay. Thì đây có sự khác biệt này, có gây ra vấn đề nào hay không?

Oui, anh chị em thấy không, cái thứ nhất, hồi học cấp 4, cấp 5, anh chị em chưa quay luân xa được. Đôi khi có một số anh chị em quay luân xa được mà không biết. Có nhiều trường hợp lắm. Có nhiều trường hợp tôi nêu ra câu hỏi, hỏi ngược lại những học viên, thì học viên trả lời, mà khi học viên trả lời, 6 luân xa quay lúc nào không biết. Tuy nhiên, khi anh chị em vô ngôi học lớp này rồi, mỗi ngày tôi sẽ truyền năng lực cho anh chị em hai lần, bằng luân xa 6 anh chị em rất mạnh. Mà khi luân xa 6 anh chị em rất mạnh thì anh chị em thu hút cái năng lượng rất nhiều, để anh chị em giúp cho người bệnh ở đẳng gần cũng như đẳng xa, cái phương pháp mới để anh chị em trị bệnh cho người ta. Những cái phương pháp cũ ở lớp 4, lớp 5 thì anh chị em phải đặt tay vô 2 phút. Đôi khi trước 2 phút, anh chị em chỉ cần hít vô thở ra, trước 2 phút nóng, anh chị em lấy tay ra. Anh chị em cảm nhận bằng cái tay của anh chị em, bằng những luân xa của người bệnh. Bây giờ ngược lại, khi anh chị em

sử dụng sixieme sens trị bệnh, thì cái năng lực của anh chị em truyền cho người ta, và cái sức nóng đó truyền cho người ta, người ta đầy đủ, dòng điện chạy ngược về anh chị em, làm cho anh chị em cảm nhận trong vòng 30 giây, hoặc trước 30 giây, thì anh chị em stop, tiếp tục trị những luân xa khác cho người bệnh. Do đó thì bây giờ tôi khuyên anh chị em một lần nữa. Khi anh chị em ngồi trong lớp học này ngày hôm nay, anh chị em học luân xa 6, anh chị em trị bệnh, thì anh chị em đừng bao giờ nghĩ tới lớp 4, lớp 5, mà anh chị em đặt tay trong vòng 2 phút, hay là 3 phút. Anh chị em đừng nghĩ cái đó. Nghĩ cái đó thì anh chị em sẽ bị xáo trộn, anh chị em trị bệnh không được. Mà xáo trộn trị bệnh không được, thì sẽ trị sai nguyên tắc. Mà sai nguyên tắc là chắc chắn anh chị em sẽ giúp cho người ta không hết bệnh được.

Đây là tôi thí dụ một trường hợp nữa: có một số anh chị em học lớp luân xa 6 vừa rồi ở Geneve, dùng luân xa 6 trị bệnh những tế bào bị ung thư. Một hai cái trường hợp đặc biệt đó. Anh chị em không biết? Tôi cho phép anh chị em 30 giây – trước 30 giây thì được. Nhưng khi người ta nghiên cứu trong vòng 5 giây, 10 giây, 15 giây, hoặc 20 giây, thì kết quả rất hữu hiệu. Tuy nhiên, khi anh chị em trị quá cái số, trên 20 giây, 30 giây, tại vì khi cái luân xa anh chị em nóng, anh chị em không chịu stop. Thí dụ anh chị em dùng sixieme sens trị bệnh cho người đó trong vòng 5 giây, 10 giây nhe, luân xa anh chị em nóng, anh chị em *không chịu stop*, tiếp tục dùng sixieme sens trị nữa. Thì cái *tế bào thay vì bị chết, thay vì bị tan rã, thì lại kết tu trở lại*. Bởi dòng điện nó đưa ngược về, mà anh chị em không chịu stop, thì dòng điện tiếp tục đưa ngược về anh chị em. Thì hồi nãy đến giờ anh chị em trị bao nhiêu cái năng lực vô luân xa người ta, thì anh chị em rút ngược cái điện về, thì bệnh y hết trở lại như

thường. Do đó trong vòng 30 giây, anh chị em nghĩ rằng số phút ít, nhưng rất nhiều, vì đây là năng lượng vũ trụ trị bệnh cho người bệnh, chứ không phải cái năng lượng của anh chị em. Do đó anh chị em đừng bao giờ quan niệm 30 giây là ít, mà phải nhớ rằng 30 giây năng lượng vũ trụ rất nhiều để giúp cho người ta. Do đó anh chị em phải cẩn thận cái này và kinh nghiệm tối đa là 30 giây mà thôi. Dưới điều kiện là anh chị em chưa cảm nhận được. Còn khi anh chị em cảm nhận được trong vòng 5 giây, 10 giây, 20 giây, thì anh chị em stop liền. Nếu anh chị em không nghe lời tôi, không stop thì chắc chắn bệnh nhân không bao giờ hết bệnh được. Tiếp tục bệnh vẫn còn hoài. Thì giống như trước kia, có một số anh chị em học lớp 4, lớp 5, tôi yêu cầu anh chị em mỗi lần trị luân xa cho người ta tối đa 2 phút, nhưng mà anh chị em thấy 2 phút ít quá, anh chị em cố gắng đặt tay 3 phút, 4 phút. Thì những cái phút sau đó, dòng điện sẽ chạy ngược về tay anh chị em. Thứ nhất làm cho người bệnh không hết đau, thứ nhì làm cho tay anh chị em bị nhức, thì không có tác dụng gì hết. Thì đây, trở lại vấn đề, sở dĩ tôi giải thích cho anh chị em nhiều lần ở lớp này, là khi cái năng lượng vũ trụ mạnh quá, giúp cho anh chị em trị bệnh, thì anh chị em nhớ cố gắng tối đa 30 giây mà thôi. Khi cảm nhận được trước 30 giây thì anh chị em phải stop liền. Có như vậy thì sự thành công chữa trị mới được kết quả mỹ mãn, theo ý của anh chị em và giúp cho người khác.

15/ Thưa Thầy, hồi nãy ông có hỏi là nếu mà chúng con là những người dạy học, lớp 1, lớp 2, thì khi chúng con dạy học, phải giới thiệu, hoặc nói đến cái ngành này thế nào, chúng ta có thể nói theo từng cấp rồi sẽ đi đến sự thay đổi của cách trị bệnh, theo từng cấp,

hay là chúng ta nói thế nào? Là tại vì khi chúng con học được lớp luân xa 6, thì cái việc trị bệnh hoàn toàn khác hẳn với cách trị bệnh ở những lớp dưới?

Bây giờ như anh chị em thấy, những người học cấp 1, cấp 2, họ không biết gì hết. Thành ra anh chị em kêu người ta cố gắng học những luân xa cho thuộc bài, trị bệnh đặt tay trúng luân xa. Cái đó anh chị em dạy học cho người ta kết quả mỹ mãn. Còn anh chị em dẫn giải nhiều quá, người ta không hiểu gì hết trơn. Muốn học thêm nữa thì phải học thêm lớp 3, lớp 4, lớp 5 đi, hoặc lớp luân xa 6 đi. Thì anh chị em dẫn giải cho người ta. Còn anh chị em dẫn giải mà người ta không hiểu, hỏi lại anh chị em, đôi khi anh chị em không hiểu mà trả lời, hai người không hiểu, trả lời, không biết gì hết. Thành ra tôi khuyên anh chị em, khi anh chị em dạy học đừng bao giờ nghĩ là anh chị em dạy cho họ lớp 3, lớp 4, lớp 5. Đừng bao giờ. Anh chị em nói cái đó bằng thừa, mà không có ích lợi gì cho người ta. Chẳng những không ích lợi, mà thiệt hại cho người ta, người ta không biết. Người ta không biết, hỏi anh chị em. Đôi khi anh chị em không biết, trả lời không được luôn. Thành ra hai người, một người không biết, một người không hiểu, không có kết quả gì hết. Chỉ khi nào người ta vô học lớp nào, tôi dẫn giải lớp đó thì được thôi. Chứ anh chị em chưa đủ khả năng dẫn giải cho người ta đâu. Anh chị em nói bây giờ được rồi. Anh chị em muốn trị bệnh, tôi học cái phương pháp mới này, tôi trị sixieme sens, chịu không? Không chịu, thì tôi đặt tay cho anh chị em, hết. Người ta khỏe, anh chị em khỏe. Còn anh chị em dẫn giải tới, dẫn giải lui, người ta hỏi hoài, tại vì người ta không biết. Không biết hỏi anh chị em, hỏi anh chị em đôi khi anh chị em không biết, mà trả lời trệt luôn. Thành ra tôi khuyên *anh chị em dạy học, đừng bao giờ nói tới lớp 3, lớp 4,*

lớp 5. Cái lớp nào thì anh chị em nói theo lớp đó. Khi nào học tới lớp 3, mà người ta hỏi tới lớp 4, hỏi người ta muốn học tới lớp 4 phải không? Được lắm, ráng vô lớp ông Thầy giảng. Đây là cũng kinh nghiệm nữa, và có một số anh chị em tôi cho dạy lớp 3 phần lý thuyết. Đôi khi anh chị em dạy học, học trò hỏi nhiều quá, anh chị em bí, không biết được trả lời. Thì có cái phương pháp hay nhất mà anh chị em trả lời cho học trò: cái này ông Thầy cấm (tại mình trả lời không được). Anh chị em đổ thừa đi, ông Thầy không cho dạy, chứ anh chị em đâu biết trả lời. Rồi anh chị em nói: muốn biết thì vô lớp khi mở luân xa, ông Thầy trả lời, hoặc vô lớp 4, ông Thầy trả lời. Đó là tôi giải đáp cho anh chị em đỡ mất mặt với học trò. Nhưng họ đâu có biết anh chị em không biết, anh chị em đổ thừa nói ông Thầy không cho dạy, chứ thật sự anh chị em không có biết. Đổ thừa cái đó là chắc ăn nhất. Mà hợp lý nhất: “ông Thầy không cho dạy”. Còn muốn biết thêm thì vô học lớp 3, lớp 4, ông Thầy sẽ dẫn giải. Đó là anh chị em tránh né cái này, vì không trả lời được. Mà nếu anh chị em trả lời không được, mà cố gắng trả lời, nó hỏi nữa, hỏi nữa cái anh chị em bí nữa. Nhiều người, người ta giỏi lắm à, đừng có tưởng tượng rằng anh chị em dạy lớp 3 phần lý thuyết, anh chị em giỏi đâu. Nhiều người học lớp 3, người ta nghiên cứu sách vở giỏi hơn anh chị em. Vì chỗ giỏi, người ta hỏi anh chị em, anh chị em trả lời không được, anh chị em bí, mà cố gắng trả lời thì anh chị em gạt cái điểm này nè. Thì có một cái đường hay nhất là : “ông Thầy không cho dạy”. Chứ đâu có biết đâu mà trả lời. Đó là cái an tâm nhất cho những người học viên, rồi họ vô học lớp 3, lớp 4, tôi trả lời, họ vui, anh chị em vui, mọi người đều vui hết. Còn anh chị em không biết, mà cố gắng trả lời, trả lời nó hỏi càng cao hơn nữa, mà học viên hỏi càng cao, anh chị em càng bí, thì mất mặt. Mất mặt anh chị em. tôi khuyên anh chị em,

đó là dạy phần lớp 3 lý thuyết. Trong tương lai anh chị em có dạy dạy phần lớp 3 lý thuyết, thì anh chị em dạy đúng nguyên tắc, thì chắc chắn anh chị em sẽ thành công, mà mọi người sẽ vui vẻ.

16/ Kính thưa Thầy, có thể nào Thầy nói thêm về cái bệnh viện đang xây để trị bằng Nhân Điện trong tương lai?

Bây giờ trong tương lai, tôi sẽ thành lập một cái viện tại một cái bệnh viện nhỏ, hiện tại bây giờ chưa có tiền nhiều. Cái bệnh viện ở Thái Lan, cái trung tâm Nhân Điện trong tương lai. Hiện tại xây dựng, có thể năm 97 sẽ hoàn thành cái đó. Có ba căn nhà, mỗi căn nhà bốn tầng, hiện tại đang cất, cách Bangkok khoảng chừng 40 cây số. Nhưng trong tương lai ngành Nhân Điện chúng ta càng ngày càng phát triển, so với cái bệnh viện bốn tầng lầu, ba căn đó thì nhỏ lắm, không có nhiều đâu. Tại diện tích đó nhỏ lắm. Trong tương lai, tôi cố gắng thực hiện năm 97, tôi sẽ cất một cái bệnh viện lớn, trong đó có đầy đủ để nghiên cứu trong lãnh vực Nhân Điện. Mà cái điều kiện này có lẽ tháng 8, tháng 12, tôi sẽ họp với một số anh chị em bên Thái lan, để thực hiện. Có hai cái điểm để thực hiện. Thứ nhất là ở Thái lan, thứ nhì là Đài loan. Một trong hai nước đó thì tôi sẽ thành lập một cái Viện nghiên cứu lớn nhất của Á châu và tất cả các nước trên thế giới sẽ về đó để nghiên cứu. Trong lãnh vực của anh chị em, và ngoài lãnh vực của những nhà khoa học đến đó sẽ nghiên cứu. Tôi cố gắng thực hiện. Nhưng mà trước tiên, thì ở Thái lan này, cuối năm tới sẽ có một cái trung tâm Nhân Điện bên Thái lan, ba căn phố, mỗi một căn bề ngang 5 thước, bề dài 8 thước. Bốn tầng lầu, mà ba căn. Hiện tại đang xây cất bên Thái lan. Để nghiên cứu ở giai đoạn một. Chứ trong tương

lai thì chỗ đó không có đủ nhu cầu để anh chị em nghiên cứu, mà cũng không có đủ nhu cầu của Á châu hội họp nữa. Trong tương lai tôi sẽ thực hiện một cái trung tâm lớn nhất của Á châu để có dịp anh chị em sẽ về đó, đại hội, học ngành Nhân Điện chúng ta, hoặc giả những lớp đặc biệt, thì tôi sẽ mời anh chị em về đó, nghiên cứu. Và có lẽ chương trình này, năm 97 tôi sẽ bắt đầu thực hiện. Thì tất cả anh chị em ngành Nhân Điện toàn thế giới, có dịp sẽ đi Đài loan, hoặc Thái lan, học hỏi nghiên cứu tiếp. Những cái điều kiện đó, thì cuối năm nay tôi sẽ trình bày với anh chị em. Có thể sớm là tháng 8, còn chậm lắm thì đầu tháng giêng năm 97, tôi sẽ thông báo cho tất cả các trung tâm toàn thế giới biết cái việc này.

17/ Kính thưa Thầy, khi Thầy giải thích rằng chúng ta phải cố gắng kết hợp lại được 2 cái tuyến yên và tuyến tùng, thì khi Thầy nói như vậy, chúng con phải hiểu như thế nào? Khi chúng con kết hợp được 2 tuyến đó, có phải là chúng ta hòa âm lại các chất kích thích tố trong người chúng ta không? Hay là chúng ta hòa âm một hệ thống thần kinh, hay có một con đường năng lực mới luân chuyển trong chúng ta?

Tôi giải thích trong lãnh vực khoa học: Nếu trong lãnh vực khoa học, 2 cái tuyến này kết hợp lại, nó tiết ra những cái chất kích thích tố làm cho quân bình cơ thể, không bao giờ anh chị em thiếu chất đường, thí dụ. Nó sẽ cũng cấp chất đường cho anh chị em, thiếu chất dầu, nó cung cấp cho. Nói tóm lại, cơ thể của chúng ta thiếu chất gì thì nó cũng cấp chất đó đầy đủ cơ thể chúng ta, chúng ta không bao giờ bị bệnh, bị đau. Đó là trong lãnh vực khoa học.

Trong lãnh vực tâm linh như tôi trình bày với anh chị em, *khi linh hồn với thể xác chúng ta nhập một rồi, mà linh hồn chúng ta giỏi, điều khiển thể xác, thì thể xác theo chiều hướng linh hồn, phát triển trong lãnh vực tâm linh, thì càng ngày chúng ta càng giỏi trong 2 mặt: đời và đạo.* Mà anh chị em giỏi 2 mặt đời và đạo thì mới giúp cho những người khác, giống như anh chị em được, cũng giỏi về đời và đạo. Thì *liên tục như vậy, người này giúp người kia, thế hệ này giúp thế hệ sau, thì chắc chắn nhân loại ở quả địa cầu chúng ta sẽ sung sướng nhất.* Đó là các kinh sách nói là cái Niết bàn ở cõi kia, nhưng *thật sự Niết bàn là ở quả địa cầu của chúng ta đây.* Nếu con người, nhân loại ý thức được vấn đề tu, ý thức được vấn đề tâm linh thì chắc chắn quả địa cầu chúng ta là cảnh Niết bàn, là sung sướng ấm no hạnh phúc thật sự. *Luôn luôn nhân loại trên môi nở một nụ cười, đó là nhân loại thành công và cảnh Niết bàn ở trần gian, mà kinh sách thường nói, mà chúng ta cố gắng thực hiện sẽ được cái việc này ở trong thế hệ kế tiếp, và những thế hệ mai sau.*

18/ Thưa Thầy câu hỏi của bà này là khi chúng con dạy học, các lớp Nhân Điện, thì khi chúng con học được lớp luân xa 6 này thì chúng con có thể có những kết quả gì khi dạy học?

Anh chị em dạy học như thường, không có gì trở ngại đâu. Anh chị em cũng dạy một ngày mở 2 luân xa, thì theo nguyên tắc vậy.

Anh chị em học cái lớp này là để cho anh chị em tập sử dụng luân xa 6, trị bệnh và dùng luân xa 6 kích thích 2 cái tuyến trên não của anh chị em. Trong tương lai anh chị em sẽ sử dụng nhiều cách lắm. Do đó thì bây giờ, bước đầu tiên là giai đoạn thứ nhì mà anh chị em tập sự sixieme sens, luân xa 6 của anh chị em.

Tuy nhiên đó là năm nay. Năm nay của năm 1996, và thời điểm này là thời điểm tháng bảy. Nhưng qua đầu năm 97, thì anh chị em dạy cái ngành Nhân Điện này khác. Không phải vậy đâu, sẽ thay đổi lại. Nếu anh chị em tốt nghiệp lớp cấp 6, thì những người học lớp cấp 6, thì tôi sẽ quy định cho một số anh chị em đặc biệt dạy lớp 1 trong 1 ngày, dạy lớp 2 trong 1 ngày, mà anh chị em dùng sixieme sens của anh chị em, luân xa 6 của anh chị em mở luân xa (một lần) 6 luân xa cho cấp 1, và (một lần) 6 luân xa cho cấp 2, từng ngày một. Đó là anh chị em phải học được cấp 6, và một số đặc biệt đó thì tôi cho phép anh chị em thực hiện cái này, để giúp cho mọi người bằng khai mở luân xa với sixieme sens của những người tốt nghiệp lớp 6, được khai mở luân xa cùng một lúc cho người cấp 1, một ngày, và người cấp 2 một ngày. Đó, thì bây giờ anh chị em nêu câu hỏi này nó chưa có liên quan tới, nhưng tôi cho anh chị em biết cái chương trình năm 97 là không phải như vậy.

19/ Kính thưa Thầy, khi mà có thiên đàng ở trên quả đất này rồi thì lương thực thực phẩm trong tương lai sẽ như thế nào?

Anh chị em thấy, nó từng giai đoạn một. Nhưng mà hồi sáng này tôi có hứa với anh chị em rồi. Ngoài vấn đề anh chị em nêu ra những câu hỏi trong lãnh vực luân xa 6 để điều trị bệnh, thì anh chị em hỏi trong lãnh vực nào tôi cũng sẵn sàng trả lời hết. Ngoài trừ những công thức mà anh chị em trị bệnh ở cấp 4, cấp 5, thì đừng nêu ra câu hỏi ở đây. Thì theo tôi hứa với anh chị em, tôi trả lời cho anh chị em biết. Trong tương lai anh chị em khỏi cần lo lương thực, thực phẩm. Khi anh chị em có đầy đủ khả năng rồi, tạo cho mình hết bệnh hết đau rồi, tạo cho người khác hết đau hết bệnh rồi, anh chị em đâu cần lo lo lương thực, thực phẩm nữa. Tại vì khi mà

anh chị em đạt được tới mức độ đó rồi, ở trong cái năng lượng vũ trụ trong không khí này, biết bao nhiêu chất nguyên tử để nó kết hợp lại, tạo biết bao nhiêu lương thực, thực phẩm, anh chị em ăn, dùng. Nhưng tại vì bây giờ anh chị em chưa có đủ khả năng, thì làm sao anh chị em tạo được.

Anh chị em sử dụng điện này, thì anh chị em phải cần nguyên liệu, chất xăng, chất dầu, để thực hiện máy móc để tạo ra năng lượng bằng điện năng xài, nó bị ô nhiễm. Trong tương lai, *nếu anh chị em có đầy đủ khả năng*, những nhà khoa học có đầy đủ khả năng, anh chị em *chỉ dùng không khí thô, dùng ánh sáng thô, tạo ra năng lực này, anh chị em sử dụng tất cả các loại máy móc ở quả địa cầu này, mà không bị ô nhiễm*. Được, chứ không phải không được. Mà hiện tại tôi biết có một số nhà khoa học đang nghiên cứu, nhưng mà còn bế tắc. Tại vì thiếu những công thức để thực hiện những cái này, để chế ra những năng lượng này. Thì đây, lớp học này, mặc dầu anh chị em nêu ra câu hỏi, đáng lý ra tôi không trả lời, nhưng tôi cũng vẫn trả lời cho anh chị em một phần ngắn gọn, nhưng mà đầy đủ ý nghĩa, trong tương lai anh chị em có dịp sẽ hỏi thêm nữa, thì chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện cái này. Cũng như hai giờ đầu tiên tôi trình bày với anh chị em.

Anh chị em là người bình thường, học trong vòng 10 bữa, bằng ở ngoài xã hội loài người tốn bảy chục năm, 2 người. Thì trong tương lai, nếu trên cái đà phát triển Nhân Điện, trên cái đà nghiên cứu của tôi để tôi hướng dẫn cho anh chị em, anh chị em có đầy đủ khả năng như vậy, thì chắc chắn anh chị em đừng có bận tâm vấn đề lương thực, thực phẩm anh chị em ăn. Cái đó chế biến rất dễ dàng. Nhưng mà thời điểm này, có thể anh chị em thực hiện được, *bắt đầu thế kỷ 21*.

Tại vì cuối thế kỷ 20 này, những cái năm sau cùng của thế kỷ 20 này, nó vô cùng khó khăn cho toàn thể nhân loại, vì chỗ đó, tôi cố gắng đào tạo một số anh chị em rất nhiều, để đáp ứng nhu cầu khó khăn của quả địa cầu này. Khi mà chúng ta đáp ứng nhu cầu với khả năng này được kết quả rồi, thì những cái khả năng kế tiếp của thế kỷ 21, chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Mà hiện tại tôi cũng báo cho một số anh chị em cái tin mừng rằng, tôi đang nghiên cứu nhiều lãnh vực khác nhau để đáp ứng nhu cầu của cuối thế kỷ 20 và đầu thế kỷ 21. Thì chính là anh chị em, những người học viên của ngành Nhân Điện sẽ được học hỏi cái này. Trong tương lai năm nay, và trong tương lai của năm kế tiếp, thì những năm kế tiếp đây, những học viên những lớp 4, lớp 5, hoặc những lớp đặc biệt, hoặc lớp cao hơn, thì chắc chắn anh chị em sẽ được tôi đào tạo hướng dẫn nhiều cái chương trình đặc biệt, nhiều sự hiểu biết rộng rãi cho tất cả anh chị em bắt đầu học năm tới.

20/ Kính thưa Thầy, bà này xin hỏi có thể trị những người bệnh nhân mà chúng ta không quen biết hay không? Mà chỉ biết tên mà thôi. Vì bà quen một người bác sĩ trị rất nhiều bệnh Aids, thì bà có thể giúp trị những người đó không?

Và bà xin Thầy nhắc lại phương pháp trị bệnh Aids?

Bây giờ anh chị em trị bệnh Sida cũng vậy. Hồi trước, trị bệnh bằng công thức lớp 4, lớp 5, tối đa 2 phút. Thì bây giờ trị bệnh Sida:

Trị luân xa 6 và 7 trước tiên

Và kế tục anh chị em trị *luân xa 2: 30 giây*

Luân xa 3: 30 giây

Luân xa 5: 30 giây. Nếu bệnh sida đó bị ung thư phổi

Còn nếu bệnh sida đó không bị ung thư phổi, thì anh chị em chỉ cần trị:

Luân xa 6 và 7 trước

Tôi nhắc lại nhé: xong rồi trị *luân xa 2: 30 giây*

Luân xa 3: 30 giây

Và *luân xa 7: 30 giây nữa. Tổng cộng là 2 phút*

Sau đó thì anh chị em *lọc máu cho người bệnh: 30 giây nữa. Tổng cộng 2 phút rưỡi. Nếu người bệnh sida đó không bị ung thư phổi.*

Còn nếu sida đó bị ung thư phổi, thì anh chị em trị thêm *luân xa 5: 30 giây nữa, là tổng cộng 2 phút rưỡi, với lọc máu 30 giây nữa, là 3 phút.*

Tôi nhắc lại nhé:

Luân xa 6, 7: 30 giây

Luân xa 2: 30 giây

Luân xa 3: 30 giây

Luân xa 5: 30 giây

Luân xa 7: 30 giây. Tổng cộng 2 phút rưỡi

Lọc máu; 30 giây nữa. Tổng cộng 3 phút.

Đó là những người bệnh sida, mà có ung thư phổi.

Còn nếu bệnh sida không có ung thư phổi, thì anh chị em đừng có trị luân xa 5. Đó là công thức mới.

Và như tôi trình bày với anh chị em, tất cả những người nào, dù người ta không biết, mà anh chị em muốn giúp cho người ta, mà anh chị em biết tên, biết họ bệnh gì, thì anh chị em sẵn sàng giúp cho người ta, không có gì trở ngại hết.

21/ Thưa Thầy, ông này có 3 câu hỏi.

Thầy dặn chúng con là khi trị bệnh bằng luân xa 6 thì mở mắt, và Thầy đã giải đáp cho một bà hồi nãy rồi. Nhưng ông xin hỏi tại sao khi Thầy trị bệnh tập thể cho chúng con trong phòng này thì Thầy lại nhắm mắt?

Tại Geneve, Thầy cps dạy lớp học vừa qua là liên lạc với Thầy bằng luân xa 6. Có thể nào Thầy dạy lại, hoặc Thầy nhắc lại cho những học viên trong lớp này được không?

Có thể này trị cai thuốc bằng luân xa 6 được không?

Bây giờ trên này tôi trị bệnh cho anh chị em, tại sao tôi nhắm mắt? Tôi muốn cho anh chị em tập trung về trên này hết. Nếu tôi mở mắt ra, cái năng lực mạnh lắm. Tôi đâu có bị chi phối gì. Tôi ngồi như thế này, mà tôi mở mắt như thế này, tôi trị bệnh cho anh chị em, anh chị em tập trung lên trên này, tôi sợ cái năng lực tôi đưa ra anh chị em chịu không được.

Có một số người bệnh và có một số học viên, tôi nhắm mắt lại, đôi khi cái năng lực mạnh, chịu không được. Đó là tại vì tôi muốn “control” bớt lại cái năng lực. Chứ tôi mà mở mắt ra thì chắc chắn

anh chị em sẽ chịu không được đâu. Tôi biết trước điều này, do đó tôi luôn luôn nhắm mắt.

Tuy nhiên, thì chắc chắn trong lớp học này, anh chị em có điều kiện và có thời gian, anh chị em sẽ đi Bangkok, Thái lan. Thì khi tháng 8, tôi dạy học cho anh chị em, anh chị em thấy tôi sẽ truyền năng lực không có nhắm mắt đâu. Và tôi trị bệnh cho anh chị em không có nhắm mắt đâu. Lúc đó anh chị em sẽ thấy cái lãng lực như thế nào, khi tôi nhắm mắt tôi truyền năng lực, khi tôi nhắm mắt trị bệnh cho anh chị em; và khi tôi mở mắt tôi truyền năng lực, cũng như khi tôi mở mắt trị bệnh. Thì 2 sự khác biệt này, sẽ trả lời vào tháng 8.

Cái này không phải tôi kêu anh chị em đi học nhe. Đi học, không đi học, cái chuyện đó là của anh chị em, không phải chuyện của tôi. Chứ không phải tôi nói để anh chị em đi học. Nhiều khi anh chị em muốn đi học mà đi không được. Chứ không phải muốn đi học được dễ dàng đâu. Đây là sở dĩ anh chị em nêu ra câu hỏi, tôi trả lời cho anh chị em thấy, giữa sự khác biệt tôi nhắm mắt lại, tôi truyền năng lực cho anh chị em, trị bệnh cho anh chị em. Và sự khác biệt tôi mở mắt truyền năng lực, và tôi trị bệnh cho anh chị em.

Tại vì tôi biết khi tôi dạy lớp đó, thì cái năng lực của anh chị em sẽ dồi dào rồi. Và tôi muốn tập cho anh chị em sẽ thu hút cái năng lực càng mạnh, để sau khi anh chị em học xong lớp đó rồi, thì anh chị em sẽ càng giỏi hơn nữa, mà anh chị em càng giỏi thì mới giúp cho mọi người được. Chứ anh chị em càng ngày càng dở, làm sao giúp cho người khác được.

Đó là câu hỏi thứ nhất, tôi trả lời cho anh chị em.

Bây giờ anh chị em tập liên lạc với tôi được rồi, chiều đi. Mỗi buổi chiều, tôi sẽ chỉ cho anh chị em trong vòng 5 phút, để anh chị em tiếp tục học, để tiếp xúc với tôi bằng tư tưởng. Tôi cố gắng tôi sẽ giúp cho anh chị em cái điểm này.

Bây giờ cai thuốc thì anh chị em phải hút thuốc. Không được đâu, tôi cai thuốc cho những người khác, sợ dĩ mà cai thuốc cho những người khác, anh chị em biết, tại người ta chịu. Anh chị em hút vô, thổi ra cái này(đầu thuốc đang cháy), là cái *năng lực của anh chị em thu hút ở ngoài vô đây, anh chị em truyền cái năng lượng vô điều thuốc này*, đặng người ta hút vô, mới bỏ thuốc được. Người ta đâu có bị bệnh đâu. Vì chỗ người ta không bị bệnh, anh chị em mới dùng *năng lượng này đưa vô điều thuốc làm cho điều thuốc không còn mùi vị nữa*. Thì tất cả những điều thuốc khác người ta hút thì không còn mùi vị, người ta không thích hút, người ta bỏ. Do đó thì anh chị em phải tiếp tục, muốn cai thuốc cho người ta là phải *hút thuốc truyền điện cho người ta. Còn dùng luân xa 6 thì cai thuốc chưa được*.

22/ Trước nhất, bà này xin cảm ơn Thầy và xin kính chào Thầy. Bà xin Thầy có thể nào Thầy giải thích lại cách trị bệnh bằng luân xa 6, vì bà nói bà không hiểu rõ ràng lắm, và bà xin lỗi, là sẽ cố gắng nói những câu hỏi của bà một cách rõ ràng, vì chính trong đầu óc của bà cũng không được rõ ràng mấy.

Xin Thầy giải thích lại cách trị bệnh bằng luân xa 6, và cách bắt mạch, có thể nào chúng ta có thể bắt mạch được ngoài sự mà chúng ta không biết được không? Có nhiều khi chúng ta đi, cảm nhận, nhưng không bắt mạch. Chẳng hạn như riêng bà, thì mỗi lần đi thăm

gia đình, thì mỗi lần về thì bị đau trên thân thể, và bà không hiểu đây là như thế nào. Bà xin Thầy giải thích.

Và bà xin hỏi thêm về sự cảm nhận. Nếu có ai nghĩ đến mình, mà họ có vấn đề, và chúng ta cảm nhận được những vấn đề của người đó. Có thể nào chúng ta gửi năng lực tốt cho những người đó không? Và có thể nào chúng ta giúp nếu chúng ta cảm nhận những vấn đề trong một đám đông được không?

Câu hỏi tiếp tục là bà xin Thầy giải thích thêm về cách trị bệnh sida bằng luân xa 6 như Thầy vừa giải thích hồi nãy. Và bà xin hỏi lại nữa, tại vì bà cũng xin lỗi, bà nói những câu hỏi không rõ ràng, nhưng chúng trong đầu óc của bà không rõ, nên bà không thể nào trình bày rõ được hơn. Khi chúng ta trị bằng luân xa 6, Thầy có dặn trị luân xa 6 và 7 trước. Bà xin hỏi lại, nếu chúng ta cần phải trị ở luân xa 7 nữa, thì chúng ta có trị lại luân xa 7 hay không?

Bây giờ tôi trả lời từng giai đoạn một.

Thứ nhwts, anh chị em đi chơi về không cảm nhận đau. Anh chị em đi chơi, mệt quá, cái về bị bệnh, bị đau. Ngay cả tôi cũng vậy. Tôi là Thầy. Nếu ngày đó tôi ở nhà đi vòng vòng chơi thì không thành vấn đề. Ngày đó tôi đi chơi chừng 5, 7, 10 tiếng, tôi qua đèo qua suối, qua rừng qua núi, tôi đi đủ các nơi hết, về tôi cũng mỏi chân mỏi cẳng, đau chân đau cẳng, tôi cũng phải bóp chân, bóp cẳng tôi. Tại tôi đi nhiều. Chứ tôi ngồi một chỗ, tôi đâu có bệnh. Anh chị em cũng vậy. Anh chị em đừng có đổ thừa. Đổ thừa anh chị em đi, rồi cảm nhận này, cảm nhận kia. Không có cảm nhận gì được. Mà không có ai lây bệnh cho anh chị em hết trơn. Đó là mình phải bị bệnh, mình mệt, mình bị bệnh, bị đau nhức, thì chính mình trị bệnh

đau nhức cho mình, hết nhức hết đau. Chứ anh chị em đừng đổ thừa gì hết.

Còn anh chị em muốn gửi tình thương của anh chị em, được, không có gì trở ngại, cho cá nhân. Còn tập thể chưa được đâu. Thì anh chị em cố gắng, dùng luân xa 6 mình, gửi tình thương thật sự cho những người nào mà anh chị em thương, thích, thì gửi tình thương đó. *Hoặc những người nào dữ quá, thì anh chị em gửi cái tình thương thật sự của mình cho người đó, thì từ từ người đó sẽ giảm dần. Đó là phương pháp mà tôi giúp cho anh chị em.*

Còn trị bệnh sida, thì tôi trình bày với anh chị em. Tất cả bệnh sida, anh chị em học cái luân xa 6 này, *luôn luôn, là phải trị luân xa 6, 7 trước tiên.* Để 2 cái tuyến đó kết hợp lại, có một sức mạnh, rồi sau đó *anh chị em lần lượt trị bệnh từng luân xa một* của người bệnh. Thí dụ bệnh sida, không bị ung thư phổi: thì trị luân xa 6, 7 trước rồi; luân xa 2: 30 giây; luân xa 3: 30 giây. *Rồi tiếp tục trị luân xa 7 một lần nữa.* Đó là bị sida không ung thư phổi.

Còn nếu bị ung thư phổi, thì ngoài vấn đề trị luân xa 2, luân xa 3, phải thêm luân xa 5 nữa. Và lọc máu. Anh chị em nhớ công thức này, và tôi nhắc nhở cho tất cả anh chị em học lớp này ngày hôm nay. Luôn luôn trước khi bất cứ trị bệnh gì, thì phải trị luân xa 6 và 7 trước. Kế tục thì trị những luân xa bị bệnh.

Đó là cá nhân trị cho cá nhân.

Còn nếu trị tập thể, tôi nhắc lại: *từ 10 người trở lên*

Thì trị luân xa 6, 7 trước, lần thứ nhất.

Lần thứ nhì, trị luân xa 7, với cạnh lỗ tai trái

Lần thứ ba, cũng trị luân xa 7, và cạnh lỗ tai phải

Và luân xa 5, luân xa 4, luân xa 3, luân xa 2

Xong hết rồi, lọc máu

Xong phần lọc máu rồi, *còn 1 phút*, anh chị em nghĩ lại *luân xa 6 và 7 một lần nữa*. Nói tóm lại là anh chị em phải trị luân xa 7 bốn lần. Đó là trị tập thể từ 10 người trở lên.

Thì bất cứ trong trường hợp nào anh chị em trị bệnh cho luân xa 7 một lần, hai lần, ba lần, bốn lần, cũng không có gì trở ngại. Nếu liên quan tới vấn đề bệnh trạng, đau yếu, bằng luân xa 7, thì tiếp tục trị luân xa 7 nữa, không có gì trở ngại hết. Đó là tôi giải thích cho anh chị em rõ ràng, anh chị em ghi chú đầy đủ, về thực hiện như vậy thì mới giúp cho người ta hết bệnh và bớt đau.

Do you understand?

Hỏi bà biết không?

Thưa Thầy, bà này xin hỏi lại là khi trị bệnh thì chúng ta nghĩ tới luân xa của chúng ta? Và khi trị những vùng local thì nghĩ tới local nơi bệnh nhân, có phải đúng không?

Bây giờ nè, tôi nhắc lại.

Anh chị em *trị luân xa* người ta, thì nghĩ *luân xa* của mình

Trị local, thì nghĩ *local* của người ta. Và *lọc máu* thì nghĩ *lọc máu* cho người ta.

Đó là cá nhân.

Nếu trị bệnh *tập thể*, thì *ngĩ lọc máu của mình*. Và *đừng bao giờ ngĩ local* hết. Tại vì khi trị *complet* hết những *luân xa*, *bên trái*, *bên phải*, thì *đừng ngĩ local nữa*. *Đó là trị bệnh tập thể*.

Khi nào trị cá nhân thì *ngĩ local của người ta*. Còn *tập thể* thì *đừng ngĩ local của người ta*. Mà *trị tập thể* thì *ngĩ mạch máu của mình*. Còn *trị cá nhân* thì *ngĩ mạch máu của người bệnh*.

Thêm bổ túc một lần nữa.

Now, finish class. See you this afternoon, OK?

Good bye.

Anh chị em chuẩn bị. Trước khi học, tôi truyền năng lực cho anh chị em. Giống như hồi sớm mới, anh chị em ngó thẳng lên hội trường này.

Anh chị em bắt đầu chuẩn bị.

Bắt đầu

Thầy truyền năng lực

OK, finish.

Oui, chiều nay phía bên tay trái tôi.

Madame, you!

23/ Thưa Thầy bà này xin hỏi 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, xin Thầy giải thích, tự trị cho chúng ta bằng luân xa 6 thì như thế nào?

Câu hỏi thứ nhì, khi chúng ta trị những người quá nặng cân thì trị bằng luân xa 6 như thế nào?

Và câu hỏi thứ ba, với cách trị bệnh bằng luân xa 6, chúng ta có thể áp dụng vào những bệnh nào khác không, xin Thầy giải thích cho rõ hơn?

Cái thứ nhất, anh chị em trị cho người ta giống như trị bệnh cho mình vậy. Anh chị em cũng nghĩ luân xa 6, 7 của mình. Rồi những vùng đau ngoài luân xa, hoặc trong luân xa, anh chị em trị bệnh giống như cho người ta, và lọc máu cũng vậy. Chứ không có gì khác biệt hết.

Còn vấn đề nặng cân cũng vậy. Thì 2 ngón tay trị ngay cái rún. Thì anh chị em tập trung vào một cái điểm, anh chị em dùng luân xa 6, *trực tiếp nghĩ hia bên cái rún*, giống như anh chị em trị bệnh local vậy. Trong vòng 30 giây.

Thì tất cả các bệnh trạng, anh chị em trị bằng luân xa 6 hết. Không có bệnh trạng nào không trị bằng luân xa 6, ngoại trừ trường hợp: *bệnh thần kinh giả*, linh hồn bất tử bất diệt, thì phải trị bằng *tay 5 phút*, chứ chưa được trị bằng luân xa 6. Tất cả các bệnh khác, sau khi anh chị em học lớp luân xa 6 này rồi, thì anh chị em sẽ áp dụng trị bệnh theo phương pháp mới, có nghĩ là dùng luân xa 6 trị bệnh.

Chị Mỹ Nga nhắc lại về câu hỏi: Bà này hỏi, ngoài cái dùng luân xa 6 để trị bệnh, Thầy đã dạy rồi, nhưng có thể dùng luân xa 6 vào những việc gì khác, ngoài việc trị bệnh?

Hồi sớm mới tôi có trình bày với anh chị em rồi. Bây giờ thì anh chị em học lớp 4, lớp 5, và lớp luân xa 6, để anh chị em trị bệnh. Thì trong tương lai vài năm tới đây, trước thế kỷ 21, hoặc cuối thế kỷ

20 này, hoặc bắt đầu thế kỷ 21, tôi chưa có quy định được chắc chắn. Nhưng mà không có bị bệnh thì anh chị em đâu có trị bệnh nữa. Ý tôi muốn nói là tất cả những người trên quả địa cầu này không còn bị bệnh nữa, thì anh chị em đâu có trị bệnh cho người ta nữa. Tuy nhiên không có nghĩa là người ta không bệnh là anh chị em không có trị bệnh, rồi chấm dứt không có dạy ngành Nhân Điện nữa. Và chấm dứt không còn làm việc nữa. Không phải vậy đâu. Nhưng mà anh chị em sử dụng luân xa 6 trong một lãnh vực khác. Anh chị em *hướng dẫn cho người ta phát triển vấn đề tâm linh. Anh chị em sẽ dùng luân xa 6 này tạo ra vật chất anh chị em dùng*. Thay vì bây giờ anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh, thì trong tương lai của thế kỷ 21, chính cái luân xa 6 này đây, khi mà anh chị em giỏi rồi thì anh chị em tạo ra vật chất, *giúp cho mình, giúp cho quốc gia mình, và giúp cho người khác, để người ta có điều kiện và thời gian phát triển vấn đề tâm linh*. Thì có như vậy, quả địa cầu chúng ta mới thật sự là có cảnh Niết bàn ở trên gian này, chứ không phải Niết bàn ở trên không gian. Hai cái đó khác nhau.

Đó, do đó thì tôi sẽ dẫn giải cho anh chị em nhiều hình thức khác nhau, chỉ dạy nhiều lớp khác nhau. Anh chị em bây giờ học lớp luân xa 6, thì anh chị em cố gắng thực hiện luân xa 6 đi. Bằng cách trị bệnh giúp cho người ta đi, giúp cho mình đi. Dần dần khi luân xa 6 của anh chị em giỏi rồi, phát triển mạnh rồi, có thời gian và điều kiện, anh chị em nếu thích nghiên cứu học hỏi thêm, thì anh chị em học hỏi, và nghiên cứu. Thì chắc chắn trong tương lai anh chị em sẽ dùng luân xa 6 trong nhiều vấn đề khác nhau nữa, ngoài vấn đề trị bệnh, như câu hỏi của bà này vừa trình bày.

Trước kia, có một số anh chị em nêu ra câu hỏi, học lớp 3, lớp 4, lớp 5 rồi còn áp dụng như thế nào nữa không? Nếu anh chị em

thích trị bệnh, thì học lớp 3, lớp 4, lớp 5, không cần thiết học những lớp khác nữa. Tuy nhiên trong những năm tới đây, đáng lẽ anh chị em không cần học nữa cũng được, nhưng mà anh chị em tình nguyện. Tại vì học lớp 3, 4, 5 để bảo vệ sức khỏe cho mình, hiện tại. Nhưng trong tương lai thì đâu có bệnh đâu mà bảo vệ sức khỏe. Nhưng mà anh chị em cần cái việc khác. Thay vì anh chị em phải tốn thời gian làm ra của cải vật chất, thì ngược lại anh chị em được học ngành này, tạo ra được của cải vật chất thì chắc chắn không riêng gì anh chị em học ngành Nhân Điện này đâu. Ngoài anh chị em mà chưa bao giờ biết ngành Nhân Điện này, thì chắc chắn *toàn thế năm châu bốn biển họ đều học hết. Học để bảo vệ sức khỏe cho mình, học để bảo vệ sức khỏe cho gia đình, và học để bảo vệ cho quốc gia. Chứ không phải học để trị bệnh. Hai cái nó khác nhau.*

Nhưng mà thời điểm thì chưa tới. Thời điểm chưa tới, nhưng tôi sẵn sàng cố gắng tôi chuẩn bị cho ngành Nhân Điện chúng ta hiện tại, từ cấp 3 trở lên ít nhất cũng 150 000 anh chị em rồi. Còn cấp 1, cấp 2 thì không thể nào tính được hết. Do đó thì trong tương lai của những năm kế tiếp đây, chắc chắn trên đà phát triển của ngành Nhân Điện, càng ngày càng nhiều người của nhiều quốc gia khác trên thế giới tiếp tục cuộc hành trình và học hỏi ngành Nhân Điện chúng ta, để phát triển tâm linh và phát triển vật chất giúp cho nhân loại.

24/ Thưa Thầy, Thầy không có đề cập đến cái Hưng tuyến (Thymus gland), theo tôi học thì cái Hưng tuyến làm cho cơ thể của mình có sức đề kháng. Thứ nhất là khi bị bệnh sida. Thầy không có đề cập đến cái tuyến đó hết. Tôi muốn hỏi Thầy, cái phần quan trọng của cái Hưng tuyến?

Bây giờ tôi nhắc lại cho anh chị em biết. Tất cả trong hệ thống trong cơ thể của chúng ta, có nhiều hạch lằm, để bảo vệ cái não chúng ta. Không phải cái hạch này không. Nói tóm lại, những cái hệ *thần kinh phụ thì anh chị em đừng nên quan tâm*. Mà nên học những hệ thần kinh chánh. *Tại vì những hệ thần kinh chánh nó cấu tạo, nó kết hợp những cái phụ*. Do đó anh chị em chỉ cần học có 7 luân xa thôi. Thì nguyên cơ thể của anh chị em, anh chị em sẽ điều khiển được, và giúp cho hết đau hết bệnh được.

Trước kia, tôi chưa dạy lớp luân xa 6 để trị bệnh, thì anh chị em chỉ cần 6 luân xa. Từ luân xa 2, tới 7. Tất cả là 6 luân xa, thì anh chị em có thể điều trị bệnh được hết rồi. Tại vì hệ thần kinh của chúng ta cấu tạo bởi luân xa 7, dọc theo đường xương sống, vô những bộ phận chúng ta bị bệnh bị đau.

Tuy nhiên tôi không có hướng dẫn cho anh chị em những cái hạch để bảo vệ hệ thần kinh của anh chị em, bảo vệ óc của anh chị em. Nếu những hạch đó bị thương, bị đau bệnh thì những loại vi trùng xâm nhập vô bộ óc của anh chị em, làm cho anh chị em bị hôn mê. Có một số trường hợp bị hôn mê, bởi hình thức là hạch bị bệnh, vi trùng nó đi qua hệ thống những hạch đó làm cho người ta bị hôn mê. Do đó bây giờ, làm thế nào đây? Làm thế nào để chặn đứng vấn đề hôn mê. Thì anh chị em phải trị bệnh từ trên đầu của chúng ta, bởi 2 cái tuyến quan trọng vô cùng, mà nền khoa học hiện tại đang nghiên cứu, và nhiều năm đã nghiên cứu, nhưng chưa được kết quả. Đó là tuyến yên, tuyến tùng. Nếu anh chị em phát triển được 2 cái tuyến đó, tiết ra những cái chất nuôi dưỡng trong cơ thể thì chắc chúng ta không bao giờ bị bệnh bị đau.

Do đó thì bước đầu tiên, ở lớp học luân xa 6 Geneve, và lớp học luân xa 6 thứ nhì ở Belgique này, thì anh chị em cố gắng học để thực hành đi. Thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Bởi lẽ chúng ta học những cái điểm chánh, để giúp cho những điểm phụ. Còn anh chị em học những điểm phụ thì chắc chắn anh chị em không giúp cái điểm chánh được. Giống cũng như ba năm qua, tôi có hướng dẫn trong ngành Nhân Điện chúng ta, giúp cho một số anh chị em bác sĩ hành nghề châm cứu, như anh chị em đã thấy, và anh chị em thực hành kết quả rất mỹ mãn và rất khả quan. Anh chị em chỉ cần dùng kim châm cứu, châm cái luân xa cho người bệnh 5 phút, lấy ra. Giúp cho người bệnh mau hết bệnh hết đau. Trong khi đó trước khi học ngành Nhân Điện, mỗi kim châm có thể là 20 phút, 25 phút, hoặc nửa giờ. Mà thời gian chữa trị rất lâu. Sau khi học ngành Nhân Điện rồi, anh chị em có đủ khả năng, điện năng trong cái tay của anh chị em rồi, chỉ cần cầm kim châm cứu cho bệnh nhân, thời gian ngắn nhất, giúp cho người ta mau hết bệnh, mau lành bệnh. Thì anh chị em thấy tác dụng nó như thế nào chưa?

Do đó thì tôi không có dạy cho anh chị em nhiều được. Bởi lẽ, những cái nét chánh tôi dạy cho anh chị em thuộc bài, anh chị em hiểu được, mà anh chị em bảo vệ cho mình được, giúp cho người khác được. Đó là sự thành công của chúng ta rồi. Trong tương lai ngành Nhân Điện này phát triển một hai năm tới đây, trên cái đà phát triển tầm mức quốc tế, thì chắc chắn ngành Nhân Điện không phải dạy thời gian ngắn như anh chị em nghĩ đâu. Ít nhất cũng phải học vấn đề sinh vật, để biết trong cơ thể của anh chị em cấu tạo bởi những bộ phận nào, hệ thần kinh nào. Như vậy thì anh chị em học ngành này, và đưa ngành này vô trong những trường đại học trên thế giới. Thì bây giờ, anh chị em thấy không, tôi dạy cho anh

chị em đơn sơ đơn giản, thời gian ngắn nhất, mà anh chị em đạt được kết quả mỹ mãn, thì anh chị em thấy như thế nào?

Trong tương lai, những nhà khoa học đem ngành Nhân Điện của chúng ta vô trường Đại học, thì anh chị em học vô cùng khó khăn. Bởi lẽ anh chị em không có thời gian để học những môn sinh vật, những bộ phận trong cơ thể của những người đàn ông, cũng như đàn bà, thì phải học rồi mới khai mở luân xa được. Nhưng mà đó là những nhà khoa học muốn, dự trù đưa ngành Nhân Điện chúng ta trong trường Đại học để dạy cái môn này cho sinh viên y khoa. Nhưng mà quan niệm của tôi, tôi nghĩ rằng, trong suốt bảy năm qua, tôi dạy ngành Nhân Điện toàn thế giới, thời gian ngắn nhất mà anh chị em đạt được kết quả nhanh nhất, thì tôi hy vọng những lời đề nghị của tôi, đối với những trường Đại học y khoa, đối với những nhà khoa học, thì chắc chắn sẽ giảm bớt trong thời gian học. Thay vì anh chị em học sinh vật, thì tôi giúp cho anh chị em phát triển càng nhanh hơn nữa, trong hai cái lãnh vực, đó là tuyến yên, tuyến tùng. Cũng như lãnh vực tâm linh, thì anh chị em sẽ vượt ra ngoài thời gian, mà thời gian học hỏi ngắn nhất, mà đạt được kết quả nhiều nhất, mau nhất. Có như vậy thì anh chị em mới đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại, càng ngày càng nhiều người cần đến anh chị em.

Đó là câu trả lời của tôi, để anh chị em ý thức được, trong tương lai, anh chị em yên tâm. Anh chị em dù muốn dù không, cuộc đời của anh chị em đã làm việc quá nhiều rồi. Thì anh chị em phải nghĩ cho mình, cho tương lai mình, cho linh hồn mình, ở kiếp tới. Chứ còn anh chị em cấm cú làm việc hoài, thì anh chị em làm ra của cải vật chất rất nhiều rồi. Bây giờ anh chị em bị bệnh bị đau, anh chị em chết rồi, thì anh chị em đâu có đem những cái thứ anh chị em

tạo ra được? Anh chị em *khi chết* chỉ mang theo cái hành trang: là *tình thương*, và *cái khả năng linh hồn của anh chị em tiếp thu được ở kiếp này, để kiếp tới anh chị em sử dụng*. Đó là một cái món hành trang *vĩnh viễn* và *đời đời kiếp kiếp anh chị em sử dụng*. Chứ không phải một đời.

25/Thưa Thầy bà này xin hỏi có thể nào chúng ta dùng phương pháp trị bằng luân xa 6 để trị những người trong gia đình chúng ta dùng si ke ma túy, hoặc là các thứ á phiện nặng hoặc nhẹ? Và có thể nào chúng ta dùng luân xa 6 để giúp những người trong gia đình chỉ thích bài bạc, và xài tiền trong gia đình, cờ bạc suốt cả ngày?

Bây giờ anh chị em thấy, sử dụng luân xa 6 trong vấn đề trị bệnh *si ke ma túy* có 30 giây, đâu có được. Anh chị em phải *5 phút*, nhớ nhé. Sở dĩ 5 phút là để chi? Để cho thải tất cả chất độc trong cơ thể người bệnh *si ke ma túy* ra ngoài hết. Do đó thì anh chị em phải trị 5 phút chứ không phải 30 giây. Không phải trị nhiều luân xa, chỉ có 2 luân xa duy nhất thôi. Đó là *luân xa 6, 7*, anh chị em *phải đặt tay 5 phút*. Tuy nhiên, “*sixieme sens*” của anh chị em điều khiển *luân xa 6, 7 cho người ta*, giống như anh chị em trị bệnh vậy. Tại vì anh chị em đặt bằng tay, nhưng vẫn dùng *luân xa 6, 7* như thường, tại vì *phải 5 phút dựng thải bớt tất cả chất độc ra ngoài*. Khi người bệnh *si ke ma túy* được anh chị em trị bệnh như thế này, thì chắc chắn họ sẽ ngủ. Và chắc chắn những mô hôi trong cơ thể người ta sẽ đổ ra ngoài hết. Đó là anh chị em đừng lo ngại. Đó là những chất độc được thải ra bằng cái đường mô hôi, ra ngoài, thì giúp cho người đó khỏe mạnh lại, hết nghiện *si ke ma túy*.

Có như vậy thì cái năng lực của anh chị em truyền hết vô trong cơ thể người bệnh sì ke ma túy, thải bớt hết chất độc ra ngoài, thì giúp người đó trở lại bình thường. Còn anh chị em trị 30 giây thì không có giá trị gì hết. Thì nhớ cái điểm này, ghi chú kỹ, thực hành.

Còn vấn đề những người ... tôi giải thích cho anh chị em nghe: nếu anh chị em thấy những người trong gia đình của anh chị em mà không có đối xử tốt thì anh chị em cứ dùng luân xa 6 của mình. Anh chị em *truyền cái luân xa 6 mình bằng cái tình thương cho người đó, thì người đó sẽ đổi lại.* Từ một người xấu trở lại người tốt. Thì thay vì họ thích đánh bài, họ thích ăn chơi, thì anh chị em đem tình thương thật sự của mình đi, giao cho người đó đi. Chắc chắn người đó sẽ giảm bớt ăn chơi, giảm bớt đánh bài. Chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng, anh chị em có khả năng này, anh chị em sẽ điều khiển người ta, mà anh chị em điều khiển người ta coi như anh chị em bắt buộc người ta là chắc chắn không thành công cái này đâu. Nhưng mà anh chị em thương người ta, coi như người ta là một người khổ sở, trong vấn đề bài bạc, hết tiền hết bạc, khổ sở. Thì vì cái khổ sở của người ta đó, anh chị em đem tình thương của mình trao tặng cho người đó, thì người đó *sẽ ý thức được*, giống như anh chị em trị bệnh vậy, họ sẽ đổi lại tánh. Họ bớt dần đánh bài, bớt dần ăn chơi, trở thành lại người tốt. Đó là tôi giúp ý kiến anh chị em như vậy.

26/ Kính thưa Thầy, Thầy có nói trong thế kỷ 21 thì sẽ không còn có bệnh hoạn nữa, và nếu chúng ta không bệnh hoạn nữa thì chúng ta sẽ tiến hóa như thế nào, và sẽ như thế nào trong thế kỷ 21? Và cách trị các thú vật, cho tới bây giờ thì chúng ta chỉ vuốt đầu con thú, thì

trị con thú vật bằng luân xa 6 như thế nào, hay chỉ dùng luân xa 6 để trị bệnh cho con người mà thôi?

Tôi nhắc cho anh chị em, tôi trả lời. Thứ nhất nếu nhân loại trên quả địa cầu này không còn bị bệnh nữa, thì anh chị em phải dạy học cho người ta, khai mở luân xa cho người ta. Nhưng tương lai anh chị em dạy học cho người ta, anh chị em không có dẫn giải luân xa này điều khiển cái này, cái kia cái nọ nữa. Tại đâu có bệnh đâu. Nhưng mà anh chị em dạy cho người ta bằng cách phát triển vấn đề tâm linh, khai mở luân xa cho người ta để phát triển vấn đề tâm linh. Lúc đó thì tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em dẫn giải. Tại vì khi luân xa 6 của anh chị em mạnh rồi, phát triển luân xa 6 mạnh rồi, anh chị em tạo ra vật chất để anh chị em nuôi dưỡng con người. Mà con người có điều kiện thuận tiện để phát triển tâm linh, thì anh chị em khỏi lo nữa.

Bây giờ trên các nước trên thế giới cũng muốn nghiên cứu tâm linh lắm, cũng muốn học hỏi tâm linh lắm. Nhưng một điều quan trọng nhất là lo ngại nếu thiếu phương tiện vật chất, thiếu phương tiện ăn uống, thiếu phương tiện chỗ ở, vì chỗ đó, người ta càng ngày càng lo. Mà càng ngày càng lo thì đâu có đủ thời gian đâu mà để nghiên cứu phát triển vấn đề tâm linh. *Muốn cho nhân loại phát triển vấn đề tâm linh, thì anh chị em phải giỏi. Mà anh chị em giỏi thì tạo ra của cải vật chất dễ dàng, thì việc phát triển tâm linh rất dễ dàng cho anh chị em.*

Còn anh chị em đừng có lo động vật, lo thực vật. Trong tương lai anh chị em dùng khả năng của mình, sixieme sens của mình, anh chị em tạo ra của cải vật chất, thì anh chị em đâu còn cần thiết lo cho động vật bị bệnh, bị đau nữa? Nhân loại anh chị em giúp còn được. Thực vật anh chị em giúp còn được. Cái năng lượng vũ trụ

anh chị em tạo ra để giúp muôn loài được, thì vấn đề động vật dễ dàng lắm. Cần nhất là bây giờ anh chị em cố gắng phát triển “sixieme sens” của anh chị em đi. Càng ngày càng mạnh đi. Đó là một điều lợi cho anh chị em trước tiên, kể đó là gia đình của anh chị em, sau nữa là anh chị em giúp đỡ cho người khác. Và trong tương lai thế kỷ 21, anh chị em càng phát triển mạnh trong lãnh vực tâm linh. *Mà khi anh chị em phát triển mạnh trong lãnh vực tâm linh thì anh chị em mới có đủ khả năng hướng dẫn, dạy dỗ cho người ta, giống như anh chị em được.* Còn nếu bây giờ anh chị em không chịu học, anh chị em ngồi đó chờ, thì khi người ta đến sau anh chị em mà người ta học trước anh chị em, thì lúc anh chị em ăn năn thì trễ rồi. Đôi khi anh chị em muốn học trở lại thì không có thời gian để học. Bây giờ có thời gian học thì không chịu học. Khi mà anh chị em muốn học, thì anh chị em đâu có lớp, đâu có thời gian để học. Thấy không?

Thì tôi khuyên anh chị em, *cuộc đời của anh chị em làm việc ba phần tư cuộc đời rồi.* Dù cho anh chị em trẻ, dù cho anh chị em lớn tuổi đi nữa, là cuộc đời của anh chị em làm việc hết ba phần tư rồi. Thì còn một phần tư cuộc đời của anh chị em, anh chị em *phải dành một phần tư cuộc đời, để bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình, và bảo vệ cho con cháu chúng ta ở thế kỷ kế tới đây.* Còn nếu anh chị em tiếp tục làm việc hoài, chẳng những anh chị em không giúp được cho mình, không giúp được cho gia đình mình, không giúp được cho quốc gia mình và cũng không giúp được cho con cháu chúng ta được.

Tại vì thời điểm, như anh chị em biết, tất cả các nước trên thế giới, các nhà khoa học toàn thế giới đang lo ngại *khủng hoảng trong quá địa cầu chúng ta một vài năm tới đây.* Cũng như một số nhà khoa

học đã viết ra nhiều sách vở, nhiều báo chí, mình định vài năm tới đây ở tại Paris có một cuộc nguyệt thực 2 tiếng đồng hồ. Có thể tôi nghe không lầm thì tháng tám, năm 1999 tại Paris. Thì anh chị em biết hậu quả toàn thế giới như thế nào. Mà cái phần hậu quả thì những nhà khoa học không bao giờ chứng minh. Nhưng mà phần hậu quả thì tôi biết. Tôi tạm thời thì trong tương lai tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em, tại vì thời gian còn dài. Bây giờ tới năm 1999, còn ba năm nữa, thời gian còn dài thì chắc chắn anh chị em thế nào cũng được tôi dạy, trong vấn đề nguyệt thực như thế nào, ảnh hưởng trái đất như thế nào, ảnh hưởng sông núi như thế nào, ảnh hưởng quả địa cầu như thế nào. Tôi sẽ dẫn giải cho anh chị em một ngày gần đây. Đó là những nhà khoa học toàn thế giới lo ngại, thì *tại sao họ đang lo ngại, mà anh chị em không chuẩn bị cho mình, để có đủ khả năng đáp ứng nhu cầu để chống đỡ lại những khó khăn mà quả địa cầu đang gặp phải, mà chúng ta bị ảnh hưởng rất nhiều? Không phải anh chị em ở Âu châu, mà toàn thể năm châu bị ảnh hưởng hết. Á châu, Úc châu, Âu châu, Phi châu, và Mỹ châu bị ảnh hưởng hết. Thì tại sao chúng ta không chuẩn bị? Chúng ta chưa biết thì không chuẩn bị. Bây giờ những nhà khoa học cảnh báo, mà chúng ta biết được rồi, và tôi là người hướng dẫn cho anh chị em, tôi là người giúp đỡ cho anh chị em, đừng anh chị em có đủ khả năng chịu đựng được. Ngoài vấn đề chịu đựng được cái quả địa cầu đang bế tắc, anh chị em có thể giúp đỡ cho những người khác. Tại sao anh chị em không chuẩn bị? Mà suốt cuộc đời của anh chị em, ba phần tư cuộc đời đã làm việc rồi. Thời gian không còn nữa là bao nhiêu năm, tại sao anh chị em không chuẩn bị cho thế kỷ tới? Thời kỳ tới? Và nhiều thế kỷ khác nữa? Đó, ý tôi muốn nói là linh hồn của anh chị em sẽ tiếp tục cuộc hành trình nhiều thế kỷ tới nữa, để giúp cho mình, giúp cho những người khác.*

27/ Bà này có 2 câu hỏi. Khi trị bệnh sida bằng luân xa 6 thì phải trị bao nhiêu ngày. Và những căn bệnh mà liên hệ đến hệ thần kinh, thì trị bằng luân xa 6 như thế nào? Chẳng hạn như bệnh Multiple sclerosis (bệnh xơ cứng, lạm tê bại dần dần), trị bằng luân xa 6 thế nào?

Tôi nhắc lại trong vấn đề trị bệnh. Anh chị em đừng bao giờ hỏi thời gian. Mà anh chị em hỏi lại mình coi có chịu đựng thời gian trị bệnh cho người ta không? Và người bệnh cho chịu nhĩn nại đến với anh chị em trị bệnh không? Cái điều đó vô cùng quan trọng.

Có một số bệnh nhĩn bị sida, trị thời gian 2 tuần, 3 tuần, bớt được 70 – 80%, tự động bỏ cuộc. Đi ăn chơi, đi nơi này nơi khác. Đáng lẽ thì ráng trị bệnh một hai tuần nữa thì chấm dứt, không chịu. Tưởng là mình mạnh, mình khỏe rồi. Không chịu đến cho người ta trị bệnh, mặc dầu là những người trị bệnh là anh chị em, muốn giúp cho người ta, nhưng người ta không chịu, làm thế nào bây giờ? Người ta bỏ cuộc đi chơi, rồi khi bị nặng quá, lại anh chị em, chết. Thì ngược lại có một số anh chị em cũng vậy, anh chị em trị bệnh sida cho người ta trong vòng một, hai tuần, anh chị em chán nản quá, bớt ít quá, anh chị em không chịu trị, thì làm thế nào giúp cho người ta hết được?

Cái điều quan trọng tôi muốn nói đây, dù cho bị bệnh, hay dù cho trị bệnh cho người ta, anh chị em phải chịu khó *nhĩn nại*, nếu muốn giúp cho người ta. Còn nếu anh chị em không chịu khó nhĩn nại, anh chị em không giúp người ta thì chắc chắn vấn đề bệnh trạng không thể nào giải quyết được hết. Ngay cả những bệnh bình thường, không phải sida, anh chị em trị hết rồi, mà người bệnh đó

phải kiêng, phải cũ. Chứ không phải vừa bị bệnh nặng anh chị em trị hết bệnh rồi, anh chị em làm việc quá mức, không kiêng cũ gì, chắc chắn anh chị em sẽ bị bệnh trở lại. Tại vì cơ thể anh chị em còn yếu, mà còn yếu thì làm việc nhiều quá thì cơ thể đâu có chịu đựng được. Thì chắc chắn sẽ bệnh nữa. Mà sanh bệnh nữa thì anh chị em lo ngại, vô bệnh viện uống nhiều thứ thuốc, trị bệnh nhiều cách thức khác nhau, làm cho cơ thể người bệnh chịu không được. Chết!

Do đó tôi khuyên anh chị em, cái vấn đề trị bệnh, dù bất cứ là bệnh gì, anh chị em đừng có nêu ra câu hỏi. Chừng nào hết? Thời gian là bao lâu? Cái quan trọng là mình hỏi mình có đủ thời gian và có đủ chịu đựng sự nhẫn nại giúp cho người ta hết bệnh không?

Đó là câu trả lời, để anh chị em ý thức được, và anh chị em thực hiện cho người ta bớt đau và hết bệnh.

Bây giờ tôi nhắc cho anh chị em biết. Tất cả những hệ thần kinh bị bệnh thì làm cho người ta bị tê liệt bên trái, cũng như bên phải. Thì thứ nhất là trị luân xa 6, 7 trong 30 giây. Kế đó trị luân xa 7 với cạnh lỗ tai trái, 30 giây. Luân xa 7 với cạnh lỗ tai phải, 30 giây. Và lọc máu, 30 giây. Tổng cộng mỗi ngày trị 2 phút thì giúp cho hệ thần kinh hoạt động trở lại, và giúp cho hệ thần kinh bên trái, bên phải không có bị tế liệt và bị cứng. Mỗi ngày chỉ cần 2 phút là giúp cho người đó sẽ từ từ bình phục lại.

28/ Hồi sáng Thầy có nói chiều nay Thầy sẽ dạy chúng con làm sao liên lạc với Thầy bằng tư tưởng, bây giờ ông xin nhắc Thầy.

Được rồi, chút nữa tôi sẽ dạy cho. Được rồi, attendez.

Thông dịch lát nữa tôi sẽ dạy cái này, bây giờ lo câu hỏi.

29/ Kính thưa Thầy, ông này có 4 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất đối với ông thì ông chưa rõ, chưa hiểu lắm. Thầy nói là khi bắt đầu trị bệnh thì luôn luôn nghĩ tới luân xa 6 và 7 trong vòng 30 giây. Ông không hiểu 30 giây đây là 30 giây cho luân xa 6, 30 giây cho luân xa 7, hay 30 giây cho cả 2 luân xa cùng một lúc?

Câu hỏi thứ hai, làm thế nào chúng ta biết được khi trị bệnh đằng xa cho một người, người đó nhận được điện, vì trong 30 giây đó, chúng ta nghĩ đến luân xa của mình. Đó có phải là tự chúng ta quay luân xa, thí dụ?

Câu hỏi thứ ba, có một người ở lớp 4, khi quay luân xa thì nói rằng họ làm quay luân xa 1 và luân xa 1 được mở. Họ thấy những linh ảnh không được tốt. Trong lúc đó, người con của ông được trị trên luân xa 6 và 7, và nó cũng thấy linh ảnh. Câu hỏi là vấn đề xảy ra cho người đó có bình thường không, mà chúng ta có thể làm gì để giúp họ để họ trở lại sức khỏe bình thường, hay chúng ta cứ để họ ở trong tình trạng như vậy?

Câu hỏi thứ tư, ông xin hỏi Thầy nghĩ gì về chất Melatonin (là chất mà bây giờ các nhà khoa học đã chế biến ra để con người có thể thay chất hormone mà Thầy có giải nghĩa nếu chúng ta kích thích được 2 cái tuyến tùng và tuyến yên, thì sẽ có cái chất tiết ra và cho tất cả cái gì cần thiết trong thân thể chúng ta)

Bây giờ tôi nhắc cho anh chị em biết, vấn đề luân xa 6, 7 nghĩ cùng một lúc hai luân xa, trong vòng 30 giây. Rồi sau đó bắt đầu trị bệnh cho người ta, nhớ. Chứ không phải mỗi một luân xa 30 giây. Anh chị em ghi chú cái này cho kỹ.

Bây giờ anh chị em học cái ngành ày, khi dùng luân xa 6 trị bệnh cho người ta, thì anh chị em dù trị đặng gần hay đặng xa, cái luân xa của anh chị em có bị nóng, không nóng thì trị tối đa là 30 giây. Tuy nhiên nếu trước 30 giây, cái luân xa của anh chị em nóng quá thì anh chị em stop liền, đừng trị nữa. Hai cái sự khác biệt giữa quay luân xa và anh chị em trị bệnh cho người ta, luân xa bị nóng, nó không bao giờ trùng hợp cái trường hợp đó xảy ra hết. Tại vì anh chị em đương tập trung tư tưởng dùng luân xa 6 trị bệnh cho người ta, thì dòng điện chạy ngược về làm cho anh chị em bị nóng liền. Thì *không có sự trùng hợp giữa luân xa quay và lúc anh chị em trị bệnh*. Đừng lo ngại cái này.

Còn vấn đề người ta cảm nhận, người ta đâu có biết gì mà cảm nhận. Tôi dạy cho anh chị em đây là tôi dạy cho anh chị em cảm nhận, thì anh chị em stop trước 30 giây, nếu cái luân xa của anh chị em bị nóng. Còn người bệnh thì không cần thiết. Người bệnh không biết gì hết. Bây giờ anh chị em giải thích người ta cũng không biết. *Cái quan trọng nhất là mình trị cho người ta*, mình cảm nhận được thì chắc chắn giúp cho người ta mau hết bệnh, mau lành bệnh. Còn nếu tôi không chỉ cho anh chị em, anh chị em dùng luân xa 6 trị trong vòng 5 giây, 10 giây, nóng quá, anh chị em không biết gì, tiếp tục trị 30 giây, cũng được. Nhưng 30 giây đó, dòng điện chạy ngược về luân xa anh chị em, làm cho anh chị em không có giúp cho người ta một điện năng nào hết, thì làm sao người ta hết bệnh được. Do đó tôi nhắc đi nhắc lại nhiều để anh chị em ghi chú cho kỹ, gặp những trường hợp đó xảy ra thì anh chị em stop liền. Đừng có trị luân xa đó nữa mà trị luân xa kế tiếp. Còn phần người bệnh thì anh chị em đừng có quan tâm tới. Tại vì người ta không hiểu gì hết.

Anh chị em thấy có một số câu hỏi vừa rồi ở lớp 4, tôi nói rồi. Tất cả dù cho anh chị em học tới lớp 7 đi nữa thì đừng bao giờ anh chị em nghĩ luân xa 1 nó kích thích. Đừng nghĩ rằng luân xa 1 nó quay. Đừng nghĩ rằng luân xa 1 quay thì anh chị em có khả năng. Tại vì khi luân xa 1 nó quay cái sức nóng anh chị em chịu đựng không được. Có hai cách. Trong lãnh vực khoa học thì đốt cháy nguyên cái hệ thần kinh của anh chị em làm cho anh chị em bị điện loạn. Trong lãnh vực tâm linh, khi cái năng lực mạnh quá nó đẩy cái luân xa 4, linh hồn của anh chị em nằm ở luân xa 4, đẩy linh hồn anh chị em ra ngoài. Mà khi đẩy linh hồn ra ngoài, thì linh hồn khác thấy thể xác này không có linh hồn, xâm nhập vô, làm cho anh chị em bị tẩu hỏa nhập ma. Dùng danh từ đạo là bị tẩu hỏa nhập ma. Thì đừng bao giờ anh chị em nghĩ rằng anh chị em có tác động quay luân xa làm cho nó kích thích luân xa 1. Vô cùng khó khăn cho anh chị em. Không có thể nào được đâu. Mà được là nguy hiểm cho anh chị em vô cùng. Do đó thì có một số học viên đã nêu ra câu hỏi đó, gặp những trường hợp đó xảy ra, thì anh chị em chỉ cần hít vô thở ra 3 lần, để cho nó thải bớt năng lượng ra ngoài, và đừng bao giờ tập trung vào một điểm luân xa 1, nguy hiểm cho anh chị em chứ không có tác dụng gì hết.

Và có một số anh chị em nghĩ rằng anh chị em trị luân xa 6, 7 cho trẻ em thì trẻ em nó thấy những linh ảnh. Không phải vậy đâu. Đôi khi những đứa bé hoặc đôi khi những đứa trẻ hoặc người lớn có một khiếu đặc biệt, nhìn được linh ảnh đó. Mà những linh ảnh đó thì chắc chắn tạo cho người ta, nếu biết phát triển tâm linh thì nó khác. Còn không biết phát triển tâm linh, nghĩ rằng mình có đầy đủ khả năng, có đầy đủ quyền năng thì đó là nguy hiểm vô cùng.

Do đó gặp những trường hợp đó, nếu anh chị em học rồi, học cấp 4 hay cấp 5, thì đặt tay luân xa số 6, 7 cho mình trong vòng 2 phút, thì không còn thấy hình ảnh nữa. Và gặp những trường hợp đứa trẻ mà nó thấy như vậy (linh ảnh), thì nếu dưới 12 tuổi hoặc trên 12 tuổi, anh chị em *dùng tay đặt luân xa 6, 7* cho nó. Thì giúp cho nó không có thấy những linh ảnh đó. Anh chị em nhớ nhé. *Đặt tay vô luân xa* chứ không phải dùng luân xa 6 trị bệnh nhé. Nếu dưới 12 tuổi thì 1 phút. Nếu 12 tuổi trở lên thì 2 phút. Còn anh chị em đó, nếu anh chị em gặp những trường hợp xảy ra thì tự điều chỉnh cho mình, hít vô thở ra điều chỉnh cho mình thì không bao giờ có vấn đề luân xa 1 chuyển động. Và tôi cũng khuyên cho tất cả anh chị em dù anh chị em học tới lớp nào đi nữa, đừng bao giờ anh chị em nghĩ rằng anh chị em sử dụng hoặc điều khiển luân xa 1, nó tác động được, nó quay được làm cho anh chị em sung sướng hoặc làm cho có khả năng. Đó là anh chị em lầm. Tự mình hại mình. Nhớ điểm đó, ghi chú, đừng bao giờ nghĩ tới luân xa 1. Thì trong tương lai đây, tôi chưa biết, có thể là thế kỷ 21, nếu nhu cầu cần thiết, mà *trình độ của anh chị em giỏi, thì chắc chắn vấn đề luân xa 1* tôi sẽ *dạy cho anh chị em. Mà phải thế kỷ 21, bây giờ chưa được.*

Bây giờ như anh chị em thấy, tôi vừa trình bày với anh chị em sáng nay. Có một số nhà khoa học đang nghiên cứu những loại hóa chất đặc biệt để uống vô, kích thích hệ thần kinh. Và cũng những nhà khoa học chế những loại máy đặc biệt, đặt nó kết hợp lại tuyến yên, tuyến tùng trong cơ thể người ta. Nhưng mà anh chị em biết không, khi đặt máy vô, thì nó hợp nhất, lấy máy ra không có hợp nhất. Đó là sử dụng máy. Nhưng mà họ chưa biết được cái tác hại, khi mà đặt máy vô, hai cái tuyến nó kết hợp lại, mà *chưa có sự luyện tập, nổ, điên hoặc chết. Họ chưa thấy cái tác hại thế này.* Họ

tưởng là nghiên cứu máy móc trong lãnh vực này nó kết hợp lại dễ dàng. Nhưng mà anh chị em biết, đây là lãnh vực tâm linh rất cao. Mà những nhà khoa học nghĩ rằng trong lãnh vực khoa học, họ sẽ làm được. Nếu làm được thì nhân loại đâu có khổ. Nếu làm được thì nhân loại đâu có chết. Nếu làm được thì bệnh sida rất dễ dàng. Không có được, chưa có được. Ráng nghiên cứu đi. Nhưng mà thời gian nghiên cứu thì lâu lắm. Mà chưa được kết quả.

Theo sự nhận định của tôi, chưa bao giờ được kết quả. Và cũng không được đạt kết quả ý mong muốn của những nhà khoa học. Thì như anh chị em thấy, bây giờ tại sao chúng ta có khả năng luyện tập, chúng ta có khả năng để tạo cho mình một sức mạnh, tại sao anh chị em không chịu học? Trong khi đó những nhà khoa học tốn biết bao nhiêu năm, biết bao nhiêu tỷ mỹ kim, biết bao nhiêu thời gian và không gian? Nhưng mà chưa được kết quả. Anh chị em thì học một thời gian quá ngắn mà được đạt kết quả chưa từng thấy được của anh chị em, và chưa từng thấy được trong sách vở mà từ trước tới giờ đã ghi. Thì tại sao anh chị em không tiếp tục nghiên cứu?

Ý tôi muốn nói và ý tôi muốn khuyên anh chị em, trong tương lai ngành Nhân Điện chúng ta không phải đơn giản như vậy đâu, mà không phải bình thường đâu. Nhưng tại vì trình độ căn cơ của nhân loại và *trình độ căn cơ của anh chị em ngành Nhân Điện chưa ý thức được thế nào là tâm linh*, thành ra anh chị em còn bị bế tắc rất nhiều. Khi nào cuộc đời sự nghiệp của anh chị em ý thức được vấn đề tâm linh thật sự 100%, thì chắc chắn cuộc đời của anh chị em sẽ thay đổi: trong lãnh vực khoa học, trong lãnh vực tâm linh và trong lãnh vực cái *khả năng của mình* cũng như trong cái *thể xác của anh chị em*. mà ngày đó chắc chắn anh chị em chờ đợi, mà anh chị em

chờ đợi không lâu đâu. Một hai năm tới đây, thì anh chị em sẽ thấy ngành Nhân Điện của chúng ta và ngay chính anh chị em thực hiện cho mình, cho gia đình. Thì sự kết quả đó sẽ chứng minh cho nhân loại thấy rằng tất cả mọi người trên thế giới phải cần đến năng lượng vũ trụ bảo vệ cho mình, sức khỏe và giúp cho mọi người khác trong lãnh vực phát triển vấn đề tâm linh.

Bây giờ chuẩn bị nghe tôi dạy. Hôm trước lớp 5 ở Geneve tôi có dạy rồi. Nhưng mà có một số anh chị em không có học lớp 5 ở Geneve, thì anh chị em muốn tôi nhắc lại, cũng như một số anh chị em mới. Bây giờ cần nhất anh chị em muốn phát triển vấn đề tâm linh, anh chị em muốn tiếp xúc, thay vì tiếp xúc các Đấng cao cả mà anh chị em tôn thờ thì khó khăn lắm. Tại vì các Đấng cao lắm. Cái chuyện gần nhất là tôi với anh chị em gần một bên đây nè. Dù sao đi nữa thì anh chị em cũng ở quả địa cầu này, tôi cũng còn ở quả địa cầu này. Dù cho tôi đi Mỹ châu, tôi đi Á châu, thì tôi cũng nằm trong lòng đất giống như anh chị em. Thì sự liên lạc của anh chị em với tôi thì nó dễ hơn với cá Đấng. Tuy nhiên, thì khi nào anh chị em tiếp xúc được với tôi rồi, thì trong tương lai anh chị em tiếp xúc với các Đấng mà anh chị em tôn thờ nhất, thì chắc chắn sẽ dễ dàng hơn. Do đó thì tôi khuyên anh chị em. Anh chị em ngồi cũng được, nằm cũng được. Chứ không bắt buộc anh chị em phải ngồi, cái tư thế đưa chân này, bán già hoặc kiết già, là anh chị em chèo cẳng lại. Khởi cần. Anh chị em ngồi thế nào cho thoải mái. Còn nếu một số anh chị em lớn tuổi, ngồi không được thì nằm cũng được. Nằm thoải mái thì anh chị em chỉ nhấn nhủ một câu duy nhất, anh chị em ghi chép cho kỹ: *“Ông Thầy Đáng ơi(là tôi), ông Thầy Đáng cố gắng giúp dìm cho tôi phát triển vấn đề tâm linh, để tôi đủ khả năng tôi giúp cho người đời.”*

Anh chị em chỉ nêu ra một câu hỏi như thế đó thôi. Thì khi mà anh chị em nêu ra câu hỏi thế đó thì anh chị em *đừng trông* cho ông Thầy Đáng tới dạy cho anh chị em nghe. Nếu anh chị em mà trông ông Thầy Đáng tới dạy, thì giống như anh chị em “fermer la porte”, đóng cửa lại. Anh chị em mới tới tới nhà, anh chị em đóng cửa làm sao tôi vô? Do đó anh chị em chỉ nói một câu vậy thôi, và anh chị em chờ. Chờ đặng tôi sẽ trực tiếp tôi chỉ cho anh chị em bằng tư tưởng. Anh chị em muốn phát triển đường đạo phải không? Tôi sẽ chỉ anh chị em đi như thế nào, thế nào cho đúng đường đạo, để anh chị em giúp đường đời. Đó là *trực tiếp bằng tư tưởng*. Và khi mà anh chị em kết hợp với tôi bằng tư tưởng, nói chuyện với tôi bằng tư tưởng được rồi, thì liên tục anh chị em *hỏi lãnh vực gì tôi sẽ trả lời trong lãnh vực đó, trong đường đạo cho anh chị em biết*. Còn nếu, trong vòng một giờ hay nửa giờ, hay mười lăm phút, anh chị em thấy tôi không trả lời, thì anh chị em mệt quá anh chị em ngủ. Nhưng mà tối đó, anh chị em ngủ thì tôi dạy cho anh chị em bằng cách khác. Tại vì cái năng lực của anh chị em chưa đủ bắt tư tưởng của tôi. Thì *khi anh chị em ngủ, tôi sẽ chỉ cho anh chị em bằng cách khác*. Và lần lần như vậy thì anh chị em sẽ thay đổi cuộc đời của mình. Thay vì trước kia anh chị em không hiểu tâm linh là gì, đường đạo là gì hết, anh chị em bế tắc. Nhưng mà dần dần anh chị em sẽ hiểu dần. Đó là *gián tiếp* tôi giúp cho anh chị em. và khi anh chị em hiểu được cái đường đạo bằng lợi dạy tôi gián tiếp cho anh chị em, thì anh chị em cũng ngồi lại, cái tư thế đó, hoặc anh chị em nằm cái tư thế đó, anh chị em tiếp xúc với tôi, thì lúc đó anh chị em trực tiếp với tôi một lần thôi. Chỉ cần một lần trực tiếp với tôi, giao dịch với tôi bằng tư tưởng, thì chắc chắn những lần tới dễ dàng. Và trong tương lai anh chị em sẽ tiếp xúc được với các Đáng mà anh

chị em kính mến nhất, tôn thờ nhất, thì các Đấng đó sẽ chỉ cho anh chị em thêm trong lãnh vực tâm linh.

Đó, bây giờ anh chị em hiểu rõ chưa? Tôi nhắc lại cho anh chị em biết, thì anh chị em cố gắng về thực hiện đi. Ngay tối nay, và lúc nào cũng được, chứ không cần thiết phải tối nhe. Nói tóm lại anh chị em muốn tiếp xúc với tôi, thì lựa cái thời gian nào rảnh rỗi nhất, thoải mái nhất thì sẽ thực hiện cái này. Chứ anh chị em đừng bận rộn việc này, nói thôi bây giờ tôi rảnh mười lăm phút để tôi nhờ ông Thầy giúp cho tôi. Sau mười lăm phút tôi phải chạy đi làm việc. Sau mười lăm phút tôi lo tôi đi làm ăn. Thì cái việc này không có kết quả đâu. Thí dụ anh chị em dư một tiếng đồng hồ, rảnh rỗi, thì anh chị em không có làm gì được việc gì hết. Anh chị em nghỉ một tiếng đồng hồ. Thay vì nghỉ một tiếng đồng hồ thì anh chị em dành riêng cho mình mười lăm phút hoặc nửa giờ, để anh chị em tiếp xúc với tôi, anh chị em yêu cầu tôi hướng dẫn cho anh chị em trong lãnh vực tâm linh. Thì lúc đó sự hữu hiệu nhất, là anh chị em thoải mái nhất, thời gian rảnh rỗi nhất, anh chị em hỏi tôi, thì thoải mái cơ thể anh chị em, mà rảnh rỗi nhất, thì lúc đó tôi sẽ trực tiếp hướng dẫn cho anh chị em. Anh chị em cố gắng đi. Chắc chắn, nếu anh chị em muốn phát triển trong lãnh vực tâm linh để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại của thế kỷ 20, cũng như những thế kỷ kế tiếp, thì sự mong muốn của anh chị em vì nhu cầu cần thiết anh chị em giúp nhân loại, thì chắc chắn anh chị em sẽ tiếp xúc với tôi rất dễ dàng. Mà tiếp xúc với tôi dễ dàng thì tất cả những sự hiểu biết vấn đề tu học, phát triển tâm linh, anh chị em muốn hiểu biết thì tôi sẵn sàng tôi trả lời cho anh chị em hết.

Khi mà anh chị em bắt được nhịp cầu tư tưởng với tôi rồi, thì trong đường đạo anh chị em hỏi bao nhiêu giờ tôi cũng trả lời cho anh chị

em hết. Lúc đó thì anh chị em khỏi có lo nửa tiếng, một tiếng. Có thể là nhiều tiếng, mà tôi cũng sẵn sàng tôi trả lời cho anh chị em. Và anh chị em cũng yên tâm nhe, ở trong này thì có nhiều quốc gia khác lắm, một số anh chị em nghe tiếng Đức, một số nghe tiếng Ý, một số anh chị em nghe tiếng Tây Ban Nha, một số nghe tiếng Pháp, tiếng Anh. Nói tóm lại, tiếng Liên Xô hoặc Bulgari, Hungari, nói tóm nhiều ngôn ngữ ngôi đây, anh chị em đừng có bận tâm, tôi không biết tiếng đó. Tại vì tôi nói chuyện bằng tư tưởng thì cái tiếng nào tôi cũng nói được hết. Chứ không phải tôi nói tiếng Việt Nam tôi anh chị em nói làm sao anh chị em nghe được. Không phải vậy đâu. Yên tâm đi. Nói tóm lại anh chị em học ngôn ngữ nào biết ngôn ngữ nào, thì tôi sẽ trả lời ngôn ngữ đó bằng tư tưởng, chứ không phải bằng tiếng Việt Nam, anh chị em đừng lo ngại, thành người Việt Nam rồi nói tiếng Việt, còn tôi người Bulgari, hay tôi người Anh hay Pháp tôi nghe không được. Tiếng nào tôi nói cũng được hết, bằng tư tưởng. Tiếng nào tôi cũng dạy cho anh chị em được. Thành ra anh chị em yên tâm tiếp tục. Anh chị em nếu thích học hỏi, thích tôi giúp đỡ trong lãnh vực phát triển tâm linh bằng tư tưởng, thì những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em, thì anh chị em thực hiện, chắc chắn anh chị em sẽ được toại nguyện.

Thôi bây giờ cho anh chị em hỏi một câu nữa. Sau câu hỏi này thì tôi sẽ nhường lại cho anh Thiện, sẽ trình bày trong lãnh vực liên quan tới ngành Nhân Điện chúng ta trong tương lai, hợp thức hóa international. Sau 15 phút trước khi nghỉ học, thì tôi sẽ mời anh Thiện với ban tổ chức của anh Thiện lên, sẽ trình bày với anh chị em 15 phút. Bây giờ tôi cho anh chị em nêu ra một câu hỏi nữa thôi.

30/ Kính thưa Thầy ông này xin hỏi, cho đến bây giờ Thầy có dặn là những người mà quá tuổi sinh viên, không còn đi học như trẻ em, thì đừng có trị luân xa 6 và 7 mỗi ngày, vì những người đó lớn tuổi và không còn đi học nữa. Bây giờ với phương pháp mới trị bệnh bằng luân xa 6, có thể trị cho những người không còn đi học nữa với luân xa 6, 7, để họ học dễ hơn được không?

Oui, bây giờ tôi nhắc lại. Khi anh chị em học lớp luân xa 6 này trị bệnh rồi, thì khi trị bệnh cho người bệnh nhân bất cứ là người trẻ hay người lớn tuổi nào cũng vậy, anh chị em phải trị luân xa 6, 7 trước. Hồi trước thì anh chị em không có khả năng này, tôi không cho anh chị em trị luân xa 6, 7. Bây giờ, cái lớp này, dành riêng cho anh chị em học cái *lớp luân xa 6*, mỗi lần anh chị em trị bệnh cho người bệnh nhân, cho trẻ em, dù cho người lớn, thì *trước khi trị bệnh, anh chị em trị luân xa 6, 7 trước*. Rồi những bệnh trạng sau, nếu có liên quan tới luân xa 7, thì anh chị em tiếp tục trị luân xa 7, không có gì trở ngại hết.

Bây giờ tôi nhường lời lại cho ban tổ chức của anh Thiện, liên quan tới vấn đề trong tương lai. Trong tương lai, ngành Nhân Điện của chúng ta nó sẽ phát triển tầm mức quốc tế, thì điều kiện như thế nào, thì anh Thiện, trong ban tổ chức của anh Thiện ở Geneve, sẽ trình bày cho anh chị em trong vòng 15 phút.

Tôi mời anh Thiện, và ban tổ chức.

2/7/1996.

Thầy truyền năng lực.

Anh chị em chuẩn bị.

Bắt đầu.

Anh chị em thông dịch, nói cái lớp này là đặc biệt hơn cái lớp vừa rồi ở Geneve. Sở dĩ đặc biệt là anh chị em trực tiếp, trực tiếp thông dịch, thành ra do đó thay vì học một phần, thì học được hai phần. Tại vì khi nêu ra câu hỏi, tôi trực tiếp tôi trả lời vô thông dịch. Bên Geneve học có mười, bên này học tới mười lăm. Được may mắn cái này, thì ráng cố gắng học cho nhiều chút xíu.

Sáng nay thì phía bên tay trái của tôi, bắt đầu hỏi.

31/ Kính thưa Thầy, ông này đã suy nghĩ về những gì đã học hôm qua, và ông có vài câu hỏi xin đặt đến Thầy: trước nhất, tại sao mình cần có một thời gian tối đa khi trị bằng luân xa 6, là bao nhiêu hay không? Vì ngày hôm qua Thầy có nhắc là đôi khi phải trị trong vòng 15 ngày. Và khi trị bằng luân xa 6, tại sao phải cần biết tên người chúng ta trị bệnh? Vì ông nghĩ rằng trong tương lai mình có thể trị được cả ngàn người, cả triệu người hay không? Như vậy mình có thể không biết hết tên mọi người được. Vì ông nghĩ điện năng thì có thể trị tất cả, và có thể đưa đến tất cả mọi người. Mình có thể trị những người mình không quen. Trong lớp học này, thí dụ có khoảng 1500 người học viên, và lớp học luân xa 6 tại Geneve vừa qua thì có khoảng 2500 học viên. Tổng cộng thì vào khoảng 4000 học viên. Mà trên quả địa cầu này thì có 8 tỷ người. Thì có thể nào 4000 người đó trị cho 8 tỷ người? Tất nhiên là mỗi người trị cho khoảng 2 triệu người. Như vậy chúng con 4000 người có thể trị cho tất cả mọi người trên quả địa cầu này. Có thể nào chúng ta làm được việc đó hay không?

Cái thứ nhất tôi trả lời: khi anh chị em thấy cái dòng điện hồi học lớp 3, anh chị em chưa hiểu cái năng lượng vũ trụ là gì hết. Tôi định là mỗi một lần trị luân xa là 5 phút. Dần dần anh chị em hiểu cái năng lượng vũ trụ là gì, cái tác dụng nó như sao. Do đó khi học lớp 4, dùng cái công thức mới bắt đầu từ năm 1995. Sau khi được mấy năm, anh chị em nghiên cứu, trị bệnh được rồi, và anh chị em hiểu cái tác dụng của năng lượng vũ trụ như thế nào. Do đó bắt đầu năm 1995 trở về sau, thì tôi cho anh chị em trị tối đa 2 phút, dưới điều kiện anh chị em học cấp 4. Tiếp tục nữa thì cuối năm 1995, tháng chạp vừa qua tại Geneve, tôi hướng dẫn cho anh chị em cái luân xa 6 để dùng luân xa 6 trị bệnh. Cái năng lực mạnh quá, tôi cho anh chị em 30 giây. Sở dĩ tôi quyết định như vậy, tôi biết tác dụng của năng lượng vũ trụ rất mạnh, tại vì cái tư tưởng anh chị em còn bị chi phối nhiều quá. Nếu, tư tưởng của anh chị em không bị chi phối trong vòng 5 giây, từ 1 tới 5 giây thôi, chưa không phải 30 giây, không phải 2 phút, không phải 5 phút đâu. Thật sự mà nói, cái điện năng vũ trụ nó tác dụng còn mạnh hơn điện năng của nhân tạo. Đây, anh chị em vừa mở contact một cái, thì điện nó cháy liền. Mà điện năng của vũ trụ thì vô biên. Bất cứ trong thời gian và không gian nào, anh chị em cũng lấy được, trị bệnh cho người ta. Và cái điện năng này đi theo tốc độ ánh sáng. Do đó tại vì trình độ căn cơ của mỗi một thời kỳ nó khác nhau. Đó là trong lãnh vực tâm linh. Cũng như anh chị em thấy, một số anh chị em ngồi học ở đây, thì anh chị em là bác sĩ rất nhiều, ngành khoa học rất nhiều. Nhưng mỗi một năm anh chị em phải học bổ túc lại những gì nền khoa học thâm để học hỏi kinh nghiệm, giúp cho bệnh nhân mau lành bệnh và mau hết bệnh.

Thì đi lại vấn đề, ngành Nhân Điện chúng ta cũng vậy, càng ngày càng phát triển nhanh. Do đó phát triển nhanh thì anh chị em ý thức được và anh chị em không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh nhiều. Do đó điện năng càng ngày càng mạnh. Vì chỗ đó thì tôi sẽ giảm bớt cái thời gian. Tôi biết thế nào là điện năng, thế nào là anh chị em bị chi phối ít hoặc nhiều. Do đó thì tôi sẽ quy định cái này, thì chắc chắn trong thời gian học, mặc dầu là ngắn ngày, nhưng anh chị em tiếp thu đầy đủ và sự tiếp thu đầy đủ đó, về thực hiện, giúp cho biết bao nhiêu người hết bệnh hết đau.

Cái thứ hai, như anh chị em thấy, anh chị em đâu cần biết tên, biết tuổi. Nếu trong thời gian gần đây, hoặc năm tới đây, một trận *thiên tai* hàng trăm ngàn người, hàng triệu người bị bệnh thì anh chị em đâu cần nhớ tên. Nếu nhớ tên một triệu người đó thì đâu còn thời gian trị bệnh. Người ta sẽ chết hết. Vì chỗ đó, ở *cấp 4*, tôi cho anh chị em *trị bệnh ngó qua ngó lại*, qua ngày hôm sau anh chị em *trị bệnh tập thể cho người tư từ 30, tới 50 người*. Đó là vấn đề bệnh nhân ít, đó là nhà thương không có chỗ chứa. Trong tương lai nếu mà thiên tai, quả địa cầu bị hủy diệt, nhân loại hàng trăm triệu người bị bệnh, thì anh chị em dùng công thức ở cấp 4 thì biết chừng nào mới giúp hết? Do đó thì anh chị em học cái luân xa 6 này tác dụng vô cùng quan trọng. Trong tương lai anh chị em *chỉ cần dùng luân xa 6*, anh chị em chỉ ngồi như thế này thôi. Đây là 100 000 người, anh chị em chỉ cần 5 phút thôi. Đâu cần biết tên tuổi. Chỉ cần 5 phút trị bệnh tập thể, hết liền. Ngay cả trong bệnh viện cũng vậy. Nếu anh chị em muốn giúp cho người ta thì chỉ cần đứng ngoài trước nhà thương, anh chị em trị bệnh tập thể hết cũng được. Nhưng mà bây giờ cái trình độ của nhân loại, trình độ của mọi người còn yếu quá. Anh chị em chưa thực hiện được. Tôi hy vọng cuối năm

nay, tôi sẽ dạy thêm 2 lớp nữa, thì chắc chắn 2 lớp đó sẽ giúp cho nhân loại rất nhiều. Tại vì mỗi một lần anh chị em học, là mỗi một lần tôi dạy cách thức khác nhau. Mỗi một lần anh chị em học là tôi truyền năng lực khác nhau. Có như vậy thì anh chị em mới đầy đủ khả năng, có như vậy thì anh chị em mới ý thức được thế nào là năng lượng vũ trụ. Thế nào là tác dụng của năng lượng vũ trụ giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Chứ nếu anh chị em không học, anh chị em không biết gì hết. Mà mỗi lần anh chị em học, vô lớp học này, mà mỗi lần *tôi truyền năng lực cho anh chị em*, là một hình thức *giúp linh hồn của anh chị em càng ngày càng cao*. Mà linh hồn của anh chị em càng ngày càng cao, càng mạnh, mới ý thức được năng lượng vũ trụ là gì theo danh từ khoa học. Nhưng thật sự mỗi lần anh chị em học như thế này, tôi truyền năng lực như thế này, là *năng lực của Thượng đế cho anh chị em*. Tại vì Thượng đế sẽ cho năng lực tôi rất nhiều. Mà năng lực tôi rất nhiều tôi sẽ chia sẻ cho anh chị em cái năng lực đó, để anh chị em có khả năng giúp cho mình, và giúp cho người khác. Chứ không phải đơn giản đâu. Cái lý thuyết thì dễ lắm. Nhưng cái quan trọng là cái thực hành của anh chị em. Anh chị em ý thức được thế nào là năng lượng của vũ trụ bằng danh từ khoa học. Anh chị em ý thức được thế nào là điện năng của Thượng đế cho anh chị em. Cái điều đó quan trọng vô cùng mà ngành Nhân Điện chúng ta phải ý thức, và phải học hỏi rất nhiều. Thì có như vậy anh chị em mới không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Mà khi anh chị em không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh rồi, giống như hôm qua, hai giờ đầu tiên tôi dạy cho anh chị em. Hai cái tuyến yên và tuyến tùng, mà danh từ đó nhà khoa học đặt ra. Trong lãnh vực *tâm linh*, cái *tuyến yên*, *tuyến tùng*, đó là *linh hồn* và *thể xác* chúng ta. Khi linh hồn và thể xác chúng ta mà nhập một rồi, thì sự việc gì anh chị em làm cũng được, chứ

đừng nói vấn đề trị bệnh. Trị bệnh là một hình thức rất nhỏ đối với xã hội loài người. Nhỏ đối với xã hội loài người, nhưng mà vô cùng quan trọng đối với những nhà khoa học hiện tại. Quan trọng vô cùng đối với nhân loại của thế kỷ này, và những thế kỷ kế tiếp.

Thành ra do đó anh chị em đừng có nghĩ rằng anh chị em học, bỏ 3 ngày, 5 ngày, uổng công. Không có uổng công đâu. Anh chị em lời gấp trăm gấp ngàn lần cho hiện tại và tương lai, cho anh chị em, chi gia đình anh chị em và cho dân tộc anh chị em.

Chứ không phải anh chị em học cái này rồi thôi, quên lãng đâu. Cũng có vậy, có một số anh chị em, vì tinh thần yếu quá, bỏ cuộc, nhưng hầu hết một số bỏ cuộc rất ít. Nếu trong ngành Nhân Điện chúng ta bỏ cuộc nhiều, thì chắc chắn những lớp học như thế này đâu có đào tạo được một lần mấy ngàn người. Như anh chị em thấy, lần đầu tiên tôi dạy cấp 3 tại bên Mỹ có 24 người. Trong cái số 24 người lớp 3 đầu tiên, có học ở trong này. Nhưng lớp sau cùng ở Thái lan tháng 10, 1995, anh chị em có tưởng tượng không, 5000 người lớp 3, mở luân xa 5000 người. Và những lớp kế tiếp ít nhất từ 1500 tới 2500 tới 3500 rất nhiều. Nếu ngành Nhân Điện của chúng ta không có tác dụng được, không có giúp được người bệnh thì trên đà phát triển chắc chắn dần dần ngành Nhân Điện chúng ta sẽ xuống dần, chứ không bao giờ học càng ngày càng lên cao. Nếu anh chị em ý thức được trong cái này, thì anh chị em bỏ công bỏ sức không có đáng bao nhiêu đâu. Nhưng phần anh chị em hưởng gấp trăm gấp ngàn lần cho bây giờ và cho tương lai. Tại vì bây giờ anh chị em có tiền, anh chị em làm ra của cải vật chất, thì anh chị em có mua được phước đức được không? Anh chị em có mua vấn đề tu được không? Và gần như anh chị em có mua được sức khỏe của anh chị em không? Anh chị em làm của cải vật chất nhiều rồi,

nhưng mà khi chết có đem theo được không? Anh chị em không giúp cho ai được, cho mình cũng không được, cho gia đình mình cũng không được, và cho tất cả mọi người không được. Còn thời gian gần đây anh chị em bỏ công bỏ sức học nhiều lắm là một tháng trường. Tôi nói một tháng, có thể chưa đầy một tháng. Anh chị em hiểu biết tất cả mọi sự việc, giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho quốc gia mình, và khi anh chị em chết, anh chị em đem những cái anh chị em học được qua thế kỷ mới, qua chu kỳ mới, qua con người mới của anh chị em, anh chị em tiếp tục thực hiện. Ngoài ra, anh chị em còn sống hiện tại, anh chị em giúp biết bao nhiêu linh hồn tái kiếp để trở về con đường giải thoát. Anh chị em học thời gian ngắn nhất. Đời thì anh chị em giúp cho người sống hết bệnh hết đau. Đạo thì anh chị em giúp cho linh hồn bất tử bất diệt và những linh hồn khác cần đến anh chị em để tiến hóa trên cái đường tu học. Thì anh chị em có thấy trong lịch sử xã hội loài người, từ trước tới giờ có sách vở nào hướng dẫn một người bình thường một thời gian ngắn nhất, mà đạt được hai kết quả: giúp người sống cũng được, mà giúp người chết cũng được. Chưa bao giờ có trong lịch sử xã hội loài người. Tôi nhắc đi nhắc lại câu này nhiều lần, cho nhiều lớp học. Có như vậy thì anh chị em ý thức được, thì mới giúp được cho mình, cho gia đình mình, giúp cho quốc gia anh chị em, và đi xa hơn nữa, anh chị em giúp cho nhân loại.

(còn nữa nhưng nói bao nhiêu đó thôi. Nói bây giờ tới chiều chưa hết. Nói nhiều quên hết)

32/ Thưa Thầy, bà này có biết trường hợp một đứa bé 11 tuổi, sanh ra thiếu tháng, 6 tháng rưỡi. Khi sanh ra, đứa bé phải được hô hấp

một thời gian hơi lâu mới tỉnh dậy, nên bị ảnh hưởng trong óc. Bây giờ nó bị lên kinh một ngày sáu bảy lần, và bị sùi bọt mép, bây giờ xin Thầy có thể nào trị trường hợp đó bằng luân xa 6 được không?

Cái thứ nhất, anh chị em trị *luân xa 6, 7 trước*. Xong stop. Rồi trị *luân xa 7* lại một lần nữa, 30 giây. Tổng cộng là một phút. Sau đó *lọc máu* cho đứa bé, 30 giây. Là một phút rưỡi. Mỗi ngày như vậy thì giúp cho nó bình thường trở lại. Tại vì tất cả bệnh thần kinh nếu trẻ em thì chúng ta bỏ thời gian dài thì chúng nó sẽ hồi phục trở lại, không có gì trở ngại hết. Đó, công thức tôi vừa chỉ cho anh chị em thì anh chị em cố gắng giúp. Thời gian không phải là 3 tuần, 5 tuần, mà thời gian phải dài 5 tháng hoặc 3 tháng. Do đó anh chị em đừng có chán nản. Đứa bé bị bệnh rất nặng. Nền khoa học hiện tại không có thể nào giúp được. Cái ngành Nhân Điện của chúng ta giúp được, dưới điều kiện là anh chị em phải bỏ thời gian rất dài. Chứ anh chị em biết rằng bất khả dụng rồi, bệnh trạng đau nặng rồi, không còn thuốc chữa rồi, không có phương cách chữa rồi, mà anh chị em trị trong vòng 3 bữa, 5 bữa, 1 tuần, 5 tuần, 3 tuần, anh chị em chán nản không trị nữa, thì chắc chắn sẽ không bao giờ giúp được. Ngoại trừ trường hợp con của anh chị em, thì chắc chắn anh chị em sẽ làm được việc này. Còn nếu không phải con của anh chị em, nếu anh chị em có tình thương thật sự đối với những người bệnh, dù trẻ em, dù người lớn, mà anh chị em có tình thương thật sự, bỏ thời gian dài, chắc chắn anh chị em sẽ giúp cho người ta được kết quả mỹ mãn trong vấn đề ốm đau bệnh hoạn, và bất cứ bệnh gì cũng vậy.

33/ Kính thưa Thầy, bà này trước hết xin cảm ơn Thầy, và xin cảm ơn những gì thật là quý báu mà Thầy đã dạy cho chúng con trong môn học này. Và Thầy đã dạy cho chúng con để có một cái gì đem

đến cho nhân loại. Bà thường giúp cho một nhóm người bên Ấn độ, mà nhóm người này rất là nghèo, được xã hội coi như là tệ đoan, những người bị bỏ đi. Và mỗi năm, trong 3 tháng, bà qua bên Ấn độ và tới ở một thành phố tên là Bolgeri, ở miền nam Ấn độ. Nhóm mấy chục người đó được một người bác sĩ lo cho họ. Trong nhóm đó có 53 người, có 4 người đàn ông và 13 người đàn bà. Và mỗi một thứ ba thì họ đến một nơi để được một bác sĩ lo, và nhận thức ăn. Họ chỉ được một tô súp nhỏ, và bà này cố gắng giúp họ có được một ổ bánh mì, ngoài tô súp nhỏ đó. Bà xin Thầy có thể nào giúp cho bà để bà giúp cho những người này. Thường thường mỗi thứ ba vào ngày đó, thì bà ngồi cầu nguyện vào lúc 11 giờ rưỡi. Bà ngồi cầu nguyện trước hình ảnh của những người này. Bà xin hỏi Thầy có thể nào Thầy giúp bà phương pháp trị bệnh bằng nhân điện qua luân xa 6, giúp họ hay không? Mặc dù sự giúp đỡ của bà chỉ là một giọt nước trong đại dương. Và bà xin trình bày với Thầy là bà rất đau khổ trước tất cả những gì xảy ra cho nhân loại. Bà là người từ Lỗ Ma Ni, nên sống đã hiểu nhiều sự đau khổ.

Ngoài ra bà cũng xin trình với Thầy, bà biết có một người 71 tuổi, cái chân bị hư, nên đã bị cưa một chân. Nên bà hỏi Thầy xin Thầy chỉ cách trị cho bà đó bằng luân xa 6?

Rồi, bây giờ tôi trả lời cho anh chị em nghe. Bây giờ anh chị em biết bao nhiêu người đó bị bệnh bị đau. Thì chắc chắn anh chị em trị dùng luân xa 6 từ xa, không có gì trở ngại hết. Cũng như người bệnh thứ nhì cũng vậy. Nếu biết được bệnh trạng rõ ràng của người ta rồi, thì dùng luân xa 6 của mình. Trước tiên trị luân xa 6, 7 trước đi. Và cái quan trọng nhất là anh chị em coi tại sao họ bị đau cái chân. Do ảnh hưởng bị tiểu đường, hoặc ảnh hưởng thần kinh, hoặc do ảnh hưởng xương. Có như vậy thì trị mới tác dụng được. Có một

số anh chị em bị cứa chân là vì bị hư hệ thần kinh mạch máu chân. Và cũng có một số anh chị em bị tiểu đường làm cho hư cẳng, bị đau, không lành. Một trong hai yếu tố đó, anh chị em phải biết rõ bệnh trạng, thì tốt nhất là anh chị em dành riêng cho người đó 2 phút.

Thứ nhất anh chị em trị luân xa 6, 7.

Thứ hai anh chị em trị luân xa 7 và cạnh lỗ tai phải. Luân xa 7 và cạnh lỗ tai trái.

Xong rồi lọc máu cho người đó. Nếu không biết rõ bệnh trạng, mà người ta bệnh nhiều quá, thì trị theo công thức đó, giúp cho người ta mau lành bệnh và mau hết bệnh. Tuy nhiên, nếu biết rõ được bệnh trạng rồi thì trị theo công thức luân xa 6, 7 trước. Sau đó những bộ phận hoặc những nơi nào bị bệnh bị đau thì trực tiếp trị ngay đó. Chắc chắn giúp cho người ta bình phục được.

Còn đi lại vấn đề, thì tôi sẵn sàng tôi giúp cho các nơi hết, nhưng mà chỗ nào có duyên lành, anh chị em thấy không. Bây giờ biết bao nhiêu nước, biết bao nhiêu nơi mà sở dĩ tôi chưa tới được là duyên chưa tới, thời gian chưa tới. Như anh chị em thấy, luật lệ của xã hội loài người nó ràng buộc con người ta. Chứ nếu luật lệ không có ràng buộc thì chắc chắn tôi sẽ đi nhiều nơi, tôi giúp nhiều nước lắm. Tôi thì tôi đi Âu châu cũng nhiều, đi Á châu cũng nhiều. Tôi thì muốn đi các nước Xã hội chủ nghĩa, nhưng mà anh chị em biết, các nước Xã hội chủ nghĩa, luật lệ nó phiền phức lắm. Ngay cả quốc gia tôi cũng vậy, đó là Việt nam, tôi là người Việt nam, tôi muốn trở về nước tôi giúp, nhưng luật lệ Việt nam khó quá làm sao tôi giúp được? Các nước Xã hội chủ nghĩa cũng vậy. Nếu các nước Xã hội chủ nghĩa cũng giống như các nước Âu châu, thì tôi sẵn

sàng đến giúp, dưới mọi hình thức, nhưng vô cùng khó khăn. Thà là tôi giúp nhiều được kết quả, còn hơn là tôi đến đó, rồi giúp không được, mà gây trở ngại cho một số anh chị em nhân điện, thì tôi đâu thể nào tôi làm cái chuyện đó được. Anh chị em thấy không?

Thì bây giờ anh chị em thấy rằng hiện tại trên thế giới, 8 tỷ người, mà nhân điện chúng ta học thì quá ít. Tôi hy vọng năm tới đây, trên cái đà phát triển này, theo công thức mới, theo cái đường hướng mới, và theo cách luyện tập mới và dạy mới, thì chắc chắn năm 97 có thể là các nước trên thế giới học được dễ dàng. Tôi hy vọng vậy, để càng ngày càng phát triển mạnh, càng ngày càng có nhiều người học nhân điện, có như vậy thì anh chị em giúp cho mọi người được, chứ bây giờ ít quá. Sau bảy năm nay, bắt đầu tôi dạy học cái ngành Nhân Điện này, lớp một tới giờ, cấp 2 nhiều lắm một trăm năm chục ngàn anh chị em, ở từ cấp 3 trở lên. Còn cấp 1, cấp 2 thì nhiều. Những người có khả năng thì ít quá, so với nhân loại thì quá đông. Do đó thì càng ngày chúng tôi sẽ cố gắng dạy càng nhiều hơn nữa, và trước khi tôi dạy nhiều thì tôi đào tạo cho một số anh chị em có đầy đủ khả năng, anh chị em giúp cho mọi người trong cái luân xa 6, trong vấn đề bệnh hoạn đau yếu, trong vấn đề dạy học trong tương lai của năm 1997.

Cũng như ngày hôm qua tôi trình bày với anh chị em. Trong tương lai có thể là những cuối tuần, thứ sáu thứ bảy. Hai ngày đó có thể là những người làm việc không có thời gian, thì cũng học được lớp 1, lớp 2. Và tuần kế tiếp nữa là thứ bảy, chủ nhật, có thể là 2 ngày đó, anh chị em khỏi cần đi làm, mà học ngày đó để hoàn tất lớp 3. Rồi tôi sẽ đi các nước, tôi sẽ giúp cho các nước mở luân xa dễ dàng. Thì có như vậy, tôi mới giúp được năm châu bốn biển nhiều được.

Bây giờ anh chị em cố gắng, mặc dầu chúng ta ít người, nhưng chúng ta có khả năng vượt bực, thì khả năng vượt bực đó mà Thượng đế cho chúng ta thì chúng ta giúp đỡ cho mọi người cần đến chúng ta. Mà một điều phiền nữa, như anh chị em biết, tôi và anh chị em cũng muốn giúp người ta lắm, nhưng mà cản trở bởi luật lệ của quốc gia, cản trở bởi những người không thích, thì anh chị em làm sao giúp được? Những người nào thích thì anh chị em giúp được. Những người nào không thích thì làm sao giúp được? Đây là tôi nói trình bày cho anh chị em biết, trong cái ngành Nhân Điện của chúng ta, những đơn tôi ký cho anh chị em đi học ở Thái lan, chồng thì xé đơn của vợ, vợ thì xé đơn của chồng. Anh chị em thấy không? Nhưng mà bệnh gần chết thì kêu cứu. Anh chị em thấy mâu thuẫn chỗ này. Chồng muốn đi học để giúp cho vợ, cho con. Vợ muốn đi học để giúp cho chồng, cho con. Mà hễ gây lộn tối thì xé đơn, không cho đi học. Mà chừng bệnh gần chết thì: “cứu con”. Làm sao cứu được? Học thì không chịu học. Mà bệnh gần chết thì đòi cứu, làm sao cứu được. Chắc chắn khó lắm.

Đó là tôi nói trong ngành Nhân Điện của chúng ta, chứ đừng nói ngoài ngành. Đó là sự hiểu biết của gia đình anh chị em còn bị trở ngại thế đó. Thì những người ngoài, người ta không biết ngành Nhân Điện thế nào, làm sao anh chị em giúp cho người ta được, làm sao không cản trở được. Do đó anh chị em cố gắng. Học được ngành này, thì nơi nào cần đến thì anh chị em giúp. Cũng như trong kinh thánh có nói, cũng như Thượng đế và Chúa Giesu: những tín đồ, những nhân loại nào mà cần đến Thượng đế hoặc cần Chúa Giesu, thì Thượng đế và Chúa Giesu mới giúp. Còn không cần Thượng đế, không cần Chúa thì Thượng đế, Chúa đâu có giúp. Thì mình cũng vậy. Mình đâu có bằng Chúa, mình đâu có bằng Thượng

đế, mà mình có khả năng tối thiểu thôi. Nếu người ta cần đến mình thì mình giúp, còn người ta không cần đến mình, nhiều khi anh chị em đến giúp, người ta chửi anh chị em. Tôi, cái trường hợp này tôi bị nhiều lắm. Mà anh chị em ngành Nhân Điện cũng bị nhiều lắm. Thương người ta, giúp người ta, người ta chửi lại trừ. Giúp người ta hết bệnh hết đau, người ta chửi lại trừ.

Mà không phải mình tôi, anh chị em ngành Nhân Điện cũng chịu chung số phận. Tại vì mình thương người ta, mình ráng lãnh cái này chứ sao bây giờ. Thương người ta, mình phải ráng chịu cái này. Giúp cho người ta, gia đình người ta chửi lại trừ. Nhưng lỡ mình thương người ta rồi, thành ra đâu có gì trở ngại. Nhưng cái đó là cũng may mắn cho mình thôi. Nhờ người ta chửi mình, mình học được kinh nghiệm đó, mình giúp cho người khác. Do đó tôi khuyên anh chị em, anh chị em có khả năng này rồi, khi nào người ta cần đến chúng ta, chúng ta giúp. Còn người nào không cần đến chúng ta, thôi chúng ta bỏ đi. Giúp thì không ích lợi cho người ta, mà đôi khi giúp thì gây phiền toái cho gia đình người ta, thì đâu ích lợi gì. Thành ra mình đừng giúp. Tốt nhất.

Tôi cũng vậy luôn.

34/ Kính thưa Thầy, ông này có một người em hay người chị, lúc nhỏ bị người ta hành hạ, và bị đập đầu, cái sọ bị nứt, và người ta nói không thể nào chữa trị được. Ông xin hỏi với nhân điện và cách trị bằng luân xa 6, có cách nào trị cô em của ông được không?

Tôi nói cho tất cả cần đến chúng ta, bất cứ bệnh trạng nào cũng trị được hết. Với điều kiện anh chị em phải bỏ thời gian, nhẫn nại, lâu dài. Nếu trường hợp hệ thần kinh bị bệnh, thì chỉ cần trị đầu tiên

luân xa 6, 7 trước. Sau đó trị thêm một lần nữa luân xa 7, và kế tục thì lọc máu. Như vậy thì sẽ giúp được hồi phục cái não. Và tôi nhắc đi nhắc lại nhiều lần cho bất cứ trong trường hợp nào, anh chị em phải có thời gian nhẫn nại, và chịu đựng, như người bệnh cũng vậy. Biết rằng mình bị bệnh nặng rồi, thì đáng lẽ là chết. Đáng lẽ là không có trị được. Mà chúng ta giúp trị được hết bệnh, hết chết, và bớt bệnh, thì phải bỏ thời gian dài. Trong gia đình mình cũng vậy, ngoài gia đình mình cũng vậy. Phải khuyên bệnh nhân, nếu chấp nhận trị bệnh thì phải thương xuyên và liên tục. Ngược lại anh chị em trị bệnh cho những người khác cũng vậy. Thì cố gắng anh chị em trị bệnh cho liên tục. Trừ trường hợp anh chị em mắc bận công ăn việc làm gì đó, thì có thể nhờ một người bạn cùng một lớp, một năng lực với anh chị em, tiếp tục trị cho những người bệnh đó. Và khi anh chị em trở về, thì tiếp tục trị cho người ta. Có như vậy thì mới giúp người ta mau bình phục, và mau hết bệnh.

35/ Kính thưa Thầy, bà này có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất nếu mình trị một người bằng luân xa 6 mà người đó đã uống rượu thì có kết quả hay không?

Có thể nào chúng ta trị cho những trẻ em dưới 12 tuổi, mà không có sự chấp nhận của cha mẹ nó hay không?

Khi chúng ta trị bệnh tập thể, chúng ta có thể trị cùng trong một nhóm những người sida hay không?

Cái thứ nhất, anh chị em thấy mấy người uống rượu, chắc họ không có bệnh đâu. Tôi thấy mấy người uống rượu đâu có bệnh, nhiều người uống rượu họ còn sống lâu nữa. Không có bệnh đâu. Thành ra anh chị em trị làm cái gì? Không có bệnh mà trị cái gì. Bây giờ

sẵn dịp tôi nói cho anh chị em nghe, cho anh chị em vui nhe. Gia đình tôi có một người, gia đình tôi nhe. Năm nay thì cái bà đó không có nhiều, tính đi tính lại mới có 87 tuổi thôi. Mà bà uống rượu. Người ta uống rượu người ta chết, chứ bà uống rượu chừng nào, bà sống chừng đó. Bà uống rượu, bà không có ăn nhe. Năm nay 87 tuổi. Thành ra uống rượu đâu có bệnh. Chừng nào mà, thí dụ như, uống rượu mà đau gan đó, thì anh chị em trị đau gan. Mà đau bao tử thì trị đau bao tử. Uống rượu đâu có bệnh đâu mà anh chị em trị. Thành ra tôi cũng chấp nhận cho anh chị em trị bệnh vậy, dưới điều kiện người ta uống rượu nếu bị bệnh, thì trị, không có gì trở ngại. Cái thứ nhất.

Cái thứ hai, dưới 12 tuổi thì anh chị em xin cha mẹ để làm gì? Nếu anh chị em trị bằng “sixieme sens”, anh chị em khỏi nói. Nếu thương mấy đứa trẻ bị bệnh, mà cha mẹ nó không đồng ý, thì đâu cần phải nói cha mẹ nó là tôi trị người đó, tôi trị người kia làm chi? Mất công lắm. Nếu thật sự anh chị em thương mấy đứa trẻ bị bệnh, thì anh chị em chỉ cần đăng xa, ở nhà anh chị em trị luân xa 6 trực tiếp lại nhà người đó, cho đứa trẻ đó, không có gì trở ngại hết. Nếu anh chị em thương mấy đứa trẻ thì anh chị em làm như vậy đi, khỏi cần nói cho cha mẹ nó nghe. Nhiều khi cha mẹ nó không đồng ý, nhưng mà vì tình thương của anh chị em muốn giúp cho đứa trẻ hết bệnh, thì anh chị em dùng “sixieme sens” trị, đừng nói cho ai nghe hết. Cần nhất là chúng ta thấy nó hết bệnh hết đau. Chúng ta vui, đó là kết quả sự vui vẻ của chúng ta giúp cho những người bị bệnh. Dù trẻ em, dù người lớn cũng được, không có gì trở ngại.

Còn như tôi trình bày với anh chị em, có một số anh chị em trị bệnh tập thể, thì tất cả những bệnh trạng nào chỉ trị 5 phút, từ 10 người trở lên. Bệnh nào cũng vậy. Tại vì trong cơ thể của chúng ta gồm

có 6 luân xa để anh chị em trị bệnh. Và hệ thần kinh phía tay mặt, phía tay trái, thì anh chị em trị complet như vậy, thì chắc chắn trong bệnh trạng nào thì cũng kết hợp lại trị được hết. Ghi chú cho kỹ. Dù cho bệnh sida, không bệnh sida, và dù cho tất cả bệnh trạng gì thì anh chị em chỉ cần 5 phút trị tập thể, từ 10 người trở lên thì được kết quả mỹ mãn.

Thưa Thầy bà xin nói rõ là câu hỏi thứ nhất, không phải là một người nghiện rượu hay uống rượu nhiều, nhưng mà khi trị bệnh một người nào đó, mà họ vừa uống rượu thì bà trị có kết quả không? Hay người đó phải đợi, thường thì đợi mấy tiếng sau.

Câu hỏi đó tôi biết rồi. Tôi biết câu hỏi đó rồi. Nhưng mà thường thường mấy người uống rượu đâu có bệnh đâu trị?

Tuy nhiên, nếu người đó uống rượu, bị bệnh thì trị, không có gì trở ngại hết. Tại vì trị “sixieme sens”, không có gì trở ngại cái này.

Sở dĩ tôi thêm câu đó cho anh chị em biết rằng, người ta uống rượu, người ta không bị bệnh đâu. Đôi khi rượu mà cứu người ta sống, người ta không có bị bệnh. Đôi khi uống rượu làm cho người ta không bị bệnh. Tuy nhiên tới câu hỏi thứ hai là nếu bị *bệnh* thì anh chị em trị, *không có gì trở ngại*.

36/ Thưa Thầy có 3 câu hỏi. Thứ nhất bà này trị bệnh cho một người đó bị cục bướu trong bọng đái. Họ nói có thể bị cancer. Bà xin hỏi cách trị sao cho hữu hiệu, vì bà trị thấy cục bướu tăng thêm, chưa có kết quả tốt.

Bà hỏi Thầy mở lớp tâm linh đặc biệt ở Thái lan. Có thể có một lớp như vậy ở Âu châu không trong tương lai?

Có thể trị bằng luân xa 6 nếu người bệnh không có telephone, mà chỉ viết thư không?

Có hai cách. Cái bấu càng ngày càng tăng trưởng nhưng mà tăng trưởng theo chiều hướng nó cứng hay nó mềm. Nếu mà cục bấu trong bọng đá, anh chị em trị, từ cứng mà nó tăng trưởng, mà nó mềm, thì khác. Nếu cục bấu ung thư nó sẽ cứng, mà anh chị em trị, nó tăng trưởng, nó mềm thì từ từ tế bào nó sẽ thay đổi, cục bấu sẽ hết. Do đó anh chị em phải yêu cầu bệnh nhân lại laboratoire khám bệnh lại kỹ càng, và lấy cục bấu ra coi, cứng hay mềm, mà tăng trưởng mức độ nào. Nếu cục bấu nó tăng trưởng lớn, mà mềm, thì chắc chắn nó sẽ thay đổi tế bào, thì giúp cục bấu nó tan dần. Đừng lo cái này. Còn anh chị em trị mà nó đứng một chỗ, nó cứng hoài, thì chắc chắn nó sẽ không có tác dụng. Do đó anh chị em yêu cầu bệnh nhân lại laboratoire khám bệnh đi. Nếu mà đúng như lời tôi nói, thì anh chị em tiếp tục trị. Thì tế bào sẽ thay đổi, giúp cục bấu đó sẽ trở lại bình thường. Nó sẽ tan dần cái đó. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Câu hỏi thứ hai, như anh chị em thấy, suốt bảy năm qua, lần đầu tiên tôi dạy lớp cao nhất, để tôi tuyển lựa một số anh chị em học lớp sáu. Đó là vì thời điểm đúng lúc tôi mới dạy được. Cái chương trình dạy lớp sáu như anh chị em biết, bốn năm về trước tôi dự trù tôi dạy rồi, nhưng mà bốn năm nay tôi mới thực hiện được. Cả một vấn đề khó khăn trong lãnh vực tâm linh. Tại vì trình độ căn cơ hay tu học của nhân diện của chúng ta, nói riêng thôi. Đừng nói trình độ căn cơ hay tu học của nhân loại, quá xa xôi. *Anh chị em chưa có*

đạt được đúng mức mà để anh chị em tiếp thu được. Nhưng mà năm nay, tôi ký một cái nghị định cho tất cả anh chị em học lớp 5 trở lên, và tất cả anh chị em trung tâm và chi nhánh ở các nước trên thế giới của ngành Nhân Điện chúng ta, được phép trị sùi ke ma túy, được phép trị bệnh sida, là tôi thấy tầm mức quan trọng đối với nhân loại rồi. Do đó tôi quyết định dưới bất cứ hình thức nào tôi cũng cố gắng thực hiện được một lớp sáu. Mà trước khi dạy lớp sáu đó, là tôi đào tạo cho anh chị em một lớp tâm linh đặc biệt, mỗi ngày tôi phải dạy 7 tiếng đồng hồ, liên tục 5 ngày, để anh chị em ý thức thế nào là tâm linh. Và sau một thời gian bốn tháng đó, anh chị em tiếp tục vô học lớp sáu, thì anh chị em ý thức được liền, và tiếp thu được dễ dàng, những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em, để anh chị em có khả năng đó, anh chị em ra phục vụ cho nhân loại. Đây là phục vụ cho nhân loại nhe. Chứ còn không thể nào phục vụ cho cá nhân, gia đình hoặc quốc gia anh chị em nữa. Tại vì trong nhân loại thì có quốc gia anh chị em rồi. Có gia đình của anh chị em rồi. *Nhưng mà chắc chắn khi tôi dạy cái này thì cục diện ở quả địa cầu này, ở trái đất này nó nguy hiểm vô cùng.*

Cách nay năm năm về trước, tôi có tuyên bố cho một số anh chị em học nhân điện cấp 3, cấp 4, bên Hoa kỳ: khi nào tôi tổ chức lớp sáu thì chắc chắn nhân loại ở quả địa cầu này nhờ chúng ta nhiều lắm. Thì gần đây nhứt, năm nay cũng như năm vừa rồi, các nhà khoa học toàn thế giới đang lo ngại quả địa cầu chúng ta bị trở ngại và bị khó khăn bởi nhiều hình thức khác nhau ở ngoài vũ trụ. Gần nhứt, năm năm qua, ba năm qua, các nhà khoa học đang lo ngại trong cái chất ozone bị hở. Nội cái ozone bị hở thôi, ánh sáng mặt trời đưa vô trong quả địa cầu chúng ta ở, ảnh hưởng rất nhiều cho các quốc gia trên thế giới. Ảnh hưởng mùa màng, thời tiết, lương thực thực

phẩm, và nhiều thứ khác nhau. Bởi nơi nào ánh sáng vô nhiều nhất thì nơi đó chịu thiệt thòi nhiều nhất. Mà càng ngày càng hỏng, mà nền khoa học hiện tại nghĩ rằng cái chất khí quyển ozone bị hỏng có thể vá được. Nhưng mà hoàn toàn đâu có thể nào vá được. Con người ta thì có hạn. Vũ trụ thì bao la. Thì làm thế nào có đủ khả năng để vá lại chất khí quyển bị hỏng làm ảnh hưởng rất lớn trong quả địa cầu chúng ta đang ở. Do đó, thì ngành Nhân Điện chúng ta sẵn sàng, học được rồi, thì *chắc chắn tôi và tất cả anh chị em cùng nắm tay với nhau để thực hiện cái chương trình cứu giúp cho tất cả mọi người cần đến chúng ta nhe.* Còn nơi nào không cần đến chúng ta thì đành chịu. Đâu có cách nào hơn. Đó là tôi trả lời cho anh chị em biết để ý thức được, anh chị em học đi. Bây giờ bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình, bảo vệ cho quốc gia của anh chị em. Đi xa hơn nữa anh chị em tình nguyện, thì anh chị em sẽ giúp đỡ cho nhân loại.

Đó, sợ dĩ mà tôi không có tổ chức được các lớp như anh chị em vừa nêu ra. Tuy nhiên sau khi lớp học luân xa 6 này, thì trung tâm ở Belgique có báo cáo cho tôi hoàn đơn lại ít nhất từ năm tới bảy trăm cái đơn, không được học lớp luân xa 6 này. Ngoài ra có một số anh chị em muốn học, học cũng chưa được. Vì chỗ đó, tôi quyết định tháng 11 năm nay, 1996, tôi sẽ trở lại cái hội trường này, ở Belgique này, tôi sẽ dạy cho anh chị em một lớp luân xa 6 nữa. Còn lớp tâm linh tháng 8, hoặc lớp sáu thì chắc chắn chưa được. Thì anh chị em yên tâm. Có một số anh chị em nào mà chuẩn bị học, hoặc muốn học lớp 6 này, thì tháng 11, 1996 tôi sẽ trở về đây tôi dạy.

Hy vọng năm tới cái nhu cầu cần thiết, mà tôi đi, thì có một số anh chị em các nước khác cũng đề nghị dạy những lớp giống như vậy,

thì bây giờ tôi chưa hứa. Nhưng mà năm nay thì tôi chắc chắn quyết định tháng 11, tôi sẽ trở lại hội trường này tôi dạy lớp giống như thế này.

Bây giờ anh chị em biết người đó, đâu cần có telephone. Bây giờ người đó không có tiền gọi telephone, người ta viết thư cho anh chị em. Người ta bệnh nặng quá, tên Nguyễn Văn A, Nguyễn Văn B gì đó, anh chị em ngồi bắt mạch cũng được như thường. Bây giờ người đó nói đau gan, thí dụ. Thay vì anh chị em telephone, người ta đâu có tiền telephone long distance từ xa, thì anh chị em bắt mạch từ xa cũng được như thường. Người ta tả bệnh, tôi bệnh này bệnh kia bệnh nọ. Anh chị em ngồi tịnh tâm, nghĩ người đó coi. Thì lúc anh chị em nghĩ người đó, thì coi cái điện năng vô cơ thể của anh chị em cảm nhận ở nơi nào, bộ phận nào. Nếu cảm nhận đúng như những người ta khai bệnh, anh chị em cảm nhận được nơi luân xa của anh chị em, hoặc cái bộ phận, thì chắc chắn người ta khai bệnh đúng. Mà đúng thì từ nhà anh chị em, trực tiếp trị bệnh đằng xa, giúp cho người ta hết bệnh hết đau dễ dàng.

Thưa Thầy Carol xin nhắc lại vì sợ con dịch không đúng. Bà nói lớp ở Thái lan không phải là lớp sáu, nhưng lớp tâm linh. Thì con đã dịch Thầy có nhắn là lớp tâm linh rồi.

Tôi biết rồi, anh chị em hỏi cái lớp tháng 8 ở Utapao, Pattaya. Tôi biết cái đó. Còn lớp sáu thì khó khăn lắm. Cái lớp đó thì tôi chưa có tính được. Bây giờ thì tôi dạy cho anh chị em lớp này. Rồi tôi về Thái lan tôi dạy một lớp giống như thế này nữa. Rồi xong xuôi tôi mới dạy lớp tháng 8 ở tại Pattaya, Utapao. Xong rồi tháng 11 tôi sẽ trở lại đây tôi dạy lớp luân xa 6 giống như vậy. Còn lớp tháng 8, lớp tâm linh đặc biệt thì tôi chưa hứa. Tại vì chương trình năm nay

tôi chưa hứa được. Có thể năm tới như thế nào tôi chưa biết. Nhưng mà chương trình năm tới thì tôi chưa có. Thành ra do đó anh chị em cố gắng đi. Học được lớp nào, thời gian nào mà anh chị em rảnh rồi. Mà tôi tổ chức lớp nào thì anh chị em nên học đi. Đâu có biết được thời thế như thế nào. Đâu có biết thời gian như thế nào. Thành ra tôi khuyên anh chị em, nếu anh chị em có thời gian rảnh rồi thì tôi tổ chức được lớp nào anh chị em học lớp đó cho chắc ăn. Chứ khó chờ đợi lắm.

37/ Kính thưa Thầy bà này xin hỏi câu hỏi hôm qua bà không hiểu rõ. Cách trị bệnh sì ke ma túy thì Thầy dạy hôm qua là phải trị trong vòng 5 phút trọn. Và khi học lớp 3 thì Thầy có dạy trị sì ke ma túy, chỉ trị một lần mà thôi. Bây giờ khi trị bằng luân xa 6 thì chúng ta chỉ trị nhiều lần hay một lần?

Chỉ duy nhất một lần thôi, không trị nhiều lần. Nhưng một lần mà phải 5 phút. Thì những ảnh hưởng khi anh chị em trị bệnh sì ke ma túy có hai trường hợp, anh chị em phải tiếp tục trị. Đừng thấy người ta ngủ hoặc đổ mồ hôi nhiều, anh chị em sợ anh chị em ngưng thì chắc chắn là chất độc còn giữ lại trong cơ thể người ta. Do đó dù cho người bệnh mà có ngủ, dù cho người bệnh mà có đổ mồ hôi nhiều thì anh chị em vẫn tiếp tục trị 5 phút. Dù cho tay anh chị em nóng, dù luân xa người bệnh bị nóng thì anh chị em vẫn tiếp tục trị. Có như vậy thì mới giúp cho người ta hết bệnh được.

38/ Kính thưa Thầy ông này xin hỏi với phương pháp trị bệnh bằng luân xa 6 thì Thầy không có nhắc đến là chúng ta có phải hít vô thở ra hay không. Xin Thầy giải thích thêm

Tôi nói cho anh chị em nghe rồi. Bữa nay ngày thứ hai rồi, những gì anh chị em học cấp 4, cấp 5, anh chị em nên quên đi. Chứ anh chị em đừng có lẫn lộn, mà lẫn lộn rồi sẽ trị bệnh không có được. Ngày hôm qua và ngày hôm nay, và bắt đầu ngày mai, luôn luôn anh chị em phải ghi chú. Luân xa 6 trị bệnh những bộ phận bị đau bị bệnh. Luân xa 6 trị như thế nào thì anh chị em ghi cái phần này đi. Đừng bao giờ nghĩ tới lớp 4, lớp 5 nữa. Cái đó cũng được vậy, nhưng để dành riêng cho người lớp 4, lớp 5 đi.

Anh chị em bỏ thời gian đến đây học, thì cố gắng ghi, ngày hôm qua, ngày hôm nay và ngày mai, cái phương cách dùng luân xa 6 trị bệnh như thế nào cho nó hữu hiệu. Cái phương cách luân xa 6 giúp cho người ta hết đau hết bệnh cho thế nào hữu hiệu. Bằng trị cá nhân như thế nào, bằng trị tập thể như thế nào, thì anh chị em ghi chú cho đầy đủ. Anh chị em nêu ra những câu hỏi này, thì anh chị em học kinh nghiệm về giúp cho người ta. Còn những cái gì anh chị em học từ trước, thì đó là những cái quá khứ rồi, anh chị em đừng có nghĩ tới nữa. Nghĩ tới, hai cái anh chị em sẽ lẫn lộn hoài. Rồi thay vì trị 30 giây, anh chị em nghĩ lúc trước tại sao hít vô thở ra 2 phút, bây giờ 30 giây ít quá. Mà anh chị em trị 1 phút, 2 phút, thì vô tình anh chị em giúp người ta không hết bệnh, mà anh chị em lại đau. Người ta không hết bệnh, anh chị em đau nhe. Nghe cho rõ. Tại vì anh chị em trị nhiều quá, dòng điện chạy ngược về anh chị em hoài, anh chị em chịu sao nổi. Thì người ta không hết bệnh, mà anh chị em đau. Rốt cuộc 2 người bệnh hết trơn, hết trội. Do đó thì tôi khuyên một lần nữa, cố gắng ghi chú những cái kinh nghiệm trị bệnh bằng luân xa 6. Đó là một sự học hỏi của anh chị em kinh nghiệm về giúp cho mình, giúp cho người khác hết bệnh hết đau. Bằng công thức trị bệnh bằng luân xa 6.

39/ Thưa Thầy ông này xin hỏi bây giờ tất cả những người trong lớp học này cầm cuốn sổ điện thoại niên giám, và chúng ta đọc hết các tên trong đó, và trị bệnh tập thể được không?

Anh chị em làm vậy đâu có giá trị gì. Cái thứ nhất người ta không biết anh chị em là ai. Cái thứ hai đôi khi trong cuốn niên giám có 40 người chết, hay 400 người chết. Anh chị em trị cho người chết hoài hả? Nguy hiểm cho anh chị em lắm. Mà trị cho người chết, cái dòng điện nó chạy ngược về anh chị em, anh chị em chịu sao nổi. Người sống anh chị em không chịu lo, lo người chết, đâu có cần. Mà anh chị em trị người chết, dòng điện chạy ngược về, làm luân xa của anh chị em lạnh hoài. Rồi anh chị em không hiểu tại sao luân xa anh chị em lạnh.

Anh chị em thương người ta thì thương. Nhưng mà trong tương lai đây, năm 97 đây, anh chị em đừng có lo không có chuyện làm. Năm 97 đây, bất cứ một nơi nào đó bị bệnh, thì tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em đặc biệt dùng “sixieme sens”, anh chị em *hóa giải cho người ta hết bệnh hết đau một vùng đó bị thiên tai*. Chẳng hạn trong tương lai, tôi sẽ dạy cho nếu gặp nhật thực/ nguyệt thực nhiều quá, làm cho tối đen, mây mù nó che, thì làm thế nào dùng “sixieme sens” đưa cho mây nó đi, có ánh sáng trở lại cho quả địa cầu chúng ta sống. Cái này tôi chỉ cho anh chị em. cái này là chúng ta nên làm. Đó là vì nhân loại thiệt đó. Mà anh chị em không làm cũng phải làm, tại vì anh chị em làm là gia đình anh chị em hưởng, quốc gia anh chị em hưởng. Anh chị em không làm cũng đâu có được. Phải làm! Chúng ta bắt buộc phải làm! Mà nếu anh chị em từ chối là tự anh chị em giết anh chị em, chứ đâu có ai giết anh chị

em. Cái chuyện nguy hiểm đến nơi, vì nhân loại mà trong nhân loại có quốc gia anh chị em, có gia đình anh chị em. Mà nếu anh chị em từ chối, là tự anh chị em giết anh chị em, chứ không có ai giết anh chị em hết!

Thấy chưa? Cái này là nên học, cái này là nên làm. Trong tương lai anh chị em sẽ sử dụng cái này nè. Vì chỗ đó, lớp 4 tôi tập sự cho anh chị em, qua tới lớp luân xa 6, tôi tập sự cho anh chị em, và những lớp kế tiếp của năm 1996 tại Bangkok đây, thì anh chị em học những tinh vi tinh hoa này, càng ngày cái “sixieme sens” của anh chị em càng ngày càng mạnh, thì anh chị em sẽ sử dụng cái này đúng cách, đúng mức, để bảo vệ cho quốc gia của anh chị em, *bảo vệ cho nhân loại ở quả địa cầu chúng ta đang ở*. Mà chúng ta sẽ thực hiện. Tôi và anh chị em sẽ cố gắng thực hiện cái này để giúp cho tất cả mọi người. Lúc đó tất cả mọi người dù không cần đến chúng ta nhưng vì nhân loại, vì bảo vệ trái đất, chúng ta phải thực hiện. Chúng ta sẽ làm cái này.

Anh chị em thấy, thì anh chị em tưởng khó khăn, chứ không khó khăn đâu. Nếu khó khăn thì đâu có thể nào anh chị em học thời gian ngắn nhứt, mà đạt được giúp cho người sống cũng như người chết được dễ dàng. Thì vấn đề tôi vừa trình bày với anh chị em không khó khăn, dưới điều kiện, là anh chị em *phải học, phải hiểu, mới biết*. Có đầy đủ khả năng thì anh chị em mới đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại được. Chứ trước kia anh chị em chưa học lớp 3, thì anh chị em đâu có trị giúp cho linh hồn bất tử bất diệt đi tái kiếp đi tu được. Mà sau khi anh chị em học cấp 3 rồi, thì anh chị em giúp linh hồn bất tử bất diệt tái kiếp rất dễ dàng. Và những bệnh nặng thì anh chị em giúp cho người ta cũng không khó khăn. Thì càng

ngày anh chị em học nhiều thì mới giúp cho người ta nhiều được. Do đó thì anh chị em yên tâm. Đừng có lo lắng gì hết.

Và cũng đừng bao giờ lật cái điện thoại niên giám, anh chị em nhớ hết, anh chị em trị cho người chết không. Trong cái điện thoại niên giám thì giả tử 50 ngàn người, 500 ngàn người. Trong đó hết năm, mười ngàn người, một hai chục người chết. Mỗi ngày anh chị em trị người chết không. Lúc đó người chết người ta tái kiếp hết rồi. Thấy chưa. Thành ra tôi khuyên anh chị em, thôi, bây giờ có thương người ta, cố gắng nhé. Trong tương lai, cái nơi nào cần nhất, sự hiệu hữu người ta bệnh trước mặt anh chị em, hoặc giả người ta bị thiên tai cái vùng nào đó, thì anh chị em sẵn sàng giúp cho người ta, không có gì trở ngại hết.

40/ Kính thưa Thầy bà này có 2 câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất, bà xin hỏi Thầy về những người hay dùng chất thuốc phiện nhẹ, thì có ảnh hưởng gì đến linh hồn của họ?

Câu hỏi thứ hai, xin hỏi Thầy hiện tại bây giờ có những nhân vật nào, cũng như Thầy, đang sửa soạn cho một số người, cho những gì sắp sửa xảy ra trong tương lai?

Câu hỏi thứ nhất, tôi trả lời. Anh chị em thấy, cái linh hồn tái kiếp bởi một thể xác chúng ta, cần đòi hỏi một thể xác khỏe mạnh. Thì có như vậy mới phát triển vấn đề tâm linh, giúp cho nhân loại được, và giúp cho linh hồn mình phát triển tâm linh càng ngày càng cao. Để thế giới khác hoặc cái chu kỳ tới chúng ta mới sử dụng được.

Còn nếu cái linh hồn xâm nhập vô một thể xác bị đau ốm bệnh hoạn hoải, thì làm thế nào linh hồn phát triển vấn đề tâm linh được. Thì tội nghiệp cho những linh hồn đó.

Do đó, sở dĩ *tôi dạy cái ngành Nhân Điện* của chúng ta này, là *tôi muốn giúp cho tất cả linh hồn anh chị em càng ngày càng mạnh, để anh chị em điều khiển thể xác*. Mà cái thể xác anh chị em khỏe mạnh thì anh chị em làm bất cứ việc gì cũng được. Đó là xã hội loài người, và khi sức khỏe đầy đủ thì mới phát triển tâm linh được. Chứ còn anh chị em nói phát triển tâm linh rất giỏi, rất hay, nhưng ngày tối bệnh hoải, thì đầu óc anh chị em đâu có suy nghĩ được. Linh hồn của anh chị em đâu có hoạt động được, thì làm thế nào anh chị em phát triển tâm linh được. Do đó muốn phát triển tâm linh thì cần đòi hỏi một thể xác phải mạnh khỏe. Mà cần một linh hồn phải đầy đủ khả năng mới điều khiển thể xác theo ý mình. Thì có hai cái lợi. Đời thì giúp cho người ta hết bệnh hết đau, thể xác khỏe mạnh. Đạo thì giúp cho linh hồn phát triển tâm linh. Và giúp cho những linh hồn khác tái kiếp phát triển tâm linh. Đó là nhiệm vụ chúng ta phải làm. Mà từ trước tới giờ xã hội loài người chưa bao giờ thực hiện được cái này hết. Chúng ta là may mắn, không phải là chúng ta có quyền năng khả năng tối thượng. Mà chúng ta được may mắn đây, là chu kỳ sau cùng của thế kỷ 20 này, *Thượng đế giúp cho chúng ta để hoàn thành nhiệm vụ mà Thượng đế đã giao phó, chứ không phải chúng ta có khả năng gì hết*. Chúng ta là cũng có bao nhiêu người giống như chúng ta hết. Nhưng mà Thượng đế không cho thì làm thế nào chúng ta có khả năng làm được sự việc này.

Đó, tôi nhắc lại, ngành Nhân Điện chúng ta được may mắn nhất là Thượng đế giao cho một trách nhiệm giúp đỡ cho nhân loại. Một

mình tôi thì chắc chắn tôi làm không được. Do đó thì tôi phải đào tạo nhiều lớp, nhiều người, nhiều giới, cùng với tôi nắm tay lại giúp nhân loại. Mà trong nhân loại thì có đại gia đình dân tộc của anh chị em. Đại gia đình của anh chị em thì chắc chắn anh chị em sẽ thực hiện. Nếu anh chị em không thực hiện thì chính mình sẽ giết mình trước, rồi kế đó gia đình và quốc gia anh chị em sẽ không tồn tại. Còn nếu anh chị em muốn tồn tại quốc gia của mình, dân tộc của mình, muốn tồn tại gia đình và cá nhân mình, thì chắc chắn anh chị em phải thực hiện. Và cái *đường hướng đó là tôi sẽ giúp cho tất cả anh chị em.*

Câu hỏi thứ nhất tôi trả lời cho anh chị em. nó dài lắm nhưng mà tôi trả lời ngắn gọn đơn sơ, nhưng mà đầy đủ ý nghĩ, cho anh chị em ý thức được, để anh chị em *chuẩn bị cuộc hành trình sắp tới đây*, anh chị em sẽ giúp cho quốc gia của anh chị em, gần nhất, và gia đình của anh chị em, đi xa hơn nữa thì anh chị em giúp cho nhân loại.

Cũng như anh chị em thấy, mục đích của tất cả tôn giáo trên thế giới, là muốn giúp cho người ta ý thức được thế nào là tâm linh, thế nào là chân lý. Nhưng mà được bao nhiêu người ý thức được vấn đề chân lý? Được bao nhiêu người ý thức được vấn đề tâm linh? Anh chị em thấy không? Thành ra càng ngày con đường tâm linh nhân loại càng ngày càng đi xuống. Nếu cách nay chừng năm thế kỷ về trước, nhân loại ý thức trong lãnh vực tu, nhân loại ý thức trong lãnh vực tâm linh thì giờ phút này đâu đến nỗi chúng ta phải khổ. Nhưng mà nhờ những cái khổ đó mà chúng ta ý thức được thế nào là tâm linh, thế nào là chân lý, thế nào là khối sáng. Thì khi chúng ta ý thức được, chắc chắn nhân loại sẽ sung sướng. Do đó thời kỳ sau cùng của thế kỷ 20 này, biết bao nhiêu sách vở, biết

bao nhiêu kinh sách của các tôn giáo trên thế giới, minh định cuối thế kỷ 20 này, có một chu kỳ mới, chứ không phải cuối thế kỷ 20 này hủy diệt con người.

Thượng đế sanh ra con người để muốn giúp con người phát triển vấn đề tâm linh, chứ không phải sanh con người mà hủy diệt con người. *Chỉ có con người hủy diệt con người thôi.* Thượng đế không bao giờ hủy diệt con người hết. Thượng đế cứu nhân loại, chứ không bao giờ giết nhân loại. Chỉ có con người mới giết con người. Tại vì ý thức con người, con người giết con người, thì làm thế nào có công thức “con người để bảo vệ con người sống” được. Vì chỗ đó, chiến tranh triền miên, mà biết bao nhiêu thời kỳ. Gần như là thế kỷ 20 này.

Đó là những kinh sách nói, mà không ghi rõ ràng, ở thế kỷ 21: *con người mới, chu kỳ mới.* Chứ không phải là cuối thế kỷ 20 này, Thượng đế sẽ hủy diệt hết, rồi thay đổi. Hủy diệt hết thì còn gì nữa mà thay đổi? Chết hết, còn gì nữa để thay đổi? Trái đất này nếu bị bẻ ba phần tư, thì nhân loại chết hết, đâu còn gì nữa để mà sống? Chỉ một phần tư ảnh hưởng trái đất thôi, tất cả nhân loại bị hủy diệt hết thì đâu còn gì nữa mà sống được. Thì coi như trái đất hoàn toàn tiêu diệt. Do đó thì không bao giờ có trường hợp này xảy ra. *Tuy nhiên nếu muốn ý thức được con người, thì đánh đổi vấn đề tâm linh. Thượng đế mới thử thách vô cùng quan trọng cuối thế kỷ 20 này. Coi anh chị em nào chấp nhận hy sinh cuộc đời mình để bảo vệ nhân loại không? Mà bảo vệ nhân loại là trong đó có quốc gia của anh chị em, dân tộc của anh chị em, gia đình của anh chị em. coi anh chị em chấp nhận hy sinh không? Nếu anh chị em chấp nhận hy sinh thì chắc chắn anh chị em sẽ bảo vệ được. Còn nếu anh chị em không chấp nhận hy sinh thì tự nhiên anh chị em bỏ cuộc, anh chị*

em phải đi đường khác. Thượng đế không chấp nhận cái này. Thượng đế chấp nhận anh chị em bảo vệ gia đình, bảo vệ quốc gia, thì Thượng đế sẽ giúp anh chị em. Còn anh chị em không chấp nhận bảo vệ quốc gia, không chấp nhận bảo vệ gia đình, anh chị em bỏ cuộc thì anh chị em phải đi đường khác. Là cái đường tử vong. Còn anh chị em chấp nhận thì *Thượng đế sẽ bảo vệ anh chị em, để anh chị em còn giúp nhân loại thế kỷ 20, thế kỷ 21, những thế kỷ kế tiếp*. Còn anh chị em không chấp nhận thì để anh chị em làm gì, thôi để anh chị em chết đi. Để anh chị em tái kiếp lại, một chu kỳ khác, anh chị em học hỏi để bảo vệ nhân loại giúp nhân loại. Mà đường hướng Thượng đế muốn như thế này.

Từ trước tới giờ đâu có ai nói cái này. Từ trước tới giờ kinh sách đâu có ai giảng cái này đâu. Lần đầu tiên có thể, tôi nói cho anh chị em nghe. *Để anh chị em ý thức được*, anh chị em học hỏi được, thì anh chị em tự bảo vệ quốc gia, dân tộc của anh chị em đi. Đi xa hơn nữa thì anh chị em bảo vệ cho nhân loại cần đến anh chị em. Tôi trả lời ngắn gọn, đơn giản nhưng mà đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em học cái này. Chưa bao giờ sách vở nào mà nói như thế này đâu. Thì anh chị em cố gắng nghe, cố gắng suy nghĩ, rồi *anh chị em tự quyết định cuộc đời của mình, coi xứng đáng được đóng góp giúp nhân loại không? Coi xứng đáng được Thượng đế giao trách nhiệm cho mình giúp cho nhân loại không?* Cái điều đó cái điều quan trọng mà anh chị em phải suy nghĩ để anh chị em học hỏi, giúp cho dân tộc mình, giúp cho gia đình mình.

41/ Kính thưa Thầy bà này có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất thì Thầy có nói cách trị sùi ke ma túy, chỉ trị 5 phút trọn, một lần mà thôi. Nhưng nếu người đó dùng sùi ke ma túy lại thì ta có thể trị lại cho họ

một lần nữa hay không? Và nếu trị lần thứ hai thì cũng trị 5 phút hay sao? Và sau khi trị lần đầu tiên, mà họ trở lại dùng si ke ma túy lại, thời gian ít nhất chúng ta phải đợi để trị lại là bao lâu? Và nếu khi trị mà người bệnh nhân bị xuất mồ hôi rồi họ sợ và có khi sau 2 phút họ bỏ đi, và sau đó họ trở lại. Thì khi đó chúng ta trị lại cho họ, thì trị 5 phút và đợi một ngày khác, hay có thể trị cùng ngày hôm đó?

Câu hỏi thứ hai về cách trị bệnh tập thể. Có một điều bà không hiểu rõ và xin Thầy giải thích lại cho rõ. Thầy đã nói ngày hôm qua, nếu chúng ta trị tập thể bằng luân xa 6 thì một người bệnh nhân nào đó, khi đã được trị rồi thì không có sao. Vì người đó chẳng hạn ví dụ đã nhận được điện năng 100% rồi, và chúng ta trị bệnh bằng luân xa 6 thì không có ảnh hưởng gì đến người bệnh nhân, họ sẽ không bị mệt. Và hôm qua Thầy cũng có nhắc là chúng ta phải nên cẩn thận, đừng bao giờ trị bằng luân xa 6 quá 30 giây, vì nếu trên số phút 30 giây đó, chẳng hạn 35 giây, có thể có sự nguy hiểm, vì trong trường hợp ung thư, thì các tế bào ung thư có thể tăng trưởng, và có thể sống dậy lại, nếu chúng ta trị trên 30 giây.

Sau đó bà hơi lo sợ, không hiểu rõ rằng khi một người bệnh nhân đã được trị bằng nhân điện rồi, mà người khác trị bằng luân xa 6 thì không có ảnh hưởng. Nhưng khi chúng ta trị bằng luân xa 6, mà trị trên 30 giây, thì lại có thể ảnh hưởng không tốt? Xin Thầy giải thích rõ cho bà hiểu thêm.

Câu hỏi thứ ba, Thầy vừa nói đây, là chúng ta cần có một cơ thể khỏe mạnh, và có sức khỏe hoàn toàn để linh hồn chúng ta có thể phát triển được. Nhưng trong phòng học này chẳng hạn, có rất nhiều người bị đau, và rất nhiều người bị tàn tật. Thì bà nghĩ rằng đôi khi cái tình trạng bị đau, bị tàn tật đó có thể giúp người đó hiểu

và biết một điều gì để họ có thể học và tiến hóa thêm về tâm linh.
Thì bà xin Thầy giải thích thêm?

Vấn đề sì ke ma túy, người ta chấp nhận anh chị em trị giúp người ta hết bệnh, mà người ta hút lại thì thôi, đành chịu chứ sao bây giờ. Tuy nhiên, nếu người ta thấy khó khăn quá, khổ sở quá, người ta yêu cầu anh chị em trị, thì anh chị em trị tiếp tục nữa, không có gì trở ngại. Cái thứ nhất nhe. Cái thứ hai, anh chị em vừa trị trong vòng 2 phút người ta bỏ cuộc, sợ quá bỏ cuộc. Nhưng mà anh chị em muốn trị tiếp tục nữa thì *qua ngày hôm sau*, tiếp tục trị, nếu người ta thích trị. Cái này người ta tình nguyện, thì giúp người ta. Còn không thì thôi, chứ đâu cách nào hơn. Chứ bây giờ anh chị em trị hết bệnh, một, bữa kia, hết bệnh, hút sì ke ma túy tiếp nữa. Thì tuy nhiên trong vấn đề sì ke ma túy thì chúng ta có thể giúp cho tất cả mọi người được hết. Không có gì trở ngại hết. Tuy nhiên, khi người ta cần đến mình, thì anh chị em giúp. Nếu người ta chích hút, hút trở lại nữa, thì bất cứ thời gian nào đó, người ta thấy cần hủy bỏ thì anh chị em giúp lại. Mà phải liên tục 5 phút. Còn bị gián đoạn như hồi nãy trình bày, thì qua ngày hôm sau anh chị em trị, chứ chiều đừng trị nữa.

Câu thứ hai, trị bệnh tập thể, tôi nhắc cho anh chị em biết rằng, 30 giây, hoặc 25 giây, hoặc 28 giây không có gì trở ngại. Anh chị em trị 35 giây, hoặc 40 giây được, chứ không có gì trở ngại. *Thì thay vì cái tế bào ung thư càng ngày càng tóp lại, thì anh chị em trị nhiều, thì dòng điện chạy ngược về, thì tế bào ung thư sẽ trở lại bình thường, chứ không có tăng trưởng.* Do đó, có thể anh chị em trị 30 giây, mà quên trị 28 -29 giây, đảm bảo hơn là 35 giây. Tại vì những giây dư đó, thì năng lực sẽ chạy về tay anh chị em. Mà năng lực chạy về tay thì vi trùng nó đang chết, thì nó *trở lại bình thường*,

không chết. Chứ không ảnh hưởng gì hết. Do đó thì tôi khuyên anh chị em mặc dầu 30 giây, có một số anh chị em vừa trị 5 giây thôi, 10 giây thôi, luân xa của anh chị em nóng liền. Thì khi mà luân xa của anh chị em nóng, là dòng điện chạy ngược về báo cho anh chị em, thì anh chị em stop liền. Khi anh chị em ý thức được như vậy, anh chị em cảm nhận được như vậy, thì chắc chắn giúp cho bệnh nhân mau lành bệnh và mau hết bệnh. Anh chị em ghi chú cho rõ, không ảnh hưởng gì hết. Nhưng mà người ta sẽ không hết bệnh. Sở dĩ trước kia có một số anh chị em học cấp 3, cấp 4, cấp 5, trị bệnh hoài tại sao không hết. Là tại vì anh chị em nói 5 phút ít quá, hai phút ít quá, anh chị em cố gắng trị nhiều, mà thứ nhất là trong gia đình của anh chị em. Thứ nhất là mấy người lớn tuổi, đâu có biết nhân điện là gì. Nói: “tại sao mà y hà tiện với tao quá, mà y trị có hai phút à”. Mà họ đâu có biết, trị nhiều chừng nào thì bệnh nhiều chừng đó, tại vì không biết. Mà nhất định à. “Mày, tại sao mà y nghe lời ông Thầy mà y không nghe lời tao, mà y hà tiện quá, có hai phút à, không trị 5 phút, 10 phút”. Được rồi, trị cho bà 5 phút, 10 phút, bà nằm hoài. Không bao giờ đứng dậy hết. Rồi nằm hoài, rồi người con trị bệnh đó, bị đau tay. Nghe lời bà già, không nghe lời ông Thầy, mà ông Thầy dạy không chịu nghe. Bị bà già rầy. Thương bà già, thương ông già là tự mình hại ông già, bà già. Mà giải thích, ông già, bà già không chịu nghe. Không chịu nghe là chịu bệnh. Anh chị em thấy không? Làm cách nào hơn bây giờ?

Do đó thì tôi khuyên anh chị em, anh chị em phải giải thích rõ ràng. Cái điện năng mà anh chị em trị bệnh đây là điện năng của vũ trụ. Để cho những người bệnh ý thức được rằng không phải điện năng của mình, điện năng của mình không có tác dụng gì trị bệnh hết. Mà điện năng của vũ trụ. Mà điện năng vũ trụ rất mạnh, do đó nếu

trị nhiều chừng nào, thì không tốt, và không hết bệnh. Như vậy thì họ sợ. Đó tôi giải thích cho anh chị em nghe, trong lãnh vực trị bệnh như vậy, thì kinh nghiệm đó, anh chị em giải thích cho bệnh nhân, và luôn luôn trị bệnh đừng bao giờ nghĩ rằng ít phút quá. Đó là câu thứ hai tôi trả lời trong vấn đề trị bệnh bằng luân xa 6.

Sở dĩ tôi trả lời tổng quát. Có một số vị thiền sư, ngày tối ăn chay, thiền như vậy hoài, ốm tong ốm teo, không đủ sức gì hết. Thì ông thiền hoài, thét chết luôn, không giúp được gì hết. Còn ý tôi muốn nói cho anh chị em là bây giờ anh chị em bị bệnh, đau nặng nè, anh chị em đâu còn cái tinh thần trí lực gì để giúp cho mình, cơ thể của mình? Còn một số anh chị em bị bệnh, anh chị em học được cái này, tinh thần minh mẫn sáng suốt, cơ thể anh chị em khỏe mạnh, mặc dầu anh chị em mang tật. Nhưng cơ thể anh chị em khỏe mạnh được, anh chị em sẽ thực hiện được cái này. *Giúp cho linh hồn anh chị em tái kiếp rất dễ dàng.* Đôi khi anh chị em bị bệnh, bị đau, bị tật, anh chị em giúp cho những linh hồn khác để tái kiếp, đó là những linh hồn bất tử bất diệt. Hoặc anh chị em giúp cho người ta trong cơn đau ốm bệnh hoạn, thì tinh thần anh chị em càng khỏe mạnh, cái thể xác anh chị em càng khỏe mạnh thì anh chị em tiếp tục cuộc hành trình phát triển tâm linh, đâu có gì trở ngại. Anh chị em đừng nghĩ rằng những người có tật, trị bệnh không được đâu. Để tôi giải thích một câu chuyện bên Thái lan.

Cái người đó mù. Mà hồi xưa thì người mù tôi không có dạy đâu. Dạy thì nhiều khi người ta nói tại sao hết người dạy rồi, lại dạy người mù? Nhưng mà anh chị em có tưởng tượng, người mù họ minh mẫn sáng suốt, họ không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Mặc dầu họ không thấy nhưng họ nghe được, họ thực hiện được. Thì những người mù họ trị bệnh rất hay rất giỏi. Tất cả những bệnh

trạng nào trị cũng được hết. Do đó kỳ rồi ở Thái lan, tôi quyết định tôi sẽ chấp nhận cho những người mù đó học những cái lớp lớn. Để những người mù đó vô trong cái trường mù dạy cho tất cả những người mù học được hết. Và tôi cũng hứa với họ, khi nào họ dạy nhiều, tôi sẵn sàng vô trong cái trường mù đó mở luân xa 100% cho họ. Để giúp cho họ có khả năng giúp cho những người mù tàn tật, có điều kiện thuận tiện, có việc làm, giúp cho những người khác đầy đủ sức khỏe. Anh chị em thấy không, ngay cả anh chị em đi xe lăn cũng vậy. Anh chị em tưởng là bế tắc, nhưng mà anh chị em càng ngày càng học, thấy càng ngày càng khỏe. Tinh thần anh chị em khỏe, sức khỏe anh chị em khỏe, anh chị em có thể giúp cho người ta được dễ dàng, đâu có gì trở ngại. Trừ trường hợp anh chị em nằm liệt giường liệt chiếu rồi, thì chắc chắn không thể nào giúp được. Nhưng mà anh chị em còn ăn được, đi được, đứng được, nói chuyện được, thì anh chị em còn giúp người ta được. Dưới điều kiện là anh chị em thích giúp. Tôi giúp biết bao nhiêu người trong vấn đề đi xe lăn, biết bao nhiêu người bệnh tật, mà sau khi hết rồi, sau khi ý thức được rồi, càng ngày càng mạnh khỏe, thì giúp cho mình, giúp cho người khác được dễ dàng. Ý tôi muốn nói là những người bị bệnh thật nặng thì không có làm được việc gì, còn anh chị em còn đi được, còn ăn uống được, còn đến lớp học này được, thì chắc chắn anh chị em sẽ còn làm được nhiều việc lắm, chứ không phải là hết đâu.

Bây giờ anh chị em thấy anh chị em đi xe lăn, anh chị em thấy mình yếu, nhưng biết đâu một hai năm đây, những người đi xe lăn đó trở lại bình thường, những người ốm yếu đó mạnh hơn anh chị em rồi sao? Tại vì chu kỳ tới người ta không có bị bệnh đâu. Nhưng mà tôi cũng nghiên cứu đúng mức rồi, trong tương lai anh chị em

yên tâm đi, mấy anh chị em mà đi xe lăn, tôi không dám hứa 100%, tôi hy vọng là anh chị em sẽ không đi xe lăn đâu.

Có một số anh chị em trong ngành Nhân Điện chúng ta, nếu anh chị em ý thức vấn đề tâm linh, thì anh chị em biết thế nào là giúp nhân loại cho đúng mức, đúng thời kỳ. Còn anh chị em không ý thức được vấn đề tâm linh nhiều, thì đôi khi anh chị em thấy tại sao thế này trái, tại sao thế này phải, tại sao thế này trắng, tại sao thế này đen? Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em, tôi trình bày cuộc đời của tôi cho anh chị em biết.

Nếu, Thượng đế cho tôi cái quyền năng khả năng tối thượng, mà 3 năm về trước tôi có khả năng đặc biệt như thế này, mà 3 năm về trước tôi cho trị bệnh sì ke ma túy, trị bệnh sida, thì chắc chắn các nhà khoa học, các nhà tài phiệt giữ bắt tôi rồi. Vì chỗ đó tôi đợi thời cơ là ngay thời điểm này. Tôi biết được tất cả các nhà khoa học trên thế giới, hoàn toàn bế tắc trong lãnh vực trị bệnh sida, hoàn toàn bế tắc trong lãnh vực trị bệnh sì ke ma túy, ảnh hưởng rất nặng cho thế giới. Lúc đó tôi ra mặt, và tôi ký cái nghị định, vừa rồi tôi trình bày với anh chị em. Là tôi cho phép tất cả các trung tâm toàn thế giới ngành Nhân Điện, cũng như anh chị em học cấp 5 thì được phép trị bệnh sì ke ma túy và bệnh sida không có giới hạn. Thành ra vô cùng quan trọng. Và Thượng đế cũng che cái thân phận của tôi. Thân phận của tôi là *Thầy* đây nhe. Nếu tôi người bình thường thì làm sao tôi đào tạo cho anh chị em trong vòng 2 tuần lễ, anh chị em có đầy đủ khả năng như thế đó được, nếu tôi là người bình thường ?

Nếu tôi là một nhà khoa học giỏi thì tôi cũng chưa đủ khả năng, tôi đào tạo cho anh chị em một người bình thường trong vòng 2 tuần lễ

mà anh chị em có đầy đủ khả năng, giúp cho người sống cũng như giúp cho người chết. Nhưng mà anh chị em thấy tôi đâu phải nhà khoa học đâu. Mà tôi không phải nhà tâm linh học, nhưng mà tôi may mắn hơn những nhà khoa học, những nhà tâm linh, đó là *Thượng đế trực tiếp dạy cho tôi, tôi hướng dẫn cho anh chị em. Do đó Thượng đế luôn luôn che cái thân phận của tôi.* Đôi khi Thượng đế đưa tôi lên cao lắm. Để coi tôi có hãnh diện không. Đôi khi, Thượng đế đưa tôi sát đất, coi tôi có buồn không. Nhưng mà vấn đề Thượng đế đưa tôi lên cao, hay xuống đất, giống nhau hết. Thành ra có một số anh chị em ngành Nhân Điện lắm. Tưởng là ông Thầy dở, tưởng ông Thầy giả, hoặc tưởng ông Thầy không có đúng. Nhưng mà chuyện đó tôi đâu có trách. Tại vì mỗi người một cái trình độ căn cơ khác nhau. Làm sao tôi giải thích cho cái xấu cái tốt của tôi được? Nhưng ăn thua anh chị em nhận định. Nếu anh chị em biết tu thì anh chị em nhận định khác. Còn chưa biết tu thì nhận định cách khác. Đâu có gì trở ngại đâu. Tôi cũng đâu bắt buộc anh chị em phải tin tôi. Mà tôi cũng đâu có thích anh chị em đưa tôi lên, mà tôi cũng đâu có lo ngại anh chị em đưa tôi xuống. Cái chuyện đưa lên đưa xuống không quan trọng. Quan trọng là cái đường hướng tôi đi, tôi có giúp nhân loại, và tiếp tục giúp nhân loại không. Cái điều đó là điều chánh của tôi. Không ai biết được. Chứ tôi nghe anh chị em đưa tôi lên, cái tôi mừng quá. Cái tôi hãnh diện quá. Rồi anh chị em đưa tôi xuống, tôi buồn quá, tôi bỏ cuộc. Đâu bỏ cuộc dễ dàng vậy. *Tôi chấp nhận cuộc hành trình của tôi đi, là Thượng đế giao phó cho tôi nhiệm vụ giúp nhân loại. Thì dù bất cứ trong trường hợp nào xảy ra, tôi cũng tiến thẳng trên con đường mà tôi đi. Tôi chấp nhận. Nếu phải hy sinh cuộc đời tôi, tôi chấp nhận luôn. Thành ra không ai ảnh hưởng tôi được đâu.*

Bây giờ tôi đứng đây, tôi dạy học cho anh chị em. Chứ cách đây năm năm về trước, biết bao nhiêu người tài phiệt bên Hoa kỳ mua tôi, mua tôi bằng tiền, bằng địa vị, nhưng tôi không chấp nhận. Nếu mà tôi ham tiền, ham địa vị, thì giờ này tôi đây có đứng đây làm chi. Mà nếu tôi ham tiền, ham địa vị, thì chắc chắn giờ này anh chị em ngành Nhân Điện không có học được, mà tôi không có giúp cho nhân loại được, tôi không có giúp cho tất cả các nước trên thế giới được. Do đó tôi từ chối địa vị, và tiền tài, mà những nhà khoa học của Mỹ, những nhà tài phiệt của Mỹ đã từng mua tôi rồi. Đó, thì anh chị em đâu có nghĩa lý gì. *Cái quan trọng nhất là làm thế nào giúp cho nhân loại ý thức đường tu để phát triển tâm linh, giúp cho quả địa cầu chúng ta trở lại cuộc sống ấm no hạnh phúc thật sự, cảnh thiên đàng thật sự ở quả địa cầu này. Đó là con đường chúng ta đi. Và anh chị em cùng tôi nắm tay lại.*

Đó, tôi giải thích cho anh chị em nghe như thế đó. Thành ra anh chị em đừng có buồn phiền, đừng có lo lắng. Tất cả những người nào du bỏ cuộc, dù không bỏ cuộc, dù cho anh chị em tốt, dù cho anh chị em xấu, người ta nói anh chị em, anh chị em đừng bao giờ nghe. Nếu anh chị em thấy cái đường này đúng, anh chị em cứ tiếp tục cuộc hành trình này đi. Đó là đường đúng để anh chị em giúp cho gia đình anh chị em, giúp cho dân tộc anh chị em, mà Thượng đế mong muốn anh chị em thực hiện cái chuyện này.

42/ Kính thưa Thầy, bà này có một câu hỏi về cá nhân của bà. Bà tự hỏi khi bà học nhân điện, phát triển chính cá nhân của bà, thì bà có nhiều vấn đề thay đổi trong sức khỏe của bà. Bà nhận thấy rằng càng ngày bà càng có nhiều vấn đề sức khỏe ở trong đầu của bà. Bà có cảm tưởng như có một cái sức áp lực đè nơi luân xa 7, và bà rất

là khó chịu. Bà đi bác sĩ và bác sĩ nói là bà như là bị mất hồn, và có thể bị kinh phong. Bây giờ bà không hiểu là bà phải làm thế nào. Bà thấy khi bà học nhân điện, thì thấy trong đầu có sự thay đổi, và có sự biến chuyển. Bà nghĩ rằng chính trong người bà có sự thay đổi và biến chuyển, do đó bà mới bị những sự khó chịu nơi luân xa 7.

Câu này tôi cũng trả lời ở nhiều lớp 4, lớp 5 rồi. Khi mà anh chị em được khai mở luân xa 100%, trong cái hệ thần kinh của anh chị em thay đổi hết. Để anh chị em chịu đựng được cái năng lượng này, và chịu đựng được cái năng lượng luân luân liên tục trong cơ thể của anh chị em. Anh chị em thay đổi cái năng lượng này mà không bị mệt, vẫn ngủ được như thường, vẫn ăn được như thường. Trước kia nếu anh chị em bị bệnh nhức đầu nóng lạnh, thì ăn không được, ngủ không được, khó chịu, anh chị em phải uống thuốc. Bây giờ anh chị em nóng lạnh nhức đầu, thí dụ, anh chị em vẫn ăn được ngủ được như thường. Đó là tại vì dòng điện luân luân nó luân lưu trong cơ thể anh chị em. Nó phù hợp cái dòng điện đó. *Trong tương lai anh chị em phù hợp với dòng điện nó luân lưu ngoài vũ trụ này rồi, thì chắc chắn chúng ta sẽ làm được nhiều việc lắm.* Mà cái việc trước tiên là bảo vệ sức khỏe cho mình, và bảo vệ sức khỏe cho người khác. Thành ra anh chị em đừng lo ngại cái này. Tất cả cơ cấu của anh chị em trong cơ thể trước kia bị bế tắc, bằng những mạch máu bị bế tắc, bằng những hệ thần kinh của anh chị em bị bế tắc. Bây giờ sau khi được mở luân xa thì khai thông rồi. Và dần dần trong cơ thể sẽ thay đổi toàn diện.

Mỗi lần anh chị em đi học, mỗi lần tôi truyền năng lực cho anh chị em, là luân luân cơ thể thay đổi hết. Và cái năng lượng của anh chị em luân luân thay đổi hết. Luân luân anh chị em có một sức mạnh, và cơ thể luân luân thay đổi, nó phù hợp với năng lượng hiện tại

của quả địa cầu chúng ta đang ở, và năng lượng hiện tại của ngoài không gian. Có như vậy phù hợp với cơ thể của anh chị em, mới bảo vệ sức khỏe của anh chị em trong tương lai. Trong tương lai đây, cái điện năng ở ngoài vũ trụ nó sẽ thay đổi rất nhanh. Mà sự thay đổi này con người sẽ chịu đựng không được. Bằng năng mưa, bằng thời tiết, chúng ta rất dễ bị bệnh, dễ bị đau. Nhưng mà khi chúng ta phù hợp với năng lượng, dù thay đổi thời tiết, dù thay đổi năng nhiều mưa ít, hoặc mưa nhiều nắng ít, chúng ta phù hợp với năng lượng này rồi, thì giúp chúng ta càng có sức khỏe đầy đủ, và sức khỏe đầy đủ chúng ta sẽ giúp cho người khác hết đau hết bệnh.

Thành ra anh chị em đừng lo ngại cái này.

Thôi đừng hỏi nữa, sau giờ nghỉ, hỏi nữa. Bây giờ để tôi trị bệnh cho anh chị em.

Anh chị em chuẩn bị.

Finish, anh chị em nghỉ nửa giờ. Bye bye.

Bây giờ phía bên này nêu câu hỏi.

43/Kính thưa Thầy bà này xin hỏi. Những cuộc chiến tranh và những cuộc thiên tai hiện tại có phải đây là một sự cần thiết cho sự tiến hóa cho chúng ta để đưa chúng ta đến một quả đất mới hay không?

Anh chị em thấy chiến tranh hay thiên tai, nó là một hình thức nhân loại tạo ra chứ Thượng đế không tạo ra. Mà cái quả địa cầu chúng ta không ở, thì không có chỗ nào anh chị em ở được đâu. Tại vì các nơi khác đâu có giống như quả địa cầu chúng ta ở. Không có người

ở, không có lương thực thực phẩm ăn. Mà anh chị em muốn định cư lên đó thì anh chị em phải giỏi lắm, mới định cư lên đó được. Cũng như một số nhà khoa học hiện tại, bỏ hàng tỷ mỹ kim đi lên hành tinh này hành tinh kia, hành tinh nọ, lấy cái cục đá vè, không có giá trị gì hết. Có một số người thích coi, có một số người không thích coi. Mà tốn hàng tỷ mỹ kim. Chưa nói tới một số phi hành gia bị chết, trong cuộc nghiên cứu không gian. Nhưng mà nghiên cứu không gian, đem hàng tỷ mỹ kim để nghiên cứu không gian, tới giờ phút này có đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại được trường tồn vĩnh cửu không? Có giúp nhân loại được ấm no hạnh phúc không? Có giúp nhân loại được phát triển vấn đề tâm linh không? Anh chị em thấy không? Tất cả những của cải vật chất đó đem ra ngoài không gian bỏ hết. Chưa nói tới ảnh hưởng quả địa cầu, trái đất chúng ta bị hư, bị hủy diệt. Trong quả địa cầu chúng ta bị hư bị hủy diệt, con người bị ốm bị đau, bị khổ bị bệnh, thì không giúp, ngược lại đi ra ngoài kia đi nghiên cứu. Bỏ hàng trăm tỷ mỹ kim, hàng chục tỷ mỹ kim, để đem về mấy cục đá. Thay vì tiền đó thì giúp cho nhân loại đi, Giúp cho nhân loại phát triển vấn đề tâm linh, giúp cho nhân loại đầy đủ sức khỏe đi, không được. Tính đi tính lại là suốt trên ba mươi năm rồi. Tất cả các nước trên thế giới, mục tiêu bỏ tiền, lên ra ngoài không gian nghiên cứu mấy cục đá đem về. Hết!

Nhân loại thì phát triển tâm linh không được. Giúp cho nhân loại hết bệnh hết đau cũng không được luôn. Mà cảnh thiên đàng ở trần gian này cũng không có luôn. Mà gây những sự xáo trộn ở quả địa cầu, làm cho người ta bị bệnh bị đau, bị chết bị chiến tranh, tàn khốc. Thì làm thế nào, anh chị em thấy, muốn có một chu kỳ mới, con người mới, thì anh chị em phải thông minh sáng suốt, anh chị em phải giỏi, thì mới tạo dựng một cái con người mới, sống ở quả

địa cầu mới. Nhưng quả địa cầu mới, là *từ quả địa cầu của chúng ta thay đổi quả địa cầu mới*. Chứ không có nghĩa là quả địa cầu này tan vỡ rồi anh chị em di chuyển chỗ khác. Chết hết rồi, di chuyển gì nữa?

Mà đâu có đất nào sống được đâu? Lương thực không có, hoàn toàn không có gì hết. Có một sức nóng, một sức lạnh, mà làm cho anh chị em ở đây, di chuyển lên đó chịu không được. Chết.

Thì do đó, trong cuối thế kỷ 20 này, như anh chị em thấy, nhân loại ý thức được trong lãnh vực tâm linh, do đó ***Thượng đế sẽ thay đổi con người mới để phục vụ cho con người mới***. Mà con người mới đây, anh chị em biết ai không? Chính chúng ta đó.

Tại cái môn học này mới quá. Lịch sử xã hội loài người chưa có. Có trong lãnh vực lý thuyết, chưa bao giờ thực hành được. Suốt không biết bao nhiêu thế kỷ, suốt không biết bao nhiêu triệu năm, chứ đừng nói bao nhiêu thế kỷ, chưa bao giờ có trong lịch sử xã hội loài người. Mà chúng ta thực hiện được, đó là Thượng đế giao nhiệm vụ cho chúng ta thực hiện, giúp cho nhân loại. Chứ nếu Thượng đế không giao nhiệm vụ cho chúng ta, thì đâu có cho chúng ta cái quyền năng khả năng để đáp ứng nhu cầu giúp cho dân tộc mình, giúp cho nhân loại được. Thì anh chị em suy nghĩ như thế này, thì anh chị em biết được như thế nào con đường chúng ta đi rồi. *Đó là chúng ta được may mắn nhất, được Thượng đế giao phó một nhiệm vụ giúp cho nhân loại. Thì anh chị em nên hãnh diện việc này. Dù cho anh chị em giúp một người thôi. Chứ đừng giúp nhiều, nhưng mà anh chị em giúp một người thì một người chỉ giúp một người thôi. Thì chắc chắn là nhân loại sẽ có cuộc sống thiên đàng ấm no hạnh phúc thật sự, mà từ trước tới giờ biết bao nhiêu thời kỳ,*

giúp cho nhân loại ấm no hạnh phúc thật sự, mà biết bao nhiêu phần trăm được ấm no hạnh phúc thật sự? Bao nhiêu phần trăm bị khổ sở? Chiếm hết 85% bị khổ sở, 15% ấm no hạnh phúc thật sự. Mà trong 15% ấm no hạnh phúc thật sự, chưa chắc gì trọn vẹn 100% nhé. Tại 15% ấm no hạnh phúc thật sự đó, ngày tối phải suy nghĩ hoài, lo lắng hoài, thì đâu có sung sướng, đâu có tự do, đâu có ấm no, đâu có hạnh phúc được.

Nếu anh chị em có tiền nhiều mà anh chị em suy nghĩ hoài, anh chị em lo lắng hoài, thì đâu có ấm no, mà đâu có hạnh phúc, đâu có tự do.

Thì con người muốn sống tự do hạnh phúc ấm no thật sự, là con người phải tự tạo ra vật chất, không bị lệ thuộc vật chất, thì con đường chúng ta đang đi đây. Làm thế nào giúp cho nhân loại đừng có bận tâm, đừng có lo lắng trong lãnh vực vật chất, mà chính chúng ta tạo ra của cải vật chất đó, để chúng ta có một điều kiện thuận tiện, giúp cho mình, giúp cho dân tộc mình và giúp cho các quốc gia khác trên thế giới, mà đường chúng ta đang đi. Bước đầu tiên chúng ta đi là bảo vệ sức khỏe con người. Trong tương lai, cũng chính cái luân xa 6 mà anh chị em thực hiện được đây, thì cái luân xa 6 này, anh chị em tác dụng càng mạnh thì anh chị em sẽ thực hiện nhiều vấn đề lắm. Gần nhất đây, suốt gần 50 000 năm về trước hình ảnh kim tự tháp, anh chị em thấy, nhiều lần anh chị em lớp 4, lớp 5 tôi giải thích cho anh chị em một phần. Những ông thầy cách nay 50 000 năm về trước chỉ cần dùng “sixieme sens”, luân xa 6, di chuyển những tảng đá hàng 3 tấn, hàng 4 tấn, từ hàng trăm cây số, hàng ngàn cây số, di chuyển với một tốc độ rất nhanh để thực hiện một kim tự tháp trong một thời gian ngắn nhất. Đó là cách nay 50 000 năm về trước, nhưng chưa bao giờ thực hiện được,

và cũng chưa bao giờ dạy học được cho những người thừa kế, và những người thừa kế đó dạy cho những người khác có một quyền năng khả năng tối thượng trong một thời gian ngắn nhất. Chưa thực hiện được. Mặc dầu có khả năng dùng “sixieme sens” thực hiện kim tự tháp trong một thời gian ngắn nhất, nhưng mà chưa có đủ khả năng dạy cho tất cả các nước trên thế giới trong lãnh vực khoa học, trong lãnh vực tâm linh. Chỉ có một chiều một thôi, là lãnh vực tâm linh, mà vô cùng khó khăn. Thời gian học được, phát triển tâm linh được, thì khi mà phát triển tâm linh được, học được, tất cả những người đó chết hết. Không có giúp cho mình được thì làm sao giúp cho nhân loại được? Mà thời gian kéo dài suốt cuộc đời, mà khi cuộc đời chấm dứt rồi, thì thành công mới đến, mà thành công đến mà chấm dứt cuộc đời thì đâu còn nghĩa lý gì nữa? Đâu còn giúp cho ai được nữa?

Nhưng mà thế kỷ của chúng ta, thế kỷ 20 này, như anh chị em thấy, anh chị em còn trẻ có, lớn tuổi có, nhưng mà thay đổi môi trường trong mọi hình thức hoạt động, trong mọi hình thức cái khả năng của mình để đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi giới, mọi thành phần trong xã hội, từ lớn tuổi, từ trẻ tuổi, từ trung niên, tất cả, anh chị em đều giúp được hết. Và trong mọi hình thức cũng có đầy đủ khả năng anh chị em giúp cho tất cả mọi người khác, bằng hình thức dạy học, bằng hình thức trị bệnh, bằng hình thức khai mở luân xa cho những người cần đến anh chị em.

Tôi nhắc lại một lần nữa. *Chưa bao giờ có* trong xã hội loài người. Đây là lần *đầu tiên* mà Thượng đế giao cho chúng ta nhiệm vụ giúp cho nhân loại. Thì anh chị em nên lấy cái đề tài này mà anh chị em hãnh diện, cho mình, cho gia đình mình, và cho quốc gia mình. Chưa bao giờ có. Nếu có, thì chỉ một hình thức lý thuyết.

Biết bao nhiêu nhà khoa học toàn thế giới, hàng trăm năm rồi, hàng nhiều thế kỷ rồi, nghiên cứu trong cái lãnh vực năng lượng vũ trụ, biết cái năng lượng vũ trụ đáp ứng nhu cầu giúp cho mình hết đau hết bệnh, và cũng năng lượng vũ trụ này tạo ra của cái vật chất, *nhưng mà ai làm được cái việc này?* Nếu làm được thì giờ phút này tôi đâu có đứng đây tôi dạy cho anh chị em. Nếu làm được thì nhân loại đâu có khổ. Nếu làm được thì đâu có tình trạng chiến tranh xảy ra ở thế kỷ 20 này. Tất cả những cái làm không được, và những cái thiệt thòi nhất là chúng ta.

Thì bước qua giai đoạn khó khăn đó rồi, bây giờ trở lại một giai đoạn khó khăn nữa, mà chúng ta qua được cái giai đoạn khó khăn gần nhất đây là cuối thế kỷ này, chúng ta vượt qua được, thì chắc chắn chúng ta sẽ sung sướng vô cùng.

Tôi hy vọng trong cái ngành Nhân Điện của chúng ta, anh chị em có đầy đủ khả năng để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. *Vì dân tộc của anh chị em, vì nhân loại mà anh chị em phục vụ, thì chắc chắn anh chị em sẽ được bảo vệ, cái thể xác, linh hồn của anh chị em, cũng như gia đình của anh chị em.* Có như vậy thì anh chị em mới tin tưởng, mới hoàn thành nhiệm vụ Thượng đế giao phó cho anh chị em. *Còn nếu Thượng đế đào tạo anh chị em, mà Thượng đế hủy diệt anh chị em thì đâu còn nghĩa lý gì nữa, đâu còn gì nữa phải nói.* Đúng không? Đào tạo anh chị em, một người có đầy đủ khả năng, rồi hủy diệt anh chị em thì đâu còn gì để nói, đào tạo để làm gì? Đào tạo anh chị em để anh chị em phục vụ nhân loại. Thì Thượng đế có nhiệm vụ bảo vệ anh chị em. Mà bảo vệ anh chị em, anh chị em mới phục vụ nhân loại được, chứ đào tạo anh chị em mà hủy diệt anh chị em rồi, thì làm thế nào có người khác phục vụ giúp

nhân loại được? Đó là công thức chánh mà Thượng đế ban cho chúng ta. Đó là cái lý tuyệt đối mà Thượng đế muốn cho chúng ta.

Tôi giải thích thêm:

Nếu ngoài đời, anh chị em học cái bằng kỹ sư, bằng cao học, bằng bác sỹ rồi anh chị em chết, thì bao nhiêu người học kỹ sư, bác sỹ chết hết, rồi lấy ai đâu thực hiện? Do đó, phải bảo vệ cho anh chị em bằng sức khỏe, bảo vệ cho anh chị em bằng công ăn việc làm, thì anh chị em có tiền, có vật chất, có cửa cải, thì anh chị em mới phát triển được cái ngành nghề của anh chị em, mới đáp ứng nhu cầu giúp cho xã hội được. Thì đời cũng vậy. Mà đạo thì cũng giống nhau. Do đó thì tôi khuyên anh chị em, nếu anh chị em ý thức được từ trước tới giờ chưa bao giờ có cái ngành này xảy ra, chưa bao giờ có cái ngành này thực hiện ở nhân loại, thì anh chị em nên tin tưởng rằng đây là cái khả năng của anh chị em có được ngày hôm nay là do *công quá trình kiếp của linh hồn của anh chị em từ trước, đã tu rồi, thì bây giờ anh chị em tiếp tục lại, anh chị em nhận lãnh cái nhiệm vụ này, mà nhiệm vụ cao quý nhất Thượng đế ban cho chúng ta, để chúng ta đóng góp giúp cho dân tộc mình, giúp cho nhân loại được trường tồn vĩnh cửu, và giúp cho mọi người trên thế giới này được ấm no hạnh phúc thật sự, mà từ trước tới giờ biết bao nhiêu thời kỳ muốn thực hiện, mà chưa thực hiện được. Thì chúng ta may mắn thực hiện được. Đó là một niềm vui chung cho cá nhân ngành Nhân Điện chúng ta, mà một niềm vui chung cho tất cả nhân loại của cuối thế kỷ 20 này và những thế kỷ kế tiếp.*

44/ Kính thưa Thầy, ông này xin có hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, để liên lạc với Thầy thì chúng con có phải quay luân xa 6 trước

không, và nếu phải cần tập luân xa 6 trước thì liên lạc với Thầy thì phải tập trong vòng bao nhiêu lâu?

Câu thứ hai, để có thể áp dụng phương pháp trị bệnh bằng luân xa 6, thì khi nào chúng con ở đây mới có thể tập được, áp dụng được, sau lớp học, hay là trước khi lớp học chấm dứt?

Cái thứ nhất, anh chị em khỏi tập quay luân xa 6 gì hết. Như tôi chỉ cho anh chị em ngày hôm qua, anh chị em chỉ ngồi như thế này. Anh chị em yêu cầu tôi một câu mà tôi hướng dẫn cho anh chị em: “yêu cầu ông Thầy Đấng giúp cho anh chị em phát triển vấn đề tâm linh và đường đạo để anh chị em có đủ khả năng giúp đỡ cho mọi người khác”. Thì anh chị em chỉ nêu ra câu hỏi thôi. Chỉ bắt một lần tư tưởng với tôi, thì trong tương lai, anh chị em rất dễ dàng bắt tư tưởng tôi, tôi hướng dẫn cho phát triển vấn đề tâm linh, để anh chị em minh mẫn sáng suốt thêm nữa, anh chị em giúp cho mọi giới cần đến anh chị em.

Câu hỏi thứ hai, bây giờ anh chị em đang học, học hết, thuộc bài đi, 3 ngày đi. bắt đầu ngày thứ tư, anh chị em trở về gia đình thì thực hiện được liền. Coi như sáng bốn tây, anh chị em trở về quốc gia, gia đình của anh chị em thì anh chị em thực hiện trị bệnh tập thể, không có gì trở ngại hết. Còn trong thời gian này anh chị em khoan trị, còn đang học, để học hết, thuộc bài rồi đi, rồi bốn tây trở về thực hiện.

45/ Thưa Thầy, bị bấu trong tử cung thì trị làm sao bằng phương pháp mới? Và nghiện rượu thì có thể trị bằng luân xa 6 không?

Rượu hoài, bữa nay sao rượu hoài.

Oui, bây giờ tôi trả lời cho anh chị em nghe. Bướu trong tử cung, chỉ cần trị luân xa 6, 7 trước, 30 giây. Sau đó trị luân xa 2, trong 30 giây, và sau nữa lọc máu. Mỗi ngày trị một phút rưỡi cho những người bị bướu trong tử cung là được rồi. Ngoài ra không cần trị luân xa nào hết.

Còn như rượu thì anh chị em không có cai rượu được. Rượu là tôi nói nhiều khi bảo vệ sức khỏe cho người ta, rồi người ta bị uống rượu nhiều quá, thì đây là ly rượu nè. Làm bộ nếm rượu, uống, để lại cho người ta, *đừng cho người ta biết*. Thì giảm 60 -70% thôi, chứ không giảm 100%. Tôi khuyên anh chị em cũng đừng cai rượu cho người ta nữa. Nếu người ta uống rượu nhiều, thì anh chị em sợ, thì để cho người ta bớt bằng hình thức 60 – 70% thôi. Chứ cái này là anh chị em trị bệnh cho người ta chứ người ta không cai rượu được. Rượu đâu có gì mà cai. Đôi khi rượu bảo vệ sức khỏe cho người ta, tôi nhắc lại cái này hoài. Nhưng mà bảo vệ sức khỏe cho người ta thì ít, nhưng mà bệnh thì nhiều, nhưng mà khi bệnh thì trị bệnh người ta, còn rượu thì cai không được. Tôi không có dạy cai rượu. Nhưng mà anh chị em thích quá, muốn tránh tình trạng uống rượu nhiều thì nếm rượu để cho người ta uống, bớt 60 – 70% thôi.

46/ Cảm ơn Thầy rất nhiều. Con có một câu hỏi mà con đã hỏi một người bác có kinh nghiệm, nhưng mà con muốn hỏi một lần nữa để “sure about”. Thầy nói nếu mình thấy đám ma, thì mình cầu nguyện cho người ta đi, linh hồn bất tử bất diệt thì đi hóa kiếp. Mấy lần nhà con thấy đám ma, con cầu nguyện, nhưng không tin mấy cái chuyện đó, con cũng buồn cười. Xong có một lần, nhà con dẫn con đi ăn lunch, thì con thấy một cái đám ma. Thì nhà con nói cầu nguyện đi. thì con cũng cầu nguyện. Sau đó, buổi tối đó, con cũng hơi sợ, con

thấy có một bóng, họ tới, một bóng cao, như người đàn ông, con nghĩ như vậy. Họ tới thì họ đứng đó, xong họ tiến lên gần cái nhà con, con sợ quá, con mới nói là: “đừng có tới nữa, thôi đi đi, Thầy Đáng ơi, giúp”. Con dơ tay như vậy lên. Thì nhà con mới wake con up, gọi con dậy. Thì cái trường hợp đó thì nó như thế nào? Con sợ quá, con thấy con dơ tay lên, thế là như thế nào. Lúc đó thì con cảm thấy là nó đã có sự chứng minh, thì như vậy ra làm sao? Cảm ơn Thầy.

Trời ơi, từ bên Mỹ qua đây, hỏi có bao nhiêu đó thôi đó.

Bây giờ tôi giải thích cho anh chị em nghe nhé. Nếu anh chị em sợ quá thì anh chị em đừng có làm. Không bắt buộc anh chị em làm. Tại vì anh chị em sợ quá, anh chị em làm, thì đâu có giá trị gì. Nhưng mà vẫn có giá trị như thường. Bằng hình thức người ta đi, người ta lại cảm ơn anh chị em. Anh chị em đừng sợ. Cái linh hồn người ta đi được rồi, người ta lại cảm ơn anh chị em đó. Anh chị em đừng sợ. Thành ra bất cứ dưới hình thức nào, anh chị em đừng có sợ. Tuy nhiên nếu sợ quá thì đừng làm. Nhưng lỡ làm, người ta lại cảm ơn anh chị em, ráng nhận. Thành ra đừng có sợ. Đã mình biết mình có khả năng giúp cho người đời, giúp cho người sống, người chết được rồi, tại sao anh chị em sợ? Đừng có sợ nữa nhé. Nhưng để một hình thức, anh chị em vừa sợ người ta đến cảm ơn, anh chị em càng vững niềm tin nữa. Trong tương lai những người mà sợ đó, thì hết sợ. Những người mà thương sợ vậy, gặp, giúp một lần, sau này anh chị em càng ngày càng gan, là hết sợ đó.

Trong tương lai người Việt nam cũng vậy, người ngoại quốc, tất cả người nào cũng vậy, nếu anh chị em thật sự mà giúp cho người chết mà được tái kiếp rồi, công quả công đức Thượng đế ban cho anh chị em, mà người ta cảm ơn anh chị em, không có gì phải sợ. Tại vì

anh chị em giúp cho người ta mà anh chị em sợ gì nữa. Anh chị em giúp cho người ta nên sự nghiệp, anh chị em em giúp cho người ta phát triển vấn đề tâm linh, thì người ta cảm ơn anh chị em, có gì đâu anh chị em phải sợ. Khi nào anh chị em bắt người ta, anh chị em nhốt người ta thì anh chị em sợ người ta trả thù. Còn cái này anh chị em giúp cho người ta, mà có gì sợ, người ta cảm ơn anh chị em không hết, mà sợ gì.

Thành ra yên tâm, người Việt nam bên Mỹ.

47/ Kính thưa Thầy, bà này có 4 câu hỏi.

Thứ nhất, Thầy có nói năm 1997 thì các Đấng sẽ trở lại, thì bà xin Thầy giải thích thêm

Và Thầy nói trong tương lai chúng ta có thể tạo ra vật chất, mà hiện tại bây giờ bên Ấn độ, có một người thầy có thể làm ra việc đó rồi. Thì bà xin hỏi Thầy?

Câu hỏi thứ ba, ta có thể làm gì cho những lương thực và không khí bị ô nhiễm. Ta có thể làm được gì để bảo vệ?

Câu hỏi thứ tư, Thầy có nói, bà nghĩ là bà không biết có hiểu rõ hay không. Thầy có nói là nếu nhiều người trị bằng nhân điện, thì nguy hiểm, và không tốt, thì bà hiểu như vậy là có đúng không?

Như anh chị em thấy, bây giờ anh chị em nói: trở lại. Các Đấng trở lại đây hết rồi. Dưới hình thức đi theo bên cạnh anh chị em, anh chị em có biết không?

Các Đấng không phải nhập vô anh chị em đâu, bằng linh hồn anh chị em đâu. Linh hồn anh chị em đây nhe, các Đấng đây nhe. Các

Đấng sẽ vô cái linh hồn của anh chị em để anh chị em làm một sự việc giúp cho nhân loại. Chứ không phải các Đấng nhập vô, và anh chị em là các Đấng. Không phải vậy. Thành ra mọi người họ lầm. Họ tưởng các Đấng nhập vô, là xưng các Đấng. Những người mà xưng các Đấng là không phải các Đấng. Những người không phải nói các Đấng, đó là các Đấng giúp cho anh chị em, để anh chị em hoàn thành nhiệm vụ mà Thượng đế giao phó. Tôi giải thích cho anh chị em hiểu được một phần này.

Thành ra có một số người thầy họ quan niệm rằng, họ là ông Phật, họ là ông Chúa, họ là người này kia. Là không phải đâu. Ông Chúa không bao giờ nhập vô anh chị em được nữa. Mà ông Phật cũng không bao giờ nhập vô anh chị em được đâu. Ông Phật đứng ở ngoài, ông Chúa đứng ở ngoài. Khi nào cần thì nhập vô thể xác anh chị em, anh chị em giúp cho người ta. Đó là đúng nguyên tắc vấn đề tâm linh. Thành ra anh chị em cứ trông chờ ông Phật tới hoài. Ông Phật tới mà anh chị em đâu có biết. Ông Phật giúp cho anh chị em, cũng không biết luôn. Mà ông Chúa giúp cho anh chị em, cũng không biết luôn. Hoặc các Đấng thiêng liêng cao cả mà anh chị em tôn thờ giúp cho anh chị em, mà anh chị em cũng không biết luôn. Bữa này tôi giải thích cho anh chị em câu hỏi này, để anh chị em biết, mà anh chị em tiếp tục phục vụ cho dân tộc anh chị em, và phục vụ cho nhân loại. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Anh chị em nói bên Ấn độ, trước kia có một số những vị thầy, họ đã tạo ra của cải vật chất trong một thời gian ngắn nhất. Nhưng mà có đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại được không?

Hiện tại Ấn độ có 700 triệu người. Nghèo đói rất nhiều. Nếu ông làm được cái việc đó, giúp cho Ấn độ đi, đỡ nghèo, đỡ đói. Ông

đâu có làm được. Đó là ông người Ấn độ nhe. Thì người Ấn độ thì ông phải thương dân tộc của ông, thương quốc gia của ông. Nhưng mà nếu ông có khả năng thì làm ra của cải vật chất đi, làm lương thực thực phẩm cho 700 triệu người Ấn độ đỡ khổ đi. Đâu có làm được. Được, nhưng một thời gian nào thôi, một khoảng khắc nào thôi, rất ít. Chứ nếu được thì dân tộc Ấn độ đâu có khổ, đâu có đói. Tôi chỉ giải thích cho anh chị em biết được. Trong tương lai, mà cái thời điểm đó, là tất cả mọi người biết, chứ không phải một người biết. Tôi hướng dẫn cho 1600 anh chị em ngồi đây. Thì 1600 anh chị em phải giống nhau, phải biết hết giống nhau, bằng hình thức anh chị em trị bệnh “sixieme sens”, luân xa 6. Thì 1600 anh chị em học viên, bắt đầu ngày 4 tây, anh chị em trị bệnh giống nhau hết. Anh chị em sẽ làm được hết, chứ không phải một người làm được, mấy ngàn mấy trăm kia làm không được. Hoặc 1000 người làm được, 600 người làm không được. Tất cả mọi người trong lớp học này đều thực hành được, bằng luân xa 6 trị bệnh. Thì trong tương lai tôi sẽ dạy anh chị em cái này. Chứ còn một người làm, sao được? Làm sao đáp ứng nhu cầu, như tôi, làm sao được. Tôi phải giúp cho anh chị em, anh chị em giúp cho người khác chứ. Đó là vấn đề tạo ra của cải, lương thực thực phẩm trong tương lai.

Thì anh chị em đừng sợ ô nhiễm. Trong tương lai thời tiết thay đổi, qua một trường hợp đặc biệt. Tôi thí dụ nhe. Tôi *thí dụ* cho anh chị em nghe rõ cái này, nhấn mạnh là thí dụ.

Tháng tám 1999 tới đây, ở Paris nước Pháp. Nếu có một cuộc nhật thực/nguyệt thực thiệt, do những nhà khoa học đã đưa ra đề tài này, là thông báo cho tất cả nhân loại trên thế giới biết, thì chắc chắn ngày đó sẽ thay đổi trái đất của chúng ta đang ở, dưới mọi hình

thức khác nhau. Bây giờ tôi thí dụ. Tôi thí dụ nhe. Đây là tôi *thí dụ* thôi nhe. Nhưng mà anh chị em muốn nghĩ thế nào cũng được.

Đây là mặt trăng, đây là mặt trời. Hai cái nó kết hợp lại, nhật thực nguyệt thực, nó song song. Mặt trời đây, mặt trăng đứng, hai cái đứng lại. Thì trong vòng 1 phút thì di chuyển, hết. Thì không có gì trở ngại. Nếu mặt trăng mặt trời nó paralell như vậy trong vòng 2 tiếng đồng hồ, anh chị em biết như thế nào không? *Cái sức nóng từ ánh sáng mặt trời* nó tạo, từ mặt trăng, rồi hai cái nó dội lại, thì tất cả sức nóng *đưa xuống quả địa cầu* chúng ta đang ở, *tất cả chúng ta bị thiêu hủy hết*. Chết hết. Nhưng mà làm sao chết đây? Thứ nhất, nếu ánh sáng mặt trời mà rọi qua mặt trăng làm cho quả địa cầu chúng ta bị *nóng*, tất cả những *tảng băng ở bắc cực tan hết, xuống dưới lòng biển*. Mà nó xuống dưới lòng biển rồi thì *nước biển sẽ tràn ngập*, làm cho Âu châu, Úc châu, Mỹ châu, Á châu, nước biển tràn ngập, làm cho người ta bị chết, bằng ngập lụt. Nóng thì anh chị em cũng chết. Mà nước ngập thì anh chị em cũng không còn nhe. Thì anh chị em biết *có giải pháp nào không?* Từ từ nghe tôi giảng, đừng có gấp.

Khi ánh sáng mặt trời rọi xuống quả địa cầu chúng ta một *sức nóng* đó, thì làm *tan những tảng băng* đó, xuống dưới lòng biển. Thì cùng một lúc đó, một thời điểm đó, tất cả *sức nóng mà rọi xuống đem cái lượng nước lên*. Tất cả cái lượng nước dưới biển sẽ lên không gian *tạo thành mây*. *Che ánh sáng mặt trời*, chúng ta không thấy đường. Mà khi mà tất cả *năng lượng của ánh sáng mặt trời rút cái sức nước từ dưới biển lên trên tạo mây rồi*, thì *chất ozone sẽ được vá lại hết*. Không còn ozone nữa. Nhưng mà anh chị em chịu được 2, 3 ngày không? Cái điều đó là điều quan trọng. Tối tăm hết, tại vì che ánh sáng mặt trời, bởi sức nước đó. Nước biển thì hết. Trái đất vẫn

quay. Khi mà trái đất quay, lúc đó nhiệm vụ của anh chị em, của tôi nè, nhiệm vụ của chúng ta, làm thế nào cho nó tan mây, để lại lại ánh sáng mặt trời trở lại, rơi xuống quả địa cầu chúng ta đang ở.

Đó, nhiệm vụ chúng ta thực hiện của năm 99 đó. Chúng ta sẽ sử dụng sixieme sens thực hiện cái đó, đó. Mà tôi đang dạy anh chị em nè. Chuẩn bị cái tư thế năm 99, mà chúng ta thực hiện đó.

Mà khi có *ánh sáng mặt trời trở lại* quả địa cầu chúng ta rồi, thì *nước mặn hết* rồi. Mà không có lạnh nữa. Vùng bắc cực không có nữa. *Bốn mùa thay đổi hết*. Tầng băng không có thì đâu có lạnh. Mà *nước biển thì thu hút lên tạo thành mây, thì chất muốn nó lên hết*. Thì khi *trái đất quay trở lại thì nước bên phía tay mặt nó hết, thì nước phía tay trái nó tràn lại, thì lòng biển sẽ ngọt*. Mùa đông không có. Tôi chỉ chứng minh sơ sơ cho anh chị em nghe thôi. Còn nữa chứ không phải vậy thôi đâu. Nhưng mà nhiệm vụ chúng ta, nếu có trường hợp đó xảy ra, thì sixieme sens chúng ta sẽ làm tan mây, để có ánh sáng mặt trời trở lại. Thời tiết thì thay đổi. Không có lạnh, không có nóng. Lương thực thực phẩm thì dễ dàng, không có bị ô nhiễm nữa. Thì anh chị em biết cuộc đời của nhân loại sống như thế nào không? Đây là tôi chỉ trình bày một khía cạnh nhỏ thôi nhe. Mà những nhà khoa học thì không bao giờ chứng minh cái này cho anh chị em biết được hết. Chỉ chứng minh làm cho anh chị em bị sợ thôi. Làm cho anh chị em bị thiên tai, làm cho anh chị em bị nóng, làm cho anh chị em bị tối tăm, làm cho anh chị em bị thiệt hại trong quả địa cầu mình, mà không có thể, không có lời nào giải thích cho anh chị em yên tâm được hết. Tôi thì không phải nhà khoa học. Nhưng tôi được cái may mắn các Đấng dạy cho tôi. Thì những lời tôi trình bày với anh chị em, trong tương lai chúng ta sẽ thực hiện cái này. Chứ *nếu không thực hiện thì anh chị*

em làm sao sống được ba ngày? Một ngày anh chị em sống cũng không được, đừng nói ba ngày. Nếu ánh sáng mặt trời bởi một sức nước, che ánh sáng mà tối tăm nguyên quả địa cầu một ngày là anh chị em chịu không được, chứ đừng nói ba ngày, hay là ba đêm.

Đó là trong một lãnh vực nhỏ tôi trình bày với anh chị em. Thì tôi tin chắc rằng trong này có một số anh chị em những nhà khoa học ngồi trong phòng học này. Nhưng mà sự chứng minh của tôi, sự làm việc của tôi, cũng như sự dạy học của tôi bằng luân xa 6, thì anh chị em, những nhà khoa học chắc chắn sẽ biết được cái này. Mà anh chị em yên tâm, trong tương lai, chúng ta và những nhà khoa học, những nhà tâm linh, nắm tay lại để giúp cho quả địa cầu này được tốt đẹp. Mà quả địa cầu này không bị hủy diệt dưới mọi hình thức. Đó là một việc bình thường mà chúng ta thực hiện nhe. Còn những việc lớn nữa, thì trong tương lai tôi sẽ dạy cho anh chị em nữa. Thì anh chị em mới làm những việc khác, mới giúp nhân loại được. Anh chị em có thấy sách vở chứng minh vậy không? Đâu có bao giờ. Lần đầu tiên, tôi giải thích, tôi chứng minh, mặc dầu tôi không phải nhà khoa học, nhưng tôi chứng minh đơn sơ, đơn giản, nhưng mà đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em ý thức được một phần. Và một phần ý thức đó, chúng ta là ngành Nhân Điện trong tương lai sẽ thực hiện giúp đỡ quả địa cầu chúng ta được trọn vẹn.

Anh chị em sung sướng nhất là cái thời tiết, thì làm thế nào anh chị em bị bệnh được. Đó là cái điểm mà tôi muốn nói không bị bệnh là vậy. Thì không bị bệnh chúng ta sẽ có một chiều hướng khác để hướng dẫn người khác phát triển trong lãnh vực tâm linh. Mà muốn phát triển vấn đề lãnh vực tâm linh trọn vẹn thì chúng ta phải tạo ra của cải vật chất, chính chúng ta tạo ra, đặng chúng ta không bị ảnh hưởng vật chất. Thì có như vậy, anh chị em mới có đủ thời gian

nghiên cứu phát triển tâm linh đúng mức giúp cho thế hệ mai sau, giống như anh chị em thực hiện.

Bây giờ tôi giải thích, anh chị em nghe cho rõ. Bây giờ một người đó được bốn người nhân điện trị. Lại buổi sáng trị người này, buổi chiều trị người này ... Tất cả 4 người đó trị cho một người, điện năng thu hút ra ngoài hết. Đó là trị bằng cái tay anh chị em nhe. Nghe cho rõ. Bằng mỗi người 2 phút, 2 phút, 2 phút. Bốn người 8 phút, điện năng ra ngoài hết. Làm cho người đó luôn luôn bệnh hoài, không bao giờ hết bệnh.

Bây giờ anh chị em trị sixieme sens, cái người này bị bệnh nè. Tôi trị, người này trị, người này trị, người này trị. Bốn người trị. Người thứ nhất là tôi trị, tôi trị cho người bệnh. Tôi vô điện cho anh chị em 100%. Người thứ nhì trị, điện chạy ngược về. Người thứ ba trị, dòng điện chạy ngược về. Người thứ tư trị, dòng điện chạy ngược về. Không có vô người này được, tại vì 100% rồi, mà điện của tôi mạnh nhất. Đó là tôi nhe.

Bây giờ ngược lại, Minh hiệp trị cho người bệnh này. Suy nghĩ hoài, vô 60%, Carol không biết Minh hiệp trị, trị tiếp. Carol thì mạnh điện lắm, 80% lần. Thay vì vô 80%, vô 40%, còn 40% retour lại cho Carol. Không ảnh hưởng gì hết. Thành ra người này được 100%. Rồi người này đưa vô, người này đưa vô, trở lại hết. Còn bây giờ anh chị em direct nè. Người này bị bệnh, anh chị em mạnh, anh chị em không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh gì hết, 100% vô trong vòng 30 giây. Nếu anh chị em không bị chi phối ngoại cảnh, bối cảnh, anh chị em hợp nhất rồi đó, 5 giây, 10 giây, dòng điện vừa đủ rồi, nó retour về anh chị em. Direct với anh chị em làm cho luân xa 5 của anh chị em nóng quá, anh chị em stop

liên. Anh chị em không stop, được rồi, dòng điện nó chạy ngược về anh chị em, làm cho luân xa 5 của anh chị em bị nóng, người này không bao giờ hết bệnh.

Tôi giải thích như thế đó, rõ ràng thì đừng lo ngại gì. Đây là tôi giải thích rõ ràng nhất, thì ghi chú cho kỹ để về thực hiện giúp cho mình, giúp cho người khác hết bệnh hết đau.

Bây giờ tôi giải thích cho anh chị em vấn đề **coma, bị hôn mê**:

Hồi trước thì tôi dạy cho anh chị em cái lớp luân xa 6 rồi, ở Geneve. Thì chưa có kinh nghiệm vấn đề trị bệnh coma. Chính đích thân tôi là Thầy, sau cuộc trị bệnh coma là tôi thấy cái vấn đề coma nó nguy hiểm vô cùng. Làm cho người ta khó có trở lại bình thường lắm. Vì chỗ đó kỳ rồi tôi trị bệnh cho người ta, anh chị em nhớ kỹ nhé. Anh chị em *đặt tay luân xa* (cái tay của mình) *đặt luân xa số 6, số 7 của người ta.*

Anh chị em đặt tay luân xa 6, 7 của bệnh nhân. Nhưng mà sixieme sens của anh chị em trực tiếp nghĩ ngay luân xa 6, 7 của bệnh nhân. Phải 5 phút. 5 phút thì hai cái tay của anh chị em bị luân xa 6, 7 của bệnh nhân hút vô nhiều lắm. Là tại vì nó đòi hỏi cái năng lực của anh chị em nhiều, để giúp cho bộ óc với hệ thần kinh làm việc trở lại. Năm phút. Tuy nhiên chính đích thân tôi trị bệnh 5 phút rồi, điện năng vẫn còn hút như thường. Là tại vì bộ não cần đòi hỏi cái năng lượng rất mạnh, do đó là 5 phút. Nếu 2 cái tay của anh chị em đặt vô bệnh nhân, mà cái tay *vẫn bị hút vô như thường trong vòng 5 phút*, thì anh chị em *vẫn* lấy tay ra, sau 5 phút đó. Rồi buổi chiều, hoặc *sau 8 tiếng đồng hồ*, anh chị em mới trở vô bệnh viện *một lần nữa*, anh chị em đặt tay cho người bệnh đó, 5 phút nữa, là 10 phút. Trừ trường hợp 5 phút đầu tiên buổi sáng, nếu anh chị em đặt tay

luân xa 6, 7 mà 5 phút điện năng không còn hút nữa thì anh chị em stop, qua ngày hôm sau anh chị em tiếp tục trị 5 phút nữa. Thì có như vậy là thời gian ngắn nhất để cho người ta tỉnh lại, hiểu biết lại, bộ óc làm việc trở lại. Sau khi bộ óc làm việc trở lại, người ta biết được rồi thì lúc đó anh chị em sẽ trị theo công thức sixieme sens, bằng những bộ phận nào bị đau, bị bệnh, thì mỗi luân xa 30 giây. Anh chị em ghi chú cái này cho kỹ, tại vì cái bệnh coma này là cái bệnh nguy hiểm vô cùng, không có thể nào kích thích tế bào thần kinh cho họ tỉnh trở lại được hết. Nhưng mà theo cái phương pháp mới này, và theo sự chữa trị kinh nghiệm của tôi, và tôi truyền lại cho tất cả những người đã trị bệnh coma, thì được kết quả mỹ mãn. Do đó ngày hôm nay của lớp học này, tôi sẽ đổi công thức mới để tôi giúp cho anh chị em có điều kiện thuận tiện, giúp cho những người coma, hôn mê, trở lại cuộc sống bình thường.

Anh chị em cố gắng ghi chú cho kỹ trong cái phần trị bệnh, về anh chị em thực hành thực hiện, giúp cho người ta trở lại bình thường.

48/ Thưa Thầy ông này xin có câu hỏi. Nếu tất cả chúng con ở đây học tập liên lạc bằng tư tưởng với Thầy, thì có nhiều người trong phòng này họ sợ, và lo ngại rằng nếu chúng con cứ tiếp tục tập liên lạc bằng tư tưởng với Thầy, thì chúng con sẽ có sự lệ thuộc với Thầy, thì có thể nào Thầy giải thích để cho họ bỏ những ý nghĩ lo ngại đó?

Anh chị em tin tưởng tôi là Thầy, phải không?

Tôi còn phải đi học nè. Tôi học bao nhiêu đây chưa đủ, để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Tôi, mỗi đêm tôi cũng phải học nè. Hai mươi bốn trên hai mươi bốn, tôi đứng dạy học cho anh chị em tôi

vẫn học như thường. Tôi trả lời cho anh chị em và tôi vẫn học như thường, chứ anh chị em tưởng là tôi không học à? Cái miệng tôi trả lời cho anh chị em, chứ cái đầu tôi vẫn học như thường. Như vậy còn chưa có giỏi, thì anh chị em muốn giỏi mà anh chị em không học thì ... dễ lắm. Ở ngoài đời, anh chị em học trung học xong, anh chị em muốn học cử nhân phải học bốn năm. Còn nếu anh chị em giỏi là ba năm, giỏi nữa là hai năm. Còn nếu anh chị em không học thì trung học là trung học, chứ không thể nào lấy bằng cấp đại học được hết. Và nếu anh chị em muốn học cao nữa, anh chị em học cao học, thì anh chị em học giỏi lắm là cũng phải bốn năm. Mà giỏi lắm là chín tháng, anh chị em phải học, phải làm luận án, người ta mới cấp bằng cao học cho anh chị em. Rồi anh chị em làm cái luận án tiến sĩ, là anh chị em giỏi lắm cũng phải là 6 tháng tới 1 năm, mới làm luận án đó. Thì hội đồng khoa học, hội đồng chấm thi mới chấp nhận cho anh chị em có đầy đủ khả năng, mới cấp cho anh chị em bằng tiến sĩ. Chứ anh chị em ngồi ở nhà, anh chị em viết bài lớp trung học hoài, rồi anh chị em nói tôi có bằng cao học, bằng cử nhân, bằng tiến sĩ, chắc không có đâu, khó lắm.

Cũng như tôi thí dụ, anh chị em chưa học cái ngành Nhân Điện này, thì anh chị em đâu có biết nhân điện là cái gì đâu. Anh chị em đâu có trị bệnh cho người ta được. Mà anh chị em cũng đâu có dạy học cho người ta được. Đúng không? Trước kia nếu anh chị em không có học thì đâu có trị bệnh được. Còn cái này nếu anh chị em thích nghiên cứu, thì anh chị em học. Còn anh chị em không thích nghiên cứu anh chị em đâu cần tôi dạy cho anh chị em. Tôi, cái phần lý thuyết và thực hành tôi dạy cho anh chị em lớp 3, lớp 4, lớp 5 rồi. Thì anh chị em về trị bệnh đi. còn anh chị em thích nghiên cứu phát triển vấn đề tâm linh thì làm sao anh chị em biết hết

được? Tại vì anh chị em thích thì tôi dạy cho. Còn anh chị em không thích thì tôi khỏe. Khỏe nhất là tôi. Khỏe nhất là tôi có thời gian tôi ngủ, anh chị em đừng hỏi tôi. Còn anh chị em hỏi tôi hoài tôi đâu có thời gian tôi ngủ. Mà tôi không có thời gian nghỉ nữa. Thấy chưa?

Thánh ra cái này đâu bắt buộc. Nếu anh chị em mà cần thiết học thì tôi dạy anh chị em. Còn anh chị em không cần thiết thì không có gì trở ngại hết trơn hết trọi. Sống nhất là anh chị em không học, mà anh chị em không học thì tôi khỏe dạy. Mà cái thời gian tôi khỏe dạy là tôi khỏe nhất đó. Cũng như bây giờ tôi dạy học cho anh chị em, bây giờ tôi đứng đây tôi dạy học cho anh chị em, chứ lát nữa nghỉ tan học, sống nhất là tôi về tôi nằm ngủ khỏe. Chứ sao bây giờ? Anh chị em hỏi, tôi phải đứng tôi trả lời. Anh chị em thì ngồi, còn tôi thì đứng, lát nữa tôi cũng mỏi chân, về tôi cũng bóp chân tôi vậy. Còn mà tôi không dạy, tôi nằm, tôi đâu có mỏi chân? Đúng không?

Đó là tại vì anh chị em học, thì tôi phải dạy. Còn anh chị em không học thì tôi sống nhất, khỏe nhất. Đâu có lo gì.

Do đó thì tôi khuyên anh chị em, không có gì trở ngại hết. Nếu anh chị em thích học thì tôi sẽ dạy anh chị em. Anh chị em không thích học thì tôi không có dạy, không có gì trở ngại. Không cần lệ thuộc. Cái này tôi đâu có bắt buộc anh chị em à. Tại vì anh chị em thích học thì tôi dạy. Còn anh chị em không thích học thì đâu có gì bắt buộc anh chị em đâu? Thành ra đừng sợ cái này. Tôi giải thích nghe, đừng sợ! Nhưng mà tôi nói phần cá nhân của tôi nhe. Tôi học 24/24. Ban ngày tôi làm việc, tôi học. Tối tôi ngủ tôi cũng học luôn. Đó là tôi học. Tại vì tôi muốn phục vụ nhân loại, tôi phải học

liên tục. Mỗi một chu kỳ, mỗi một chu kỳ, nó thay đổi. Nếu tôi không học những chu kỳ mới, thì làm sao mà tôi đáp ứng nhu cầu giúp cho những người mới được. Tôi học cái cũ hoài. Tôi giữ cái cũ hoài, thì cái mới càng ngày càng phát triển, mà tôi chậm đứng một cái, tôi ngưng một cái, thì những cái mới nó phát triển tới, làm sao tôi thì làm sao tôi đáp ứng nhu cầu giúp cho những người mới được? Do đó tôi phải học hai mươi bốn trên hai mươi tư. Mỗi ngày.

Thành ra anh chị em yên tâm đi. Tôi giải thích cho anh chị em nghe, tùy anh chị em. Anh chị em thích học, thì tôi dạy, không thích học thì không có gì trở ngại.

49/ Kính thưa Thầy bây giờ khi mình trị khẩn cấp thì trị bằng phương pháp dùng luân xa 6 như thế nào (emergency situation)?

Tôi giải thích cho anh chị em. Bây giờ thí dụ anh chị em đi freeway, gặp cái tai nạn. Dù cho người ta chết hay sống, bất cứ hình thức nào, anh chị em dùng sixieme sens trị bệnh liền đi. Anh chị em *đừng* có emergency nữa. Tại vì khi anh chị em đi qua rồi, trên freeway anh chị em không ngừng được. Nhưng trên cuộc hành trình của anh chị em đi qua mà anh chị em gặp tai nạn, bao nhiêu người cũng được: 5, 3, 7 người, thì anh chị em nghe cho kỹ, ghi cái này nhé:

Anh chị em phải *trị 5 phút*. Giống như trị bệnh tập thể vậy.

Tại vì trong cuộc hành trình đi qua, đâu biết tai nạn bao nhiêu người chết, bao nhiêu người bị thương? Mà emergency thì đâu có thời gian.

Do đó thì emergency, trị khẩn cấp, thì anh chị em trị luôn 5 phút, cho những người đó, *bằng tập thể*, để giúp cho người ta có đầy đủ sức khỏe, giúp cho người ta bình phục, đưa vô bệnh viện để trị bệnh tiếp. Còn nếu người nào mà không có bị nặng có thể là lúc anh chị em trị bệnh, người ta sẽ tỉnh liền, hết liền. Khởi emergency. Mà trị khẩn cấp bằng 5 phút. Thay vì 1 người, 2 người cũng vậy. Nhưng mà phải trị 5 phút giống như trị bệnh tập thể vậy. Có như vậy thì mới phục hồi sức khỏe cho người ta, đầy đủ sức khỏe để vô bệnh viện, trị bệnh tiếp, hoặc người ta bị tai nạn nhẹ, thì người ta sẽ hết bệnh liền. Cái này “NEW” đó nhé. Mới hoài.

Chị Mỹ nga dịch cho mấy người này nghe. Mới nhiều chừng nào thì anh chị em khỏe chừng đó. Tại vì anh chị em có đủ cái điều kiện và đủ cái method mới, anh chị em giúp cho người ta, như vậy thì anh chị em sẽ hãnh diện vui vẻ vô cùng. Anh chị em nên mừng đi. Mỗi một lần có method mới thì anh chị em nên mừng. Viết ra method (mới): thứ nhất, là trị bệnh coma, thứ nhì là emergency ngoài freeway. Cái thứ ba là những hình thức khác, mà cái lớp rồi tôi không có giảng.

Cũng như kỳ rồi tôi giảng ánh sáng mặt trời, nhật thực-nguyệt thực. Cái lớp rồi tôi đâu có giảng. Nhưng lớp này được may mắn hơn, được tôi giảng. Tại vì tôi học được, nghiên cứu được, tôi giảng cho anh chị em nghe. Tôi không có dấu. Chứ lớp tháng 12 rồi thì không có được ba cái. Thứ nhất tôi không có giảng nhật thực và nguyệt thực. Cái thứ hai là coma. Cái thứ ba là emergency trên freeway. Mà lớp này anh chị em được hưởng, thì anh chị em thấy là sung sướng rồi.

50/ Thưa Thầy theo sự nghiên cứu của chúng tôi, thì tôi hiểu rằng cái hình Xuân Hạ Thu Đông của Thầy, là một tác phẩm điêu khắc cách đây 11000 năm nay rồi, ở trên đền thờ Dendhera, diễn tả hệ thống hành tinh thời đó. Thời đó, là mặt trời lúc mà có xuân thu phân điểm thì mọc trong cung con Cọp. Hiện tại thì mặt trời mọc trong cung chòm sao Bảo bình. Thành ra giữa 2 cái chu kỳ đó, thì theo sự nghiên cứu của tôi trong sách vở thì có sự sai biệt là 14000 năm. Theo tôi hiểu thì cái người mà vẽ cái hình xuân hạ thu đông đó, thì là một người có rất nhiều khả năng, vì người đó có thể xuất thân ra khỏi hệ thống mặt trời để vẽ lại được hệ thống hành tinh kể trên. Chứ không thể nào mà từ quả đất mà vẽ được hình ảnh, hệ thống hành tinh như vậy.

Thầy có nói là sự hiểu biết của Ai cập là do dân tộc Atlantis truyền đến. Nhưng sự hiểu biết của dân tộc Atlantis là từ đâu mà đến? Và vì sao mà Thầy đúng cái hình đó để tượng trưng cái gì trong cái môn học này? Xin Thầy giải nghĩa cho chúng tôi.

Bây giờ tôi giải thích thêm cho anh chị em nghe nghe. Có một số anh chị em nghe rồi, bây giờ tôi giải thích thêm cái phần bên Ai cập.

Như anh chị em thấy cái hình kim tự tháp này, hằng triệu cuốn sách bán toàn thế giới, từ năm 1991 trở về trước. Từ tháng bảy, năm 1991 về trước, hằng triệu cuốn sách bán toàn thế giới minh định kim tự tháp có 5000 năm. Nhưng mà sau chuyến du lịch vào cũng tháng bảy, năm 1991 tôi đặt chân tới Ai cập. Thì tôi minh định kim tự tháp này có ít nhất từ 30 000 tới 50 000 năm. Như nhiều lần tôi trình bày với anh chị em. Trong thời gian tôi còn lưu trú ở Ai cập 1 tuần lễ, sau 2 ngày tôi đến Ai cập, đài truyền thanh truyền hình báo chí và những nhà khảo cổ minh định kim tự tháp có ít nhất 14 000

năm. Thì sự chênh lệch từ 5 000 tới 14 000 năm là 9 000 năm. Thì làm thế nào người ta nghiên cứu trong lãnh vực phát triển tâm linh của nền tâm linh huyền bí Ai cập được?

Do đó hoàn toàn bế tắc. Từ những nhà khoa học, từ những anh chị em phát triển nghiên cứu tâm linh hoàn toàn bế tắc hết.

Như hình vẽ ông bạn vừa nêu ra câu hỏi, cách nay 11 000 năm, anh chị em làm sao minh định được 11 000 năm? Anh chị em làm sao quyết định 11 000 năm? Trong khi những nhà khảo cổ mà có tiếng như Ai cập minh định kim tự tháp có 5 000 năm, bây giờ thì 14 000 năm. Đó là sự hiểu biết của người hiện tại nhe. Nhưng mà trạt. Trạt là hai thời kỳ rồi. Thời kỳ thứ nhất là 5 000 năm. Thời kỳ thứ nhì là 14 000 năm. Thì anh chị em thấy cái sự mà trạt đó, thì làm thế nào nghiên cứu được?

Thì đây là một sự nghiên cứu, anh chị em cho rằng đây là 11 000 năm. Anh chị em lấy cái gì chứng minh, biết được rằng 11 000 năm? Bây giờ những nhà nghiên cứu họ chứng minh, những hình vẽ này ảnh hưởng những ngôi sao ngoài không gian, nhưng mà nếu người ta thực hiện được, nếu đo được thì giờ này dân tộc Ai cập đâu có khổ. Mà nhân loại nói chung đâu có khổ. Nếu người ta vẽ những chòm sao, những hành tinh này nó ảnh hưởng tới hình vẽ này, thì nhân loại giờ này đâu có khổ. Thì nhân loại càng ngày càng phát triển sau 11 000 năm. Thì anh chị em biết phát triển biết bao nhiêu cơ hội để giúp cho nhân loại phát triển tâm linh, mà quả địa cầu chúng ta là sung sướng nhưt.

Càng ngày càng bế tắc. Càng ngày càng kiệt quệ, bởi lẽ những hình vẽ, những hình ảnh kim tự tháp, những mật mã trong kim tự tháp chưa có một người nào thực hiện được. Chưa có một người nào

giải đáp được. Thì làm thế nào có kết quả trong lãnh vực phát triển tâm linh. Tôi chỉ nhắc sơ cho anh chị em. Tôi trả lời một câu ngắn gọn đơn sơ đơn giản cho anh chị em biết. Để anh chị em ý thức, tất cả những tài liệu ghi, đều giả hết. Sở dĩ giả là người ta không có nghiên cứu được, không biết được, ghi thành giả. Chứ những tài liệu mà nghiên cứu thiệt, đúng, thì giờ này nhân loại đâu có khổ.

Theo quan niệm của tôi, hình vẽ kim tự tháp này, và hình bà Sphinx này, cũng như những hình ảnh này, trong tương lai, chính chúng ta sẽ thực hiện những hình vẽ này. Bằng những công thức tôi học hỏi được bên Ai cập, để đáp ứng nhu cầu đào tạo, tại sao cho nhân loại nó giỏi. Châu Atlantis suốt 200 000 ngàn năm này, thời kỳ sau cùng là 70 000 bị hủy diệt lần thứ ba. Những người châu Atlantis di dân các nơi khác trên thế giới, mà gần nhất là Ai cập. Để thực hiện kim tự tháp, để thực hiện những cái công thức, để thực hiện những hình vẽ, mà chưa bao giờ đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại được. Họ biết họ sẽ làm được. Nhưng mà họ chối bỏ Thượng đế. Vì chối bỏ Thượng đế thành ra bị bế tắc. Thời kỳ sau cùng này, chúng ta nhờ Thượng đế giúp, nhờ Thượng đế dạy, nhờ Thượng đế cho chúng ta cái quyền năng khả năng, thì chúng ta không thể nào chối bỏ Thượng đế được hết. Vì chỗ chúng ta không có chối bỏ Thượng đế được, thì Thượng đế mới giao cho chúng ta một nhiệm vụ giúp đỡ cho dân tộc mình, và giúp đỡ cho nhân loại, phát triển vấn đề tâm linh, giúp cho nhân loại toàn thế giới được ấm no hạnh phúc thật sự. Và quả địa cầu chúng ta ở, một cảnh thiên đàng thật sự, của thế kỷ 21 trở về sau.

Cũng như ngày hôm qua tôi trình bày với anh chị em. Tạo sao những nhà khoa học lỗi lạc không chịu nghiên cứu những động vật sống ở trên quả địa cầu chúng ta đang sống, 2000 năm, 5000 năm,

dễ dàng. Không bị chết. Đó là thí dụ như một con gián, mà tôi thí dụ ngày hôm qua. Thí dụ một con rắn, sống không biết bao nhiêu ngàn năm, nếu không bị tai nạn, không bị người ta giết, thì không bao giờ con rắn chết. Con gián nếu không bị người ta giết, thì con gián cũng không bao giờ chết được. Tôi nói hai động vật đó. Và động vật thứ ba, như anh chị em thấy một con dơi. Ăn chỉ một lần thôi, đậu trên đó, sáu tháng sau nó ăn. Trong khi đó mình mỗi ngày mỗi ăn, không ăn thì chết.

Tại sao mình không nghiên cứu những hình thức này để giúp bảo vệ sức khỏe cho mình. Bảo vệ cái thể xác này trường tồn vĩnh cửu để giúp linh hồn phát triển tâm linh càng ngày càng cao độ, để giúp cho thế hệ mai sau, càng ngày càng phát triển tâm linh rộng rãi. Tôi chỉ chứng minh cho anh chị em thấy ba cái loại động vật thôi. Nếu chúng ta biết cách nghiên cứu, thì chắc chắn chúng ta sẽ tồn tại, và chúng ta sẽ sống dai. Do đó những hình ảnh này trong tương lai tôi sẽ dạy cho anh chị em. Làm thế nào anh chị em không có bị bệnh bị đau. Làm thế nào anh chị em phát triển tâm linh. Làm thế nào anh chị em bảo vệ cái thể xác của anh chị em trường tồn vĩnh cửu, để anh chị em giúp nhân loại. Chứ không phải tôi giúp cho anh chị em bảo vệ thể xác của anh chị em trường tồn vĩnh cửu, không chết, rồi anh chị em hưởng vật chất. Điều này là chắc chắn anh chị em sẽ không thực hiện được. Mà bảo vệ thể xác trường tồn vĩnh cửu để anh chị em giúp nhân loại, thì chắc chắn anh chị em sẽ được tồn tại cái này.

Do đó thì trong tương lai đây, có thể là tháng 8 tới đây, nếu anh chị em có dịp thì tôi sẽ giải thích cho anh chị em trong lãnh vực những hình ảnh kim tự tháp này. Và nếu anh chị em có duyên lành, thì tháng 12 tới đây, anh chị em sẽ được vô học lớp sáu, thì chắc chắn

anh chị em sẽ biết thêm những công thức đó. Tại tôi muốn đào tạo anh chị em, 120 anh chị em này, và chính tôi sẽ cho anh chị em những món quà để anh chị em về thực hiện tạo ra của cải vật chất, trong tương lai. Tôi cũng chuẩn bị rồi. Những món quà đặc biệt tôi sẽ chuẩn bị tôi cho anh chị em nào học lớp sáu. Ngay từ bây giờ, thì tôi cũng đã chuẩn bị cho tôi rồi. Và tôi cũng đang nghiên cứu rồi. Những cái chuẩn bị cho tôi, những cái nghiên cứu cho tôi, thì tôi sẽ đào tạo cho anh chị em, và tôi sẽ dạy cho anh chị em thực hiện cái này. Để anh chị em giúp dân tộc của mình, giúp nhân loại.

Thời điểm thì không còn nữa, do đó thì tôi phải cố gắng tôi thực hiện, để làm xong cái nhiệm vụ mà Thượng đế giao phó cho CHÚNG TA. Chứ không phải một mình tôi nhe. Thượng đế giao phó cho chúng ta, và chúng ta giúp nhân loại. Còn anh chị em vì *quyền lợi riêng tư*, vì quyền lợi vật chất, chắc chắn anh chị em sẽ không thực hiện được, và anh chị em sẽ không tồn tại. Nếu cái kế hoạch tôi đưa ra mà anh chị em vì *quyền lợi riêng tư của mình*, vì quyền lợi vật chất, thì chắc chắn anh chị em sẽ không thực hiện được. Mà anh chị em vì *quyền lợi dân tộc*, vì *quyền lợi nhân loại*, thì anh chị em sẽ thực hiện thành công. Mà những cái chế biến đó, những cái thực hiện đó, chính tôi sẽ cho anh chị em. Và chính tôi sẽ dạy cho anh chị em thực hiện. Mà công cụ đó thì tôi sẽ thực hiện, tôi sẽ cho, tặng cho anh chị em.

Nghe nói vậy, chứ vô lớp sáu cũng không nổi đâu, ráng đi bà con ơi.

51/ Kính thưa Thầy ông này có 2 câu hỏi.

Thứ nhất ông xin Thầy giải thích trong cái điều kiện nào Thầy đã gặp người Thầy của Thầy và để Thầy học tất cả những gì Thầy đã học hỏi được với vị Thầy đó?

Câu hỏi thứ hai. Thầy đã học được những cái khó khăn nào và những cái thử thách nào? Thầy đã trải qua những thử thách nào, về tâm linh lẫn cả về vật chất để có thể học những gì mà Thầy truyền lại cho chúng con bây giờ?

Tôi nhắc lại, tôi có nói tiểu sử tôi một phần cách nay mấy năm về trước. Nhưng mà cũng có một số anh chị em đã nghe rồi, hoặc một số chưa nghe thì bây giờ tôi nói sơ một phần cho anh chị em biết.

Vô cùng khó khăn, trước kia tôi đi học, tôi giống như anh chị em, còn trẻ như bây giờ. Cuộc đời tôi trẻ lắm, hai mươi mấy tuổi à. Tôi còn trẻ, tôi nói thiệt anh chị em, bồ cũng nhiều lắm. Mà làm việc có nhiều tiền lắm, thì biểu tôi tu, làm sao tôi tu được? Tôi không thể nào tôi tu được hết. Ông thầy biểu tôi tu, không bao giờ tôi chấp nhận tôi tu hết. Tu sao được? Tu là bỏ người yêu, bỏ công ăn việc làm, tu là bỏ tiền tài vật chất, bỏ hết. Tôi đâu có chịu, tôi nhất định tôi chống cái này. Tôi nói thà là tôi có bồ, thà là tôi có tiền chứ tôi không bao giờ tôi chịu tu. Đó là tôi nhe, tôi nói thật vậy. Nhưng mà ông thầy kiếm tôi hoài. Trong khi đó những người khác muốn ông dạy, thì ông không chịu dạy, nhất định dạy tôi, mà tôi là người từ chối, tôi không chịu học. Tôi trình bày với anh chị em, làm sao tôi học được? Học thì bỏ tất cả. Nhưng mà khi tôi chấp nhận học, thì anh chị em biết khổ sở như thế này, thứ nhất, là người yêu tôi đi. Người yêu đông lắm, bỏ đi hết. Thứ nhì, hồi xưa tôi làm ăn, tôi mua một, bán mười, tôi nói thiệt. Nhưng mà khi tôi học cái này, tôi mua mười, bán lại một, nên sạt nghiệp, hết tiền. Nhờ chỗ hết

tiền tôi mới học được, chứ tôi tiền nhiều làm sao học được, anh chị em thấy không?

Rồi nó xáo trộn suốt mấy chục năm trường, từ Việt nam qua Hoa kỳ, từ Hoa kỳ đi các nước trên thế giới. Xáo trộn hoài.

Nhưng mà các đấng thử thách tôi: trong lúc tôi bị xáo trộn tôi có thẳng đường tôi đi không? Hay là tôi ngưng. Tôi sợ những cuộc xáo trộn đó, tôi stop, tôi không đi thẳng đường, để hướng dẫn cho anh chị em. Cái điều đó là cái điều quan trọng của cuộc đời tôi. Thì trong tương lai tôi cũng mong muốn anh chị em giống như tôi vậy. Dù cho xáo trộn dưới bất cứ hình thức, trường hợp nào, anh chị em có dám thẳng một đường anh chị em đi không? Hay là anh chị em quẹo trái, quẹo mặt, hoặc retour? Hoặc đứng một chỗ?

Nó có bốn đường đi. Cái đường đi thẳng anh chị em dám đi không? Hay là sợ phải quẹo mặt, hoặc sợ quẹo trái, hoặc sợ rồi đứng một chỗ, hay “retour” đi ngược trở lại?

Đó là tôi hy vọng trong tương lai, tôi cố gắng tôi đào tạo anh chị em làm thế nào, thẳng một đường mà đi, nếu anh chị em thấy cái đường này đúng, mà anh chị em phục vụ cho nhân loại, thì anh chị em tiếp tục cuộc hành trình anh chị em đi, thì chắc chắn Thượng đế sẽ đỡ cho anh chị em. Khi mà chúng ta bị lâm nạn – tôi là bị lâm nạn nhiều nhất – tôi muốn bỏ cuộc đây, nhưng mà hai cái chân tôi vừa đứng tới này, cái chân này còn bên này, thì Thượng đế sẽ đỡ cái chân này, đưa cho cuộc hành trình này đi tiếp. Chứ nếu mà các đấng, Thượng đế không giúp tôi, thì tôi bước cái chân này rồi, cái chân tôi bước xuống đây thì tôi lộn xuống hầm, tôi chết rồi, đâu còn mà tôi dạy nữa.

Thì trong tương lai, tôi muốn hướng dẫn anh chị em là trong lãnh vực này. Anh chị em đừng có lo. Nếu Thượng đế cho chúng ta cái quyền năng khả năng để phục vụ nhân loại thì anh chị em đừng sợ chết. Luôn luôn Thượng đế bên cạnh anh chị em để bảo vệ anh chị em hoàn thành cái nhiệm vụ mà Thượng đế giao phó cho anh chị em. Mà nếu Thượng đế để cho anh chị em chết thì làm sao hoàn thành nhiệm vụ được? Thành ra anh chị em đừng lo cái này.

Đó, cuộc đời của tôi, tôi chỉ nói ngắn gọn đơn sơ đơn giản, để cho anh chị em ý thức được, thì anh chị em tự quyết định cuộc đời của mình cho thế hệ mai sau, cho anh chị em hưởng, cho gia đình anh chị em hưởng, và cho dân tộc anh chị em hưởng. Đó là quyết định cuộc đời của anh chị em, chứ tôi không có ý kiến. Tôi chứng minh cuộc đời tôi, để cho anh chị em học hỏi và anh chị em tự quyết định cuộc đời của mình, chứ không phải tôi kêu anh chị em theo tôi. Theo tôi mất công lắm. Cái thứ nhất, anh chị em người Pháp, tôi phải mượn thông dịch viên. Anh chị em người Tây ban nha, mượn thông dịch viên, anh chị em người Đức, tôi phải mượn thông dịch viên. Tiền đâu tôi mượn thông dịch viên? Mà đi như vậy là nhiều người lắm. Thành ra một mình tôi đi đơn thân độc mã, trực tiếp mà đi. Còn anh chị em học được, có khả năng được, thì anh chị em bảo vệ cho gia đình anh chị em, bảo vệ cho dân tộc anh chị em, có thời gian nhiều thì anh chị em bảo vệ, giúp đỡ cho nhân loại. Đó là ý muốn của anh chị em.

Mà anh chị em thực hiện được cái này, thì chắc chắn Thượng đế luôn luôn bên cạnh anh chị em để giúp cho anh chị em, và bảo vệ anh chị em. Đó là điều tôi mong muốn, trong tương lai, anh chị em sẽ thực hiện giống như tôi vậy. Thì cái người hưởng đầu tiên, đó là anh chị em, chứ không phải mọi người. Mặc dầu tôi bị biết bao

nhieu trở ngại, nhưng mà tôi thẳng một đường tôi đi. Dù cho trăm đấng ngàn cay tôi cũng thẳng một đường đi, tôi quyết định cuộc đời tôi, tôi sẵn sàng tôi chấp nhận để tôi đi giúp nhân loại. Thì những cái trở ngại đó, càng ngày càng xóa dần hết. Đó sở dĩ tôi trình bày cuộc đời của tôi, để cho anh chị em ý thức được, mà anh chị em học hỏi kinh nghiệm được, rồi tự mình quyết định cuộc đời của mình, coi ông Thầy ông trình bày như vậy, rồi cuộc đời của anh chị em suy nghĩ như thế nào, thì tự cuộc đời của mình quyết định, chứ ông Thầy không có ý kiến gì hết.

52/ Kính thưa Thầy, bà này có câu hỏi: Tất cả về sự ô nhiễm ở quả đất này, chúng ta phải đợi khi có tai biến thì mới giúp, hay là phải bắt đầu lo cho quả địa cầu, và chúng ta phải lo nghĩ đến vấn đề “ecology”(sinh thái học)?

Tôi đào tạo cho anh chị em là tôi chuẩn bị hết rồi. Chứ không phải chưa chuẩn bị đâu. Tôi biết quả địa cầu chúng ta sẽ vô cùng quan trọng cuối thế kỷ 20 này. Bây giờ những nhà khoa học nghĩ rằng, vào tháng 8, 1999, *rủi, nếu*, hai cái (xảy ra) trước đó thì anh chị em làm sao? Rủi và nếu, hai cái đó, thì cái quả địa cầu chúng ta không có được may mắn, mà trước thời kỳ nhật thực nguyệt thực, anh chị em làm sao?

Do đó, tôi phải chuẩn bị cho anh chị em từ đầu. Khi nào quả địa cầu chúng ta bị trở ngại, thì chúng ta sẽ áp dụng liền, chung cho trái đất chứ không phải chung cho một vùng. Anh chị em tập trung vào quả địa cầu thì bảo vệ nguyên quả địa cầu, thay đổi một chiều hướng mới, của quả địa cầu mới. Đó, bằng cái năng lượng của mình, giải tỏa tất cả những ô nhiễm, lương thực, thực phẩm, động vật, thực vật,

và ngày cả hiện tại bây giờ anh chị em ăn uống, anh chị em biết không, tất cả là chất độc hết. Dưới mọi hình thức khác nhau. Chứ anh chị em tưởng là ăn cái đó nó bổ, nó khỏe. Thật sự là tất cả lương thực, thực phẩm hiện tại của nhân loại đang sử dụng đều hoàn toàn là hóa học hết, đều hoàn toàn là chất độc hết. Nhưng mà mỗi một môi trường, mỗi một khả năng của cơ thể người ta, chịu đựng được nhiều, ít, đau nhiều, ít là cái điểm này. Đó là còn bị nhẹ.

Trong tương lai nếu càng ngày không khi ô nhiễm càng mạnh nữa, thì chúng ta sẽ bị chết dễ dàng lắm. Bây giờ chúng ta bị ảnh hưởng lương thực, thực phẩm, nhưng mà tôi vẫn ăn lương thực, thực phẩm giống như anh chị em ăn. Bây giờ tôi thí dụ nhé. Cái này tôi thí dụ cách nay 5 năm về trước rồi, nhưng mà một số anh chị em ở Âu châu, các nước khác chưa được nghe tôi thí dụ. Mà cuộc thí dụ này cách nay 5 năm về trước, tôi đã thí dụ rồi. Bây giờ thấy con tôm, anh chị em ăn ngon phải không? Nghêu, sò, ốc, hến, cá ăn ngon phải không? Tất cả đồ biển anh chị em khen ngon phải không? Ngon thiệt, dưới điều kiện là động vật ở dưới biển là bình thường. Còn những động vật đó rủi ăn chất hóa học, ăn chất nguyên tử vô rồi, thì vừa ăn xong, người ta bắt những động vật đó lên, ướp nước đá, rồi đem về địa phương bán cho anh chị em ăn. Thì anh chị em thấy được như thế nào? Anh chị em thấy nguy hiểm không? Anh chị em không bệnh cũng phải bệnh, không đau cũng phải đau. Tôi nói trong một lãnh vực “seafood” thôi nhé. Bây giờ trong lãnh vực lương thực, thực phẩm anh chị em ăn. Trên bờ, động vật, gà, vịt, heo, bò, dê. Tất cả động vật ở trên bờ nuôi bằng hóa học không, để tăng trưởng phát triển. Mà anh chị em biết tất cả chất hóa học mà xâm nhập vô cơ thể bất cứ động vật gì, nó sẽ *biến thể*, làm cho

tăng trưởng. Mà biến thể tăng trưởng, khi anh chị em ăn vô thì biết tác dụng như thế nào không? Đó là tôi nói động vật trên bờ. Còn những rau cải, legume, vegetable, anh chị em thấy là ngon quá, tốt quá, tại sao bên nước tôi lá cây thì nhỏ, bên này là cây lại bự quá. Anh chị em thích ăn lắm. Nhưng ăn đồ hóa học không.

Nếu cơ thể anh chị em không chịu đựng chất hóa học, nuôi dưỡng bằng lương thực, thực phẩm, bằng cây cỏ, thì làm thế nào anh chị em không bệnh được? Thì làm sao tránh được. Ngay cả lúa gạo, lúa mì cũng vậy.

Nói tóm lại quả địa cầu chúng ta bị ô nhiễm 100%. *Nhưng mà sức đề kháng của chúng ta có đủ để bảo vệ cho sức khỏe chúng ta?* Cái điều đó là cái điều quan trọng mà chúng ta phải thực hiện. Mà nền khoa học hiện tại đang lo ngại, tại vì ô nhiễm toàn cầu, chứ không phải một vùng nào hết. Đó là nguy hiểm vô cùng cho quả địa cầu chúng ta sắp sửa bế tắc. Và nhân loại càng ngày càng bị hủy diệt bởi đau ốm bệnh hoạn, bằng những chất lương thực, thực phẩm chúng ta ăn vào, do chất hóa học nuôi dưỡng.

Tôi chỉ nói một khía cạnh nhỏ cho anh chị em thấy thôi, chứ nếu mà nói ra những khía cạnh lớn mà dài dòng thì chắc chắn không có thời gian để tôi nói đâu. Bây giờ nội *không khí, tạo mưa giả* cũng được. Mà những cuộc mưa giả như thế đó, anh chị em thấy nguy hiểm như thế nào. Dễ dàng đâu có gì khó khăn đâu. Biết bao nhiêu cuộc *xáo trộn trong không khí, và trong lương thực, thực phẩm, mà chúng ta là người được, bị, người ta nghiên cứu.* Chúng ta đó, tôi và anh chị em *được, bị, người ta nghiên cứu.* Bằng cái chất hóa học nuôi dưỡng trong cơ thể của anh chị em. Coi nó tác dụng như thế nào, có ảnh hưởng như thế nào trong cái cơ thể của tất cả chúng ta,

để cho những nhà khoa học nghiên cứu. Đó, thấy vô cùng quan trọng. Do đó thì tôi khuyên anh chị em học trước tiên, dù muốn dù không anh chị em bảo vệ sức khỏe cho mình trước cái đã, bảo vệ cho gia đình mình trước cái đã. Rồi sau đó có thời gian và điều kiện thì anh chị em bảo vệ quốc gia, dân tộc, cái nơi khác cần đến anh chị em. Mà điều này là cần thiết cho hiện tại, và cho những năm tới đây. Do đó tôi khuyên anh chị em, *nếu anh chị em thấy ngành này có tác dụng thì cố gắng giữ gìn cái này đi*. Trong tương lai, không phải xài cuộc đời của anh chị em không đâu, mà xài nhiều thời kỳ để tiếp nối cho thế hệ mai sau, đó là con cháu chúng ta tiếp tục cuộc hành trình này mà xử dụng, mà xài.

Bây giờ tôi cũng vậy, anh chị em mời tôi đi ăn. Anh chị em về, bệnh, tôi cũng về, đau. Chứ bộ anh chị em tưởng tôi không bệnh? Tôi là Thầy tôi vẫn bệnh, vẫn đau như thường. Nhưng mà sự đau bệnh của tôi, tôi về tôi cũng trị bệnh cho tôi vậy. Thay vì anh chị em trị bệnh 3 ngày, 5 ngày, 7 ngày, thì tôi trị bệnh cho tôi một ngày. Cũng như anh chị em thấy, tôi đứng tôi dạy học, anh chị em thì ngồi không, lát nữa đây tôi về phòng, ai nghỉ thì nghỉ, ai ăn, chứ tôi về cũng phải đặt tay vô hai cái chân tôi, cũng nhắc lắm. Tôi cũng mệt lắm. Thì tôi phải trị bệnh cho tôi, lát nữa tôi hết nhức, tôi đứng dạy học tiếp cho anh chị em. Chứ anh chị em tưởng tôi ngon lành lắm? Tôi cũng bằng xương bằng thịt như anh chị em, chứ không phải bằng “machine”, bằng máy đâu? Máy thì cũng phải có “battery” đồ vô. Mà cái máy nào không có battery, thì đâu có được. Giống như tôi vậy, tôi đứng hoài, tôi mệt, tôi cũng xỉu vậy, hay tôi cũng mệt vậy. Thì thay vì tôi mệt tôi phải đặt tay vô cái này, 30 giây tôi lấy tay ra. Cẳng chân tôi mạnh trở lại, tôi đứng dạy tiếp.

Câu hỏi của bà là nếu mình muốn tránh cái sự ô nhiễm thì tại sao nhiều khi mình ăn ở đây chẳng hạn, mình ăn cơm trên những cái đĩa bằng plastic, mình phải chịu tất cả những đồ vật bằng nhựa mà chúng ta dùng, sẽ gây nên ô nhiễm?

Tôi nói anh chị em nghe nè. Anh chị em sống ở thế kỷ 20 này, tất cả mọi người giống nhau hết. Anh chị em đâu có thể nào chối bỏ được. Tôi là Thầy, tôi biết chất độc, tôi vẫn ăn. Không lẽ vì vấn đề anh chị em mời tôi ăn rồi tôi nói cái này chất độc không, tôi không ăn sao? Như vậy coi đâu có được? Vấn đề là danh dự, vấn đề là con người với con người. Không lẽ tôi thấy nguyên cái bàn này, tôi biết là chất độc hết, ai ăn thì ăn, tôi nhịn sao? Mà tôi biết tôi nhịn về tôi cũng đói bụng, tôi cũng phải ăn thứ khác, mà thứ khác cũng chất độc vậy. Thì thay vì tôi về nhà tôi ăn, tôi ăn ở đây với anh chị em cho nó vui. Lỡ anh chị em bị bệnh, tôi bị đau, cho nó vui. Anh chị em bị mệt, về anh chị em trị bệnh, tôi bị đau về tôi trị đau. Đâu có gì trở ngại.\

Tại cái môi trường xã hội nó đặt để như vậy, anh chị em không có thể nào anh chị em từ chối được. Tôi cũng chấp nhận luôn, sao từ chối được. Thành ra anh chị em vui vẻ mà nhận lãnh đi. Nhưng mà chúng ta được cái may mắn nhất là chúng ta có một cái phương tiện bảo vệ sức khỏe cho mình, bằng hình thức là mình trị bệnh cho mình, ngay lúc mình bị bệnh bị đau, thì chắc chắn luôn luôn sức khỏe chúng ta sẽ được bảo vệ.

53/ Kính thưa Thầy, bà này có 2 câu hỏi.

Bà trị một người bị nặng cân từ một năm nay nhưng không có kết quả. Sau một năm bà trị họ thì bà kia vẫn nặng cân, chỉ có một sự

khác biệt là người đó sức khỏe có khỏe hơn, và cái sự nặng cân của bà đó là do bệnh tiểu đường của bà gây nên. Người bệnh nhân đó có cô con gái 18 tuổi, đã học được lớp 2. Và bây giờ đứa con gái đó thay phiên bà này giúp trị bệnh cho má nó. Bà hỏi nếu đứa con gái 18 tuổi đó ở trình độ lớp 2, và bà bây giờ học ở trình độ lớp này, nếu 2 người thay phiên nhau để trị bệnh thì có sự khác biệt nào không (vì giữa 2 trình độ có một sự chênh lệch)?

Câu hỏi thứ hai, có một người bị ung thư ngực, và bị ở bên cánh tay trái có một cục sưng, có chất thối ở trong tay. Bà đã trị rồi, nhưng không có kết quả. Bà xin hỏi Thầy có gì dặn bà để trị cho có kết quả hơn không?

Bây giờ cái thứ nhất, anh chị em trị bệnh bằng luân xa 6, bệnh tiểu đường thì cần phải lọc máu. Tôi không hiểu tại sao người bệnh như thế đó mà không chịu học, để con mình học. Học để bảo vệ sức khỏe cho mình. Học để có cái năng lực mạnh, mà không chịu bảo vệ. Càng ngày càng bệnh mà không chịu học, để cho con mình học. Thì anh chị em thấy không, cái giá trị của mình như thế nào, tôi không hiểu, mà mấy người đó không chịu suy nghĩ.

Thì bây giờ tôi giúp ý kiến. Thay vì lo trị bệnh phì, bệnh mập, thì lo trị tiểu đường cho người ta đi. nếu người ta bị bệnh tiểu đường, lo trị bệnh tiểu đường đi. Đã bị bệnh mà còn ham đẹp nữa. Thì bây giờ ham đẹp cũng được, phải trị bệnh trước đi. Phải chịu khó học đi. Bệnh mà còn ham đẹp, không chịu học. Không chịu trị bệnh tiểu đường, mà mập thì muốn cho ốm, muốn cho đẹp. Bệnh gần chết rồi mà còn đẹp cái gì nữa mà đẹp. Thành ra tôi khuyên tất cả những người bị bệnh, nếu anh chị em trị bệnh, thì khuyên người ta đi học lớp 1, lớp 2 đi. Khuyên học để làm chi? Để luân xa được khai mở, anh chị em truyền cái năng lực cho người ta, giúp cho

người ta mau hết bệnh, mau lành bệnh. Tại sao người ta không nghĩ cái này. Đó, thì tôi khuyên anh chị em, vừa giúp cho người ta hết bệnh hết đau, vừa khuyên người ta đi học đi, thì càng ngày người ta càng mau hết bệnh hơn. Chứ còn anh chị em lo trị bệnh mậ hoại, mậ lo trị cho ốm, mà bệnh tiểu đường thì không lo trị. Cái bệnh nặng mà sắp chết không lo trị, mà lo làm ốm cho nó khỏe. Mà tưởng sao, làm ốm ăn nhiều chừng nào tốt chừng đó nữa.

Tôi khuyên anh chị em nên trị vậy. Đó là câu hỏi thứ nhất.

Còn câu hỏi thứ hai, anh chị em dùng sixieme sens, bây giờ về nè, anh chị em sẽ trị luân xa 6, 7 trước. Ngoài ra hai cái vị trí bị đau, thứ nhất là bị *ung thư ngực*. Sau khi nghĩ tới luân xa 6, 7: 30 giây. Rồi nghĩ ngay nơi ung thư ngực: 30 giây. Nghĩ ngay cái chỗ bị đau tay: 30 giây nữa. Là một phút rưỡi. Rồi lọc máu cho người đó 30 giây nữa là tổng cộng 2 phút. Mỗi ngày trị như vậy đi. Đi đặng gần hay đặng xa cũng được. Có như vậy thì giúp cho người ta bớt bệnh và hết đau.

Còn trường hợp thứ nhất, thì đứa con gái của bà đó 18 tuổi thì khuyên đứa con gái, muốn thương má nó, thì phải chịu khó học thêm lớp 3 đi. Mới có đầy đủ năng lực trị bệnh và lọc máu cho má nó, má nó may hết bệnh. Còn má nó không chịu học thì thôi, ráng chờ.

54/ Kính thưa Thầy, bà này có 2 câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất, trị bệnh ung thư da như thế nào?

Câu hỏi thứ hai, nếu mình trị bệnh bằng luân xa 6, thì luôn luôn chúng ta trị bắt đầu bằng luân xa 6 và 7, thì bây giờ xin hỏi nếu trị

cho đứa con gái mỗi ngày, trị cho nó thông minh thêm thì bà phải trị làm sao? Và thời gian trị tối đa cho những đứa trẻ dưới 12 tuổi là bao nhiêu?

Cần nhứt mấy đứa trẻ muốn thông minh, anh chị em phải lo trị bệnh nó trước. Tất cả những đứa trẻ dù còn đi học, thì phải lo trị bệnh cho nó trước đi. Khi nào nó hết bệnh thì anh chị em mới trị thông minh cho nó. Đó tôi nhắc lại cho tất cả anh chị em hết. Cái lớp nào tôi cũng nhắc hết, cái này rồi. Cần nhứt là trị bệnh. Anh chị em lo trị bệnh cho nó đi. Đừng có lo thông minh. Rồi nó hết bệnh đó, trong vòng 5, 7 bữa, 10 bữa, nửa tháng, nó hết bệnh rồi, thì tiếp tục mỗi ngày trị thông minh, không có gì trở ngại hết. Mà tôi nhắc lại, *khi đặt tay trị thông minh*, là anh chị em *đừng có dùng công thức luân xa 6*. Đừng có dùng công thức hít vô bằng mũi thở ra bằng miệng nhe. Chỉ đặt tay vô bình thường thôi. Nhớ điểm này.

Ung thư da: bây giờ lớp này là lớp luân xa 6 trị bệnh đặc biệt. Thì bây giờ tôi khuyên anh chị em học từ lớp 1, lớp 2, lớp 3, lớp 4, lớp 5 rồi. Mà lớp 5 thì biết trị bệnh ung thư da luân xa mấy rồi. Nhưng bây giờ anh chị em hỏi thì tôi nhắc lại, để tránh tình trạng mất thời gian. Thì bây giờ hồi xưa, thay vì đặt tay vô luân xa 5 trị bệnh ung thư da. Anh chị em phải hít vô bằng mũi, thở ra bằng miệng 3 hơi, để 2 phút, anh chị em lấy ra. Thì bây giờ công thức mới, bằng luân xa 6 trị bệnh, thì anh chị em *trị luân xa 6, 7 trước: 30 giây*. Sau đó nghĩ tới *luân xa 5: 30 giây*. *Lọc máu: 30 giây nữa*, tổng cộng là 1 phút rưỡi. Mấy cái này thì đáng lẽ đừng nên hỏi, mà hỏi thì tôi phải trả lời.

55/ Bà này xin hỏi Thầy một câu hỏi khó, đó là câu hỏi về tâm linh. Bà thấy rằng rất là may mắn được gặp Thầy, vì Thầy có rất nhiều kinh nghiệm trong phạm vi vấn đề tâm linh. Vì Thầy nói là Thầy được trực tiếp học và liên lạc trực tiếp với Thượng đế. Và bà hoàn toàn tin tưởng nơi Thầy.

Bà là một người theo đạo Phật. Có một câu hỏi mà nhiều người bên Phật giáo thường hay hỏi. Bà xin hỏi Thầy, theo kinh nghiệm của Thầy là như thế nào. Thầy nghĩ gì về cái tình trạng vô không, và trạng thái của tinh thần con người vào cái tình trạng vô không.

Xin Thầy giải thích thêm về cộng nghiệp, và biệt nghiệp.

Anh chị em thấy lúc anh chị em mới sanh, anh chị em không biết gì hết. Anh chị em “zero”. Đúng không? Zero, không có gì hết.

Mà khi anh chị em thành con người, học giỏi, địa vị cao ngoài xã hội, anh chị em buôn bán làm ăn, business, lắm của nhiều tiền, lắm quyền nhiều thế. Nhưng mà khi anh chị em chết, anh chị em đâu có mang theo được cái gì? Anh chị em mang là cái “zero again”. Không có gì hết.

Thì trong đạo Phật có câu kinh như thế này, mà ráng dịch đi nghe.

“TUY RẰNG KHÔNG CÓ, CÓ RỒI, HOÀN KHÔNG”

Là tôi vừa trình bày cho anh chị em đó. Anh chị em sanh ra không có gì hết. Tạo sự nghiệp, có nhiều, nhiều lắm. Nhưng mà chết cũng zero. Trở về zero. Đó là trong lãnh vực đạo Phật.

Tôi giải thích thêm cho anh chị em trong lãnh vực khoa học.

Như anh chị em thấy, trong không khí anh chị em không thấy gì hết. Là cũng “Zero”. Nhưng mà thật sự nếu anh chị em nghiên cứu

đúng mức, thì *trong không khí sẽ có tất cả*. Anh chị em sẽ tạo tất cả muôn loài, vật chất, mà anh chị em thực hiện những cái chất nguyên tử trong không khí, tạo ra của cái vật chất, để anh chị em sử dụng? Nhưng mà trước tiên anh chị em dùng cái không khí này tạo ra của cái vật chất, thì tôi, chính đích thân tôi vừa hướng dẫn cho anh chị em đây. Tôi dạy cho anh chị em đây, *bằng cái không khí*, không có gì hết, nhưng *tạo một sức mạnh vô biên trong cơ thể anh chị em, anh chị em truyền cho người khác, giúp cho người khác hết bệnh hết đau*. Giết tất cả những vi trùng làm cho bị tê liệt hệ thần kinh và thể xác của anh chị em. Bước đầu tiên là tôi hướng dẫn cho anh chị em cái này.

Đó là không mà có đó. Cái danh từ Phật giáo **không mà có tất cả** là cái đó đó. Rồi trong tương lai, dần dần anh chị em sẽ học đây, rồi tôi sẽ chỉ cho anh chị em nhiều công thức, cũng lấy từ cái zero này, từ *cái không khí này, anh chị em tạo ra vật chất, mà anh chị em sử dụng cho mình và giúp cho người khác*. Trong tương lai gần nhất đây, có thể là thế kỷ 21, mà thế kỷ 21 thì anh chị em nghe nó dài, chứ thật sự còn 3, 4 năm nữa là chuẩn bị bắt đầu thế kỷ 21 sắp tới rồi.

Anh chị em lấy cái năng lượng vũ trụ này bằng zero, bằng không khí, anh chị em tạo cho mình sức sống, tạo cho người khác hết bệnh hết đau. Thì *trong tương lai thì anh chị em sẽ thực hiện được nhiều cái vấn đề khác nhau*. Trong vấn đề khác nhau đó, là chúng ta sẽ ảnh hưởng *vấn đề vật chất tạo ra*, không bị ảnh hưởng nhiều trong vấn đề vật chất. Đó là Phật giáo nói. Nhưng mà người ta không biết suy nghĩ như thế nào. Họ nói, thì nói. Nhưng mà phần giải nghĩa thì tùy theo người đọc. Tùy theo sự hiểu biết mà thực hiện. Bây giờ sẵn bà này, mặc dầu bà người Pháp, nhưng thật sự bà

người Việt, bà ở bên Pháp lâu quá, nên quên tiếng Việt. Nhưng bà nằm trong đạo Phật. Vì cái chỗ giáo lý đạo Phật nó cao siêu lắm, do đó những người mà không có thực hiện được, không có hiểu nghĩa được thì làm sao thực hiện được?

Tôi biết kinh Phật giáo là nói cao siêu lắm. Dành riêng cho những người ngộ đạo, thì đọc mới hiểu biết được. Còn anh chị em chưa có ngộ đạo thì làm sao đọc kinh đó, làm sao anh chị em hiểu nghĩa mà thực hiện được? Do đó, những người Phật tử hoàn toàn bị bế tắc. Ngay cả những vị lãnh đạo tinh thần, đó là những vị thầy, các thầy mà cao tăng trong chùa đó, vẫn bị bế tắc như thường. Thì làm thế nào, anh chị em là tín đồ, anh chị em thông suốt được kinh kệ của Phật giáo nói? Hoàn toàn bị tê liệt suốt hai ngàn mấy trăm năm nay. Chỉ một khía cạnh nhỏ thôi, còn những khía cạnh lớn thì không biết, mà không biết thì không thực hiện được. Mà không thực hiện được thì làm sao giúp cho mình, giúp cho người khác được? Đó là hoàn toàn bế tắc vào cái điểm đó.

Còn vấn đề nghiệp, như anh chị em thấy. Nghiệp chung, nghiệp riêng. Nghiệp chung cho dân tộc. Nghiệp riêng cho cá nhân, gia đình. Nếu gia đình của anh chị em được trọn vẹn, thì anh chị em thấy sung sướng hạnh phúc lắm. Mà nếu anh chị em biết sung sướng hạnh phúc, tại sao anh chị em không chịu giữ. Anh chị em học là cái nghiệp xấu anh chị em hết rồi, anh chị em trở lại nghiệp tốt. Thì khi anh chị em cảm nhận được nghiệp tốt rồi, tại sao không giữ, mà buông cái nghiệp tốt này, lấy cái nghiệp xấu trở lại anh chị em?

Ý tôi muốn nói đây, cái việc tốt đến với anh chị em thì hiếm lắm. Nhưng tại sao cái nghiệp tốt đến với anh chị em mà anh chị em

không chịu giữ? Anh chị em chối bỏ cái nghiệp tốt, để nhận nghiệp xấu, rồi than trời trách đất. Tại sao tôi phải khổ, tại sao tôi phải đau, tại sao tôi phải bệnh. Mà khi nghiệp tốt đến với anh chị em thì anh chị em chối bỏ, anh chị em không cần, anh chị em không chấp nhận. Mà khi anh chị em chối bỏ rồi, hủy bỏ rồi, thì hối tiếc, thì sự việc nó qua rồi. Cái ngày hôm nay là ngày hai tây, thì anh chị em đâu có lấy lại ngày một tây tháng bảy được. Anh chị em tiếp tục lấy ngày ba tháng bảy chứ không thể nào lấy ngày một tháng bảy được hết. Lịch trình càng ngày đi tiến chứ đâu có đi lui. Đó là sơ xuất của tất cả nhân loại từ trước tới giờ. Nghĩ rằng bỏ, lấy lại được. Nhưng mà tôi thí dụ cho anh chị em. Đây là ly nước đầy tôi cho anh chị em. Thì nếu anh chị em sử dụng hoài, giữ vững hoài thì được. Còn anh chị em nói không cần, anh chị em đổ đi. Thì cũng có nước vậy, mà nước của chai này chứ không phải nước của tôi cho anh chị em. Hai cái nước khác nhau. Nhưng mà nếu muốn uống nước này, anh chị em phải gặp tôi, tôi mới đổ nước cho anh chị em, chứ không gặp tôi, làm sao tôi biết đâu mà tôi cho nước anh chị em?

Nói tóm lại, ý tôi muốn nói, là những luân xa mà anh chị em đã được khai mở 100%. Nếu, anh chị em biết giữ gìn thì anh chị em xài suốt cuộc đời của anh chị em. Anh chị em không biết, thì bỏ, thì tôi sẽ lượm những cái quý đó, rồi tôi cho người khác. Tại người khác đang cần, mà không được hưởng. Mà anh chị em có mà bỏ, thì tôi phải lượm lại cái này, rồi tôi cho những người nào cần thiết. Tôi cho để người ta hưởng cái này. Chứ tôi không có lấy lại. Chính là anh chị em bỏ chứ tôi không bao giờ lấy lại. Tôi cho tôi không bao giờ lấy lại. Nhưng anh chị em liệng, thì tôi lượm. Tại vì tôi biết cái này cái quý. Tại nhiều người đang cần cái này mà không được.

Mà anh chị em biết của quý, anh chị em, bỏ tôi sẽ lượm lại cái này. Tôi sẽ đem lại cho người khác cần tới.

Thì tôi muốn nhắc nhở cho anh chị em. Trong tương lai, thì anh chị em cố gắng thực hiện đi. Cái này là anh chị em học để bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình của mình và bảo vệ cho dân tộc của anh chị em, chứ không phải bảo vệ cho tôi. Mà cũng không phải bảo vệ cho dân tộc tôi nữa.

Do đó thì tôi khuyên anh chị em, tất cả những cái gì không có, thì ngày hôm nay anh chị em có, *anh chị em cố gắng giữ gìn đi*. Đây là quyền lợi của anh chị em, và quyền lợi của dân tộc anh chị em, chứ không phải quyền lợi của tôi.

Đó, tôi giảng nghĩa cho anh chị em biết vấn đề nghiệp lực cá nhân, nghiệp lực gia đình, nghiệp lực của dân tộc, và những cái gì không có mà tạo thành có. Thì có anh chị em nên sử dụng đi. Mà sử dụng cho đúng cách nhe. Chứ không có nghĩa là anh chị em hiện tại có quyền năng khả năng như thế này, rồi anh chị em nghĩ rằng ta đây là giỏi, rồi anh chị em sử dụng sixieme sens, những người đàn bà muốn thương anh chị em làm cho người ta thương. Những người đàn ông, người ta không thương anh chị em, anh chị em làm cho người ta thương. Chắc chắn anh chị em sẽ bị hủy diệt, cái này. Chứ không phải tôi đào tạo cho anh chị em cái luân xa 6 mạnh, rồi anh chị em nói bây giờ tôi thương cô này quá, tôi làm cho cô này thương tôi, là chết nhe. Hoặc giả, tôi có khả năng này, tôi thương cái ông này quá, ông đó không thương tôi, tôi làm cho ông đó thương tôi, cái đó cũng chết luôn nhe. Tự động người ta thương mình thì được. Chứ mình đừng có dùng sixieme sens làm cho mấy bà thương mình, làm cho mấy ông thương mình. Cái này là chết à.

Không có tồn tại nhe. Tôi khuyên anh chị em *tránh* cái này nhe. Người ta thương thiệt thì tốt, mà thương giả là không được. Anh chị em làm cho người ta thương, thì được người ta thương. Nhưng anh chị em sẽ chết à. Rồi người ta cũng sẽ hết luôn nhe! Dịch cái này cho tụi nó cười.

56/ Bà này xin hỏi Thầy sự liên hệ giữa đàn ông và đàn bà trong tương lai là như thế nào?

Bây giờ nè, đặc biệt lắm. Bây giờ tôi nói cho nghe nhe. Cái lớp học này đặc biệt thiệt. Hỏi là ngoài những đề tài, mà những đề tài này đáng quý giá, đáng học. Không phải hỏi ngoài đề tài mà không đáng giá để anh chị em học. Đáng lý ra những câu trả lời trong lớp học này là tôi dành riêng cho lớp tháng 8, chứ không phải anh chị em học (bây giờ) đâu, nhưng có những câu trả lời ngày hôm qua với ngày hôm nay, là những câu trả lời đặc biệt.

Trong tương lai, anh chị em có khả năng. Tôi giải thích cho anh chị em trước. Cái ngành Nhân Điện chúng ta vô cùng quan trọng, mà anh chị em chưa thấy cái vấn đề quan trọng đó. Là có một số mấy bà lớn tuổi, tắt kinh 5 năm, 7 năm, 10 năm, 12 năm. Nhưng khi học ngành Nhân Điện rồi, trị bệnh cho người ta, dạy học cho người ta, có đường kinh trở lại 3 năm. Nhưng mà khi có kinh trở lại 3 năm, thì cái mặt thay đổi, trẻ ít nhất từ 5 tới 8 tuổi, hoặc 12 tuổi. Thì trong tương lai, con người ta cũng vậy.

Bây giờ tôi đưa ra cái điều kiện, coi anh chị em chịu hay không chịu nhe. Trong tương lai đó, anh chị em muốn sanh con, hay không sanh con, cũng dễ lắm. Anh chị em muốn sanh thì sanh được liền, mà không muốn sanh cũng dễ lắm. Giữa vợ chồng, bây giờ vợ

muốn sanh phải không, cho người vợ sanh dễ dàng. Mà vợ không muốn sanh, thì không sanh. Nhưng tôi có công thức như thế này nè. Tôi tin chắc rằng mấy bà người nào cũng thích sanh hết, tại mỗi lần sanh là mỗi lần trẻ thêm. Ai không sanh thì già. Thì tùy anh chị em à. Công thức tôi đưa ra vậy. Dễ lắm. Cái này tùy anh chị em lựa chọn, tôi không chọn được. Tôi dạy cho anh chị em. Cái quyền quyết định là lựa chọn, anh chị em muốn trẻ thì sanh hoài, mà không muốn trẻ thì khỏi sanh. Muốn cái nào thì lựa chọn. Mà trong tương lai thì tôi muốn áp dụng cái này. Do đó thì cái khả năng đào tạo nhân loại, tại vì nhân loại, *những linh hồn đang cần cái thể xác để phát triển trong lãnh vực tâm linh*, nghe cho rõ nhe! Tất cả những linh hồn đang chờ đợi để tái kiếp thành con người để phát triển trong lãnh vực tâm linh. Do đó tôi sẽ treo giải thưởng cho những bà những cô, nếu người nào *sanh nhiều chừng nào thì trẻ chừng đó*. Những người nào mà không chịu sanh thì càng ngày càng già, thì tùy anh chị em lựa chọn. Cái đó tôi nói thiệt à. Tôi không nói giả đâu nhe. Tại vì trong tương lai những người đàn ông, những anh chị em đàn ông, đàn bà sẽ giỏi cái này lắm. Anh chị em chỉ dùng tư tưởng, truyền một cái, thay vì anh chị em muốn có con, truyền một cái là sanh liền. Mà nghe cho rõ. Mỗi năm sanh chừng ba lần à. Không có gì trở ngại. Tại vì cái năng lực của anh chị em có, thì anh chị em tạo hình ra, nuôi dưỡng dễ dàng. Chứ mang cái bầu 9 tháng lâu quá. Mà khi có năng lực rồi, thì tạo bào thai dễ dàng, đâu có gì khó khăn. Cái năng lực mình nuôi dưỡng quả địa cầu được, cái năng lực mình tạo ra vật chất được, tại sao cái năng lực mình không có thể nuôi dưỡng mấy đứa con mình được? Tại vì vật chất anh chị em đâu có lo nữa. Anh chị em tạo ra vật chất được thì anh chị em đâu có sợ thiếu ăn, thiếu mặc? Đây là cái đề tài, đáng lẽ tôi chưa nói đâu. Tại vì câu hỏi này, sống trong tương lai,

đàn ông đàn bà sống thế nào là, tôi sẽ trình bày sự thật là: trong tương lai, thế kỷ 21 trở về sau, là phải như vậy. Rồi tùy mấy bà lựa chọn nhe. Còn mấy ông khỏe rồi. Tùy mấy bà lựa chọn. Chà, cái này chắc mấy bà khiếu nại dữ tợn à!

57/ Ông này xin hỏi về sự liên lạc với Thầy. Khi ông liên lạc được với Thầy, thì lúc đó những gì ông học hỏi và nghe được, đó là do từ Thầy Đấng ra, hay là do một vị Thầy mà luôn luôn ở trong ta, hay một đấng nào luôn luôn bên cạnh ta? Hay là cái phần hồn linh thiêng của chúng ta, dạy ra. Nếu, là những câu trả lời do Thầy Đấng, thì nếu, thí dụ có một ngàn người hỏi Thầy cùng một lúc, thì Thầy làm cách nào để có thể trả lời cùng một lúc cho cả ngàn người, và trong bao nhiêu lâu?

Cái thứ nhất, anh chị em đâu biết các đấng nào mà giúp cho anh chị em đâu? Trước tiên, là tôi, là người trực tiếp tôi dạy cho anh chị em. Sở dĩ tôi muốn anh chị em “contact” với tôi bằng tư tưởng trước, rồi trong tương lai, khi liên lạc với tôi được rồi, anh chị em mới liên lạc các đấng nào mà anh chị em tôn thờ nhất. Thí dụ bên Công giáo là Chúa Giesu, Đức mẹ Maria, Đức Chúa Trời – thí dụ nhe. Rồi bên Phật giáo, anh chị em tin ông Phật Thích Ca hay là Phật bà Quan Âm nhe. Rồi tôn giáo Do Thái thì anh chị em tin tưởng các đấng nào mà tối cao đó nhe. Thì anh chị em tiếp xúc với những các đấng đó dễ dàng lắm. Rồi lúc đó đó, các đấng mới chỉ cho anh chị em, thực hiện như thế nào. Thì lúc đó anh chị em sẽ thực hiện. Chứ bây giờ tôi nói thì lại dư. Để cái phần mà tiếp xúc với tôi rồi, tiếp xúc các đấng anh chị em tôn thờ rồi, rồi chính các đấng mà anh chị em tôn thờ nhất dạy cho anh chị em thế nào, anh chị em làm thế đó, sẽ kết quả cho anh chị em. Tôi nói như vậy, thì

có một số anh chị em nghiên cứu tâm linh, thì anh chị em biết như thế nào. Tại tôi không muốn nói nhiều nữa. Tôi nói như vậy, thì đáng lẽ anh chị em ý thức được vấn đề đường tu, thì anh chị em biết như thế nào rồi. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Bây giờ hiện tại 150000 anh chị em, chứ đừng nói một ngàn người, mà ngay cả 8 tỷ người nhe, trên thế gian này, nếu học ngành Nhân Điện, cùng một lúc trong một khoảng khắc thời gian, một tích tắc, 8 tỷ người hỏi Thầy Đấng: “giúp cho tôi”. Tôi thí dụ. Thì anh chị em biết tôi trả lời bằng cách nào không?

Thế xác tôi có một thôi. Nhưng linh hồn tôi tới 10 tỷ lặn, còn dư 2 tỷ, đang chờ đợi. Thành ra có 150 000 anh chị em đâu có ăn thua gì. Tại cái linh hồn tôi được Thượng đế luôn luôn giúp, thành ra tới 8 tỷ người hỏi, thì dư 2 tỷ. Rồi mai một mà 2 tỷ người nữa, 10 tỷ, thì lúc đó tôi là 12 tỷ. Đừng có sợ tôi không trả lời. Tôi sợ anh chị em “contact” với tôi không được. Tôi sợ anh chị em không có nhờ tôi giúp thôi. Còn anh chị em nhờ tôi giúp bất cứ thời gian nào, tôi tới trong một tích tắc nhe. Bây giờ hiện tại tôi đang ở Âu châu, mà ở Thái lan hay bên Đài loan cần, thì tôi tới liền. Mặc dầu tôi đứng tôi dạy anh chị em ở đây nhe. Cái thời gian này tôi đứng dạy, thì thời gian bên Thái lan đang buổi trưa, hoặc buổi chiều gì đó, nhưng khi bên kia kêu gọi tôi một cái, thì tôi tới liền. Tư tưởng đi nhanh bằng tốc độ ánh sáng. Tôi thí dụ trường hợp anh chị em đang ngủ, anh chị em nằm mơ, đang bên Âu châu, thấy đi du lịch bên Thái lan. Rồi ai đụng anh chị em, một tích tắc thôi, anh chị em giật mình, dòm lại thấy trần nhà ở bên Bỉ, nói “tiếc quá, phải dè đừng kêu dậy, thì còn đi du lịch bên Thái lan tiếp”. Đó là linh hồn của chúng ta là vậy. Nên nhớ, cố gắng đi, những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em, học đi, thực hiện đi. Cái này lợi cho anh chị em chứ không phải

lợi cho ai hết. Lợi cho anh chị em là anh chị em bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình mình, và bảo vệ cho dân tộc của chúng ta, của anh chị em, không có thiệt thòi gì hết.

Thôi bây giờ về ăn cơm trưa, tiếp tục chiều nay học lại.

Now finish class, see you this afternoon. 2:30 p.m.

Good bye.

Bây giờ anh chị em chuẩn bị. Tôi truyền năng lực cho anh chị em.

Bắt đầu.

Rồi chiều nay phía bên này.

58/ Bà này xin hỏi Thầy, theo Thầy, thì Thầy hiểu chữ tâm linh như thế nào, và Thầy định nghĩa chữ đó như sao? Và Thầy có nói đến chân lý, chân lý là như thế nào?

Để tôi giải thích cho anh chị em nghe hai chữ Tâm Linh.

Tâm là cái linh hồn của anh chị em đó nhe.

Linh là sự linh thiêng của các đấng thiêng liêng. Dùng danh từ Việt nam: tâm linh, là những gì mà linh thiêng như, những gì mà cao siêu như, anh chị em cần học hỏi, đó là của các đấng thiêng liêng.

Mà cái tâm của anh chị em do các đấng thiêng liêng tạo ra. Là cái linh hồn của anh chị em. Chứ không phải tự nhiên anh chị em có. Do đó linh hồn của anh chị em là bất tử bất diệt, không bao giờ chết hết. Chỉ có thể xác mới thay đổi mà thôi. Còn linh hồn của

anh chị em là thay đổi nhiều thời kỳ khác nhau. Do đó mỗi một thời kỳ, linh hồn anh chị em học hỏi được những tinh vi, những tinh hoa, thì để đáp ứng nhu cầu của kiếp này và những kiếp kế tiếp. Chứ không phải một kiếp, anh chị em chấm dứt. Do đó thì anh chị em đừng bao giờ sợ chết hết. Chết là một hình thức thay đổi cái thể xác này để đến một thể xác khác, tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu học hỏi trong lãnh vực tâm linh để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Đó, danh từ tâm linh là tôi giải nghĩa đơn sơ, đơn giản cho anh chị em hiểu rõ thế nào là tâm linh. Thế nào là linh hồn. Do đó thì anh chị em *đừng bao giờ sợ chết hết. Chết là một hình thức thay đổi, để anh chị em học hỏi.* Tôi nhắc lại: chết là để anh chị em tìm hiểu rõ chân lý. Thế nào là chân lý. Và tiếp tục tôi giải thích cho anh chị em Chân lý.

Chân lý là một đường dài. Chân lý là một đường đạo. Khi nào chấm dứt chân lý là quả địa cầu này chấm dứt. Do đó chúng ta phải học, tiếp tục. Mà khi chúng ta học càng giỏi, càng nhiều, thì chúng ta mới đủ khả năng giúp cho nhân loại giống như chúng ta được. Do đó, theo sự tu học của tôi, theo sự hiểu biết của tôi, trái đất này, quả địa cầu chúng ta đang ở phải cần 2 tỷ năm nữa. Hai tỷ năm nữa nhe. Bây giờ hiện tại là 6 tỷ năm. *Phải cần 2 tỷ năm nữa, thì nhân loại ở quả địa cầu này, chúng ta mới đầy đủ sáng suốt, khả năng đem quả địa cầu này trở lên một hành tinh khác, để chúng ta cư ngụ.* Thí dụ, bây giờ trong lãnh vực khoa học: 8 tỷ người. Hiện tại, nhiều lắm là có 2 triệu nhà bác học toàn thế giới. Mà 2 triệu nhà bác học toàn thế giới nghiên cứu làm thế nào lên hành tinh này, lên hành tinh khác, để có cuộc sống thoải mái, như báo chí thường nói là trong tương lai, chúng ta có thể lên đó định cư. Nhưng mà làm thế nào định cư được đây? Thứ nhất là anh chị em chưa đủ khả

năng để tạo ra vật chất. Thứ nhì, thì cái sức chịu đựng của thời tiết, làm sao chịu đựng nổi? Do đó, trong tương lai chúng ta sẽ thực hiện được, dưới điều kiện là anh chị em phải giỏi. Dưới điều kiện là anh chị em *phải thông suốt vũ trụ*. Dưới điều kiện là anh chị em *tạo ra vật chất, từ vũ trụ ra*. Thì có như vậy anh chị em mới đủ khả năng đến hành tinh này, hành tinh khác để cư ngụ.

Ý tôi muốn nói, chân lý là tuyệt đỉnh nhất. Mà tuyệt đỉnh thì chưa bao giờ ai đạt được hết. Ngoại trừ Thượng đế. Mà chúng ta muốn đạt được chân lý, cũng như tôi vừa trình bày với anh chị em, phải có một sự hiểu biết rộng rãi, có một khả năng đặc biệt, để chúng ta cùng nắm tay với nhau, đưa quả địa cầu này về ở một chu kỳ khác. Đó là chân lý. Chứ anh chị em đừng nghĩ rằng, nghe nói chân lý, rồi bao nhiêu người nói chân lý là cái hay cái đẹp. Đó là sai. Cái hay cái đẹp đâu phải là chân lý. Cái hay cái đẹp là cái đường đạo. Mà đường đạo là bắt buộc nhân loại phải ý thức được 100%. *Tất cả linh hồn anh chị em phải đưa về một cái điểm chánh đó: là ánh sáng*. Là chúng ta phải về hết. Còn một người dưới trần gian này, còn một linh hồn dưới trần gian này, chưa gọi là chân lý. Do đó bao nhiêu người tưởng rằng chân lý là cái hay, cái đẹp, cái tinh vi tinh hoa. Nhưng mà thật sự cái hay cái đẹp, cái tinh vi tinh hoa, ai đạt được cái này? Chỉ một mình duy nhất là Thượng đế mà thôi.

Do đó, Thượng đế muốn tạo cho chúng ta tìm chân lý, là nói tóm lại, tất cả mọi linh hồn ở quả địa cầu này phải về ở *một điểm chánh*. Đó là điểm *chân lý*, mà Thượng đế đang chờ chúng ta. Biết bao nhiêu thời kỳ rồi. Chưa có ai đạt được chân lý. Bởi lẽ nhân loại chưa ý thức được đường tu. Như anh chị em thấy, tất cả hiện tại nhân loại có 8 tỷ người. Mà theo lịch sử khoa học chứng minh, quả địa cầu chúng ta ở có 6 tỷ năm. Nếu tính trung bình, một năm mới

sanh có 1 người, 2 năm sanh được có 3 người thôi. Từ trước tới giờ, 2 năm được 3 linh hồn của con người tái kiếp, thì anh chị em thấy đâu có nhiều. Anh chị em tưởng là sanh nhiều, để con cái nhiều, nhưng mà so lại thời gian mà quả địa cầu này bắt đầu, và tới ngày hôm nay cứ hai năm có 3 linh hồn tái kiếp, ít quá. Thì làm sao đủ nhu cầu, đủ khả năng mà anh chị em đưa quả địa cầu này về một hành tinh khác? Đó là những lời khoa học nói đó, chứ không phải tôi nói. Tôi nói thì anh chị em nói là trật. Khoa học chứng minh quả địa cầu này có từ 6 tỷ năm, mà hiện tại nhân loại có 8 tỷ người. Cứ hai năm có 3 linh hồn thôi. Quá ít. Do đó thì chuyện mà anh chị em sanh sản, để cho đẹp, đâu có gì khó khăn đâu? Càng sanh nhiều thì càng trẻ đẹp chừng đó. Không sanh thì đứng một chỗ, già. Thì tùy anh chị em muốn sanh, không bắt buộc. Cái đó anh chị em tình nguyện. Nhưng mà có một điều đặc biệt cho anh chị em, tới phiên đàn ông đó nhé. Mấy bà đừng có lo ngại, đàn ông không có nhiều vợ đâu! Lúc đó mấy ông không có chịu có vợ nhiều đâu. Mấy ông lo tu không, không chịu có vợ nhiều. Thành ra anh chị em đừng có ghen, khỏi ghen, không sợ ghen nữa. Yên tâm đi. Tại vì mấy ông lo phát triển vấn đề tâm linh, phát triển vấn đề tu, hướng dẫn vấn đề tu, thì không bao giờ có vợ nhiều. Mà nếu anh chị em, giả tử, vợ mà đồng ý có con, thì ông chỉ truyền tư tưởng vô, là có con.

Do đó tôi khuyên anh chị em, trong lãnh vực chân lý, là *con đường dài*. Do đó, *Thượng đế làm thế nào tạo cho mình có đầy đủ khả năng tuyệt đỉnh*, thì mới giúp cái thế hệ sau cùng này, là thế kỷ 21 trở về sau. Càng nhiều thế kỷ thì nhân loại càng sanh sản ra nhiều. Vì chỗ đó, chúng ta cần đòi hỏi những người phải có kinh nghiệm nhiều, những người *phải có kiến thức cao, hiểu rộng, đầy đủ khả năng, đời cũng như đạo*, thì dẫn dắt những thế hệ mai sau này, tiến

bước trên con đường như chúng ta đi. Có như vậy thì mới đem quả địa cầu này về khối sáng. Mà trở về khối sáng, đó mới thật sự là chân lý.

Cái chân lý đúng nghĩa là như vậy. Chứ anh chị em đừng có bao giờ nghĩ rằng chân lý là cái hay cái đẹp, cái tươi, cái trẻ. Nhưng mà ai thực hiện được đây? Cái hay, cái đẹp của ai đây? Cái vui, cái thực hiện này của ai đây? Không ai chứng minh cái này hết. Con người, con người có thật sự ấm no hạnh phúc không? Con người có thật sự tự do không? Ngay cả anh chị em trong lớp học này, có ba thành phần: giàu, trung bình, và nghèo. Thì anh chị em có được tự do hạnh phúc không? Anh chị em nào nói tôi có quyền tự do hạnh phúc, anh chị em cứ đưa tay lên đi. Rồi tôi sẽ hỏi anh chị em. Thứ nhất, nó ràng buộc bởi công ăn việc làm, ràng buộc bởi vật chất, ràng buộc bởi gia đình, bởi tiền tài địa vị của anh chị em, thì làm thế nào anh chị em có tự do được? Đó là tôi nói những người có địa vị sang, có tiền nhiều. Những anh chị em nghèo, thì chắc chắn anh chị em phải thiếu sót rất nhiều, trong vấn đề tự do. Anh chị em tự do đi lại không được. Muốn đi thăm viếng cũng không được. Anh chị em không có tiền thì làm sao tự do đi nước này nước khác được? Chắc chắn là thiếu điều kiện rồi. Những người giàu thiếu điều kiện đã đành rồi. Những người nghèo thì làm sao có đủ điều kiện để làm tốt được? Do đó, nhân loại chúng ta hiện tại, **chưa có một người nào được tự do hết**. Ngay cả tôi, tôi cũng chưa được tự do. Vì chỗ đó, *giải phóng vấn đề tự do bằng cái tư tưởng mình, phải hiểu biết mọi sự việc, mình tự tạo ra vật chất mình dùng thì chắc chắn lúc đó mới thực sự tự do*. Lúc đó mới thực sự ý thức rằng anh chị em sẽ tìm chân lý được dễ dàng. Bây giờ thì chưa được. Bây giờ trở về trước là chưa bao giờ có một người nào nói rằng chúng ta

được hoàn toàn tự do 100%. Chưa bao giờ có. Tôi khẳng định với anh chị em điều đó. Và tôi cũng giải thích cho anh chị em nghe được như thế nào là tự do, như thế nào là chân lý. Thì vì chỗ đó, *anh chị em cố gắng thực hiện cái đường chân lý, cái đường dài, mà chúng ta phải đóng góp rất nhiều thời gian.* Có như vậy thì mới trường tồn vĩnh cửu cho chính bản thân mình, cho gia đình mình, cho quốc gia mình, kế tục rồi những thế hệ mai sau chúng ta sẽ tiếp nối, hướng dẫn những thế hệ mai sau, cùng với chúng ta kết hợp lại để trở về con đường chân lý thật sự, mà Thượng đế đang mong chờ chúng ta về.

59/ Kính thưa Thầy, ông này xin hỏi: ông được biết và nghe nói là khi chúng ta ngủ thì linh hồn rời thể xác để đi học. Và có nhiều người nói là họ đã học được những kinh nghiệm này qua một đường lối khác, qua những môn học khác ngoài cái ngành Nhân Điện này. Bây giờ ông xin hỏi Thầy.

Và câu hỏi thứ hai, thì theo ông hiểu, tất cả đã đều trải qua ba thế hệ. Thế hệ đầu tiên là thời Ai cập cổ, mà dân tộc này đã dùng luân xa 6 và đã có sự hiểu biết rất là cao. Và thế hệ thứ hai là quả địa cầu, và thế hệ thứ ba là trong lòng quả địa cầu, đó là châu Atlantis, và dân tộc Atlantis. Ông xin hỏi Thầy, Thầy nghĩ gì về những điều này.

Trong vấn đề linh hồn, anh chị em biết linh hồn như thế nào? *Linh hồn là phát xuất từ Thượng đế tạo ra.* Thì chính khả năng mà giúp cho linh hồn học hỏi đó là chỉ có Thượng đế. Ngoài Thượng đế ra thì không có ai giúp cho anh chị em học hỏi được đâu, dưới điều kiện là có sự hiểu biết của anh chị em, Thượng đế mới dạy cho anh

chị em được. Phải có sự hướng dẫn thì Thượng đế mới dạy cho anh chị em được. Anh chị em không có sự hướng dẫn thì làm thế nào Thượng đế mới dạy cho anh chị em hiểu được? Giống cũng như bây giờ anh chị em vô trường học. Nếu anh chị em không có vô trường học computer, thì làm thế nào anh chị em sử dụng computer được? Rồi anh chị em dạy cho người khác. Bắt buộc anh chị em phải học. Ngay cả tôi cũng vậy. Trước khi tôi dạy cho anh chị em, trước khi tôi được Thượng đế dạy cho tôi, thì ít ra tôi cũng phải có một sự học hỏi nào đó, những kinh nghiệm học hỏi trong lãnh vực tâm linh, tôi mới ý thức được thế nào là Thượng đế dạy, thế nào là không phải Thượng đế dạy, thế nào là năng lượng của vũ trụ, thế nào là điện năng của Thượng đế. Thì anh chị em minh định được, anh chị em biết được, thì sự học hỏi của anh chị em mới được kết quả. Chứ còn bây giờ anh chị em ngủ, người ta nói: “tôi là Thượng đế đây”, rồi anh chị em biết mặt Thượng đế là ai không? Người ta nói: “tôi là ông Phật đây”, anh chị em biết mặt ông Phật là ai không? Anh chị em biết mặt ông Thượng đế là ai không? Mà anh chị em cũng đâu biết ông Phật là ai đâu? Thì làm thế nào anh chị em có kinh nghiệm được rằng người đó là Thượng đế, hoặc người đó là ông Phật dạy cho anh chị em?

Ngay cả những người mà có một khiếu đặc biệt về vấn đề trị bệnh, có một khiếu đặc biệt trong lãnh vực này, hoặc lãnh vực khác, nhưng mà không có ai hướng dẫn được, thì khiếu đặc biệt đó có giới hạn, trong một thời gian nào đó thôi, rồi bị hủy diệt. Anh chị em cũng vậy, nếu có một khiếu đặc biệt cứ tiếp tục học cái ngành này hoài, thì càng ngày anh chị em càng giỏi, anh chị em giúp cho người ta được. Chứ còn anh chị em học lớp 3 xong, thì những kiến thức cũng được vậy, trị bệnh cho mình, cho gia đình cũng được vậy.

Nhưng mà những cái kinh nghiệm khác trong lãnh vực tâm linh, trong lãnh vực kinh nghiệm khoa học để trị bệnh theo phương pháp mới, thì làm thế nào trong lãnh vực chữa trị được cho người ta? Thì đâu có được. Do đó, thì trong lãnh vực nào cũng vậy. Đời cũng vậy, đạo cũng vậy, thì cái sự hiểu biết của anh chị em, anh chị em đừng nghĩ rằng đó là Thượng đế, hoặc các đấng. Có, các đấng có thật, nhưng mà anh chị em làm thế nào biết được Thượng đế thật, và các đấng thật để dạy cho anh chị em? Cái điều đó là cái điều quan trọng mà anh chị em phải học hỏi, để *một người thầy đó hướng dẫn* cho anh chị em biết rõ ràng. Thì sau khi biết rõ ràng, thì biết *thế nào là thật, thế nào là giả*. Thì có như vậy anh chị em mới học được kết quả mỹ mãn. Chứ còn anh chị em không hiểu được, không có thông suốt được, thì anh chị em nghĩ rằng cái đó là các đấng dạy cho anh chị em. Vô tình thì anh chị em bỏ thời gian, uổng công. Mà không có được một kết quả nào hữu hiệu, cho chính mình chứ đừng nói chi giúp cho người khác. Đó là trong vấn đề mà linh hồn học hỏi.

Tôi biết rằng tất cả linh hồn của anh chị em ngồi học trong lớp học này ngày hôm nay, cũng như tất cả anh chị em, những linh hồn khác mà đã học nhiều lớp trước, tôi biết chắc chắn rằng trong tương lai, tại vì anh chị em không chịu, chứ thật sự khi anh chị em khai mở luân xa 100%, khi anh chị em đem cái ngành này bảo vệ sức khỏe cho mình, gia đình của anh chị em và giúp cho người khác, luôn luôn bên cạnh của anh chị em, hai mươi bốn trên hai mươi tư, *các đấng luôn luôn giúp đỡ cho anh chị em*. Tùy cái việc làm của anh chị em mà các đấng giúp đỡ. Nếu anh chị em làm nhiều, thì chắc chắn các đấng sẽ cao hơn để giúp cho anh chị em. Nếu anh chị em làm ít, thì cũng các đấng vậy, nhưng các đấng thấp

hơn. Nói tóm lại quan trọng nhất là *cuộc đời của anh chị em hy sinh tới mức độ nào, thì Thượng đế sẽ giúp cho anh chị em tới mức độ đó.* Tại vì khả năng của anh chị em có giới hạn, mà việc làm của anh chị em có giới hạn, thì Thượng đế sẽ cho cái giới hạn đó, cho anh chị em. Nếu cái việc làm của anh chị em vô giới hạn, thì Thượng đế sẽ cho cái khả năng của anh chị em vô giới hạn, để anh chị em phục vụ cho nhân loại. Chứ còn bây giờ anh chị em muốn có khả năng cho thiệt nhiều, mà anh chị em để cái khả năng đi, anh chị em giữ lại, thì đâu có được. *Cái khả năng đây Thượng đế cho anh chị em để phục vụ nhân loại, chứ không phải khả năng Thượng đế cho mà anh chị em giữ lại, anh chị em xài, cái đó là sai nguyên tắc.* Do đó những cái gì mà tôi học hỏi được, anh chị em nêu ra câu hỏi, tôi sẵn sàng tôi trả lời hết. Không một câu hỏi nào mà tôi giấu hai phần mười, hoặc một phần mười hết. Anh chị em hỏi, tôi biết mười tôi trả lời mười hết cho anh chị em. Để cho anh chị em học hỏi. *Tôi muốn anh chị em bằng tôi, để anh chị em ra phục vụ nhân loại.* Chứ không phải tôi muốn anh chị em thấp hơn tôi, mà anh chị em thấp hơn tôi, thì đâu có đủ khả năng ra giúp nhân loại. Vì chỗ đó, tôi đào tạo khác hẳn những ông thầy khác. Tôi đào tạo làm thế nào người học trò bằng tôi hoặc hơn tôi, là coi như sự thành công của tôi hướng dẫn cho anh chị em. Còn nếu mà tôi mười, anh chị em có hai, thì làm sao phục vụ cho nhân loại được? Bây giờ thì khả năng anh chị em chưa có, thì anh chị em không có dám so bằng tôi. Nhưng mà ít ra anh chị em cũng phải đạt được 80-90%, thì cái khả năng này mới phục vụ cho nhân loại được. Chứ tôi có 100%, mà tôi đào tạo cho anh chị em 20%, tôi giữ 80%, đâu có nghĩa lý gì? Tôi đâu có xài cái này. Tôi có khả năng nhiều, tôi giúp cho anh chị em nhiều, tôi hướng dẫn cho anh chị em nhiều, để anh chị em phục vụ cho nhân loại, mà trong nhân loại là có dân tộc của anh chị em, có

đại gia đình của anh chị em. Anh chị em thấy không? Anh chị em phải suy nghĩ như thế đó mới được. Chứ anh chị em nghĩ quyền lợi riêng tư cá nhân của mình thì chắc chắn không có tồn tại đâu. Tại vì trong nhân loại thì có dân tộc của anh chị em, mà trong dân tộc thì có gia đình của anh chị em. Thì anh chị em nghĩ cá nhân của mình thì làm sao phục vụ cho dân tộc anh chị em được, làm sao phục vụ cho gia đình anh chị em được?

Do đó anh chị em phải nghĩ cao hơn. Bằng cái tư tưởng anh chị em luôn luôn nghĩ nhân loại, thì anh chị em phải nên nhớ rằng: trong nhân loại là có dân tộc của anh chị em, đại gia đình của anh chị em. Thì anh chị em *nghĩ cái chung, anh chị em sẽ thành công*. Anh chị em làm cái việc chung thì chắc chắn anh chị em sẽ thành công hơn là làm cái việc riêng. Làm việc riêng ý tôi muốn nói là làm việc cho cá nhân anh chị em, thì chắc chắn anh chị em sẽ không được kết quả mỹ mãn đâu. Đó là ý kiến của tôi.

Tuy nhiên, thì tùy của anh chị em quyết định. Chứ không phải tôi nói ra đây là tất cả anh chị em phục vụ nhân loại, không phải như vậy. Đôi khi anh chị em muốn phục vụ nhân loại nhưng mà anh chị em bị ràng buộc bởi gia đình, bởi công ăn, bởi việc làm, bởi sự nghiệp. Do đó thì anh chị em sẽ bị giới hạn cái này. Còn nếu anh chị em *chấp nhận anh chị em phục vụ nhân loại thì Thượng đế sẽ sắp đặt riêng cho anh chị em, để anh chị em phục vụ cho nhân loại*. Đó là ý kiến của tôi, học hỏi kinh nghiệm của tôi và tôi dạy cho một số anh chị em ý thức được, thì đó là *chấp nhận*. Chấp nhận thì Thượng đế sẽ sắp đặt cuộc đời của anh chị em. Đó là tôi chỉ giúp ý kiến cho anh chị em trong lãnh vực anh chị em học tâm linh, anh chị em học trong vấn đề linh hồn của anh chị em.

Bây giờ như anh chị em thấy, bao nhiêu người tưởng rằng, kể cả hai triệu nhà bác học toàn thế giới, họ nghĩ rằng bên Ai cập có kim tự tháp này, là có một năng lượng mạnh, phát xuất đưa ra ngoài. Những vị thầy vô trong kim tự tháp này ngồi tịnh tâm, ngồi thiền, mở luân xa thì có năng lực mạnh phát xuất ra ngoài.

Tất cả mọi người đều lầm hết.

Anh chị em nên nhớ rằng, kim tự tháp nằm trong đất nước Ai cập, muốn có *một năng lực mạnh là từ ở ngoài đưa vào, chứ không phải từ trong đưa ra*. Nhớ nhe! Tại vì quả địa cầu chúng ta có chút xíu à, mà vũ trụ thì bao la, thì làm thế nào cái quả địa cầu chúng ta có đầy đủ cái năng lực mà đưa ra ngoài được? Nhưng phải nhờ ảnh hưởng cái năng lực ở ngoài vũ trụ đưa vô quả địa cầu chúng ta, có một sức sống và có một sự tồn tại của quả địa cầu chúng ta, do cái năng lượng vũ trụ. Bây giờ tôi nhắc cho anh chị em, theo những nhà khoa học nghiên cứu cách nay hai trăm ngàn năm, người châu Atlantis giỏi nhất, sau khi bị hủy diệt 3 thời kỳ: thời kỳ thứ nhất cách nay hai trăm ngàn năm. Thời kỳ thứ nhì cách nay một trăm hai mươi lăm ngàn năm, và thời kỳ sau cùng là cách nay bảy chục ngàn năm, bị hủy diệt lần sau cùng. Châu Atlantis phải chìm xuống dưới đáy biển. Thì một số những vị thầy giỏi, di dân các quốc gia khác, trong đó có Ai cập. Thì anh chị em thấy, trước kia những người châu Atlantis rất giỏi, dùng sixieme sens, di chuyển tảng đá. Nhưng mà anh chị em thấy có đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại tu được không? Đó là vì quyền lợi riêng tư cá nhân của dân tộc châu Atlantis, chứ nếu người châu Atlantis trước kia, vì quyền lợi của dân tộc, thì chắc chắn giờ này chúng ta sung sướng lắm chứ không phải chúng ta ngồi đây học đầu. Không phải chúng ta ngồi đây chúng ta chờ đợi vật chất, chúng ta mỗi ngày phải lo công ăn

lo việc làm, lo kiếm tiền nuôi sống gia đình, nuôi vợ, nuôi con. Rồi mỗi ngày anh chị em phải làm lụng vất vả để kiếm tiền nuôi gia đình. Nếu thật sự trước kia những người châu Atlantis giúp cho nhân loại phát triển vấn đề tâm linh, tạo ra của cải vật chất, thì giờ này chúng ta không có khổ đâu. Chúng ta sung sướng lắm rồi. Bây giờ chúng ta mới bắt đầu để tìm được những cái cơ cấu trong cái không gian để tạo ra vật chất, tạo ra sức khỏe. Thì chúng ta bắt đầu. Tôi hy vọng rằng thế kỷ 21 này, chúng ta sẽ thực hiện được kết quả mỹ mãn. Cũng như tôi trình bày với anh chị em ngày hôm qua và ngày hôm nay. Do đó thì anh chị em luôn luôn nghĩ rằng tất cả những gì nằm ở trong quả địa cầu này đều phải tùy thuộc cái năng lượng vũ trụ ngoài không gian, để bảo vệ và nuôi dưỡng quả địa cầu này, chứ trong quả địa cầu này không có một cái giá trị nào hết đối với không gian. Quả địa cầu chúng ta ở giống như một hột cát ở bãi sa mạc, mà phải chịu sự nuôi dưỡng bởi không khí ngoài không gian. Anh chị em ý thức như vậy, thì anh chị em mới hiểu được thế nào là năng lượng vũ trụ, thế nào là không gian, thế nào là quả địa cầu chúng ta. Chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng người trong quả địa cầu này hiểu biết tất cả mọi sự việc. Anh chị em đừng nghĩ vậy. Còn thiếu sót nhiều lắm. Còn ít lắm. Chưa có đạt được khả năng để giúp con người thôi, chứ đừng nói là giúp ngoài vũ trụ. Con người chưa đầy đủ khả năng để giúp con người trong quả địa cầu này thôi, chứ đừng nói mà đi ra ngoài vũ trụ làm hình thức này, hình thức khác. Cũng như anh chị em thấy, suốt ba mươi sáu năm nay, những nhà khoa học các nước trên thế giới bỏ hàng tỷ mỹ kim, để đi chạy theo cái nền khoa học văn minh ngoài vũ trụ để nghiên cứu. Nhưng mà anh chị em thấy tới giờ phút này được kết quả bao nhiêu phần trăm? So với số tiền bỏ ra và so với kết quả thì được bao nhiêu phần trăm ảnh hưởng cho nhân loại? Tôi chỉ

nhấn mạnh cái điểm này thôi, rồi anh chị em suy nghĩ, anh chị em sẽ thấy. Còn cái nền khoa học hiện tại bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền, bỏ bạc, thì đạt được bao nhiêu phần trăm khi ra ngoài không gian nghiên cứu.

60/ Thầy có nói sau này chúng ta sẽ không chết và sẽ sống hoài. Nhưng theo sự hiểu biết của con thì chỉ có linh hồn mới bất tử bất diệt. Vì con người là biến hóa từ các cây cỏ, động vật, rồi mới thành con người. Nếu thể xác này tồn tại mãi thì làm thế nào con người có thể tiến hóa lên thành tiên, hoặc các đấng, nếu thể xác không bị chết?

Bây giờ, thế kỷ 20 trở về trước, ngay cả tôi, linh hồn của tôi tái kiếp trở lại giống như các linh hồn tái kiếp, quên tất cả hết, không có một người nào nhớ hết. Dù linh hồn anh chị em có cao cả tới mức độ nào thì các đấng cũng xóa hết, không cho nhớ gì hết, kể cả tôi. Tôi chứng minh: chắc chắn rằng tôi đứng trên hội trường này dạy cho anh chị em nhiều thời gian, bảy năm qua, biết bao nhiêu anh chị em học cái ngành Nhân Điện này, tôi cũng khởi trình bày nhiều, tôi cũng khởi giới thiệu nhiều, chắc chắn anh chị em biết linh hồn tôi không phải là người bình thường rồi. Nhưng mà không có khi nào tôi giới thiệu linh hồn tôi là ai, tái kiếp bởi người Lương Minh Đáng này. Không bao giờ tôi giới thiệu bất cứ một người nào nghe hết. Tùy cái trình độ anh chị em hiểu biết, suy nghĩ, chứ tôi không bao giờ giới thiệu.

Đi lại vấn đề, thì anh chị em biết, *quá trình kiếp cái linh hồn anh chị em tu nhiều đời nhiều kiếp rồi*, bây giờ anh chị em tái kiếp lại bởi một con người ở các quốc gia khác trên thế giới, mà *tập trung*

về đây học cái lớp này, cũng như tập trung về một điểm nào đó để học cái Ngành Nhân Điện của chúng ta. Thì chắc chắn linh hồn của anh chị em là cao cả rồi. Tại sao 8 tỷ người mà Ngành Nhân Điện của chúng ta mới đạt được 150 000 anh chị em thôi? Thì anh chị em thấy cái điều này là anh chị em may mắn lắm rồi. May mắn là cái kiếp này anh chị em tái kiếp lại, để anh chị em phục vụ cho nhân loại, được cái khả năng mà Thượng đế cho anh chị em, dưới điều kiện là anh chị em có tu rồi, anh chị em mới tiếp nhận dễ dàng. Chứ nếu quá trình kiếp anh chị em chưa tu thì anh chị em vẫn chờ đợi, cũng như biết bao nhiêu người khác ở trên thế giới này đang chờ đợi tiếp thu cái Ngành Nhân Điện chúng ta để bảo vệ sức khỏe cho mình, và giúp cho gia đình mình, bớt đau bớt bệnh. Tôi chỉ nói bao nhiêu đó thì anh chị em cũng được vui trong một phần, cái linh hồn anh chị em tái kiếp lại bởi thể xác này để phục vụ cho nhân loại, cho dân tộc, và cho gia đình của anh chị em.

Anh chị em thấy không, khó khăn vô cùng chúng ta mới trở thành con người. Mà một điều khó khăn nữa, làm thế nào chúng ta phát triển vấn đề tâm linh, học hỏi tâm linh, để anh chị em ý thức được thế nào là đường đạo, thế nào là tâm linh, thế nào là quyền năng khả năng của Thượng đế, để giúp cho mình và giúp nhân loại. Cái điều đó là cái điều quan trọng, mà tôi và tất cả anh chị em phải học cái điểm này. Để vì nhân loại mà phục vụ nhân loại, chứ không phải vì nhân loại mà quyền lợi riêng tư cho chính mình, thì chắc chắn anh chị em sẽ không tồn tại. Do đó, thế kỷ 21 tới đây, *nếu anh chị em có nhiệm vụ giúp đỡ và bảo vệ cho dân tộc của anh chị em, giúp đỡ và bảo vệ cho nhân loại thì chắc chắn cái thể xác anh chị em sẽ được bảo vệ. Bởi lẽ là cái năng lực anh chị em có, đau ốm bệnh hoạn thì không, thì làm thế nào anh chị em chết được?*

Chắc chắn vĩnh viễn không bao giờ anh chị em chết được. Ngoại trừ trường hợp anh chị em rớt máy bay. Mà đôi khi máy bay rớt không có người nào chết. Tại vì các đấng đưa máy bay xuống an toàn, làm sao chết được? Đáng lẽ là rớt máy bay, thì phải cháy, phải bị tai nạn, nhưng mà máy bay khi mà rớt xuống thì các đấng mà đỡ máy bay xuống an toàn, thì không người nào chết hết. Muốn chết cũng chết không được luôn.

Mà nếu anh chị em chết thì lấy ai đâu mà sanh? Thành ra *anh chị em ráng sống, sống cho tuổi thọ càng nhiều, để anh chị em giúp đỡ những linh hồn tái kiếp lại học hỏi những tinh vi tinh hoa, phát triển vấn đề tâm linh để trở về với khối sáng, gần nhất. Mà nhiệm vụ chúng ta phải thực hiện, và phải làm, nếu anh chị em tình nguyện.* “Nếu” nghe. Còn nếu không tình nguyện thì cũng không thành vấn đề. Anh chị em không có tình nguyện thì cũng có những người khác tình nguyện. Thành ra anh chị em đừng lo ngại nghe. Anh chị em nói tôi già tôi muốn chết. Chết cũng không được đâu. Còn anh chị em muốn tình nguyện làm, không làm, cái chuyện đó của anh chị em. Chứ không bắt buộc anh chị em phải tình nguyện.

Anh chị em sống hoài đi, nhiều lắm anh chị em sợ, phải không? Sợ về khối sáng không được phải không? Tất cả mọi người phải về khối sáng hết. Anh chị em sống để giúp cho mọi người cùng nắm tay với anh chị em, cùng nắm tay với tôi, về khối sáng. Còn 2 tỷ năm, lâu lắm. Không có mau đâu. Thành ra anh chị em đừng có lo. Lo nhất là bây giờ đến cuối thế kỷ 20 nè. *Làm thế nào anh chị em tồn tại được* đó. Cái chuyện này nên lo nè. Còn cái chuyện mà sống lâu để giúp nhân loại thì lâu lắm. Còn tới 2 tỷ năm, coi vậy là lâu lắm. Chứ không phải 200 năm đâu, 2000 năm đâu. Lâu lắm. Thành ra anh chị em đừng có lo cái chuyện xa vời. Cần nhất anh

chị em học thuộc bài, cái này đi. Cần nhất anh chị em sử dụng sixieme sens cho đúng mức đi. Anh chị em học sixieme sens này cho đúng mức để anh chị em sử dụng sixieme sens. Trong tương lai, một hai năm tới đây, anh chị em sẽ giúp mọi người. Trong khi anh chị em giúp mọi người là có gia đình của anh chị em đó. Gần nhất, là chúng ta lo, còn xa vời thì thủng thảng lo. Xa vời để tôi lo. Tôi lo rồi mai một tôi dạy cho anh chị em, rồi anh chị em nắm tay lại cùng lo chung. Chừng nào tôi về anh chị em về. Anh chị em về trên làm chi sớm quá vậy? Ở trên đó buồn lắm, không có ai hết trơn hết troi. Ở dưới này gây lộn mà vui. Ở trên kia yên tịnh, mà buồn lắm.

61/ Kính thưa Thầy, theo như những gì Thầy vừa giải thích thì ông này cũng có nhiều câu trả lời cho chính ông. Và ông hiểu rằng, để có một trình độ cao, thì phải học, lúc nào cũng phải tiến triển để có một trình độ cao hơn. Nhưng riêng ông, ông từ nước Á căn đình (Argentina) qua, và ở bên Á căn đình thì có nhiều học viên lớp 1, lớp 2 đang đợi Thầy để có thể học những lớp cao hơn. Nếu Thầy không đến những quốc gia đó để giúp những học viên đó phát triển và học thêm về tâm linh, thì làm sao họ có thể phát triển được?

Bây giờ tôi nói cho anh chị em nghe, tôi biết, thì không riêng gì Argentine (Á căn đình), nhưng các nước tôi muốn giúp nhiều nhất là các nước xã hội chủ nghĩa, bên Liên xô, Hungary, Bulgary, Roumany, và hầu hết các nước xã hội chủ nghĩa mà có nhiều cơ sở từ hai năm nay. Nhưng tôi chưa có thời gian tôi đến đó giúp được. Ngoài ra có một số nước bên Africa, South America, tôi chưa đến được. Nhưng mà chắc chắn rằng, anh chị em yên chí đi, Argentine thì chắc chắn là năm 1997, tháng 2, 1997, tôi sẽ có chương trình đi Argentine, tôi sẽ dạy cho anh chị em. Thì anh chị em ở Argentine yên tâm đi. Cái chương trình, tôi sẽ dự trù tháng 2, tôi sẽ ghé tới

đó. Sau đó rồi tôi sẽ đi Madrid, Espagne. Thì anh chị em cũng chuẩn bị đi. Tôi đang soạn thảo chương trình. Thứ nhất, là Venezula, cho năm 97, thứ hai, Argentine, thứ ba, là Spain. Ba nước đó, thì tôi sẽ chú ý, và tôi sẽ đến đó. Do đó thì tôi sẽ có chương trình trong một hai ngày tới đây, tôi sẽ có chương trình tôi sẽ báo cho anh chị em biết để yên tâm, để cho anh chị em tiếp tục. Không những Á căn đình, không những Venezula không, mà tôi muốn đi tất cả các nước để tôi giúp cho anh chị em có điều kiện thuận tiện phát triển trong lãnh vực Nhân Điện này để anh chị em cùng với tôi nắm tay nhau giúp đỡ cho mọi người. Anh chị em yên tâm cái điểm này.

Đó, thành ra ba nước này yên chí đi. Tôi sẵn sàng tôi qua. Còn các nước khác tôi cũng sẵn sàng tôi qua nhe. Yên chí. Trong đó thì tôi sẽ đi Bulgary, Hungary đó như. Trong tháng giêng, tháng 2, 2 tháng đó là chắc chắn trên đường tôi sẽ ghé Bulgary, Hungary đó. Từ bên Tây ban nha tôi sẽ ghé qua Hungary, Bulgary.

Thôi bây giờ tạm thời học đi.

Còn các nước mà để tổ chức học thì tôi lần lượt tôi sẽ ra cái chương trình. Bây giờ anh chị em đừng có hỏi vấn đề mà tôi đi nước nào, nước nào tôi dạy đó nhe. Tạm thời bây giờ lo học đi. Còn cái đó thì tôi sẽ có chương trình, tôi sẽ thông báo cho anh chị em.

62/ Kính thưa Thầy, ông này xin hỏi Thầy giải thích cách trị những người đàn bà có thai từ sáu tháng, làm sao để giúp cho cái bào thai. Và với phương pháp luân xa 6, thì giúp những người đàn bà để sanh dễ như thế nào?

Bây giờ cái thứ nhất, anh chị em dùng luân xa 6 mỗi ngày, bây giờ không cần biết sáu tháng. Biết được có bầu thì mỗi ngày 30 giây cho luân xa 2, 30 giây cho luân xa 7, và 30 giây lọc máu. Nói tóm lại mỗi ngày một phút rưỡi, dành riêng cho mấy bà mấy cô có bầu, sau khi sanh thì đứa bé không có bị gì trở ngại hết, và sanh rất dễ dàng. Mà anh chị em khi vô phòng sanh, chắc chắn là khi trị như vậy, thì bắt đầu đau bụng thì chuyển vô bệnh viện đi. Không khéo thì sanh nhanh lắm. Khi anh chị em trị luân xa 6 thì sanh nhanh lắm.

Mà sanh nhanh, tôi khuyên cũng chậm bớt đi nhe. Chừng nào mà hễ sanh nhiều thì tính sau chứ bây giờ chậm bớt đi, chứ đừng nói sanh nhanh quá, sanh mà dễ dàng quá, không có đau quá, rồi tiếp tục sanh. Chưa được nhe! Từ từ. Bây giờ khoang đã nhe. Chứ đừng nói hồi sáng tôi nói sanh nhiều rồi ham sanh nhiều. Chưa có được. Bây giờ là còn đang sanh bình thường. Thì 9 tháng 10 ngày mới sanh, thì bình thường, thì từ từ sanh, chứ đừng sanh gấp quá nhe.

Tuy nhiên, thì anh chị em khỏi lo khi dùng sixieme sens khi trị cho những người có bầu, thì chắc chắn họ sanh dễ lắm. Tuy nhiên, thí dụ người bà con vô phòng sanh, mà khó sanh. Anh chị em chỉ cần với sixieme sens, luân xa 6 của anh chị em, anh chị em nghĩ 3 điểm, từ trên cuống bao tử, anh chị em nghĩ xuống dưới cửa mình người đàn bà, 3 lần, từ trong lúc đó, đứa nhỏ ra đời. Anh chị em khỏi cần đặt tay, vuốt nữa. Mà anh chị em chỉ cần ngồi xuống. Đàn bà vô trong kia sanh, anh chị em dùng sixieme sens, anh chị em nghĩ từ cuống bao tử của người đàn bà, xuống cửa mình, lần thứ nhất, lần thứ nhì, lần thứ ba. Vừa chấm dứt lần thứ ba cái đứa nhỏ ra đời. Khỏe, sướng nhất là cái này. Mà sướng thì sướng, tôi nhắc lại, khoan sanh nhiều nhe!

63/ Kính thưa Thầy, cô này xin hỏi cách trị bệnh lúc nào cũng mệt (chronic fatigue syndrome), mà mệt từng chu kỳ, cứ tái đi tái lại hoài.

Câu hỏi thứ hai: cách trị những thú vật?

Bây giờ tôi nói cho anh chị em nghe. Sixieme sens của anh chị em trị bệnh cho người ta đi. Còn động vật anh chị em nuôi trong nhà là con mèo, con chó, hay con chim, chỉ cần vuốt đầu nó thôi. Khởi cần dùng sixieme sens cho nó hao công của anh chị em. Chỉ cần cái năng lực vuốt đầu cho nó hết bệnh. Anh chị em đừng có dùng sixieme sens. Sixieme sens để dành riêng cho người ta đi,

Lúc mệt lúc khỏe, phải biết rằng trong cơ thể bệnh như thế nào mà lúc mệt lúc khỏe. Đôi khi áp huyết cao, đôi khi áp huyết thấp. Thì anh chị em phải biết được căn bệnh chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng lúc nào mệt. Mệt, bệnh gì mới mệt, chứ đương nhiên đâu phải mệt được. Thiếu máu, hoặc dư máu. Một trong hai trường hợp đó, đều bị mệt hết. Hoặc bệnh tiểu đường, làm cho anh chị em mất sức. Do đó anh chị em phải biết rõ bệnh trạng rồi, thì mới trị bệnh được, chứ anh chị em nói chung chung vậy, tôi đâu biết đường tôi trả lời cho anh chị em. Thì tôi trả lời cho anh chị em bằng cách, anh chị em phải bắt mạch định bệnh. Coi người ta bệnh gì, thì trị bệnh đó, thì người ta sẽ hết mệt.

64/ Kính thưa Thầy, bà này có 3 câu hỏi:

Câu hỏi thứ nhất, bà xin Thầy giải thích thêm về bà Thần Nút.

Câu hỏi thứ hai, có thể nào Thầy giải thích thêm về những bí mật trong các hình chung tại đây hay không?

Câu hỏi thứ ba, làm sao mà chúng ta hủy diệt được tất cả những sự ô nhiễm của chất nguyên tử sau các tai biến.

Cái hình này đó, những cái mật mã này đó, và hình này, tôi không giảng cho anh chị em được. Tôi giảng một phần cho anh chị em học lớp 3, lớp 4, và lớp 5 thôi. Còn những mật mã này thì anh chị em đâu có đủ khả năng anh chị em học được. Mà chưa đủ khả năng, tôi giảng cũng không hiểu. Do đó thì trong số lớp học này, tôi hy vọng có một số rất ít nhe, chứ không phải số nhiều, được học lớp sáu thì tôi sẽ giảng cho anh chị em nghe cái này, để anh chị em về phục vụ cho mọi người. Tại những mật mã này liên quan tới thế kỷ 21. Cuối thế kỷ 20, để anh chị em có đủ khả năng anh chị em giúp cho mọi người. Mà cái trình độ của anh chị em thì giờ này chưa có học được. Đó là tôi dành riêng cho anh chị em học lớp sáu, tôi sẽ dạy những mật mã này, để đáp ứng nhu cầu cho cuối thế kỷ 20 này, và thế kỷ 21. Chắc chắn trong lớp học này sẽ có một số anh chị em sẽ được học lớp sáu, và sẽ được hiểu, thì anh chị em mới giúp cho nhân loại được.

Do đó thì tạm thời tôi không có thể nào giải thích thêm cho anh chị em biết được. Tuy nhiên, những mật mã trong hình ảnh này, người ta vẽ, viết, đưa ra, để chúng ta học hỏi nghiên cứu, để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, mà từ trước tới giờ người ta thực hiện không có được. Viết ra được mà thực hiện không có được nhe! Giống cũng như hiện tại, một số nhà khoa học trên thế giới, viết bài thì hay lắm, nghiên cứu thì hay lắm, thì không ai bằng những nhà khoa học đó, nhưng mà cái quan trọng là cái thực hành, không

được. Hiểu biết tất cả mọi sự việc, trong lãnh vực khoa học. Nhưng cái quan trọng nhất là để thực hành giúp nhân loại, thì thực hành không được. Viết sách để cho nghiên cứu thì được. Thực hành không được.

Những mà chúng ta hy vọng rằng, chúng ta thực hành được, để đáp ứng nhu cầu giúp cho những nhà khoa học bị bế tắc. Và những bài giảng đó để cho một số anh chị em ý thức được và nghiên cứu được. Mà khi anh chị em ý thức được, nghiên cứu được, mà cái sự thành công của anh chị em là thực hành. Thì hai cái kết hợp lại thì giúp nhân loại được kết quả mỹ mãn.

Và hình ảnh này cũng vậy. Trước đây những vị thầy bên Ai cập, những vị thầy bên châu Atlantis rất giỏi, biết những công thức này mới viết ra, nhưng mà để cho thế hệ mai sau chúng ta thực hiện. Và thế hệ bây giờ chính chúng ta thực hiện đây. Mấy ông thầy cũng vẫn bế tắc như thường. Nếu những mật mã này, trước kia 50 000 năm về trước, 70 000 năm về trước, nếu không bị bế tắc thì nhân loại chúng ta đâu có khổ. Việc này thì chúng ta càng ngày càng phát triển trong lãnh vực tâm linh rồi, chứ chúng ta đâu có cần phải chạy theo vật chất, lo vật chất, rồi quên lãng trong lãnh vực tâm linh. Tôi hy vọng những mật mã này, đáp ứng nhu cầu giúp cho một số anh chị em học được lớp sáu, để anh chị em ý thức được, và giúp đỡ nhân loại của cuối thế kỷ 20 và thế kỷ 21.

Thì đi lại vấn đề, anh chị em sợ chất ô nhiễm phóng xạ trong không khí, lương thực thực phẩm chúng ta ăn, hoặc hít thở bị bệnh. Thì anh chị em khỏi lo sợ. Hiện tại chúng ta đang bị rồi, còn sợ gì nữa. Mà chưa nặng đâu. Khi mà anh chị em sợ thì chúng ta bị thử rồi. Chúng ta là con người bị thử những chất hóa học trong không

khí. Chúng ta là những con người ăn lương thực thực phẩm, để người ta nghiên cứu. Sớm mới tôi trình bày rồi, chúng ta là gặp phải hết rồi. Còn gì nữa anh chị em phải sợ. Nhưng mà chưa đúng mức mà giết con người. Nhưng mà con người lần lần kiệt quệ. Con người lần lần yếu, lần lần bệnh và chết. Không thể nào giải quyết được. Bằng hình thức bệnh sida chẳng hạn. Trong tương lai nhiều bệnh khác nữa. Nhiều loại vi trùng xâm nhập vô cơ thể người ta, còn mạnh gấp trăm gấp ngàn lần vi trùng sida nữa, thì trong cơ thể anh chị em làm thế nào chịu đựng được những vi trùng hoành hành làm cho chúng ta bị bệnh rất nhanh, và chết rất mau. Nhưng mà chưa đến lúc. Thời điểm sẽ tới. Nhưng mà chúng ta được may mắn những công thức mà các đấng và Thượng đế cho chúng ta, chúng ta có thể là giải quyết được trong vấn đề đau ốm bệnh hoạn, trong vấn đề ô nhiễm chất phóng xạ trong không khí, với trong lương thực thực phẩm ăn. Anh chị em đừng lo cái này. Tôi trình bày với anh chị em rồi.

Tôi cũng chuẩn bị hết rồi. Thời điểm tới gấp rút, hoặc thời điểm làm cho người ta bị kiệt quệ toàn thể nhân loại, thì chúng ta sẽ có công thức đó để đáp ứng nhu cầu cứu nhân loại, giúp cho nhân loại được trường tồn. Tuy nhiên chắc chắn một số anh chị em khác, một số người khác chắc chắn sẽ hy sinh, tại vì quá trễ. Giống như anh chị em thấy, ý tôi nói quá trễ đây, là ngay cả gia đình của tôi bên Việt nam. Đáng lẽ cái ngành này tôi dạy ở ngoại quốc. Một số người Việt nam đủ điều kiện đi ngoại quốc để học, đó là đi Đài loan, đi Thái lan, là gần như. Có một số anh chị em được đi Âu châu học. Thì ngược lại, gia đình tôi đủ điều kiện hết, chứ không thiếu điều kiện. Điều kiện thứ nhất, là tôi ở ngoại quốc. Cái điều

kiện thứ hai là có phương tiện đi ngoại quốc rất dễ dàng, nhưng mà đâu có chịu học ...

65/ Kính thưa Thầy, ông này có ba câu hỏi:

Bây giờ chúng con học lớp này rồi thì chúng con có cần tập quay luân xa nữa không?

Khi mà chúng con trị bệnh bằng luân xa 6, thì luôn luôn phải bắt đầu trị bằng cách dùng luân xa 6 nghĩ đến luân xa 6 và 7. Đây có phải là một hình thức là để tập trung tư tưởng để sửa soạn cho việc trị bệnh?

Ông này nhận thấy có một số người khi mình gần những người đó, thì mình có cảm giác như mình bị mất năng lực và bị mệt mỏi. Có thể nào những người đó lấy năng lực của mình hay không?

Nếu luân xa anh chị em chưa quay, anh chị em quay thì nó tác dụng tốt cho anh chị em, không có gì trở ngại. Dù luân xa quay, dù luân xa chưa quay, anh chị em vẫn tiếp tục tập được như thường. Nếu luân xa nó quay hết rồi, anh chị em tập, luân xa nó không quay, không có gì trở ngại. Nếu luân xa chưa quay, thì anh chị em tiếp tục tập quay cũng không có gì trở ngại đối với anh chị em hết.

Câu hỏi thứ hai, như anh chị em thấy, anh chị em sẽ quân bình bằng 2 cái hệ thần kinh: luân xa số 6, số 7 cấu tạo hệ thần kinh này để giúp cho cơ thể của anh chị em được quân bình. Do đó, thì trước khi anh chị em trị những luân xa bị bệnh, thì anh chị em đặt tay cái luân xa số 6, 7, hoặc anh chị em nghĩ luân xa 6, 7 trước. Để cho nó quân bình hệ thần kinh rồi, điện năng tích tụ trên này rồi, và tiếp tục anh chị em trị những luân xa kế tiếp nó liên quan những bộ

phận trong cơ thể bị bệnh. Thì điện năng nó sẽ direct, thẳng vô trong những bộ phận bị đau. Nó tiếp nối bằng luân xa 6, 7 trước. Sở dĩ anh chị em trị bệnh như vậy, tại vì anh chị em có năng lực, mới điều khiển cái năng lực đó, đưa vô cái hệ thần kinh của người bệnh, giúp cho người bệnh mau lành bệnh và mau hết bệnh. Vì chỗ đó thì có cái chương trình hướng dẫn cho anh chị em học lớp luân xa 6 này. Chẳng những đảng gần trực tiếp với anh chị em, đảng xa gián tiếp với anh chị em. Anh chị em vẫn thực hiện giống như anh chị em trị trước mặt, đảng xa giống nhau. Nếu anh chị em không có cái năng lực mạnh, thì làm thế nào anh chị em trị bệnh đảng gần được, chứ đừng nói anh chị em trị bệnh đảng xa. Do đó thì những cái tác dụng mà anh chị em đã hiểu được qua cái lớp luân xa 6 vừa rồi tại Geneve, tháng 12, 95. Và trong tương lai đây có một số nhà khoa học, là học trò của chúng ta, là bạn đồng hành với anh chị em, đang chuẩn bị nghiên cứu trong lãnh vực luân xa 6 để đáp ứng nhu cầu, hủy diệt những loại vi trùng tác hại xâm nhập vô cơ thể người ta làm cho người ta bị bệnh, bị đau, bị chết. Mà nền khoa học hiện tại đang bế tắc, dùng biết bao nhiêu loại thuốc, thì không chữa trị được. Trong khi anh chị em chỉ cần 5 giây tới 25 giây thôi, thì giải quyết được những tế bào, những vi trùng ung thư làm cho người ta bị chết, mà chúng ta giải quyết được, thì anh chị em thấy ảnh hưởng như thế nào trong cái ngành Nhân Điện của chúng ta, khi anh chị em sử dụng cái năng lượng vũ trụ để trị bệnh bằng tay hoặc bằng sixieme sens của anh chị em. Thời gian này còn dài lắm, và sự nghiên cứu đang trên đà phát triển tốt đẹp, thì tôi hy vọng cuối năm nay hoặc năm tới đây, trên cái đà phát triển ngành Nhân Điện chúng ta thế giới sẽ ý thức được cái ngành Nhân Điện có một tầm mức quan trọng để đóng góp cho nền khoa học hiện tại bị bế tắc, trong lãnh vực y khoa, thuốc men, thì chắc chắn công ăn việc

làm của anh chị em bận rộn nhiều lắm. Thứ nhất là mấy anh chị em trung tâm. Thứ nhì là anh chị em có đầy đủ khả năng, cái thứ ba là một số anh chị em bác sĩ đã học cái ngành này rồi, thì trong tương lai thế giới sẽ cần đến anh chị em rất nhiều. Tôi thông báo cho anh chị em biết trước để anh chị em chuẩn bị. Đó là một số anh chị em bác sĩ hành nghề y khoa trong các nước trên thế giới, mà học được ngành này, sẽ chuẩn bị, trong tương lai thế giới đang cần đến anh chị em rất nhiều, và anh chị em là người tiên phong để đem cái ngành này vào trong lãnh vực khoa học, để đóng góp cho nền khoa học hiện tại bị bế tắc, và trong nền khoa học hiện tại, dùng cái Nhân Điện này, dùng cái năng lượng vũ trụ này để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Thì anh chị em chuẩn bị đi. Năm tới đây, thì tất cả anh chị em nào bác sĩ medicine, hoặc bác sĩ bất cứ trong ngành nghề nào, mà học ngành Nhân Điện này, thì người ta sẽ mời anh chị em đó. Anh chị em chuẩn bị đi. Khi mà tôi tuyên bố như thế nào, thì người ta ở ngoài chuẩn bị hết rồi. Anh chị em chưa biết, nhưng mà tôi biết rồi. Do đó thì bây giờ tôi cũng thông báo để anh chị em chuẩn bị tư tưởng để đáp ứng nhu cầu đúng cái nghề nghiệp của anh chị em, đúng cái lãnh vực của anh chị em, đáp ứng nhu cầu giúp cho nền khoa học, giúp cho tất cả mọi người cần đến anh chị em. nghe đừng có sợ nhe, đừng có sợ không có tiền nuôi con nhe. Đừng có sợ không có tiền trả tiền nhà nhe. Khi người ta cần tới anh chị em, thì người ta lo chuẩn bị cho anh chị em hết rồi, đừng sợ nhe. Chứ anh chị em vừa nghe tôi tuyên bố, anh chị em sợ không có tiền nuôi con, hay đi học, không có tiền trả tiền nhà, tiền xe. Cái đó người ta lo cho anh chị em hết rồi. Thành ra anh chị em đừng bận tâm cái này nhe.

Cái năng lực của anh chị em, chính ông thầy bùa, ông thầy ngải thấy anh chị em thì sợ, thì làm sao anh chị em bị lấy năng lực được? Cái năng lực của anh chị em từ năng lực ở vũ trụ vô, mà năng lực vũ trụ vô biên thì ai lấy cái năng lực của anh chị em được? Ngoại trừ anh chị em phung phí cái năng lực của anh chị em thì miễn bàn tới. Chứ không ai lấy năng lực của anh chị em được. Anh chị em tiếp thu năng lượng của vũ trụ vô trong cơ thể mình, có một sức mạnh vô biên, thì ai đủ khả năng để lấy cái năng lượng vũ trụ? Anh chị em suy nghĩ đi. Nếu người đó có đầy đủ khả năng, thì người đó là Thượng đế rồi. Mà người đó là Thượng đế thì tôi cũng chịu thua luôn. Anh chị em làm sao chịu nổi. Mà Thượng đế thì không bao giờ có sự hiện diện dưới trần gian này, thì làm thế nào mà Thượng đế lấy cái năng lực của anh chị em được? Mà nếu Thượng đế cho anh chị em năng lực, thì đâu bao giờ lấy năng lực của anh chị em? ngoại trừ trường hợp anh chị em từ chối năng lực đó, thì Thượng đế mới lấy lại thôi. Còn anh chị em đâu có từ chối, anh chị em có năng lực để bảo vệ cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho những người khác, thì đâu có lý do gì người ta lấy năng lực anh chị em.

Thành ra cái đó là tại vì tư tưởng của anh chị em quá sợ. Mà vì anh chị em quá sợ cái anh chị em nghĩ rằng người ta lấy năng lực của anh chị em. Chứ thật sự không có một người nào đầy đủ khả năng lấy năng lực của mình hết. Anh chị em yên tâm cái điều này.

66/ Thưa Thầy, ông có 2 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất là ông có nghe trong đài truyền hình, là người ta có nói là có 2 người đó, tự nhiên thân thể họ tự thiêu, bốc cháy lên và thiêu lên, và chỉ còn lại một

đồng tro. Đây có phải là kết quả của sự di chuyển của Kundalini hay không? Có phải là kết quả của Kundalini mà người đó không có tự chủ được tình hình hay không?

Trong các bệnh viện và các nhà thương hiện tại thì không có đủ lượng máu để cho bệnh nhân. Có thể nào chúng ta dùng luân xa 6 để biến nước biển thành lượng máu để giúp các bệnh nhân hay không?

Thứ nhất, anh chị em có thấy thật sự vậy không? Tất cả, tôi cho anh chị em biết nhe, truyền thanh truyền hình, báo chí, không có cái nào thiệt đâu. Những cái nào thiệt thì không bao giờ đưa lên truyền hình, truyền thanh, báo chí. Đó là những cơ cấu bí mật. Nếu đưa lên truyền thanh, truyền hình, báo chí, mà cơ cấu bí mật đưa lên là tử hình thì làm sao người ta đưa cái thiệt lên? Truyền thanh, truyền hình, báo chí, nếu thật sự bí mật của các quốc gia mà đưa lên, thì chắc chắn đài truyền hình đó sẽ bị hủy diệt liền.

Toàn là tin giả không. Tin thiệt bí mật, làm sao lấy ra được. Anh chị em suy nghĩ coi đúng không? Tôi thì tôi suy nghĩ vậy, không biết anh chị em suy nghĩ sao? Mà nếu trong này anh chị em có làm việc trong đài truyền thanh, truyền hình thì anh chị em suy nghĩ đi. Những tin bí mật thì làm sao lấy được, bán ra ngoài, đưa lên truyền thanh, truyền hình báo chí? Mà nếu cái tin mà bí mật nguy hiểm cho quốc phòng, quốc gia của người ta, thì người ta để cho anh chị em tuyên bố công khai cho thế giới biết à? Anh chị em suy nghĩ coi đúng không? Thành ra những tin đó thì chắc chắn không phải 100% rồi. Nếu 100% thì nước này đến nước kia dễ quá. Đâu cần làm tình báo làm chi. Chỉ cần thấy truyền hình, truyền thanh là qua đánh nước đó dễ dàng rồi. Nhưng qua đánh chưa tới nước đó thì chết rồi. Thì tin là giả chứ không phải tin thiệt. Thành ra những cái gì anh

chị em thấy hiện tại, mà đôi khi còn giả, chứ đừng nói chi anh chị em nghe người ta nói. Cũng như tôi đây nè, tôi ở đây còn sống mà người ta đặt ra đủ thứ chuyện hết. Ông Thầy đi thế này, đi thế khác, ông Thầy chết. Đi nước này nước kia, đủ thứ hết. Trong khi tôi ở đây, người ta nói tôi đi về Việt nam, bị người ta bắt ở bên đó. Trời ơi, tôi đương dạy ở Âu châu, người ta nói ông Thầy về Việt nam bị bắt rồi. Mà tôi đứng dạy học ở đây nè, mà nói tôi về Việt nam bị bắt rồi, đi tới Thái lan bị bắt rồi! Đó là may tôi còn sống đó nhé. Chứ mai một tôi chết, họ đặt biết bao nhiêu chuyện để nói!

Tôi khuyên anh chị em, đọc báo cho nó vui, coi truyền hình cho nó vui. Nghe đài phát thanh cho nó vui, nhưng mà phần nhận định, anh chị em phải nhận định coi đúng hay sai. Thấy không? Cái đó là điều quan trọng.

Anh chị em thấy tivi. Có một số anh chị em ngồi trong này, đóng phim. Anh chị em thấy đóng phim là toàn giả không, chứ đâu có thiệt. Chứ nếu thiệt, chết người ta hết rồi. Đúng không? Đó, tôi biết trong này có một số chuyên viên đóng phim. Anh chị em thấy cuộc đời của anh chị em đóng phim thiệt hay giả. Nếu thiệt thì chết rồi, đâu còn đóng phim hoài. Nội mà súng bắn cái đùng, hay đánh anh chị em sưng mình, làm sao đóng phim được. Bắn cũng giả, mà chết cũng giả, máu ra cũng giả luôn. Cái nào cũng giả hết. Mà anh chị em coi, anh chị em khoái, hồi hộp. Mà khoái, hồi hộp, mà phải chung tiền cho người ta. Rốt cuộc anh chị em coi cái giả không. Giả mà sợ. May mà biết truyền hình giả, phim giả đó, mà vẫn sợ. Sợ mà chung tiền người ta. Chung tiền mới coi được. Coi mới thấy cái giả. Thấy cái giả mới sợ. Rồi chung tiền tiếp, coi nữa. Chứ sao bây giờ. Thành ra tôi nói cho anh chị em, những cái gì nói được ở ngoài

công cộng, xã hội là chắc chắn không có 100% đâu. Anh chị em suy nghĩ thì sẽ biết cái này.

Bây giờ sẵn đây tôi nói một câu chuyện bên Mỹ cho anh chị em nghe. Tôi là người Mỹ, bên Mỹ. Năm 1995 vừa qua, báo chí, truyền thanh, truyền hình, nó đăng tải là cái vùng của tôi ở, St.Louis sẽ bị động đất. Tất cả mọi người sợ động đất hết. Thì khi mà nó tuyên bố động đất: ngày, tháng, năm, tuyên bố ngon lành lắm. Ai cũng sợ hết. Lúc đó nó xuất kho hàng ra bán, lương thực thực phẩm ra: hai tỷ mỹ kim. Đáng lẽ hàng đó bán không được, liệng dưới sông, mất hai tỷ. Nhưng nó chỉ cần tốn quảng cáo thôi. Quảng cáo động đất chừng 200 triệu thôi, cái bán được 2 tỷ lương thực thực phẩm, lời 1 tỷ tám. Tới ngày đó tháng đó, không có động đất gì hết, lời tiền. Rồi mấy người mua đó, bán lại, hoặc bỏ. Hết hạn. Mà bây giờ tôi nói cho anh chị em nghe. Nếu mà động đất thật sự vùng St.Louis tôi ở, mà anh chị em mua lương thực thực phẩm về, mà động đất thì chết hết, lấy gì mà anh chị em ăn? Động đất thì bị tai nạn hết. Động đất thì người ta chết hết, thì anh chị em chứa lương thực thực phẩm, xài cũng không được. Đó là một cách buôn bán làm ăn hợp pháp, gạt người ta dễ dàng. Nghe khoái quá, mua. Mua để chất đó, tụi nó làm giàu. Tôi nói một hai câu chuyện khác nhau, mà người ta buôn bán làm ăn dưới mọi hình thức. Anh chị em không hiểu, người ta thì làm giàu.

Đó là những kinh nghiệm học hỏi. Tôi chỉ cho anh chị em một hai cái đó. Thành ra anh chị em nên nhớ rằng, *những gì mà có sự thật thì không bao giờ được phơi bày trước công chúng biết được đó là sự thật.*

Còn vấn đề thiêu đốt thì tôi nói cho anh chị em biết là có thiệt hay giả. Sở dĩ tôi nói thiệt hay giả là để anh chị em biết được thiệt hay giả, thì tùy anh chị em quyết định. Tôi biết chắc chắn rằng dù cho Hỏa Xà (kundalini) mà nó có di chuyển đi nữa, thì anh chị em bị tẩu hỏa nhập mà, bị điên loạn. Mà anh chị em bị điên loạn thì ngành Nhân Điện chúng ta, chỉ cần 5 phút, luân xa 5, 7, tỉnh lại liền. Chứ không bao giờ bị thiêu đốt hết. Đó là câu thứ nhất tôi trả lời.

Bây giờ anh chị em chưa có đủ khả năng. Mà dùng cái năng lượng của mình tạo ra những vật chất cần thiết, anh chị em chưa đủ khả năng.

Cố gắng học đi, tôi hy vọng thế kỷ 21 chúng ta thực hiện cái này được. Bây giờ thì chưa được. Bây giờ tôi, nếu tôi trình bày với anh chị em tôi thực hiện được cái đó thì người đầu tiên bị ở tù, người đầu tiên bị cô lập là tôi. Thì anh chị em đâu có được học? Thời điểm chưa tới. Cũng như tôi trình bày với anh chị em ngày hôm qua. Có một số anh chị em, tất cả thế giới này, 3 triệu người trên xe lăn, cùng một lúc tôi trị, 3 triệu người xe lăn đứng dậy đi hết, thì người bị cô lập đầu tiên là tôi. Mà thời điểm chưa cho phép tôi làm cái này. Tôi phải chờ. Chờ đúng thời điểm thì mới được thành công, mới được giúp đỡ nhân loại hoàn toàn. Chứ bây giờ anh chị em đưa ra một cái đề tài, cái chương trình rất hay, rất giỏi, rất đầy đủ khả năng, thì chắc chắn những người tài phiệt sẽ giữ tôi lại, để mua đứt tôi, cô lập tôi dưới mọi hình thức. Thì làm thế nào tôi đi năm châu bốn biển tôi giúp cho anh chị em được. Khi nào mà tôi đào tạo cho một số anh chị em rất giỏi rồi đó, thì lúc đó anh chị em thực hiện được. Tôi không có thực hiện, nhưng mà tôi để cho anh chị em thực hiện, mà không phải một người. Hàng chục người,

hàng trăm người, hàng ngàn người thực hiện. Thì chắc chắn lúc đó cục diện ở thế giới sẽ ý thức được. Một mình tôi thực hiện thì họ sẽ giữ tôi. Nhưng mà một ngàn người thực hiện thì họ không giữ. Mà chẳng những không giữ, anh chị em khác ở thế giới lần lượt học giống chương trình mà anh chị em học. Có như vậy thì đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại trọn vẹn được. Thì lúc đó anh chị em mới thấy thoải mái, mới tự do, mới hạnh phúc âm no thật sự. Chứ bây giờ chương trình của ngành Nhân Điện chúng ta mới quá. Mà chúng ta vượt bậc quá sức tưởng tượng, thì chúng ta chỉ bị thiệt thòi, chứ không có kết quả hữu hiệu cho nhân loại được. Vì chỗ đó tôi phải chờ đợi đúng thời điểm, mà thời điểm đây, *dù muốn dù không cũng phải trước thế kỷ 21*. Nhớ nhé. Dù muốn dù không trước thế kỷ 21 phải thực hiện cái này cho được. Gần nhất đây, có thể là năm 1997 tới đây, còn khoảng 6 tháng nữa, thì cuộc diện ở ngoài, cũng như ngành Nhân Điện chúng ta sẽ thay đổi rất lớn. Tại vì tôi tuyên bố với anh chị em nhiều lớp học rồi. Bây giờ tôi nhắc lại.

Bắt đầu từ tháng giêng, năm 1997, chính cái bà này bà xuất hiện cho thế giới biết. Thì ngành Nhân Điện chúng ta và toàn thế giới sẽ ý thức được như thế nào là tâm linh. Và lúc đó mọi người sẽ ý thức được năng lượng vũ trụ là gì, nhân điện là gì. Thì lúc đó anh chị em sẽ sung sướng nhất, trong ngành Nhân Điện chúng ta nói riêng, và mọi người ở ngoài, nói chung, sẽ sung sướng. Và hai triệu nhà bác học cũng đang chờ đợi bà này xuất hiện. Mà khi bà này xuất hiện thì chắc chắn là kết hợp với những nhà khoa học, giúp cho nhân loại, giúp cho ngành Nhân Điện chúng ta, phát triển càng ngày càng mạnh càng cao. Anh chị em yên tâm đi. Trước sau, sau

trước gì anh chị em cũng biết. Năm dài anh chị em chịu đựng được. Còn sáu tháng thời gian, yên tâm.

Bây giờ ngày hôm nay là ngày thứ hai rồi, thì tối nay anh chị em cố gắng về, nghiên cứu thế nào, ngày mai hỏi những đề tài rất giỏi đi. Tôi yêu cầu tất cả anh chị em nhà khoa học ngồi học cái lớp học này, cũng như tất cả anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh, tôi muốn anh chị em đưa ra những đề tài nào khó nhất, khó giải quyết nhất. Anh chị em nêu ra câu hỏi đi. Tôi sẽ giúp cho anh chị em không có bị bế tắc trong lãnh vực khoa học, không có bị bế tắc trong lãnh vực tâm linh. Có như vậy thì anh chị em mới đầy đủ khả năng anh chị em giúp cho lãnh vực khoa học, anh chị em đủ khả năng giúp cho những nhà nghiên cứu tâm linh. Tôi hy vọng ngày mai những câu hỏi nêu ra càng hay hơn, càng giỏi hơn. Có như vậy, thì anh chị em mới học hỏi càng nhiều được. Đó thì trong lớp học này tôi biết có một số nhà khoa học đang ngồi lớp học này. Và tôi cũng biết có một số anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh. Thì tôi mong muốn những anh chị em đó nêu ra và suy nghĩ ra những câu hỏi nào mà anh chị em bị bế tắc, thì tôi sẽ giúp cái phần bế tắc đó, để anh chị em về cơ sở của anh chị em để hoàn thành nhiệm vụ mà công việc của anh chị em bị bỏ dở. Trong lãnh vực khoa học cũng vậy. Trong lãnh vực tâm linh cũng vậy. Rồi trong tương lai anh chị em còn gặp tôi nhiều lần nữa. Bây giờ tới cuối năm có thể anh chị em gặp tôi ít nhất cũng hai lần nữa, hoặc ít nhất cũng một lần nữa. Thì những lần gặp gỡ đó, tôi hy vọng tháng 8 này, tất cả những nhà khoa học các nước trên thế giới sẽ tập trung về Bangkok học cái lớp đặc biệt đó, thì chắc chắn anh chị em sẽ hiểu nhiều lắm, chứ không phải đơn giản đâu. Tại vì thời gian học 5 ngày mà mỗi ngày tôi dạy 7 tiếng. Trong suốt 35 tiếng đồng

hồ đó, thì chắc chắn anh chị em sẽ học rất nhiều, để có điều kiện thuận tiện anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người cần đến anh chị em. Và sau câu nói này, coi như là chấm dứt lớp học ngày thứ hai này. Hẹn gặp anh chị em vào buổi sáng ngày mai lúc 8 giờ.

Now finish class, see tomorrow, OK? Good bye.

See you demain.

Bye bye.

3/7/1996

Anh chị em ở ngoài chuẩn bị vô.

Anh chị em chuẩn bị.

Bắt đầu

Thầy truyền năng lực.

Rồi sáng nay bắt đầu phía tay mặt tôi.

67/ Kính thưa Thầy, trước nhất ông xin cảm ơn Thượng đế đã dẫn dắt ông trên con đường đi đến ánh sáng, để đi đến được gặp Thầy. Thầy là một con người đầy lòng tốt, và đầy lòng vị tha. Thầy đã cho chúng con năng lượng để chúng con có thể hoàn thành được nhiệm vụ để cứu giúp nhân loại. Con một lần nữa xin cảm ơn Thầy.

Trong tâm Thầy lúc nào cũng sáng suốt, và lúc nào Thầy cũng rõ tất cả những gì Thầy phải làm. Thầy biết và Thầy dạy cái nào là cái lợi cho cái chung, và để bỏ cái lợi của cái riêng ra. Và Thầy có thể lúc nào cũng cưỡng lại được tất cả những cái cảm dỗ về vật chất. Và Thầy lúc nào cũng khiêm tốn, và chúng con mong được học hỏi được như Thầy. Qua nhiều câu hỏi trong mấy ngày học, chúng con nhận thấy rằng chúng con tất cả tại đây không có cùng một tư tưởng, và cũng không có cùng một cái nhìn. Vì mỗi chúng con đều có một cá tính riêng. Nhưng Thượng đế đã cho chúng con những điều kiện để cho những kinh nghiệm để cho chúng con học hỏi. Và đôi khi những kinh nghiệm đó được xảy ra trong những hoàn cảnh rất là hấp dẫn (ông nói để cho vui), nhưng thật ra là những kinh nghiệm, lúc nào cũng phải cố gắng để học qua những kinh nghiệm và những thử thách đó.

Chúng con mong được có thể như Thầy, có thể cưỡng lại những cảm dỗ mà có thể xảy ra đối với chúng con. Và điều này thì có thể xảy ra được khi luân xa 6 của chúng con có thể được phát triển hơn nữa. Và khả năng chúng con sẽ có, khi luân xa 6 được phát triển hơn. Thì chúng con mong rằng khả năng này sẽ được dùng để xây dựng, nhưng cái khả năng mà chúng con sẽ có sau khi luân xa 6 được phát triển nhiều hơn. Mặc dù cái khả năng này cũng sẽ được dùng để xây dựng, nhưng khả năng này cũng có thể dùng để hủy diệt và để phá hoại. Nhưng con cũng không lo xa vì chúng con cũng có Thầy bên cạnh. Con muốn xin trình với Thầy, là xin Thầy hãy an tâm, vì sau này sẽ không có những chuyện xảy ra như vào thời Atlantis và Egypt. Và chúng con cũng sẽ không làm lại những cái lỗi lầm như dười thời Atlantis và Egypt. Loài người sau này sẽ có thể cố gắng giữ được món quà quý giá mà Thượng đế đã ban cho. Một lần nữa chúng con xin cảm ơn Thầy.

Bây giờ như anh chị em thấy, trong tương lai của thế kỷ 21, mà gần như đây 3 năm tới, *sẽ có một cuộc xáo trộn ở quả địa cầu này, nhân loại mới ý thức được*. Chắc chắn là 8 tỷ người này, không được trọn vẹn 8 tỷ người đâu. Nhưng mà hy sinh một số người không ý thức được đường đạo, không ý thức được giúp nhân loại, không cùng một chí hướng với Thượng đế để ra, mà từ trước tới giờ Thượng đế không bao giờ răn dạy.

Thượng đế cho quyền tự do con người.

Do đó, những thời kỳ trước cách nay mấy trăm ngàn năm, gần như đây là 70 000 năm, những vị thầy rất giỏi chối bỏ Thượng đế, nghĩ rằng mình có đầy đủ khả năng, để đương đầu với mọi hoàn cảnh trong không gian và ngoài không gian. Do đó, hoàn toàn bị bế tắc suốt hàng bao nhiêu thế kỷ qua.

Và đi lại vấn đề cũng như tôi trình bày với anh chị em hai ngày qua, cái ngành Nhân Điện của chúng ta phát xuất mới bảy năm qua, nhưng trong lịch sử xã hội loài người chưa bao giờ có trường hợp này xảy ra. Đó là 6 tỷ năm. Do đó thì chắc chắn chúng ta sẽ không bao giờ đi lại vết xe cũ mà những thời kỳ trước đã gặp phải. Bởi vì Thượng đế cho quyền tự do con người quá nhiều, mà không ràng buộc bởi một cái luật lệ nào, để cho con người sợ, để cho con người ý thức Thượng đế quyền năng khả năng tối thượng, và Thượng đế cũng có một tình thương rộng lớn bao la, giúp đỡ cho nhân loại trong quả địa cầu, cũng như ngoài quả địa cầu. Nhưng mà vì cái chỗ quá tự do, mà con người không tin tưởng Thượng đế. Nghĩ là tất cả mọi sự việc do chính con người thực hiện. Do đó, hoàn toàn bị bế tắc. Thì đi lại vấn đề, ngành Nhân Điện chúng ta trong tương lai đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người mọi giới.

Không phân biệt màu da, chủng tộc. Không phân biệt quốc gia này hoặc quốc gia khác. Tất cả những người nào ở nơi nào cần tới chúng ta, chúng ta sẵn sàng giúp. Đó là đường hướng chúng ta đi, muốn giúp cho nhân loại càng ngày càng tiến hóa, trên cái đường tâm linh. Tuy nhiên, như anh chị em thấy, quyền năng khả năng tối thượng của Thượng đế, quyền năng khả năng tối thượng của Chúa Giesu, cũng áp dụng theo nguyên tắc như chúng ta, đã thực hiện như Chúa Giesu, hoặc Thượng đế. Anh chị em thấy, tất cả những người nào cần đến chúng ta thì chúng ta sẵn sàng giúp. Tất cả những người nào không cần đến chúng ta, thì chúng ta chờ. Chứ không phải chúng ta bỏ nhe. Chúng ta chờ đến khi nào những anh chị em nào cần đến chúng ta thì chúng ta sẵn sàng giúp. Do đó tôi mong mỗi anh chị em rằng, ngày hôm nay là ngày thứ ba của ngành Nhân Điện, hai ngày qua, và ngày hôm nay, tôi cố gắng tôi trả lời những câu hỏi của anh chị em nêu ra, để anh chị em có đủ khả năng và đủ thời gian học hỏi nghiên cứu những kinh nghiệm, do câu hỏi của anh chị em đề ra. Và những lời hướng dẫn của tôi, *tôi mong rằng anh chị em ý thức được. Nói tóm là anh chị em ý thức được, thế nào là trách nhiệm của mình, của gia đình mình. Thế nào là trách nhiệm Thượng đế giao cho chúng ta thực hiện.* Có như vậy thì anh chị em mới hoàn thành nhiệm vụ được. Mà hoàn thành nhiệm vụ, chính cái người được hưởng đầu tiên, đó là anh chị em. Sau nữa là gia đình, kế tục là quốc gia anh chị em. Đi xa hơn nữa là nhân loại.

Tôi trình bày với anh chị em *lo cái chung*. Nhưng mà cái chung đó, cái người hưởng đầu tiên là chính anh chị em và gia đình của mình, chứ không ai xa lạ hết. Tại vì khi lâm nguy thì cái người gần nhất của anh chị em là ai? Là gia đình của anh chị em, là anh chị em,

chứ đâu phải người xa đâu? Tuy nhiên khi mà anh chị em giúp cho mình và gia đình trọn vẹn rồi, thì lúc đó anh chị em mới thoải mái, mà thoải mái giúp cho mọi người trong quốc gia anh chị em hoặc ngoài quốc gia anh chị em ở. Thì anh chị em cứ suy nghĩ đi. Từ khi anh chị em học lớp 1, tới ngày hôm nay vô học lớp luân xa 6 này để anh chị em điều trị bệnh, gần cũng như xa, thì anh chị em biết cái tác dụng của ngành Nhân Điện chúng ta như thế nào, ảnh hưởng như thế nào, trong một thời gian ngắn nhất mà anh chị em thực hiện được. Đi xa hơn nữa, một hai tháng tới đây, anh chị em có thời gian và điều kiện, anh chị em tiếp tục học những lớp cao hơn nữa, là hy vọng những lớp cao đó, thì anh chị em có đầy đủ khả năng nhiều hơn nữa. Có như vậy thì anh chị em mới đáp ứng nhu cầu giúp cho dân tộc mình được kết quả mỹ mãn và giúp cho nhân loại được trọn vẹn.

Thưa Thầy, khi nãy con có dịch là: Xin Thầy hãy an tâm, sẽ không có những lỗi lầm. Nhưng thật ra ông xin là “xin Thầy hãy làm cho ông an tâm, để chúng con sẽ không làm những lỗi lầm như thời Atlantis và thời Egypt, và nhân loại có thể giữ được món quà quý mà Thượng đế ban cho”

Sẵn cái dịp câu hỏi này, tôi trả lời: anh chị em yên tâm đi. Bây giờ hồi xưa Thượng đế không bao giờ cho luật lệ. Cho tự do anh chị em. Bây giờ thì Thượng đế cũng thương anh chị em lắm. Thượng đế thương tôi mới cho tôi cái khả năng. Rồi tôi thương anh chị em, tôi mới cho anh chị em cái khả năng. Tuy nhiên, Thượng đế cũng ràng buộc tôi bởi một cái luật lệ đặc biệt. Nếu tôi vi phạm những lỗi lầm thì chắc chắn tôi không có là Thầy nữa. Thì ngược lại, những cái điều kiện mà tôi đưa ra cho anh chị em, đó là ở cấp 3,

nếu anh chị em vi phạm, dù cho anh chị em học tới cấp 7, anh chị em cũng sẽ còn zero%. Mà nếu cái luân xa của anh chị em zero% rồi thì anh chị em không có làm được cái gì hết. Anh chị em từ từ mất năng lực. Do đó thì Thượng đế không có răn dạy gì hết, mà cũng không có luật lệ gì hết. Làm thế nào gieo cho anh chị em luôn luôn có một tình *thương thật sự của mình đối với mọi người*. Đó là sự thành công của anh chị em. Và những cái luật lệ rất đơn giản. Những luật lệ này mong muốn cho anh chị em là đặt cái tình thương trên hết, thì anh chị em đâu có bao giờ vi phạm. Thứ nhất, là con anh chị em bệnh, mà không có người cha người mẹ nào không thương con hết trơn, do đó bắt buộc anh chị em phải trị bệnh. Thì cái điều đó, chắc chắn là anh chị em không bao giờ vi phạm. Và những vi phạm đó, là một hình thức để giúp cho anh chị em càng ngày càng tăng trưởng thêm cái vấn đề tình thương của mình đối với tất cả mọi người, cũng như trong gia đình của anh chị em. Thì tôi hy vọng những lớp tới đây, và anh chị em học xong lớp này rồi, anh chị em sử dụng luân xa 6, càng ngày càng mạnh, thì tự động *trong cơ thể* anh chị em *sẽ thay đổi chiều hướng, bằng một đường hướng tình thương, bằng một đường hướng tâm linh*, giúp cho mình, giúp cho gia đình và giúp cho tất cả những người nào cần đến anh chị em. Thì tôi hy vọng anh chị em học lớp này rồi, và những lớp tới, chắc chắn anh chị em sẽ không có vi phạm đâu. Có, nhưng mà một số rất ít. Nhưng mà một số rất ít, khi mà vi phạm rồi, thì trở lại bình thường.

Để tôi trình bày với anh chị em. Có một số anh chị em được học cái lớp luân xa 6 ở Geneve, tháng 12, năm 95 vừa qua. Thì về khoe với bạn đồng hành của mình, đã học lớp 4, lớp 5. Mà tôi biết trong cái số này, anh chị em có học ở đây. Về thì anh chị em tưởng là dùng

luân xa 6 trị bệnh dễ quá. Một số anh chị em thì dùng luân xa 6 dòm những linh ảnh phía ngoài. Một số dùng luân xa 6 trị bệnh đàng xa. Biết tưởng tượng như thế nào không. Một số thì bị đau, một số thì bị nhức, một số bị mất năng lực. Tôi điều chỉnh 120 anh chị em ở lớp 5 vừa rồi tại Geneve. Anh chị em thấy không? Mới học lớp 4 à, mà sử dụng dùng luân xa 6 trị đàng xa. Thì tôi có dặn rồi, làm sao có khả năng mà trị bệnh được? Nhưng cũng cố gắng thử. Thử cái bị mệt. Mệt cái bị không được khỏe, rồi đau tay, đau chân, đau mình mẩy. Rồi vô lớp 5, tôi phải điều chỉnh cho 120 anh chị em. Tôi nói 120, chứ khoảng từ 150. Lần lượt tôi phải điều chỉnh lại. Thấy thì nó đơn giản lắm. Nhưng thực hiện không đúng nguyên cách, mà không có phương pháp để tôi hướng dẫn, thì chắc chắn sẽ thất bại. Do đó những cái gì mà tôi hướng dẫn cho anh chị em, và những cái gì tôi chỉ dạy cho, thì chắc chắn anh chị em thực hành sẽ thành công. Còn những gì tôi chưa dạy cho, mà anh chị em cố gắng thực hiện, chắc chắn anh chị em sẽ thất bại. Mà thất bại dễ dàng lắm. Từ một cơ thể khỏe mạnh tới một cơ thể yếu dần, và trong khớp xương, trong cơ thể bị bệnh bị đau. Làm cho anh chị em khó chịu thôi. Rồi gặp tôi, tôi điều chỉnh, hết liền. Chỉ cần 30 giây, hết. Tiếp tục cuộc hành trình học tiếp. Đó là tôi biết trong lớp học này có một số đã vi phạm. Nhưng mà anh chị em cũng may mắn, sau khi tôi điều chỉnh rồi, thì bây giờ anh chị em học lớp này, thì chắc chắn anh chị em sẽ ý thức được. Khoảng trên 3500 anh chị em, thì trở về, nhắc nhở những bạn đồng hành của mình đã học lớp 4, lớp 5 rồi, đừng bao giờ vi phạm cái này. Chẳng những không kết quả cho mình, không giúp cho người khác, mà trở ngại cho mình về sau.

68/ Kính thưa Thầy, bà này xin hỏi Thầy nghĩ gì về những sự xuất hiện của Đức Mẹ. Đức mẹ và bà Thần Nút có thể là một hay không? Là vì Đức mẹ nói, ngài sẽ trở lại trên quả địa cầu để giúp.

Sẵn câu hỏi này, tôi giải thích cho anh chị em nghe.

Tất cả các tôn giáo trên thế giới muốn vị giáo chủ của mình trở về hết. Nhưng tất cả các vị giáo chủ về hoặc Đức mẹ Maria về, anh chị em có biết không? Không ai biết hết. Mà đôi khi đức mẹ xuất hiện, Chúa xuất hiện, hoặc những vị lãnh đạo tinh thần, những vị giáo chủ của mình xuất hiện mà anh chị em cũng không biết luôn. Đứng kế bên anh chị em, cũng không biết luôn. Bây giờ anh chị em trông làm gì. Trông, đợi, về, rồi anh chị em không tin. Vì anh chị em đâu có thấy đâu mà tin? Bây giờ tôi hỏi trong tất cả anh chị em nè: anh chị em trông cho Chúa Giesu về, trông cho ông Phật Thích Ca, trông cho Đức mẹ Maria về. Mà Đức mẹ Maria về, hay là Chúa Giesu, hay Phật Thích Ca về, anh chị em không tin. Anh chị em có bao giờ thấy mặt đâu mà tin. Có quyền năng khả năng tối thượng, giống như Chúa, giống như Phật, giống như Đức mẹ, anh chị em cũng không tin luôn. Thì bây giờ tôi hỏi anh chị em làm gì đây?

Thành ra bây giờ quan trọng nhất, anh chị em tin, được rồi. Anh chị em đem vô trong mình đi. Anh chị em cầu nguyện đi. Cái này là hữu hiệu nhứt. Anh chị em tin Phật Thích Ca, cầu nguyện ông Phật Thích Ca phù hộ cho anh chị em đi. Tin Chúa Giesu, tin Đức mẹ Maria, anh chị em đem Đức mẹ Maria hoặc Chúa Giesu vô trong cơ thể của mình đi. Hoặc giáo chủ nào mà mình tin tưởng nhứt, mà chết rồi đó, anh chị em đem vô trong cơ thể của anh chị em đi. Rồi giúp đỡ cho anh chị em phát triển vấn đề tâm linh, cái này hữu

hiệu nhưt. Chứ anh chị em trông chờ hoài, mà đứng kế bên, anh chị em chối bỏ hoài, làm sao được? Thì thay vì bây giờ anh chị em thấy, không biết, anh chị em chối bỏ, tại vì anh chị em không biết. Chứ anh chị em biết thì đâu có chối bỏ. Do đó thì tôi khuyên anh chị em nên *đem những vị giáo chủ vô trong cơ thể mình, bằng hình thức là anh chị em tịnh tâm, cầu nguyện* những vị giáo chủ đó giúp cho anh chị em *hoàn thành nhiệm vụ mà Thượng đế giao phó*. Đó phải thêm câu đó nữa. Cái đó là hữu hiệu nhưt.

69/ Bà này có 3 câu hỏi:

Câu hỏi thứ nhất là có nhiều người có tánh tình rất là hung bạo, và bạo tàn, và có những tư tưởng và ý nghĩ không có được tốt cho lắm. Có thể nào chúng ta dùng luân xa 6 để giúp cho họ bớt những tánh tình và ý tưởng không tốt đó không?

Câu thứ hai, từ trước đến giờ thì chúng ta có thể trị sida trong gia đình mà thôi. Nếu bà hiểu rõ thì bắt đầu từ bây giờ chúng ta có thể trị sida không giới hạn, có đúng như vậy không? Bà sợ bà không hiểu đúng như vậy.

Câu thứ ba, việc nghiện rượu là vấn đề đang làm cho hàng trăm ngàn người có thể chết được vì bệnh hoạn. Vì đây là một vấn đề nặng và nguy hiểm. Như là vấn đề nghiện xì ke ma túy, thuốc phiện. Thì bà xin hỏi có thể nào mình trị bệnh nghiện rượu như bệnh xì ke ma túy được không?

Bây giờ trong tương lai tôi cố gắng sẽ dạy cho anh chị em lớp tháng 8, và lớp luân xa 6. Chắc chắn là năm tới anh chị em sẽ thấy thay đổi nhiều lắm. Bởi vì khi tôi hướng dẫn cho anh chị em lớp sáu rồi,

thì anh chị em dùng luân xa 6, có khả năng giúp cho những người mà không có được tốt lắm, hoặc những người mà dữ, anh chị em sẽ đổi họ. Từ trước tới giờ chưa ai đổi được hết. Nhưng tôi hy vọng lớp sáu này, 120 anh chị em ra trường đó, thì chắc chắn anh chị em sẽ giúp được cái phần này nhiều lắm. Do đó thì tránh tình trạng xã hội bị xáo trộn dưới mọi hình thức, và giúp cho những người từ trước tới giờ không bao giờ thương mọi người, thì anh chị em sẽ giúp cho những người đó thương lại mọi người. Thì chắc chắn cái trật tự xã hội nó sẽ êm dịu hơn. Nó không phải như trước kia. Có một số anh chị em không ý thức được, làm cho trật tự xã hội xáo trộn dưới hình thức quốc gia của mình hoặc quốc gia khác. Thì tôi hy vọng năm 1996 đây, ngành Nhân Điện chúng ta sẽ đáp ứng nhu cầu giúp cho trật tự xã hội được êm dịu. Có một số nhà lãnh tụ thích chiến tranh, thì chúng ta cũng có thể, thay vì chiến tranh 100%, thì có thể giảm được 60-70%. Còn hơn là để 100%. Thì tôi hy vọng cái điểm này để giúp nhân loại toàn thế giới bớt căng thẳng vấn đề chiến tranh, bớt căng thẳng để hại quốc gia này, quốc gia khác, mà giúp cho quốc gia này, quốc gia khác, sống trong cái vòng trật tự an toàn. Tôi không dám đảm bảo 100%, nhưng mà cũng có thể 60-70%. Còn hơn trước kia mình phải chịu ảnh hưởng 199%, mà việc này chúng ta có thể làm được. Tại vì tôi cũng chuẩn bị tư tưởng của anh chị em, và tôi cũng chuẩn bị luân xa 6 của anh chị em trong vấn đề, nếu nhật thực nguyệt thực đúng ngày, tháng, năm, mà những nhà khoa học đã đề ra, vào tháng 8, 1999, thì cái việc chúng ta dùng luân xa 6 này, để giải tỏa đám mây mù, ở trên ngoài không gian thì chắc chắn chúng ta chuyển tư tưởng những người thích chiến tranh, thì họ xoay chiều đổi hướng lại, không bị chiến tranh nữa, không làm cho người ta chết chóc nữa. Thì tôi hy vọng có thể điều này chúng ta làm được. Ảnh hưởng được 60 tới 70%. Khi mà anh chị em

ảnh hưởng những nhà gây chiến tranh, mà thay đổi hướng 60-70% thì anh chị em thấy dân tộc đó, hoặc dân tộc khác sung sướng biết bao nhiêu không? Bao nhiêu đó chúng ta cũng thành công trong mặt tâm linh và mặt đời rồi. Tuy nhiên, nếu nhân loại cuối thế kỷ 20 này, ý thức được vấn đề tu, phát triển vấn đề tâm linh, thì chắc chắn Thượng đế sẽ giữ linh hồn đó, và thế xác đó, để trong tương lai của thế kỷ 21 trở về sau, đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Tại vì tôi biết thế kỷ 21 tới đây, nhân loại càng ngày càng đông, ***chứ không phải 8 tỷ người như tổng số hiện tại đâu. Tại vì biết bao nhiêu linh hồn đang chờ đợi thành con người để phát triển vấn đề tâm linh giúp quả địa cầu này trở về khôi sáng, và nhân loại trở về khôi sáng .***

Đó là câu thứ nhất tôi trả lời.

Câu hỏi thứ hai, *tất cả anh chị em nào học lớp 5, và học lớp luân xa 6 này, thì tất cả anh chị em được trị bệnh sì ke ma túy, và sida không giới hạn.* Tuy nhiên, bệnh sì ke ma túy thì khỏi làm danh sách. Nhưng mà riêng bệnh sida thì mỗi lần trị bệnh, sẽ lập danh sách, để gửi cho trung tâm gần nhất, để trung tâm đó sẽ giữ hồ sơ mà anh chị em trị bệnh sida. Không có giới hạn, trong hoặc ngoài gia đình, cũng vậy. Để nơi đó theo dõi coi tổng số của anh chị em trị được bao nhiêu người. Còn riêng phần sì ke ma túy thì khỏi làm danh sách, tại vì chỉ trị một lần duy nhất thôi. Ngoại trừ trường hợp người đó thích hút trở lại thì trị tiếp nữa. Riêng phần trị sida thì có thể trị một tuần, hai hoặc ba tuần, tùy theo bệnh nặng hay bệnh nhẹ. Để biết số lượng là anh chị em trị đó, bệnh sida, một, hai tuần hoặc ba tuần, để đúc kết lại tất cả những danh sách do anh chị em trị, và trung tâm đó sẽ nắm vững. Đó là những nguyên tắc chung, tôi sẽ giúp cho anh chị em trị bệnh sida không có giới hạn.

Bây giờ tôi giải thích cho anh chị em ngày hôm qua rồi. Rượu là cũng có thể cứu người ta được. Tuy nhiên, tại vì anh chị em quá bận tâm trong vấn đề của gia đình anh chị em. Như anh chị em thấy không, vấn đề cai rượu, thì như hôm qua tôi giải thích, nếu trong gia đình hoặc bè bạn của anh chị em uống rượu nhiều quá, thì anh chị em nhớ, cái ly rượu của những người uống rượu nhiều, ném ly rượu. Anh chị em không biết uống rượu thì chỉ ném thôi, coi *rượu ngon hay dở, để ly lại cho người đó uống. Mà đừng cho người ta biết* *nhe*. Anh chị em đừng nghĩ mình có năng lực, rồi nói là tôi bây giờ cai rượu cho anh chị em. Thay vì anh chị em nói anh chị em cai rượu cho người ta, người ta uống một ngày 3 chai, thì uống 6 chai đó. Nghe cho rõ *nhe*. Anh chị em cai rượu cho người ta, đừng cho người ta biết. Còn anh chị em cai rượu cho người ta mà cho người ta biết, thay vì mỗi ngày uống 3 chai, thì người ta uống 6 chai. Khỏi cai luôn. Đó tôi nhắc lại cho anh chị em. Ngoài ra không có phương pháp nào cai khác hết. Tại vì rượu thì cũng có một hình thức giúp cho sự luân lưu trong cơ thể. Đôi khi một số anh chị em nhờ rượu mà sống dai đó. Chứ rượu đâu có giết người. Nhưng mà rượu cũng làm cho người ta chết, nhưng quân bình lại một số thì sống dai, một số thì chết người. Cân qua cân lại thì cho giảm 60-70% là nhiều rồi, dưới điều kiện là anh chị em giúp người ta đừng cho người ta biết. Còn cho người ta biết thì 3 thành 6.

70/ Kính thưa Thầy, Thầy có nói trong tương lai sẽ xuất hiện nhiều căn bệnh mới, thì hiện tại ông để ý có một căn bệnh mới, đó là căn bệnh ở Âu châu này đang lo ngại. Đó là khi người ta ăn thịt bò mà người ta gọi là “bò điên”. Những con bò đó bị dùng kích thích tố nhiều nên thân thể thay đổi. Và những người nào mà tiêu thụ thịt

của những con bò đó, thì có thể có bệnh nguy hiểm, có thể chết trong vòng thời gian rất ngắn và ảnh hưởng đến óc, và con người không còn tự chủ được nữa. Thì bây giờ ông xin hỏi Thầy làm sao có thể nhận định và biết được những căn bệnh đó, và trị nhe thế nào?

Trước tiên anh chị em học lớp luân xa 6 này trị bệnh. Tất cả các bệnh trạng nào cũng vậy, luôn luôn phải trị luân xa 6 và 7 trước, 30 giây. Đó là căn bản dành riêng cho những anh chị em nào học lớp luân xa 6 trị bệnh. Luôn luôn là phải đặt luân xa 6, 7 trị trước. Sau đó thì tùy căn bệnh nó ảnh hưởng như thế nào. Đôi khi có một số ăn bị bệnh thần kinh. Và đôi khi có một số ăn lương thực thực phẩm bị bệnh phổi, tim, gan, ruột. Do đó thì không phải cơ thể của người nào cũng giống người nào. Thì tùy căn bệnh người đó phát xuất bởi những loại vi trùng nào xâm nhập làm cho cơ thể bị bệnh nhiều nhưt. Thì chúng ta trị ngay cái bộ phận đó. Đôi khi người ta ăn thịt bò này bị đau thần kinh. Đôi khi bị ảnh hưởng cái gan đau. Đôi khi bị cái phổi hoặc cái bao tử. Thì làm sao tôi biết được tôi chỉ cho anh chị em. Do đó bất cứ trong trường hợp nào, luôn ghi chú, học lớp luân xa 6 này rồi, thì phải trị luân xa 6, 7 trước. Sau đó, tùy cơn bệnh hoành hành trong cơ thể người ta, tiếp tục trị những luân xa nào mà bộ phận bị bệnh. Thì giúp cho những người bệnh đó mau hết bệnh và lành bệnh. Anh chị em đừng lo ngại.

Tôi cũng dự trù trước hết rồi. Nhưng anh chị em thấy có một số nhà khoa học hiện tại đang học lớp này đây, và một số viện nghiên cứu bên Hoa kỳ, bên nước của tôi ở. Nội cái tế bào của anh chị em, thay đổi tế bào, trong tế bào bị chết rồi, mà kích thích bằng sixieme sens của anh chị em, cái tế bào nó sống lại, thì anh chị em có tưởng tượng như thế nào không?

Trong tương lai cái ngành Nhân Điện của chúng ta không phải đơn giản như anh chị em nghĩ đâu. Đó là một số anh chị em ngồi trong lớp học này đây, đã từng nghiên cứu rồi, và cũng từng báo cáo cho tôi rồi. Nhưng mà tạm thời tôi không cho anh chị em biết đó là ai. Nhưng chắc chắn anh chị em ngồi trong lớp học này có báo cáo cho tôi. Thứ nhất, tế bào da (bên Âu châu này, một số học viên là khoa học, ngồi trong này). Cái tế bào da bị cháy rồi, lấy bỏ trong cái hũ. Dùng sixieme sens của mình, kích thích cái tế bào trở lại bình thường, thì cả một vấn đề quan trọng cho nền khoa học hiện tại. Trong khi đó bên Hoa kỳ, trường Đại học lớn nhất bên Massachusett, thì cũng dùng tế bào chết để kích thích, nhưng mà không phải tế bào của con người nhe, tế bào của động vật. Thì thất bại chứ không phải thành công. Chưa có một sự thành công nào, mà tế bào bị cháy mà trị, sống trở lại hết. Mà ngành Nhân Điện chúng ta làm được. Thứ nhất là tế bào ung thư, thứ nhì là tế bào da bị cháy. Một trong hai trường hợp đó, và nhiều trường hợp khác nữa, trong tương lai ngành Nhân Điện sẽ đáp ứng nhu cầu cho nền khoa học bị bế tắc, càng ngày càng phát triển mạnh. Thì anh chị em thấy, chỉ cần 30 giây thôi. Tối đa nhe. Nhưng trong tương lai không phải 30 giây đâu. Tại vì tôi trình bày với anh chị em ngày hôm qua. Cái năng lượng vũ trụ thì vô biên, mà chúng ta nếu biết cách sử dụng thì chỉ trong vòng 1 giây tới 5 giây thôi, là chúng ta đủ thành công rồi, chứ không phải mà 30 giây đâu. Tại vì anh chị em tưởng tượng rằng 30 giây là thời gian ngắn, chứ thật sự 30 giây rất dài. Khi mà tốc độ của ánh sáng bằng cái năng lượng vũ trụ đi thì 5 giây, và 30 giây, anh chị em thấy biết bao nhiêu thời gian không? Do đó thì tôi chỉ trình bày cho anh chị em một khoảng khắc, một câu chuyện ngắn để anh chị em ý thức được cái ngành Nhân Điện chúng ta càng ngày càng phát triển mạnh. Và tôi hy

vọng năm tới đây, tất cả các nhà khoa học trên thế giới sẽ chú tâm tới ngành Nhân Điện chúng ta, và phát triển cũng như nghiên cứu, thì anh chị em tưởng tượng trong số 150 000 anh chị em học, và trong số 3500 anh chị em học lớp luân xa 6 này, cộng thêm 1500 anh chị em sắp học tới đây tại Thái lan. Thì khoảng 5000 anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh. Thì anh chị em thấy tác dụng như thế nào không?

Đó là câu trả lời vào năm 1997 cho ngành Nhân Điện của chúng ta. Tôi hy vọng anh chị em ý thức được, học được, về lo giúp bảo vệ gia đình của mình đi, bảo vệ dân tộc của mình đi. Trong tương lai anh chị em sử dụng luân xa 6 này trong lãnh vực trị bệnh. Ngoài lãnh vực trị bệnh, thì còn nhiều lãnh vực khác nữa. Mà anh chị em có điều kiện và thời gian, anh chị em tiếp tục học, thì chắc chắn anh chị em sẽ giúp được mọi người mọi giới trong toàn cầu.

71/ Kính thưa Thầy, xin Thầy giải thích cho rõ hơn mình phải hiểu làm sao khi nói đi về khối sáng?

Bây giờ anh chị em muốn về khối sáng thì dễ lắm. Dưới điều kiện những việc gì làm anh chị em cố gắng thực hiện đi. để giúp cho cái linh hồn của mình càng ngày càng giỏi, thì như vậy về khối sáng dễ dàng lắm. Tuy nhiên tôi trình bày với anh chị em, khi anh chị em về khối sáng rồi, ở trên cao thì thấy dễ chịu rồi đó. Nhưng mà anh chị em dòm dưới này, bà con dòng họ mình, quốc gia mình đang khổ, thì anh chị em chịu không nổi? Tại vì *khi anh chị em về khối sáng rồi là anh chị em có tình thương bao la rộng rãi lắm. Cái linh hồn mình có một tình thương rộng rãi và bao la lắm. Khi mà anh chị em có một tình thương rộng rãi và bao la thì anh chị em*

đứng trên cao, nhìn xuống, bạn của mình, gia đình của mình, người thân của mình, quốc gia của mình đang khổ, thì anh chị em chịu đựng được không? Chắc chắn là anh chị em có tình thương rộng rãi thì chịu đựng không được. Vì chỗ chịu đựng không được, anh chị em *mới tái kiếp lại*. Ở quốc gia của anh chị em đang ở đây, và anh chị em học cái này đây, anh chị em giúp gia đình của mình, giúp quốc gia mình, đi xa nữa anh chị em giúp cho nhân loại. Chứ anh chị em nói, tôi học xong rồi anh chị em đã được về khối sáng rồi, giống cũng như tôi vậy. Tôi và tất cả anh chị em cũng ở trên hết rồi, chứ không ở dưới này đâu. Chứ anh chị em đừng có nghĩ từ dưới lên trên, mà chúng ta từ ở trên, thấy nhân loại dưới này khổ quá, tôi với anh chị em nắm tay xuống nè. Để giúp cho người ta. Hồi trước khi xuống đây đó, thì tất cả tôi với anh chị em học một trường. Nhưng mà anh chị em tưởng ngon lành, anh chị em xuống núi trước. Anh chị em tưởng anh chị em hay rồi. Trên kia dạy mười trang, anh chị em học tám trang, anh chị em xuống đây, tính là ngon lành rồi. Nhưng mà rốt cuộc anh chị em cũng phải học hai trang sau cùng. Đó là hai trang tôi học xong, tôi dạy lại cho anh chị em. Thì tôi dạy anh chị em, anh chị em mới có đủ khả năng giúp nhân loại, chứ nếu tôi không có dạy anh chị em thì làm sao anh chị em có đủ khả năng giúp nhân loại? Do đó thì tôi khuyên anh chị em càng ngày càng làm thêm nữa đi, để giúp cho gia đình mình, giúp cho dân tộc mình, và giúp các dân tộc khác, *chưa ý thức được vấn đề tâm linh. Thì chúng ta, là người đóng góp cho nhân loại, để giúp nhân loại ý thức vấn đề tâm linh, phát triển vấn đề tâm linh, trở về khối sáng. Đó là nhiệm vụ chúng ta hiện tại đang làm, và cho tương lai, tiếp tục cuộc hành trình, làm. Đó là đường hướng của Thượng đế giao cho chúng ta thực hiện.*

72/ Kính thưa Thầy, ông này có 3 câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất là Thầy có nói một chút về những gì sắp xảy ra trong tương lai. Về những tai biến và những điều đó thì thật ra cho những hình ảnh rất là tối tăm và buồn bã cho nhiều người. Thầy có căn dặn và chỉ dẫn và chuẩn bị cho chúng con những lúc đó là phải đối phó như thế nào. Thì những hình ảnh đó mang đến nhiều ý nghĩ tiêu cực cho nhiều người. Bây giờ làm sao có thể giúp cho những người đó có những ý nghĩ tốt đẹp hơn và sáng sủa hơn. Có thể nào chúng ta có năng lực cho những người đó có một sức mạnh và có ý nghĩ bớt tiêu cực hơn, với những hình ảnh sắp sửa xảy ra trong tương lai

Khi ông trị bệnh, thì có thể trị từng cá nhân thì có khi ông cảm nhận nơi luân xa. Khi ông trị bệnh tập thể thì có thể nào ông cũng có cùng một cảm nhận nơi các luân xa hay không?

Ông biết một người bị thần kinh thiệt, bị ở trong nhà thương điên, và người vợ của ông này trị cho ông mỗi ngày. Có khi thì người bệnh này sáng suốt, nhưng có đôi khi rất là buồn bã và không sáng suốt. Ông xin hỏi có cần một người khác đến trị cho người bệnh nhân này hay không? Hay là người vợ có thể tiếp tục trị.

Bây giờ tôi giải thích cho anh chị em nghe. Anh chị em thấy những nhà khoa học đưa ra những cái đề tài, làm cho nhân loại có một số tin, một số đâu có tin. Một số tiêu cực, một số tích cực. Nhưng anh chị em thấy không, ngay cả những trận chiến tranh ác liệt, những trận động đất tàn khốc, những cuộc thiên tai, nhưng con người đâu có ý thức đâu. Biết bao nhiêu rồi, rồi biết bao nhiêu thời kỳ quả địa

cầu chúng ta bị ảnh hưởng rất nhiều, nhưng mà con người đâu có ý thức. Anh chị em thấy không?

Dù cho bây giờ, ngày mai, hoặc ngày mốt, hay tháng tới đi nữa, con người cũng tích cực, hay tiêu cực. Không thể nào sửa đổi con người được đâu. Anh chị em đừng có nghĩ rằng người ta tiêu cực, người ta không có sợ đâu. Những lời cảnh báo của các đảng thiêng liêng cao cả, của các tôn giáo trên thế giới, nhưng bao nhiêu người nghe? Nếu nghe thì nhân loại đâu có khổ. Vì chỗ không nghe mà nhân loại mới khổ, thì anh chị em đừng có quan tâm tới vấn đề tiêu cực, hay tích cực. Cái điều quan trọng nhất, là chúng ta học ngành Nhân Điện này, nếu chúng ta có khả năng thật sự rồi, thì chúng ta phải chuẩn bị một cái tư thế để giúp cho những người nào cần đến chúng ta. Chứ đôi khi chưa chắc gì gia đình anh chị em chịu cho anh chị em giúp à. Chứ đừng nói người ngoài. Có một số anh chị em nêu câu hỏi, thấy chưa? Trong gia đình người vợ chịu giúp, mà người chồng không chịu. Trong khi đó anh chị em thấy mấy đứa trẻ con bị đau bệnh, anh chị em chịu không được. Thì cha mẹ lại không cho trị. Người ta đâu có tin đâu. Do đó thì tôi khuyên anh chị em, *đừng có bận tâm nhiều lắm*. Anh chị em học cái ngành này trước tiên là bảo vệ cho cá nhân của mình. Sau đó là trong gia đình. Nếu, muốn anh chị em giúp đỡ thì anh chị em giúp, còn nếu trong gia đình không muốn, thì anh chị em cũng đành chịu à. Ngay cả gia đình tôi cũng vậy. Gia đình tôi biết, tôi dạy học ở năm châu bốn biển, biết tôi có tiếng có tăm, biết bao nhiêu học trò học. Nhưng mà ai tin thì tin, chứ gia đình tôi đâu có tin. Chừng gần chết mới tin. Mà chết rồi tin cái gì nữa. Chết thì tôi chỉ có giúp cái linh hồn thôi, chứ thể xác tôi giúp đâu có được. Khi mà chuẩn bị chết thì tôi giúp linh hồn đi tái kiếp, thì cái đó, người khác tôi giúp cũng được,

chứ đừng nói trong gia đình tôi, thì chắc chắn cái điều này tôi sẽ giúp dễ dàng. Mà với điều kiện tôi phải chờ học trò của tôi, từ ngoại quốc hoặc từ Việt nam, người ta học xong phần lớp 3, được khai mở luân xa 100% đó, rồi mới lại cầu nguyện người chết, là gia đình của tôi, để cho linh hồn đó tái kiếp. Chứ thể xác tôi đâu làm được. Thì anh chị em yên tâm cái này đi. Tôi chuẩn bị cho anh chị em để cho anh chị em giúp cho dân tộc, gia đình, với điều kiện là những người nào thích giúp. Còn những người nào không thích giúp thì đành chịu vậy. Ngay cả tôi, là Thầy anh chị em cũng vậy luôn. Thành ra anh chị em đừng có bận tâm. Do đó thì đừng có lo lắng nhiều. Khi học lớp Nhân Điện càng ngày càng cao, quan trọng nhất là anh chị em sử dụng luân xa 6, trị bệnh đặng gân, đặng xa, thì ảnh hưởng rất lớn trong cơ thể của anh chị em. Và ảnh hưởng rất lớn cho gia đình của anh chị em là anh chị em có thể giúp cho gia đình đổi lại tư tưởng, bằng hình thức là phát triển vấn đề tâm linh, bằng hình thức là tự giúp cho mình. Thì cái điều này tôi chắc chắn rằng không đạt được 100%, nhưng cũng đạt được 70-80% cho gia đình của anh chị được trọn vẹn.

Những lời khuyên của tôi sau đây, thì anh chị em cố gắng thực hiện, để anh chị em bảo vệ cho mình. Chứ anh chị em không thể nào lo hết được đâu, ngay cả gia đình chúng ta cũng vậy. Tôi, sở dĩ tôi trình bày gia đình của chính mình, là để anh chị em ý thức được ngoài xã hội thì không phải giống gia đình của chúng ta đâu. Tại vì ngoài xã hội thì biết bao nhiêu ý tưởng, biết bao nhiêu tư tưởng ra. Do đó thì những cái tư tưởng nào trùng hợp với mình, những tư tưởng nào cần mình giúp thì mình sẵn sàng giúp. Còn những tư tưởng nào không cần mình giúp thì mình cũng chờ, đến khi nào họ nhờ chúng ta giúp thì chúng ta sẵn sàng giúp. Đó là câu khuyên

nhủ của tôi với anh chị em học cái lớp luân xa 6 này để trị bệnh. Khi nào, tôi nhắc cho anh chị em ngày đầu tiên rồi, khi nào anh chị em trị bệnh mà cảm nhận bằng cái luân xa bị lạnh, thì đừng có trị nữa. Và tôi cũng nhắc nhở cho anh chị em một số kinh nghiệm, tại vì anh chị em học đầu tiên lớp luân xa 6 này. Anh chị em có thể trị 40 người. Thì chắc chắn trong từ 1 tới 40 người thì có một số bệnh nặng. Nhưng mà tôi sẽ chỉ cho anh chị em. Khi mà anh chị em ngồi trị bệnh tập thể cho 40 người đó, có 1 hoặc 2 người chết. Thì anh chị em sẽ kiểm lại từ số 1 tới số 40. Số 1 là Nguyễn văn A, số 2 là Nguyễn văn B, chẳng hạn. Từ số 1 tới 40, khi nào anh chị em vừa nghĩ tới người số 28, hoặc người số 32, mà anh chị em dừng lại đó, thì anh chị em để 2 người đó riêng. Qua ngày hôm sau anh chị em trị 38 người thôi. Rồi 2 người đó, anh chị em sẽ trị cá nhân cho người đó, coi anh chị em vừa dùng luân xa 6, 7 của anh chị em trị, thì luân xa 6, 7 anh chị em có lạnh không. Nếu lạnh là 2 người đó chết rồi, đừng trị nữa. Đó là kinh nghiệm nhe. Cái lớp rồi thì tôi không có dạy cái này. Nhưng mà lớp này thì có những kinh nghiệm tôi giúp cho cái này, thì cố gắng phải ghi phần này đi. Tuy nhiên thì cái lớp rồi thì tôi cũng có viết một hai cái bài, để cho anh chị em ý thức được trong vấn đề mà khi trị bệnh mà luân xa anh chị em bị lạnh, thì anh chị em từ chối, bởi lẽ người đó chết rồi, hoặc bệnh nặng quá không còn khả năng thu hút điện năng của anh chị em truyền nữa. Anh chị em từ chối. Anh chị em ghi chú kỹ cho cái điểm này, về thực hiện.

Còn vấn đề người bị bệnh thần kinh thiệt, thì anh chị em trị bệnh. Anh chị em cố gắng bỏ thời gian, dù cho anh chị em bỏ thời gian dài đi nữa, cũng phải cố gắng. Chứ anh chị em thấy trị ông đó, vui, cái anh chị em mừng. Anh chị em thấy ông đó buồn thì chán nán.

Thì sự chán nản của anh chị em thì không có giúp được cho một người bệnh nào hết đau hết bệnh được. Cái quan trọng nhất là anh chị em phải nhẫn nại. Biết rằng người đó khó trị, mà chúng ta cố gắng nhẫn nại, chúng ta trị. Chứ anh chị em đừng có chán nản. Cái sự chán nản của anh chị em là điện năng không bao giờ vô người đó được hết. Anh chị em đặt tay vô bệnh nhân, mà anh chị em chán nản hoải, điện năng vô tới anh chị em thì stop liền, không có cho người bệnh đó, thì làm sao hết đau hết bệnh được? Do đó thì đừng bao giờ anh chị em chán nản hết. Anh chị em phải nghĩ rằng người này không bao giờ trị được, nhưng mà chúng ta phải cố gắng nhẫn nại trị người này, thì chắc chắn người này sẽ lành bệnh. Anh chị em nhớ cái điểm này. Dù cho gia đình mình trị, cũng vậy. Dù cho người ngoài, trị cũng vậy. Cũng giống công thức nhau. Tuy nhiên nếu anh chị em bận tâm về vấn đề gia đình mình quá, mình sẽ nhờ người bạn đồng hành của mình cùng một lớp với mình, thì giúp cho người bệnh hữu hiệu hơn. Tại vì anh chị em chán nản, mà anh chị em chán nản thì điện năng đâu có vô người bệnh được. Anh chị em phải nhờ người khác, thì người khác có thể giúp cho người bệnh mình mau lành và mau hết bệnh hơn.

73/ Kính thưa Thầy, ở lớp 5 tại Geneve Thầy có nói là lúc đó, Thầy chưa có thể nói nhiều về toán số, và Thầy có thể nào giải thích thêm về một vài âm thanh, chẳng hạn như có những âm thanh “om” mà những người đọc thần chú hay thường dùng, thì có ý nghĩa gì không?

Tôi nhắc cho anh chị em biết nhe. Vấn đề số, thì anh chị em đâu có học làm chi. Bây giờ anh chị em học lớp luân xa 6 này, luân xa 6 học chưa thuộc, học số làm sao thuộc được? Thành ra tạm thời

đừng học số đi. Luân xa 6 anh chị em học chưa thuộc, mà học số làm cái gì? Nhưng mà số thì tôi sẽ dạy cái lớp khác, chứ không phải dạy lớp luân xa 6 cho anh chị em. Những con số để nó áp dụng cho anh chị em được thành công, mà không phải được thành công 100% đâu nhe. Nếu thành công được 100%, thì người ta áp dụng con số được thành công rồi. Tuy nhiên trong tương lai thì tôi sẽ chỉ cho anh chị em áp dụng những con số nào cho nó phù hợp để anh chị em sử dụng giúp cho người ta. Cái thứ nhất.

Cái thứ nhì, âm thanh như anh chị em thấy. Tất cả âm thanh anh chị em tưởng là nghe cái âm thanh đó là được sao, không phải đâu. Những ông thầy rất giỏi, họ dùng cái tiếng nói âm thanh của họ phát xuất ra, bằng những cái luyện tập của họ bằng bùa ngải, thành ra anh chị em nghe êm dịu lắm. Anh chị em thích lắm. Rồi đôi khi một thời gian nào anh chị em hết thích. Còn nếu người ta dùng âm thanh đó, người ta giúp nhân loại được, hay giúp tôn giáo của họ được thì giờ này tôn giáo họ đâu có khổ. Giống như bên Tây tạng. Anh chị em tưởng mấy ông Tây tạng ngon lành lắm? Không có ngon lành đâu. Mấy ông thầy Tây tạng cũng nhờ tôi mở luân xa như thường. Mấy ông Tây tạng, dùng bùa dùng ngải để giúp cho người ta thôi. Mà nếu mấy ông giỏi thì đâu có trốn từ bên Bắc kinh qua Ấn độ. Không có đâu. Mà nếu giỏi thì nhân loại sướng rồi. Mà nếu giỏi thì tôn giáo mấy ông khỏe rồi. Đâu có đến nỗi mà mấy ông chạy tới chạy lui. Nếu mấy ông giỏi thì đâu phải từ Bắc kinh đi qua bên Ấn độ trốn đâu. Tôi khuyên anh chị em, không giỏi đâu. Tại vì đó là vấn đề tâm lý. Người này nghe, cái thích, đồn, đồn tới, rồi chùng mà lại, cái hơi ới rồi. Lại, cái thấy trật hết trơn. Ai cũng đồn người này hay, người kia hay, kéo lên núi, tưởng gì. Không có gì hết, trở xuống núi.

Đây là tôi phân tách cho anh chị em biết rõ. Những cái nào mà dưới trần gian này nói là giỏi là hay, thì giỏi hay thì người ta sẽ làm chủ thế giới rồi. Giỏi và hay thì người ta giúp tôn giáo của họ rồi. Hoặc giỏi và hay thì người ta giúp nhân loại rồi. Tôn giáo giúp không được, cá nhân giúp không được, thì làm sao giúp nhân loại được? Ngay cả quốc gia mình giúp cũng không được luôn. Thì tôi hỏi anh chị em làm sao giúp nhân loại được? Tuy nhiên thì trong lãnh vực của họ, thì cái phép tắc của họ, thì họ sử dụng giúp cho họ, chứ ngoài ra giúp nhân loại không được. Cái đó là cái riêng đó. Để cho họ học, thực hành, chứ không phải cái chung. Cái chung thì họ đâu có làm được? Nếu cái chung họ làm được thì họ sẽ thành công rồi. Tại vì làm cái riêng cho họ hưởng, ràng buộc bởi những luật lệ họ học, mà những người khác học không được. Khó quá, học được vừa thuộc bài cái chết rồi, sao thực hiện được? Thành ra tôi khuyên anh chị em tất cả những âm thanh, không âm thanh nào bằng năng lượng vũ trụ, vô cơ thể mình bảo vệ sức khỏe mình, giúp cho người khác. Đó là danh từ khoa học nhe. Đi xa hơn nữa, tôi nhắc thêm cho anh chị em biết. *Năng lượng vũ trụ* này, là dùng danh từ khoa học, chứ thật sự là *điện năng của Thượng đế*, mà vô trong cơ thể của anh chị em, thì bất cứ cái việc gì anh chị em làm cũng được, chứ đừng nói anh chị em trị bệnh. Trị bệnh là một hình thức rất dễ dàng. Cũng như tôi hướng dẫn cho anh chị em 2 ngày qua, trong tương lai, cái năng lượng vũ trụ này là điện năng của Thượng đế, mà anh chị em nhập một với cơ thể rồi, thì anh chị em thực hiện cái gì cũng được. Ngay cả việc tạo ra của cái vật chất chúng ta sử dụng cũng được nữa. Nhưng mà tại vì trình độ căn cơ của nhân loại còn thấp kém quá, trình độ căn cơ của ngành Nhân Điện chúng ta chưa có phát triển cao độ, do đó anh chị em còn bị giới hạn. Tuy nhiên, mặc dầu anh chị em bị giới hạn nhưng anh chị

em hơn một điều là anh chị em có thể giúp những người bệnh nặng hết đau hết bệnh. Giúp cho linh hồn bất tử bất diệt tái kiếp đi tu. Mà chúng ta làm được việc này. Đối với xã hội loài người rất khó, nhưng ngành Nhân Điện chúng ta thì giải quyết cái này rất dễ dàng. Thì anh chị em thấy khi mà chúng ta giải quyết người sống cũng như người chết được dễ dàng rồi, thì giai đoạn kế tiếp đây, chúng ta cố gắng làm thế nào học hỏi cho nhiều, để chúng ta tạo cái năng lượng vũ trụ này bằng vật chất, để chúng ta không còn bị lệ thuộc vật chất, xã hội loài người nữa. Thì chắc chắn nhân loại sẽ ấm no hạnh phúc thật sự.

74/ Kính thưa Thầy, Thầy có nói chúng ta cần có một thân thể khỏe mạnh, để cho chúng ta mới có thể tiến hóa về tâm linh được. Nhưng ông nhận thấy rằng có nhiều người có nhiều bệnh rất nặng. Không phải những căn bệnh bẩm sinh, mà là những căn bệnh họ nhận được trong cuộc đời của họ, vì có những sự thay đổi trong thân thể của họ gây ra căn bệnh. Mà những căn bệnh đó là do những tế bào bẩm sinh (gene) gây nên. Ông nghĩ bây giờ có nhiều bác sĩ và nhiều nhà khoa học, đã có những phương pháp để giúp những tế bào bẩm sinh, có thể khỏe mạnh lại. Riêng ông thì ông để ý rất nhiều về lương thực, giúp cho người bệnh nhân ăn uống cho đúng, để cho người bệnh nhân lấy lại sức khỏe và để có lại những tế bào bẩm sinh cho khỏe. Ông xin hỏi Thầy có thể nào mình dùng luân xa 6 để trị những căn bệnh đó không. Vì đó không phải là những căn bệnh bẩm sinh, mà đó là những căn bệnh mà do những sự thay đổi của các tế bào bẩm sinh trong thân thể.

Và có trường hợp mà những người bệnh quá nặng, mà chúng ta không thể giúp trị bệnh được, thì chúng ta có ảnh hưởng trên cái

nghiệp lực của họ hay không? Và nếu chúng ta không có một ảnh hưởng trên cái nghiệp lực của họ, thì có thể nào chúng ta dùng luân xa 6 để giúp cho họ mau đi qua cái cõi chết để họ bớt đau đớn, và đau khổ?

Như anh chị em thấy, ngày hôm qua tôi giải thích, lương thực thực phẩm chúng ta ăn bây giờ là nguy hiểm vô cùng. Tất cả là chất độc không? Nhưng mà mỗi một cơ thể của con người chịu đựng tới mức độ nào, và mỗi cơ thể con người bị đau bộ phận nào. Thứ nhất nhiều khi anh chị em ăn điều độ đi nữa, thì cái lương thực thực phẩm đâu có tốt, cộng thêm đó, anh chị em làm việc quá nhiều, suy nghĩ quá nhiều, làm cho hệ thần kinh của anh chị em căng thẳng. Mà hệ thần kinh của anh chị em căng thẳng thì tất cả những bộ phận trong này phải chịu cái năng lượng làm việc rất nhiều. Vì chỗ năng lượng làm việc rất nhiều, nó yếu dần, mà yếu dần thì lương thực thực phẩm không có đáp ứng nhu cầu giúp cho được mạnh khỏe, làm cho anh chị em bị bệnh, bị đau. Từ bệnh nhẹ tới bệnh nặng, rồi chết. Thì đi lại vấn đề, có một số bệnh nhân, học ngành Nhân Điện chúng ta, anh chị em tưởng con người chúng ta mạnh khỏe như thế này, chúng ta bị bệnh còn chịu không được, mà khi anh chị em bị đau, mà được cái ngành Nhân Điện chữa trị rồi, thì tại sao anh chị em không chịu tiếp tục chữa trị nữa? Mà anh chị em đi cái phương pháp khác trị? Đó là một cái lỗi lầm lớn nhất gặp phải, bị bệnh rồi chết. Là cái thứ nhất. Cái thứ hai, nếu anh chị em biết bị bệnh, đáng lẽ chết rồi, thì khi lành bệnh, thì tại sao anh chị em không bỏ thời gian nhiều nữa để nghỉ ngơi dưỡng sức? Mà anh chị em sợ công ăn việc làm, sợ không có tiền bạc, anh chị em tiếp tục cuộc hành trình làm, làm rồi thần kinh căng thẳng quá, những bộ phận kia chịu không được, bị bệnh, bị đau, chết. Đó là hai cái

trường hợp mà tôi gặp phải rất nhiều trong ngành Nhân Điện chúng ta. Đó là học viên ngành Nhân Điện của chúng ta, và ngoài học viên ngành Nhân Điện. Hầu hết tất cả những người có tiền đều chết cái vấn đề này hết. Những người không có tiền thì ít có bị chết lắm. Bởi lẽ tôi có trị một số bệnh nhân rất có tiền nhiều, có địa vị rất cao. Nhưng mà quá lo lắng, quá sợ sệt. Trong khi trị bệnh, nền y khoa bó tay rồi, thì đến ngành Nhân Điện của chúng ta, tôi trị trong vòng mười bữa, nửa tháng, giảm được 60-70%. Họ nghĩ rằng không kết quả. Giảm được 60-70%, họ nghĩ không kết quả 100%. Họ muốn mau kết quả hơn nữa, nhưng mà cái sự ham muốn đó, trong vòng một thời gian ngắn chết. Bên Mỹ cũng vậy, Á châu cũng vậy, Âu châu cũng vậy. Có một số rất nhiều, đành chịu, tại cái nghiệp lực của người ta. Tuy nhiên, cái ngành Nhân Điện của chúng ta, dù cho giúp thể xác không được, thì giúp cho linh hồn đó tái kiếp, để tiếp tục cuộc hành trình sắp sửa chu kỳ thế kỷ 21 tới đây, thì những anh chị em mà chúng ta giúp cái linh hồn đó tái kiếp liền, thì 15 năm sau, 20 năm sau, cái người đó trở thành nhân rồi, trở thành con người của thế kỷ 21 rồi, thì chắc chắn những người đó sẽ ý thức được và đóng góp rất nhiều cho xã hội loài người. Chứ không phải tôi bỏ đâu. Tất cả những người học trò, hay tất cả những người không phải học trò, mà khi bị bệnh bị chết thì tôi giúp cái phần thể xác không được, thì tôi giúp cái phần linh hồn để tái kiếp, để thế kỷ 21 tới đây, họ sẽ phục vụ cho nhân loại. Còn vấn đề chết thì như anh chị em thấy, đúng số mạng thì chết. Tuy nhiên tất cả những người bệnh nặng, tôi đến tôi giúp, mục đích tôi giúp là tôi giúp cái linh hồn. Song song cái việc đó thì thể xác không bao giờ bị đau, lần lần êm dịu thể xác, để luôn luôn cái linh hồn biết được rằng cái thể xác êm dịu, mà đi rất dễ dàng. Tái kiếp rất dễ dàng. Không còn luyến tiếc bởi một thể xác không còn dùng nữa.

Và những linh hồn đó của thế kỷ 21 chắc chắn sẽ đóng góp rất nhiều cho nhân loại. Tại vì linh hồn đó ý thức được trong ngành Nhân Điện như thế nào rồi, và khả năng của họ trước khi họ chết, họ biết như thế nào rồi. Thì họ sẽ tiếp tục cuộc hành trình giúp cho những người thế kỷ mai sau, để ý thức được và giúp đỡ được cho mọi người. Thì cái việc đó chúng ta đã làm rồi, mà chính anh chị em làm rồi mà không biết. Thành ra anh chị em yên tâm cái điểm này đi. Dù cho người thân của anh chị em cũng vậy, dù cho bè bạn của anh chị em cũng vậy. Hoặc giả những người lạ cũng vậy. Chúng ta không có đủ khả năng giúp cái thể xác đó sống được, thì chúng ta giúp linh hồn được trọn vẹn, không có gì trở ngại hết, đối với ngành Nhân Điện chúng ta. Khi anh chị em mở luân xa 100%, và luân xa đó còn 100%, chắc chắn anh chị em sẽ giúp được cái phần đó. Không có gì trở ngại.

Cái thứ nhất, bệnh nhân mà bệnh nặng quá, anh chị em đặt tay vô luân xa, không còn tác dụng nữa. Thì anh chị em từ chối đi. Trước sau, sau trước bệnh nhân đó trong vòng một hoặc hai ngày, sẽ chết. Anh chị em trị bệnh bằng sixieme sens cũng vậy, bằng luân xa 6 cũng vậy. Khi mà anh chị em đến đó anh chị em trị bằng luân xa 6 rồi, mà luân xa của anh chị em bị lạnh, thì từ chối. Nói bây giờ anh chị em không có đủ khả năng trị bệnh này được. Hoặc giả, từ chối khéo là anh chị em không có thời gian giúp cho người đó. Thì trong vòng vài ba ngày, người đó chết. Mà khi người đó chết thì êm dịu lắm. Không có đau đớn gì đâu. Tất cả những bệnh nhân nào bệnh nặng mà anh chị em trị, họ không hết, thì khi họ chết, họ sẽ êm dịu lắm. Không có đau đớn gì hết. Anh chị em đừng lo cái này.

75/ Kính thưa Thầy, ông này có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, Thầy có nói những ngày đầu tiên, là chúng con đừng có lẫn lộn những phương pháp trị bệnh. Khi có một câu hỏi về cách trị bệnh bằng Reiki, thì Thầy có nói đừng lẫn lộn Reiki và Nhân điện, hoặc là đừng bao giờ lẫn lộn những phương pháp trị bệnh khác nhau. Vì sẽ không có kết quả. Thì ông hoàn toàn đồng ý với Thầy. Thật ra không phải là một câu hỏi, đó là một nhận xét của ông.

Câu thứ hai, ông là một người trị bệnh và dùng năng lượng trị bệnh cho người ta. Ông nghĩ đây là một cái khiếu mà ông được trời cho, và có khả năng đưa những linh hồn đi. Có một lần ông đưa một linh hồn một người đó chết, nằm gần bên cạnh bà vợ, và ông đưa được linh hồn đó đi. (thật ra con không hiểu rõ, nhưng con cứ dịch hết những gì ông nói)

Thầy nghĩ gì về những bùa ngải mà những người sống dùng để hại những người khác?

Bây giờ tôi nhắc cho anh chị em. Có một số mà tôi cho anh chị em kết hợp lại, thứ nhất là vấn đề thuốc nam, thứ nhì là vấn đề châm cứu, không có gì trở ngại. Chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng anh chị em kết hợp hình thức này hình thức khác, thì những cái nào tôi thấy được thì tôi sẽ giúp cho anh chị em tiếp tục. Cái ngành Nhân Điện này và cái thuốc hoặc châm cứu thì không có gì trở ngại hết. Tuy nhiên thì những cái ngành khác mà tôi thấy rằng không có hợp với chúng ta thì tôi khuyên anh chị em đừng có kết hợp lại. Cũng như có một số anh chị em hành nghề, thí dụ, massage chẳng hạn, hành nghề chính xương cũng vậy. Thì những anh chị em đó, không phải là trị bệnh cho người ta. Thí dụ cái xương người ta bị đau, ngoài vấn đề anh chị em trị bệnh cho người ta rồi, thì chỉnh xương. Thí dụ, chỉnh xương, thì tay của anh chị em mà chỉnh xương cho họ,

giúp cho họ mau lành bệnh lắm. Hoặc giả một số anh chị em hành nghề massage, thì trước khi anh chị em massage cho người ta, thì chắc chắn người ta không thích nhiều, mà bây giờ anh chị em có năng lực rồi thì massage cho người ta, thì người ta sẽ thích thú lắm. Không có gì trở ngại trong cái lãnh vực đó. Tôi giải thích cho anh chị em nghe.

Tôi giải thích ngày hôm qua cũng như ngày đầu tiên, tôi giải thích có một số anh chị em có khiếu đặc biệt mà Thượng đế cho anh chị em trị bệnh bằng cái năng lượng vũ trụ, nhưng mà anh chị em sẽ trị một thời gian ngắn nào đó thôi, rồi lần lần cái năng lượng đó sẽ hết dần, thì anh chị em trị không được. Tuy nhiên, nếu anh chị em nào mà có khả năng sẵn có rồi, mà được khai mở cái này, thì điện năng sẽ giúp cho anh chị em sử dụng hoài, liên tục, đến khi nào anh chị em chết mới hết sử dụng. Đó là anh chị em yên tâm cái vấn đề này, không có gì trở ngại hết. Thì anh chị em nên nhớ rằng, cái vấn đề đưa linh hồn khó khăn lắm, chứ không phải đơn giản đâu. Những vị thầy học 30 năm, 40 năm, đôi khi đưa một linh hồn bất tử bất diệt được, hoặc không. Có khi khó khăn vô cùng. Chúng ta không phải ông thầy bùa, thầy ngải, mà chúng ta đưa được một linh hồn bất tử bất diệt đi tu hoặc tái kiếp. Đó là một hình thức cái năng lượng vũ trụ là gì? Là điện năng của Thượng đế vô trong cơ thể của anh chị em, đưa một linh hồn rất dễ dàng, không gì trở ngại hết. Tôi giải thích cho anh chị em nghe hai câu.

Câu hỏi thứ ba, như anh chị em thấy những ông thầy bùa thầy ngải thì giỏi thiệt, nhưng mà ảnh hưởng những linh hồn bình thường, những linh hồn yếu thì đưa vô được, chứ những ông thầy bùa thầy ngải mà giỏi, thì những người mà ham chiến tranh, những lãnh tụ ham chiến tranh tại sao không bỏ bùa bỏ ngải cho người ta đi? Cho

người ta chết đi, hoặc cho người ta thay đổi đi, đâu có làm được? Những người quyền cao chức trọng đó, mấy ông thầy bùa thầy ngải giỏi, tại sao không bỏ bùa, bỏ ngải người đó đi? Có hình ảnh nè, lấy bùa ngải bỏ vô hình ảnh người ta đi. Đâu có được. Đó, tôi sẵn dịp này, tôi dẫn giải cho anh chị em một câu chuyện ở Việt nam, ở Lào, ở Campuchia. Mấy ông thầy bùa thầy ngải giỏi lắm phải không? Nhưng mà khi cộng sản vô, bắt đi học tập, lên đường đi học tập hết. Nếu mấy ông thầy bùa thầy ngải giỏi tại sao không bỏ bùa, bỏ ngải cho mấy ông cộng sản chết đi. Không, đâu có được. Ông biểu lên đường vô ở tù, vô hết. Xách gói lên đường vô ở tù. Nếu mấy ông bùa ngải giỏi, sao không bỏ bùa bỏ ngải cho nó đau bụng đi, bỏ bùa bỏ ngải cho nó đau, nó bệnh, nó chết đi? Đặng nó không cộng sản nữa. Đâu có được. Nó biểu lên đường đi học tập, ở tù. Sách gói đi ở tù. Bùa ngải dẹp hết. Nó biểu đốt bùa, biểu đi học tập, học tập. Lúc đó bùa ngải đâu có linh nữa. Anh chị em thấy không? Thì anh chị em thấy đâu có tác dụng gì. Sở dĩ cái bùa ngải là tác dụng những linh hồn của anh chị em yếu, những cái thể xác của anh chị em yếu, mà cần anh chị em điều khiển cái này, cái kia, cái nọ. Chứ bây giờ, anh chị em sau khi học lớp 3, được khai mở luân xa 100%, những ông thầy bùa thấy anh chị em là tưởng anh chị em thầy bùa giỏi lắm, chứ thật sự anh chị em có học bùa ngải gì đâu. Nhưng mà cái năng lực của anh chị em, nó che cái cơ thể của anh chị em, mà những ông thầy bùa thấy, ông thầy bùa tưởng anh chị em học bùa. Chứ thật sự anh chị em không có học bùa gì hết. Bởi cái năng lực che cái thể xác của anh chị em. Do đó thì những ông thầy bùa, thầy ngải thấy anh chị em, họ ngại lắm. Tại vì bao nhiêu những cái bùa ngải họ bỏ người ta, anh chị em đưa người ta đi hết. Thì thầy bùa thầy ngải hết luôn. Do đó thì trong lãnh vực bùa ngải, thì áp dụng cho những linh hồn yếu, những linh hồn bình

thường thì dễ dàng. Chứ những linh hồn cao cả, những linh hồn có trách nhiệm với nhân loại, đó là những vị nguyên thủ quốc gia, hay những vị chức quyền thì không có thể nào bỏ bùa, bỏ ngải vô những người đó được hết. Tôi giải thích cho một phần, để anh chị em hiểu được thế nào là bùa, thế nào là ngải. Chứ anh chị em đừng có quan niệm rằng tưởng mấy ông thầy bùa, thầy ngải giỏi lắm. Không có đâu. Ông thầy bùa, thầy ngải mà vô học cái lớp này, tôi mở luân xa 100%, là bùa ngải không còn gì hết trơn. Mấy ông sợ lắm. Nhưng mà đôi khi mấy ông thấy cái đó chán quá rồi, mấy ông vô trong này học. Đặng thay vì ông đưa những linh hồn bùa ngải đi, không được, thì ông vô học cái này, ông nhờ tôi mở luân xa cho ông, thì tất cả bùa ngải của ông đi tu hết, cái ông khỏe. Cũng có nhe, chứ không phải không có. Ở đây thì không có, chứ các nước khác có. Mà nhiều khi ở đây có, mấy ông cũng giấu luôn. Thôi, yên tâm.

76/ Kính thưa Thầy, bà này có 3 câu hỏi.

Thầy có nói về nhật thực nguyệt thực, các nhà khoa học đã suy đoán là sẽ xảy ra tại Paris. Tại sao tại Paris? Có phải đây là một cái công nghiệp của nước Pháp không?

Thầy thường hay nhắc và hay nói đến dân tộc Atlantis. Thầy nghĩ gì về dân tộc Mu (dân tộc sống cùng thời với dân Atlantis)

Thầy nghĩ gì về Huyền bí học và Tâm linh? Có sự khác biệt nào không giữa hai cái này?

Tôi trả lời từng giai đoạn một. Như anh chị em thấy, theo cái nhận định của tôi, chứ tôi không biết nhe. Tại vì đây là những nhà khoa

học mình định vào tháng 8, 1999, nhật thực tại Paris. Thì cái đó những nhà khoa học nói, chứ tôi đâu có biết. Những gì mà tôi nói là những nhà khoa học nói, tôi thuật lại cho anh chị em nghe. Nếu thật sự cái nhật thực nguyệt thực nó nằm tại Paris vào tháng 8, 1999, nó phù hợp lắm. Tại ở Paris là gần vùng Bắc cực. Chứ nếu nhật thực nguyệt thực nằm bên Á châu, thì đâu có gần Bắc cực. Vì chỗ đó thì khi nhật thực tại Paris, sức nóng sẽ làm tan những tảng băng ở vùng Bắc cực gần như để xuống dưới lòng biển Đại dương. Thì cái này nó phù hợp nhất. Cái này đó là theo sự suy luận của tôi. Còn mấy ông nói đúng hay sai, tôi không biết.

Do đó thì dù cho mấy ông nói đúng hay sai, thì anh chị em nghe đi. Còn phần tôi thì tôi nhận định như thế đó. Nhưng mà chắc chắn dù cho có nguyệt thực trước hoặc đúng ngày, đúng tháng, thì *tôi cũng có chương trình sẵn sàng hết*. Để tôi gặp những trường hợp nào thì tôi sẽ giúp trường hợp đó. Và đây tháng 8 tới đây và tháng 12 tới đây, tôi sẽ chỉ cho anh chị em. Tại lúc đó thời gian dài, tôi sẽ chỉ cho anh chị em. Gặp những trường hợp đó xảy ra như thế nào, trước hoặc đúng lúc, thì anh chị em sử dụng cái nào để giúp cho mọi người có một cái ánh sáng dễ dàng. Chứ nếu để che một ngày, một đêm thôi là chúng ta đủ chết rồi. Chứ đừng nói ba ngày, ba đêm. Hay là hai ngày, hai đêm. Thì lúc đó tôi sẽ chỉ cho anh chị em.

Tôi không hiểu tại sao các nhà khoa học hiện tại, có nhiều lần gặp gỡ, tiếp xúc với tôi, bây giờ thế kỷ 20 rồi, chuẩn bị thế kỷ 21 rồi, mà không lo cho chu kỳ thế kỷ 21. Không lo chu kỳ cho cuối thế kỷ 20, mà lo 36 000 năm về sau. Anh chị em thấy vô lý như thế không? Có một số nhà bác học tiếp xúc với tôi. Đưa 8 chương hồ sơ, để dành riêng cho 36 000 năm thực hiện. Anh chị em thấy vô lý như thế. Mà nội cái mục lục của mấy ông không, tám cuốn sách như thế

này là mục lục để dành riêng cho 36 000 năm sử dụng. Thì tôi muốn hỏi lại những nhà bác học, nội mà tám cuốn sách mục lục cho những nhà bác học để cho 36 000 năm học, coi tám cuốn sách mục lục đó không, cái người ta chết rồi. Đâu còn thực hiện nữa. Vô lý nhất chỗ này. Mà mấy nhà bác học từng trình bày với tôi, từng đưa sách vở cho tôi coi. Mục lục thì tám cuốn như thế này. Mà anh chị em nếu coi tám cuốn đó xong, thuộc tám cuốn đó thì chết rồi, không có nghiên cứu được gì hết trơn. Mà tôi không biết mấy ông nghiên cứu như thế nào. Đó là những nhà bác học lỗi lạc của Hoa kỳ đó, từng tiếp xúc với tôi, từng đưa hồ sơ cho tôi coi. Mà dành riêng cho 36 000 năm. Tôi hỏi, tại sao giờ này người ta đang khổ nè, thế kỷ 21 tới đang khổ nè, nhân loại đang khổ nè, sao không nghiên cứu nhân loại bây giờ, để giúp cho người ta? Mà 36 000 năm làm sao ai nghiên cứu được, như thế nào? Mà chừ bây giờ, với 36 000 năm sau, chừ đâu có giống nhau được. Cũng như bây giờ anh chị em nước Pháp, nước Mỹ, anh chị em có mấy trăm năm nay thôi. Còn trước kia anh chị em đâu có xài tiếng này. Đúng không? Cách này chừng 500 hay 1000 năm về trước, anh chị em đâu có xài tiếng này. Rồi là sao nghiên cứu được? Đó là một cái điều vô lý nhất mà tôi không hiểu tại sao mấy ông nghiên cứu. Mà mọi người lại nghe. Tôi thì tôi không nghe. Tôi bác cái vụ đó nhiều lắm.

Do đó, thì tôi khuyên anh chị em, những cái gì sách vở để lại, chúng ta nghiên cứu để có một số kinh nghiệm, mà chúng ta giúp đỡ cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này, và chuẩn bị cho thế kỷ 21, những thế kỷ mai sau. Mà bây giờ chuẩn bị tới đi. Còn cái vụ quá khứ anh chị em đừng nghiên cứu nữa. Bây giờ anh chị em quên cái đó đi. Chứ anh chị em ngày tối lo nghiên cứu hoài, thì anh chị em quên hẳn cái chuyện gần nhất của anh chị em lo. Đó là mình và gia

đình của mình. Gắn nhứt mình phải lo đi. Còn chuyện của quá khứ anh chị em đừng có lo. Tương lai dài anh chị em cũng đừng có lo nữa, tại vì chưa tới, anh chị em lo mệt lắm. Cần nhứt là anh chị em học cái ngành này, bảo vệ sức khỏe cho mình trước đi, bảo vệ sức khỏe gia đình mình trước đi. Gặp những trường hợp thiên tai địa ách, mình sẽ dùng cái năng lực này, mình bảo vệ cho gia đình mình, và giúp cho những người khác. Cái này là hữu hiệu nhứt, mà anh chị em phải lo chuẩn bị học ngay từ bây giờ. Tôi khuyên anh chị em như vậy. Còn tương lai, dù cho nguyệt thực sớm, trễ , thì đừng có quan tâm tới. Quan tâm tới thì không có ích lợi gì cho anh chị em, mà chẳng những không ích lợi, mà anh chị em phiền hà trong tư tưởng, gây ra xáo trộn tư tưởng làm cho anh chị em kém sức khỏe. Anh chị em nhớ lời tôi hướng dẫn như vậy, ghi chú, anh chị em khỏe nhứt.

Huyền bí học, tâm linh học, đó là một danh từ, chứ không có gì khác lạ hết. Huyền bí học là anh chị em học những cái gì mà anh chị em không biết được. Đó là huyền bí học. Tâm linh là như tôi giải thích như hôm qua. Những cái linh thiêng của các đấng thiêng liêng cao cả, nhưng mà do cái tâm mình học mới được. Còn thể xác mình học không được. Đó là ý tôi muốn nói, là *linh hồn của anh chị em học những cái tinh vi tinh hoa của Thượng đế và các đấng dạy cho anh chị em, rồi anh chị em mới điều khiển thể xác, giúp thể xác hoàn thành nhiệm vụ mới được*. Chứ thể xác không có khả năng gì mà tiếp thu vấn đề tâm linh được hết.

Do đó, tuy nhiên cái linh hồn giỏi mà không có một thể xác khỏe mạnh, thì chắc chắn cũng không được. Do đó thì *linh hồn anh chị em mà giỏi rồi, thì anh chị em sẽ giúp một cái thể xác khỏe mạnh*.

Để hai bên kết hợp cùng với nhau lại, mới phát triển vấn đề tâm linh hoặc giả phát triển vấn đề đường đời mới được.

Tôi giải thích cho anh chị em đơn giản, ngắn gọn nhưng mà đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em ý thức một phần.

77/ Thầy có nói là nếu chúng ta không giúp được thể xác, thì chúng ta chỉ còn cách giúp được linh hồn. Nhưng trong trường hợp một người chưa chết, thì chúng ta phải làm như thế nào?

Nhiều người họ không có dùng năng lực với cái khả năng mà họ có. Mà họ dùng trên cái khả năng mà họ có. Thì khi mà Thầy trị bệnh cho họ, cũng như mỗi ngày trong lớp học, thì trong lúc mà Thầy trị bệnh, có thể nào Thầy quân bình năng lượng cho họ được không? Vì nhiều người trị bệnh dùng quá khả năng của họ, và có bị yếu dần đi.

Bây giờ cái linh hồn với thể xác của họ dính liền với nhau. Tuy nhiên, chúng ta giúp cho người sống chứ chúng ta không giúp cho người ta chết hết. Ý tôi muốn nói, anh chị em giúp cho người bệnh để trở lại sống, chứ không phải anh chị em giúp cho người bệnh mà chết. Không phải cái này. Do đó thì dù cho người sống mà bệnh nặng đi nữa, mà chờ ngày chết, thì chúng ta không cách này mà chúng ta giúp cho người đó chết sớm được. Chúng ta chỉ giúp thể xác họ.

Tôi có trình bày là có một số anh chị em dùng luân xa 6 sai nguyên tắc, mà tôi điều chỉnh. Thì những cái lớp học này đây, mỗi ngày tôi truyền năng lực cho anh chị em hai lần. Thì sẽ quân bình cơ thể của anh chị em. Chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng anh chị em trị bệnh nhiều sẽ bị mệt. Không có mệt đâu. Tại vì anh chị em đâu có lấy

cái năng lực của mình trị bệnh đau mà sợ mệt. Anh chị em trị bệnh đây là anh chị em lấy cái năng lượng ngoài vũ trụ vô trong cơ thể mình, mà truyền cho người khác. Thì không gì mà trị bệnh mệt hết. Ngoại trừ trường hợp anh chị em làm việc quá nhiều thì chắc chắn anh chị em sẽ bị mệt. Ngay cả tôi cũng vậy. Tôi dạy học, nếu tôi dạy một ngày hai tiếng, ba tiếng thì tôi khỏe lắm, chứ đâu có mệt. Nhưng mà tôi dạy một ngày năm tiếng. Sau năm tiếng, tôi về tôi làm việc tiếp. Tôi hợp với anh chị em, tôi ký giấy tờ của anh chị em. Nhiều khi tôi thức tới 12 giờ, 1 giờ sáng. Tôi cũng mệt như thường. Nhưng mà sau khi mệt tôi nằm tôi nghỉ, một giấc ngủ, sáng khỏe trở lại. Chứ anh chị em tưởng tôi không mệt sao? Tôi cũng mệt lắm. Anh chị em học xong rồi, anh chị em ra, vui chơi, giỡn, đi vòng vòng chơi, thoải mái. Tôi đâu có được như vậy. Tôi ở nhà tôi phải hợp hành, rồi tôi phải xét giấy tờ của anh chị em, tôi phải lo đủ các cái hết. Để trước khi tôi lên đường, tôi giúp cho anh chị em hoàn thành. Nhưng mệt rồi, thì tôi ngủ năm tiếng, hay ba tiếng, cái tôi khỏe trở lại. Do đó thì trong vấn đề trị bệnh, thì không có gì mệt hết. Mà mệt là do anh chị em làm việc quá sức. Nhưng mà sự làm việc quá sức của anh chị em, anh chị em chỉ cần ngủ chừng bốn, năm tiếng đồng hồ, anh chị em khỏe trở lại như thường. Anh chị em đừng lo vấn đề mệt. Mà cái năng lực của anh chị em sẽ quân bình lại, đừng có lo cái này. Thì tôi biết có một số anh chị em ở đây, cái tinh thần của anh chị em xuống quá, tôi biết. Nhưng mà anh chị em yên tâm. Trong suốt thời gian anh chị em ngồi học đây, cái năng lực tôi truyền cho quân bình hết cơ thể của anh chị em, trở lại bình thường. Vì chỗ đó thì anh chị em mới sử dụng luân xa 6 trị bệnh hữu hiệu. Đừng có lo ngại cái điểm này.

78/ Thưa Thầy, và tất cả các bạn, trước khi chúng con đây có một số câu hỏi để hỏi Thầy, chúng con yêu cầu tất cả quý vị trong phòng này, chúng ta cho một tràng pháo tay, chị Minh Hiệp và tất cả các người giúp đỡ chị cái buổi họp ngày hôm nay rất là quý mà đã giúp chúng ta được gặp Thầy đây, để mà dạy dỗ cho chúng ta ngày hôm nay

Sau đây là những câu hỏi chúng con xin hỏi Thầy.

Câu hỏi thứ nhất là hiện tại chúng con đang sống trong một thế giới hữu hình. Và song song với thế giới hữu hình đó là một thế giới vô hình. Cả hai thế giới này có một quy luật của vũ trụ điều khiển và chi phối con người cũng như là linh hồn. Thưa Thầy, với khả năng luân xa 6 mà Thầy dạy cho chúng con mấy ngày hôm nay, và các lớp học cao hơn Thầy sẽ dạy cho chúng con, chúng con có thể nhìn thấy cái thế giới vô hình được hay không? Và chúng con có thể liên lạc được và giúp đỡ được cho những linh hồn trong thế giới vô hình để giúp cho họ tiến về vấn đề tâm linh cũng như đường tu?

Câu hỏi thứ hai, kính thưa Thầy cho chúng con hiểu biết thêm về lãnh vực và phương pháp Thiền (Meditation), để chúng con có thể hiểu biết thêm về sự tiến hóa của con người trong lãnh vực khoa học để giúp đời, và lãnh vực tâm linh để phát triển trên con đường đạo. Sau đây là câu hỏi thứ ba.

Thầy đã cho chúng con biết trong tháng 8, năm 1999 sắp đến, các nhà khoa học tiên đoán sẽ có nguyệt thực và nhật thực, nhưng, thưa Thầy, theo sự hiểu biết của Thầy, Thầy có thể cho chúng con biết nguyệt thực nhật thực sẽ xảy ra trong năm nào? Chúng con phải làm gì để giúp cho nhân loại nếu như có hiện tượng nguyệt thực - nhật thực xảy ra trong năm 1997 sắp tới này?

Câu hỏi thứ tư của con. Đây là câu hỏi của con muốn xin cho chúng con và tất cả những người trong lớp học này được Thầy dạy cho chúng con sử dụng luân xa 6. Sau khi chúng con được sử dụng luân xa 6, chúng con có thể dùng luân xa 6 để mà điều chỉnh cho các học viên cấp 1, và cấp 2, nếu như họ đã bị các luân xa đóng lại. Và chúng con chỉ cần dùng luân xa 6 để điều chỉnh cho họ ở gần cũng như ở xa?

Câu hỏi thứ năm của con.

Thôi nhiều quá, mấy câu lận?

Dạ 4 câu rồi, Thầy.

Bốn câu, sao câu hỏi thứ năm?

Mấy câu hỏi?

Dạ con có 6 câu hỏi, Thầy.

Thôi, thôi, nhiều quá đâu được. Để cho người ta bớt đi. Bốn câu được rồi. Stop đi. Nhiều qua, để cho người khác chứ.

Bây giờ tôi trả lời nhé. Tôi nhắc cho anh chị em biết, anh chị em ngồi học một thời gian ngắn quá, thì làm sao thấy cái thế giới vô hình được. Tuy nhiên nếu mà tôi cho anh chị em thấy cái thế giới vô hình thì anh chị em bỏ cuộc, không có giúp nhân loại được đâu. Anh chị em thấy thế giới vô hình thì biết bao nhiêu xáo trộn của cuộc đời của anh chị em, thì làm thế nào anh chị em chịu giúp cho mình, giúp cho gia đình mình đây? Anh chị em chết hết. Thứ nhất là sướng quá, thứ nhì là khổ quá. Sướng thì muốn chết, mà khổ cũng muốn chết. Hai cái nào anh chị em cũng muốn chết hết. Nếu anh chị em thấy anh chị em chết hết thì đâu có ý nghĩa gì anh chị em học? Do đó thì không thể nào cho anh chị em biết được. Tuy

nhiên cái năng lực của anh chị em đưa vô trong cơ thể thì sẽ *đo được cái năng lực này*. Bằng hình thức từ cạnh luân xa 3 trở xuống, những linh hồn bất tử bất diệt nhờ anh chị em giúp, thì anh chị em giúp rất dễ dàng. Trong khi đó, người ta không hiểu gì hết. Thì anh chị em lại hiểu, anh chị em giúp được. Có một số linh hồn tốt bên cạnh anh chị em vô chùa, vô nhà thờ cầu nguyện, *được các đấng chứng cho anh chị em bằng cái năng lực của anh chị em biết được*. Đó là ngoài sức tưởng tượng trong cái thời gian ngắn nhất mà anh chị em học. Anh chị em biết được cái này là anh chị em giỏi hơn người ta nhiều rồi. Sở dĩ mà tôi không có hướng dẫn cho anh chị em thấy bên kia cửa tử, bên kia cảnh vô hình, đó là hai cái trường hợp mà tôi vừa kể cho anh chị em. Vui anh chị em cũng muốn chết. Mà buồn anh chị em cũng không muốn sống. Thì tôi hỏi ích lợi gì mà anh chị em thấy những hình ảnh đó? Không có ích lợi gì cho anh chị em hết. Không có đáp ứng nhu cầu giúp cho anh chị em giúp cho nhân loại, thì thấy để làm cái gì. Do đó thì không bao giờ tôi hướng dẫn cho anh chị em thấy bên kia cửa tử. Đó là câu thứ nhất tôi trả lời.

Bây giờ vấn đề ngồi thiền, meditation. Như anh chị em thấy, cái mục đích những vị thiền sư *ngồi thiền là để đạt được khai mở luân xa, để minh mẫn sáng suốt*. Cũng như nhiều lớp học tôi trình bày với anh chị em. Có một vị thiền sư đó ngồi thiền 60 năm, và vị thiền sư đó có tiếng trên thế giới, mà các nước trên thế giới đã nhờ vị thiền sư đó giúp đỡ không biết bao nhiêu trong lãnh vực tâm linh, cũng như khoa học. Nhưng hoàn toàn bế tắc, không thể nào khai mở luân xa 100% được. Chính tôi đã khai mở luân xa cho vị thiền sư đó. Sau khi tôi mở luân xa cho vị thiền sư đó, anh chị em có biết tưởng tượng như thế nào không? Tất cả mọi người trên thế

giới, chứ không phải mọi người trong nước đó, biết được cái việc này. Thì anh chị em thấy có biết tưởng tượng như thế nào không? Thành ra những vị thiên sư đó, công tu luyện như thế đó, mà chưa được khai mở luân xa.

Anh chị em thì chưa có tu một ngày nào hết, mà anh chị em học một thời gian ngắn nhứt, được khai mở luân xa 100%, thì anh chị em thấy cái tác dụng của ngành Nhân Điện chúng ta tới mức độ nào? Tôi chỉ trả lời như thế đó, rồi tùy anh chị em suy nghĩ mà anh chị em quyết định cuộc đời của mình. Tôi không có giới thiệu nhiều nữa. Nếu giới thiệu nhiều nữa thì coi như là tôi là một ông thầy hay. Vấn đề Thầy hay Thầy dở không quan trọng. Mà quan trọng là anh chị em suy nghĩ coi, coi ngành Nhân Điện chúng ta trong tương lai tác dụng như thế nào. Đó là câu trả lời của tôi, để anh chị em suy nghĩ. Đó là câu thứ hai tôi trả lời.

Bây giờ tôi là ông Thầy, bây giờ có một số anh chị em trong ngành Nhân Điện chúng ta thì tôi biết, chắc chắn là anh chị em không tin tưởng tôi 100% đâu. Có thể là 60, 70 hoặc 80% là tối đa. Chứ anh chị em chưa tin tưởng tôi 100% đâu. Nhưng những nhà khoa học dù nói thiệt, dù nói giả, thì anh chị em tin tưởng 100%. Do đó là *nhân loại bị lầm cái này. Nghĩ rằng những nhà khoa học trên thế giới này đại diện cho nhân loại.* Nhưng mà anh chị em đâu biết rằng những nhà khoa học muốn giúp nhân loại thật sự, nhưng mà phía sau, ai điều khiển những nhà khoa học, bắt buộc những nhà khoa học làm những cái chuyện mà họ không muốn làm. Thì anh chị em tưởng tượng như thế này đây. Giống cũng như tôi trình bày với anh chị em ngày hôm qua, chỉ cần một câu nói của những nhà khoa học, động đất thôi, lời được 1 tỷ 800 triệu mỹ kim, mà người ta tin. Làm thế nào bây giờ?

Tôi là Thầy, xuất hiện ở năm châu bốn biển này bảy năm qua. Không có nhiều. Bây giờ dù tôi nói thật hay dù tôi nói giả, thì chắc chắn người ta cũng không có tin nhiều. Tuy nhiên vấn đề tin, hay không tin, không có quan trọng. *Quan trọng nhất, là tôi đào tạo cho anh chị em có một cái khả năng thật sự, để cho anh chị em đóng góp giúp cho nhân loại: đời thì khoa học kỹ thuật. Đạo thì phát triển tâm linh.* Cái điều đó là điều quan trọng tôi hướng dẫn cho anh chị em. Chứ không phải điều quan trọng, tôi đoán cái này đúng, cái này sai. Cái đó cũng như là một cái trò hát thuật, ở ngoài đời, để ru ngủ cho người ta, tạo niềm vui giả cho người ta, tạo cái niềm buồn cho người ta, mà mọi người phải nghe hết. Anh chị em thấy không? Vô lý nhất cái này. Nhưng mà đâu có cách nào hơn. Tại vì nhân loại thích cái giả, Thượng đế cho những người tạo ra những cái giả cho anh chị em nghe, cho anh chị em thích, cho anh chị em hiểu. *Tại vì tất cả nhân loại thích cái giả hết, thì Thượng đế sẽ tạo cho những cái giả.* Tuy nhiên trong cái giả đó, thì có những vị thầy, một trong những vị thầy là có tôi, tôi chỉ cho anh chị em thấy những cái giả đó, mà anh chị em tìm cái thật. Đó là cái chân lý của cuộc đời mình và linh hồn của chúng ta. Đó là câu thứ ba tôi trả lời..

Bây giờ câu hỏi thứ tư tôi trả lời. Bây giờ thì tôi giải thích cho anh chị em ngày hôm qua, khi nào anh chị em tốt nghiệp học lớp sáu rồi, thì những anh chị em tốt nghiệp lớp sáu, tôi *tuyển lựa một số anh chị em đó để khai mở luân xa cấp 1 (1 ngày), cấp 2 (1 ngày), cùng một lúc 6 luân xa.* Mà bây giờ thì anh chị em chưa học lớp sáu, mà chưa khai mở luân xa bằng sixieme sens của anh chị em, thì bây giờ anh chị em muốn dùng sixieme sens điều chỉnh người ta, đâu có đủ khả năng này. Cái khả năng hiện tại, anh chị em học lớp này, là *khả năng tập sự dùng luân xa 6 của chính mình bảo vệ*

sức khỏe cho mình, bảo vệ sức khỏe cho người khác. Thì bây giờ anh chị em cần thực hiện cái này đi. Rồi những lớp tối, anh chị em tiếp tục học. Chứ anh chị em học mới có 3 ngày, mà anh chị em muốn nhiều quá, đâu có được. Muốn nhiều quá là tự anh chị em lấy cái năng lực của mình tạo cho mình một sự khó khăn, tạo cho mình một sự mệt mỏi, tạo cho mình một sự mất năng lực. Do đó thì tôi khuyên anh chị em đừng nên làm cái này, mà những anh chị em cấp 1, cấp 2 bị mất năng lực, thì tôi cho một số trung tâm, một số chi nhánh ở các nước trên thế giới lại điều chỉnh rất dễ dàng, không có gì trở ngại hết. Đó là câu thứ tư tôi trả lời.

79/ Kính thưa Thầy, vào tháng tư bà này trị một người bệnh có 5 cục bướu ung thư trong óc. Và bệnh nhân này không có thể mổ được, và họ đã dùng những tia điện để chữa. Nhưng các bướu vẫn tiếp tục tăng trưởng. Bà này ngày đầu tiên thì bà đặt tay để trị bệnh, nhưng tối về bà liên lạc với Thầy để xin hỏi Thầy cách trị làm sao cho đúng. Thì bà được một câu trả lời, là bà phải tập trung tư tưởng vào luân xa 6, và bà phải nghĩ tập trung vào luân xa 6 và 7 trên người bệnh nhân để kích thích 2 cái tuyến tùng và tuyến yên. Và bà nghĩ rằng cái năng lượng người bệnh nhân nhận được là một năng lượng rất là tốt, và đã trị cho hết bệnh. Và bà tiếp tục trị như vậy. Bà trị như vậy trong vòng 1 tháng, và 1 tháng sau thì 4 cái bướu đã biến mất. Và một cái bướu thì chỉ còn lại có một nửa thôi. Bà tự hỏi bà biết là không được dùng luân xa 6 để trị bệnh, nhưng khi bà nhận được những lời dạy khi bà tiếp xúc với Thầy, thì bà không biết như vậy có đúng không? Và bà xin hỏi, nếu mà Thầy dạy những gì trong lớp và những gì mà bà nhận được khi bà tiếp xúc với Thầy, nếu mà không đúng với nhau thì bà phải làm sao?

Có một số tôi hướng dẫn cho anh chị em cấp 4, và cấp 5, gặp những trường hợp khó khăn khi dạy học, trị bệnh, thì tiếp xúc với tôi, tôi sẽ chỉ cho công thức trị bệnh. Đó là cái bà này may mắn nhất. Bà vì thương người ta, đem tình thương thật sự, muốn giúp cho người ta hết bệnh. Thì khi tiếp xúc với tôi, tôi sẵn sàng trả lời cho bà liền. Và tôi chỉ công thức cho bà, mặc dầu là tôi chưa có dạy cho bà học lớp luân xa 6. Thì trong tương lai cũng vậy, *cái quan trọng, cái đường tu, là cái đường tâm linh, anh chị em bế tắc, anh chị em sẽ hỏi tôi, tôi sẽ trả lời cho anh chị em.* Giống cũng như trường hợp anh chị em dạy học bị khó khăn. Những học viên hỏi anh chị em trả lời không được thì tối anh chị em hỏi tôi đi, tôi sẽ giúp cho anh chị em ý kiến, anh chị em trả lời cho người ta. Cũng như anh chị em trị bệnh, gặp những trường hợp bệnh trạng khó khăn quá, không có thể nào anh chị em trị được, thì tối anh chị em ngồi, nhờ tôi đi, nhờ ông Thầy Đáng đi, giúp tìm cái phương cách nào để giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Đó là cái lòng từ bi của anh chị em, cái tình thương thật sự của anh chị em giúp cho người ta, thì sẵn sàng tôi sẽ tiếp nhận cái điểm đó, và tôi chỉ cho anh chị em. Thì đối với bà này thì không có gì trở ngại hết. Bà này là cái may mắn nhất, là tại vì bà thương người ta. Do đó tôi thấy cái tình thương của bà thật sự đối với người ta, tôi trực tiếp tôi liên lạc với bà, để tôi giúp bà hoàn thành vấn đề trị bệnh. Thì trong tương lai, đây là một câu hỏi kinh nghiệm cho tất cả anh chị em ngồi trong lớp học này. Mặc dù anh chị em học sixieme sens (luân xa 6) anh chị em trị bệnh, tuy nhiên, có một số bệnh nặng quá, mà anh chị em trị liên tục hoài, không có hết bệnh thì anh chị em giống cũng như bà này. Anh chị em yêu cầu ông Thầy Đáng đi, giúp cho anh chị em ý kiến, hoặc chỉ cho anh chị em cái phương cách làm thế nào giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Thì đó, ý kiến đó tôi sẵn

sàng tôi giúp cho anh chị em hoàn thành nhiệm vụ giúp cho người ta hết bệnh hết đau.

Sau câu trả lời này rồi, thì tới phiên tôi, tôi trị bệnh cho anh chị em.

Chuẩn bị.

Bắt đầu.

Thầy trị bệnh tập thể.

80/ Kính thưa Thầy, câu hỏi thứ nhất: bắt mạch từ đàng xa thì mình có phải hít thở 3 lần trước khi bắt mạch từ xa hay không?

Khi mình trị tập thể thì có phải sau khi trị các luân xa thì mình trị lúc chót 1 phút bằng luân xa 7, có phải không?

Cô này không hiểu tại sao khi mình trị bệnh bằng luân xa 6 mà mình có thể trị cho những người khác, mà những người đó không có chấp nhận cho mình trị, hoặc là họ không biết là mình trị bệnh cho họ. Có phải tốt hơn là mình nên có sự chấp thuận của bệnh nhân trước khi trị hay không?

Bắt mạch không cần hít vô thở ra, không có gì trở ngại. Thí dụ như người ta telephone anh chị em, hoặc giả bây giờ người ta viết thơ. Anh chị em coi cái thơ, xong rồi, tịnh tâm lại, coi người đó khai bệnh đúng không. Là dùng sixieme sens nghĩ đàng xa coi người ta khai bệnh đúng không. Thí dụ người ta khai đau tim, coi anh chị em có cảm nhận cái tim có đau không, hoặc luân xa 4 có cảm nhận được không. Đó là hình thức bắt mạch định bệnh. Mà khi bắt mạch định bệnh chính xác rõ ràng rồi, thì trị đàng xa không có gì trở ngại hết. Giúp cho người ta mau hết bệnh mau lành bệnh. Còn bây giờ có một số anh chị em trị bệnh tập thể cho người ta, người ta không

chấp thuận, nhưng mà anh chị em thương người ta, anh chị em biết người ta, anh chị em trị, cũng đâu có gì trở ngại.

Cái quan trọng là anh chị em phải biết người ta. Chứ còn không biết người ta thì trị đâu có được. Còn vấn đề người ta chấp nhận, hay không chấp nhận, không có quan trọng, mà quan trọng là anh chị em biết rõ người ta, và biết rõ bệnh trạng người ta, giúp cho người ta, không có gì trở ngại hết. Thì tôi nhắc cho anh chị em biết. Do đó thì có một số, thí dụ như có nêu câu hỏi hôm qua, ngày hôm kia, nêu ra, muốn trị bệnh cho những trẻ em mà gia đình người ta không chịu. Thì anh chị em đâu có cần thiết cho gia đình người ta biết. Nếu anh chị em biết rõ những đứa trẻ bị bệnh gì, thì anh chị em trị cũng được.

Và sau cùng là tập thể. Thí dụ anh chị em là cô giáo, ngồi thế này, học trò dưới này. Anh chị em dùng luân xa 6 của mình, trong vòng 5 phút. Thay vì viết bài, anh chị em làm bộ viết bài, nhưng thật sự anh chị em dùng sixieme sens trị cho ba bốn chục đứa học trò trẻ em, tập thể. Dù nó bệnh thì vô luân xa nó, không bệnh thì nó đầy đủ sức khỏe. Thí dụ bây giờ 40 người, anh chị em ngồi như thế này, trị bệnh tập thể. Và tôi nhắc cho anh chị em trị bệnh tập thể, 10 người trở lên.

Thứ nhất là trị luân xa 6, 7 trước.

Thứ nhì là luân xa 7 và bên tai trái

Thứ ba, luân xa 7 và bên tai phải

Và luân xa 5, luân xa 4, luân xa 3, luân xa 2, và lọc máu

Sau cùng trở lại luân xa 6, 7

Tất cả những luân xa khác, và lọc máu 4 phút. Còn 1 phút còn lại thì luân xa 6, 7 một (1) phút nữa. Tổng cộng 5 phút. Dành riêng cho anh chị em trị bệnh tập thể. Phải 10 người trở lên. Tôi nhấn nhủ, hướng dẫn cho anh chị em kỹ càng, ghi chú cho đầy đủ, về giúp cho những người bị bệnh bằng hình thức anh chị em trị bệnh tập thể.

81/ Thưa Thầy, bà này có đi dự nhiều buổi thuyết trình về dân tộc Atlantis, và thời kỳ Ai cập, thì người ta có nói là quả đất có sự đầu thai, và cuộc nổ lớn trước khi có quả đất cũng có một ý nghĩa là có sự đầu thai. Thì tất cả đều có nghiệp lực và có đầu thai. Với cái thời kỳ sắp tới, đây có phải là một sự đầu thai mới, hoặc một cái kết cục của một cái nghiệp lực hay không?

Bà có một người bạn thường nhận được các thông điệp của các đấng. Và trong thông điệp thì nói là bây giờ có quá nhiều sự bạo tàn, hung ác, và trên quả đất này thì rất thiếu nhiều tình thương. Thì các đấng khuyên là phải gởi tình thương và cầu nguyện thật nhiều cho tất cả mọi người và cả cho những người mà mình không thích. Bà xin hỏi Thầy, Thầy nghĩ gì?

Từ trước tới giờ, cách nay hai ngày, bắt đầu tôi hướng dẫn cho anh chị em lớp luân xa 6 này, thì một số nhà khoa học mình định quả địa cầu chúng ta đang ở có 6 tỷ năm. Nhưng anh chị em thấy suốt 6 tỷ năm nay, chưa bao giờ có trường hợp xảy ra, có ngành Nhân Điện của chúng ta, lần đầu tiên. *Đó là chúng ta được may mắn nhất là Thượng đế ban cho ngành Nhân Điện chúng ta đóng góp với nhân loại giúp cho khoa học, giúp cho anh chị em phát triển vấn đề tâm linh.* Đó là nghiệp lực của nhân loại suốt 6 tỷ năm rồi, ý thức đường tu rất ít. Vì chỗ đó càng ngày càng lặn ngụy triền miên trong bể khổ của trần gian này. Đến thời kỳ sau cùng này, biết bao nhiêu

sách vở, biết bao nhiêu các đảng thiêng liêng cao cả gửi “messages” xuống để cảnh cáo nhân loại. Nhưng mà nhân loại được bao nhiêu người ý thức. Những cái thông điệp cảnh cáo, những cái thông điệp hướng dẫn cho người ta tìm chân lý, nhưng mà biết bao nhiêu người ý thức được? Tuy nhiên cái lần sau cùng của cuối thế kỷ 20 này, trong cái thời gian ngắn nhất, chuẩn bị cho thế kỷ 21 này, trước 25 năm, đó là bắt đầu năm 1975, *nhân loại toàn thế giới chuyển hướng từ ý thức vật chất, chuyển hướng vấn đề tâm linh. Do đó Thượng đế sẽ có một cuộc thay đổi quả địa cầu chúng ta, bằng hình thức tạo cho mọi người thương mọi người, và tạo mọi người phải có một tình thương thật sự. Mà muốn tạo mọi người có tình thương thật sự, thì phải tạo cho mọi người ý thức như thế nào đây?*

Đó là vì quyền lợi cá nhân của cá nhân một người. Quyền lợi cá nhân của một người nhe, ham sống sợ chết, thích đầy đủ sức khỏe hơn là bệnh hoạn. Thì Thượng đế mới ban ra cái ngành Nhân Điện của chúng ta, để đáp ứng nhu cầu đòi hỏi của nhân loại, thích sống hơn là thích chết.

Sống để làm gì? Sống để nghiên cứu tâm linh. Sống để phát triển vấn đề tâm linh, để tìm chân lý. Khi Thượng đế thấy được nhân loại ý thức được cái điểm này, thì cho ngành Nhân Điện của chúng ta ra đời. Và hy vọng ngành Nhân Điện chúng ta đóng góp rất nhiều cho nhân loại ở quả địa cầu này. Do đó, gần nhất đây là ba năm tới, *chuẩn bị cho thế kỷ 21 bắt đầu*, và thế kỷ này là thế kỷ tâm linh. Thế kỷ này phát triển tâm linh, và cũng thế kỷ này tạo cho con người ý thức được tình thương thật sự, giúp cho mọi người. Thì cái điều đó chúng ta thực hiện, và chúng ta đang thực hiện. Và tiếp tục thực hiện nhiều thế kỷ mai sau. Có như vậy thì nhân loại

mới âm no hạnh phúc thật sự. Có như vậy thì cảnh niết bàn ở quả địa cầu này thật sự đúng mức.

Đó là *thay đổi* quả địa cầu, chứ không phải tái kiếp bởi quả địa cầu khác. Sách vở nói có nhiều tiếng động, sách vở nói có thể bị ảnh hưởng ba phần tư, một phần tư trái đất bị tan rã. Nhưng mà nếu trái đất này bị tan rã, con người bị hủy diệt hết, thì đâu còn gì nữa phải nói, đâu còn gì nữa để nghiên cứu tâm linh, đâu còn gì nữa để tìm chân lý. Do đó chúng ta là con người, thì chúng ta phải giúp con người. Cách nay hai mươi mấy năm về trước, tôi học, ông thầy có giảng một câu: “*chỉ có con người mới giúp con người được thôi. Ngoài con người, không có thể nào giúp con người được hết*”.

Ý ông thầy muốn nói, các đấng cao cả có quyền năng tối thượng. Nhưng mà khi các đấng cao cả xuống trần gian này, anh chị em có biết là ai không? Chắc chắn là anh chị em không biết. Mà anh chị em không biết thì đâu có chấp nhận được. Cũng như có một số tôn giáo trên thế giới. Muốn ông Phật về, muốn ông Chúa về, muốn các đấng thiêng liêng cao cả của mình về. Nhưng mà các đấng thiêng liêng cao cả của mình về, gần mình, mình chối bỏ. Bởi lẽ là anh chị em không hiểu. Chứ nếu anh chị em hiểu thì chắc chắn anh chị em sẽ sung sướng lắm rồi. Vì cái chỗ không hiểu đó, ông thầy ông đưa ra một đề tài: chỉ có con người mới giúp con người được mà thôi. Mà con người đây là như thế nào đây? *Đó là con người các đấng giúp cho chúng ta đó, mà mọi người không biết.* Hồi xưa thì có một đấng cao cả, của tôn giáo anh chị em, một đấng cao cả trong tôn giáo, chỉ có một thôi, mà có quyền năng khả năng như thế đó, Thượng đế cho có một. *Bây giờ Thượng đế cho hàng trăm, hàng ngàn, hàng triệu người như vậy, thì anh chị em biết như thế nào không? Đó là khả năng mà Thượng đế in sâu vào, đi thẳng*

trực tiếp vào cái thể xác của anh chị em, để làm một sự việc cho Thượng đế. Đó là con người giúp con người. Ngoài con người, không có ai giúp con người được. Là hình thức như thế đó. *Đó là Thượng đế muốn đưa cái khả năng của Thượng đế vô con người.* Thì con người mới giúp con người. Nhưng mà *làm thế nào anh chị em đem cái khả năng, đem cái năng lượng của Thượng đế vô trong cái cơ thể của anh chị em?* đó là chúng ta đang học hỏi đó. Trên đường học hỏi, và tiếp tục học hỏi, anh chị em và tôi. Trên đường tiếp tục học hỏi, và đã học hỏi rồi.

Tôi giải thích cho anh chị em rành rẽ, ngắn gọn nhưng mà đầy đủ ý thức. Để anh chị em ý thức được, thế nào là Tu, thế nào là chân lý, thế nào là xã hội loài người, thế nào là điện năng của Thượng đế giúp cho chúng ta để hoàn thành nhiệm vụ mà Thượng đế đã giao phó. *Nếu Thượng đế giao phó cho chúng ta làm việc, mà Thượng đế không cho chúng ta cái quyền năng khả năng, thì làm thế nào anh chị em nói cho người ta nghe đây?* Mà làm thế nào anh chị em giúp cho người ta được đây? Do đó thì anh chị em đừng có nghĩ rằng, chỉ có một mình tôi Thượng đế vô, không phải đâu. Anh chị em đừng có lầm. Khi mà tôi hướng dẫn cho anh chị em, thì điện năng của Thượng đế vô tôi được thì chắc chắn sẽ vô anh chị em được. Bởi lẽ anh chị em được khai mở luân xa 100%. Mà khi khai mở luân xa 100%, thì chính là điện năng của Thượng đế nhập vô anh chị em. Do đó anh chị em mới trị bệnh sida hết dễ dàng, anh chị em trị bệnh bấu trên não dễ dàng. Và dạy học, mở luân xa mới được dễ dàng. Nếu mà điện năng Thượng đế không có vô anh chị em thì chắc chắn không bao giờ anh chị em làm một cái việc nhỏ nhất, cũng làm không được. Chứ đừng nói anh chị em trị bệnh nặng hoặc khai mở luân xa cho những người khác dễ dàng.

Tôi giảng tới đây thì anh chị em nên ý thức rằng, anh chị em nên mừng đi. Cuộc đời của anh chị em nên mừng đi. Cuộc đời sau cùng của chúng ta, của thế kỷ 20 này, và bước đầu thế kỷ 21 là anh chị em nên hãnh diện và vui mừng đi. *Đây là món quà quý nhất mà từ trước tới giờ nhân loại chưa bao giờ nhận được.* Mà giờ phút này chúng ta nhận được, thì được một điểm hãnh diện chung cho ngành Nhân Điện của chúng ta, nói riêng. Và chung cho nhân loại nói chung ở thế kỷ 21 và những thế kỷ kế tiếp. *Trách nhiệm của anh chị em nhiều lắm.* Chứ không phải anh chị em vô ngôi học lớp luân xa 6 này rồi hết trách nhiệm đâu. Dù trách nhiệm ít, nhưng cũng là một trách nhiệm, anh chị em giúp linh hồn cho người ta tiến hóa, để tìm chân lý, để hợp nhất với Thượng đế.

Trong kinh Phật giáo có nói: “cứu một người bằng thành lập năm bảy kiến chùa”. Ý trong kinh nói là cứu một người bằng anh chị em bỏ tiền ra cất năm bảy cái chùa. Nhưng mà cứu một người đây, là *cứu một linh hồn tìm chân lý để trở về khối sáng*, chứ không phải anh chị em cứu một người là anh chị em cho tiền người ta mà anh chị em cứu một người. Cái đó là trật nguyên tắc, sai nguyên tắc, không phải như vậy. Ý câu kinh của Phật giáo nói là anh chị em làm thế nào chỉ cần giúp một linh hồn trở về khối sáng thôi, giúp một linh hồn tái kiếp đi tu, đó là công quả công đức vô biên, mà anh chị em làm, Thượng đế sẽ ban cho anh chị em.

Do đó tôi giảng bài ngày hôm nay, hai ngày qua và ngày hôm nay, thì anh chị em ý thức được, thì chắc chắn khi anh chị em *ngộ được*, thì *anh chị em tự thay đổi cuộc đời của mình.* Mà thay đổi cuộc đời của mình, cái người lợi nhất là anh chị em, kế tục là gia đình của anh chị em, chứ không ai xa lạ đâu. Rồi đi xa hơn nữa là dân tộc và nhân loại. Chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng cuộc đời anh chị em

thay đổi một mình, anh chị em hoặc người khác. Mà chính anh chị em chứ không phải người nào hưởng hết.

Thì tôi mong rằng những bài học ngày hôm nay đây, anh chị em ý thức được, thì tạo cho mình, tạo cho gia đình mình một cái *cuộc sống mới đi, để nó phù hợp với quả địa cầu mới*, mà các nước trên thế giới, cũng như các nhà bác học toàn thế giới đang mong đợi cái ngày đó. Nhưng mà những nhà khoa học nghĩ rằng khi mà cục diện trái đất thay đổi, con người ta bị hủy diệt. ***Nhưng tôi cũng thông báo cho anh chị em biết rằng, Thượng đế sanh ra chúng ta để chúng ta nuôi dưỡng chúng ta, tìm chân lý trở về với Thượng đế. Chứ không bao giờ Thượng đế sanh ra chúng ta để hủy diệt chúng ta hết.*** Thì anh chị em đừng lo ngại cái này. Những nhà khoa học lo ngại nhân loại sẽ bị hủy diệt. Nhưng riêng tôi, thì tôi tin chắc rằng bị hủy diệt một phần nào đó thôi, còn nhiều phần khác sẽ tiếp tục sống để duy trì quả địa cầu này, giúp cho nhân loại thế kỷ mai sau, tiến hóa trên đường tâm linh gần như, và thời gian ngắn như.

82/ Kính thưa Thầy, ông này có 2 câu hỏi.

Câu thứ nhất, thì mỗi một cơ thể con người chúng ta có gồm có 3 thành phần. Thân thể, linh hồn và tinh thần. Có sự khác biệt nào giữa linh hồn và tinh thần hay không? Và cái sự liên hệ giữa linh hồn và tinh thần của chúng ta là như thế nào?

Câu thứ hai, trên quả địa cầu này bây giờ có rất nhiều lò nguyên tử. Thì tai nạn sẽ xảy ra rất nguy. Chẳng hạn như lò nguyên tử nổ ở Chernobyl, cách đây 10 năm, thì bây giờ mình phải làm thế nào, vì có nhiều lò nguyên tử trên quả đất.

Cái linh hồn của chúng ta là từ khối sáng xuống. Còn cái tinh thần của chúng ta là do vật chất cấu tạo ra nuôi bằng cơ thể chúng ta, lương thực thực phẩm nuôi, cấu tạo cơ thể chúng ta. Bằng xương, bằng thịt, bằng hệ thần kinh. Do đó thì anh chị em nghe tôi giảng bài ngày đầu tiên. Cái tuyến yên, tuyến tùng là một hình thức những nhà khoa học đặt tên ra, để nó kết hợp lại, tạo ra những chất nuôi dưỡng trong cơ thể chúng ta, làm chúng ta không bị bệnh bị đau. Đó là trong lãnh vực khoa học. Trong lãnh vực tâm linh, tôi cũng giải thích rồi, nhưng cũng trả lời cho anh chị em biết. Khi mà *linh hồn với thể xác anh chị em nhập lại một, thì chắc chắn việc làm nào anh chị em làm cũng được hết*. Anh chị em ham muốn nhiều quá thì linh hồn đâu có làm gì được. Do đó thì anh chị em phải đào tạo cái linh hồn càng ngày càng giỏi, giúp linh hồn càng ngày càng giỏi. Thì có như vậy, thì chắc chắn mới thành công trong mọi vấn đề. Gần nhất là anh chị em, và gì đình anh chị em. Kế tục là quốc gia, và xã hội. Đó tôi giải thích, để anh chị em ý thức được một phần về vấn đề linh hồn và thể xác của chúng ta.

Vấn đề lò nguyên tử. Có một số 21 anh chị em ở trong đây từ Liên xô, và một số nước ở Xã hội chủ nghĩa, và một nước ở gần Liên xô. Anh chị em yên tâm đi. Hồi xưa cách nay hai mươi mấy năm về trước, ông thầy có dạy tôi. Trong tương lai, thay vì chất nguyên tử sẽ giết con người, thì ai cũng biết điều đó, là chất nguyên tử sẽ giết con người, nhưng mà *tôi sẽ có một công thức, thay vì chất nguyên tử giết con người, thì chất nguyên tử sẽ lỏng vô không khí, giúp cho con người đầy đủ sức khỏe*. Mà công thức đó tôi chuẩn bị dạy cho anh chị em, và chuẩn bị tôi đang thực hiện đây. Thành ra anh chị em đừng có lo ngại vấn đề chất nguyên tử. Nếu, tháng 8, 1999, có cuộc nhật thực nguyệt thực xảy ra tại Paris, theo những lời đoán của

những nhà khoa học - nếu có xảy ra nhe – thì rất *tốt cho nhân loại*, chứ không phải ảnh hưởng xấu cho nhân loại. Mà *với điều kiện chúng ta phải đóng góp giúp*. Còn nếu chúng ta không giúp, thì tất cả mọi người sẽ chết hết, trong đó chúng ta cũng chết luôn. Chứ mấy người chết hết, thì mình làm sao sống được?

Vì chỗ đó tôi phải chuẩn bị một cái cuộc diện dùng luân xa 6, anh chị em thực hiện làm tan những cái cụm mây trên không trung, bằng hình thức cái lượng nước đưa lên, tích tụ lại, làm cho che ánh sáng mặt trời, làm chúng ta bị tối tăm một thời gian không biết là bao nhiêu giờ. Chứ tôi không dám nói bao nhiêu ngày. Mà chúng ta giải quyết được cái đó, thì chắc chắn những chất nguyên tử nó sẽ lỏng vào trong những cái khối nước đó, sẽ lỏng vào những cụm mây đó, và tan dần theo cái điểm các nơi ngoài không gian, thì nó sẽ giải quyết được cả cái chất nguyên tử nằm ở quả địa cầu này.

Bây giờ tôi thí dụ thôi. Những chất nguyên tử đang chôn dưới lòng biển, mà cái lượng nước nó bộc hơi lên, thì chất nguyên tử tan dần trong mây. Mà chúng ta dùng sixieme sens, chúng ta sẽ giải tỏa cái này, thứ nhất. Cái thứ hai, vá cái chất ozone lại. Cái thứ ba, thì tạo không khí trong lành lại. Thì anh chị em thấy sung sướng không?

Mà hiện tại các nhà khoa học toàn thế giới, tôi nhắc cho anh chị em nghe nhe, ngay cả anh chị em ngồi lớp học này cũng vậy, đang lo ngại chất nguyên tử sẽ hoành hành và hủy diệt con người. Nhưng đối với tôi, tôi thấy không có hủy diệt. Giúp cho chúng ta có một không khí tốt lành, mà công thức đó ông thầy ông dạy cho tôi hai mươi mấy năm về trước rồi. Thành ra anh chị em yên tâm đi. Không bao giờ có chiến tranh nguyên tử xảy ra, và anh chị em cũng đừng bận tâm những lò nguyên tử bị nổ.

Nhưng tôi biết chắc chắn rằng tôi nói cái điều này là những nhà khoa học không chấp nhận. Nhưng mà dù chấp nhận hay không thì chúng ta cũng giúp được. Chúng ta ngồi học lớp học này đây, thì yên tâm. Nhưng một số nhà khoa học toàn thế giới đang lo ngại những lò nguyên tử của các nước mà chứa rất nhiều. Ảnh hưởng toàn thế giới. Ảnh hưởng quả địa cầu, nhưng mà đối với tôi và tất cả anh chị em, đừng lo ngại cái này. Tại vì tôi có công thức, thì anh chị em sao lo ngại được. Mà công thức gằn nhưt đây, đơn sơ đơn giản đây, anh chị em học, thời gian rất ngắn mà anh chị em giải quyết những bệnh nặng mà nền khoa học hiện tại đang bó tay, đó là bệnh sida. Có một số anh chị em ngồi trong lớp học này đây, đã bệnh sida, có thể tưởng là anh chị em đã chết rồi. Nhưng mà anh chị em đâu có ngờ một thời gian ngắn, bạn đồng hành của anh chị em trị anh chị em hết bệnh. Rồi anh chị em tiếp tục học lớp 3, lớp 4, lớp 5, và anh chị em ngồi học lớp luân xa 6 này đây. Đó là một niềm vui cho anh chị em, thấy chưa? Chỉ một người hết bệnh thôi, cũng đủ kết quả, chứ đừng nói chi mà anh chị em giúp biết bao nhiêu người bệnh sida hết đau hết bệnh. Nhưng mà các đảng cũng hay lắm. Chưa dùng mình để phát triển đúng mức, cũng chưa dùng mình cho mình cái khả năng tuyệt đỉnh. *Nếu tôi có khả năng tuyệt đỉnh, anh chị em có khả năng tuyệt đỉnh, người ta sẽ cô lập anh chị em.* Và người ta sẽ cô lập tôi. Thì như vậy có thiệt thòi cho nhân loại. Do đó thì từng bước một, chúng ta sẽ thực hiện, từng giai đoạn một, chúng ta thực hiện. *Để đúng lúc, đúng thời gian thì chúng ta phát triển mạnh.* Cũng như bắt đầu từ năm nay, tôi cho anh chị em ngành Nhân Điện trị bệnh sida và bệnh si ke ma túy không giới hạn. Thì chắc chắn nhân loại đang cần chúng ta. Do đó chúng ta ra đời, thì không có gì trở ngại hết. Đó, tôi nhắc lại câu này, và trả lời cho anh chị em biết. Thì anh chị em yên tâm đi. Anh chị em đừng

bao giờ sợ chất nguyên tử nữa hết. Tại vì chiến tranh nguyên tử sẽ hủy diệt con người, mà các nhà khoa học toàn thế giới đang lo ngại. Cũng như các quốc gia trên thế giới đang lo ngại, không biết thế nào để hủy diệt chất nguyên tử đây. Mặc dầu không gây chiến tranh, trên bờ thì anh chị em cũng bị ảnh hưởng chết, dưới sông thì cũng bị ảnh hưởng chết. Mà anh chị em chôn dưới tảng đá cũng bị ảnh hưởng chết. Nói tóm lại, cái nào cũng chết hết. *Nhưng mà phải có một cuộc giải tỏa những chất nguyên tử đó, để hòa vô không khí, nhiều chất khác tích tụ lại, để xóa những chất nguyên tử đó làm hại con người ta, thì trở lại không khí bình thường.* Mà cái nhiệm vụ đó tôi cố gắng tôi thực hiện, và tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em thực hiện cái điểm này, để giúp cho nhân loại có một không khí trong lành, không bị ô nhiễm chất phóng xạ, hoành hành, hủy diệt toàn thể nhân loại. Mà cái điều này chúng ta sẽ làm được. Anh chị em yên tâm.

83/ Kính thưa Thầy, bà này xin hỏi một trường hợp cá nhân. Ông chồng của bà bị bệnh Parkinson's (run tay run chân), và mừng ba, tháng chín này thì ông sẽ mổ nơi óc. Bà xin hỏi Thầy, bây giờ bà về trị ông như thế nào. Và ông rất bị đau nơi chân, và bàn chân.

Bây giờ tôi chỉ: Thứ nhất anh chị em trị luân xa 6, 7 trước, 30 giây
Trị luân xa 7, và bên trái, 30 giây. Và luân xa 7 với bên phải, 30 giây. Rồi xong cái chân nào đau, trị đặt tay vô, dùng luân xa 6 trị ngay cái đầu gối 30 giây. Nếu hai bên, thì mỗi bên trị 30 giây. Sau đó thì lọc máu 30 giây. Thì gặp những trường hợp bệnh như bà này kể ra, thì anh chị em trị theo nguyên tắc tôi vừa chỉ. Nếu hai chân không có bị đau, thì khỏi trị. Run không thì khỏi trị. Khi nà hai cái

chân bị đau, bị nhức, thì trị cái đầu gối của chân bị đau thêm 30 giây. Còn không bị đau, thì chỉ cần trị luân xa 7 với bên trái, luân xa 7 với bên phải. Mà trước đó thì trị luân xa 6, 7 trước. Sau đó lọc máu, là đủ rồi.

84/ Kính thưa Thầy, ông này có 2 câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất, Thầy nghĩ gì về sự thiên định? Mà thiên định với các loại đá khác nhau.

Câu hỏi thứ hai, Thầy nghĩ gì nếu mà chúng ta tiếp tục học hỏi thêm, trau dồi thêm bằng cách học từ những ký ức của những giống dân thời Atlantis (và ông có đưa lên một cục đá, lúc đó Thầy đang ký, nên Thầy không biết). Ông có đưa lên cục đá đen. Trong cục đá đó có ghi lại những ký ức thời Atlantis. Thì chúng con có nên tiếp tục học để trau dồi thêm cái sự hiểu biết, bằng cách tìm kiếm nơi thời Atlantis hay không?

Tôi nói cho anh chị em nghe. Anh chị em học thiên được bao nhiêu năm? Nhiều lắm 5 năm, 10 năm, 20 năm đi. Cuộc đời của anh chị em ngồi lớp học này, nhiều lắm là thiên 30 năm. Tôi nhìn hết rồi, anh chị em nào thiên nhiều nhất là 30 năm. Những vị thiên sư có tiếng trên thế giới, thiên 60 năm, mà chưa đáp ứng nhu cầu tìm những công thức mới, những công thức cũ để giúp nhân loại, thì anh chị em thiên làm sao biết được? Anh chị em đừng có thiên, nội mấy cái hình ảnh này nè, có hình ảnh đó. Anh chị em ngồi thiên, biết được cái này không? Mà cái này anh chị em đang học nè. Đang học là ba năm nay, bốn năm nay, có một số anh chị em có hình ảnh này rồi đó. Anh chị em ráng đi, trong tương lai, anh chị em học cái này nè.

Còn trong cục đá, dù cho cục đá đó ở dưới lòng đất của châu Atlantis đi nữa, thì anh chị em cũng không biết gì hết. Ngoại trừ trường hợp, tôi nói ngoại trừ trường hợp, mà trường hợp này có ít lắm. Ngoại trừ trường hợp những người châu Atlantis chết, mà tái kiếp lại, và vẽ hình ảnh đó, thì hy vọng mới biết được cái này thôi. Hy vọng biết được cái này thôi. Đôi khi biết, đôi khi không biết. Tại vì xóa hết rồi. Tư tưởng và linh hồn anh chị em xóa hết, thì làm thế nào anh chị em nhớ được? Bây giờ tôi dạy cho anh chị em cái *chuyện mà dễ nhứt đây nè, không chịu học, anh chị em học cái chuyện khó không*. Cái chuyện mà tôi dạy dễ nhứt, thời gian ngắn nhứt, mà kết quả nhiều nhứt, mà không chịu học. Học làm chi cái khó mà không được kết quả. Anh chị em thấy không? Tôi kêu anh chị em ráng học đi. Bảy ngày, mười ngày, một tháng, nửa tháng đi, thì anh chị em sẽ đạt được kết quả. Cái này dễ nhứt cho anh chị em, mà tôi mỗi một lần lớp học, tôi dạy cho dễ nhứt, mà không chịu học, anh chị em học cái khó. Mà cái khó phải chi học mà được kết quả thì cũng ráng học. Học chưa được kết quả là chết rồi. Đó là, ý tôi muốn nói, những ông thầy xa xưa học chưa kết quả là chết rồi. Tới phiên bây giờ anh chị em tái tục lại, anh chị em muốn học, học để cho kết quả, mà anh chị em chết rồi, thì học để làm gì? Bỏ phí thời gian và không gian của anh chị em để nghiên cứu, học hỏi không có đáp ứng nhu cầu giúp cho mình được, thì anh chị em làm sao giúp cho nhân loại được? Thành ra tôi khuyên anh chị em, cái nào tôi dạy thì anh chị em cố gắng học đi. Đây là quyền lợi của anh chị em và gia đình anh chị em, và dân tộc của anh chị em. Anh chị em ráng học cái này đi. Ngắn gọn, đơn sơ đơn giản, nhưng mà kết quả ngoài sức tưởng tượng của chúng ta. Thì anh chị em nên học cái này đi. Không phải tôi tự khoe với anh chị em. Như anh chị em thấy, biết bao nhiêu ngành nghề quảng cáo trên truyền thanh,

truyền hình, báo chí. Biết bao nhiêu, nhưng mà riêng cái ngành này, anh chị em thấy không, tôi không có quảng cáo. Có một số anh chị em hiếu kỳ, có một số anh chị em tình nguyện viết báo. Viết báo rồi mới cho tôi hay. Chứ không phải trước khi mà hỏi tôi, để quảng cáo là chắc chắn tôi không cho rồi. Chúng ta học cái ngành này để bảo vệ cho gia đình, quốc gia, giúp nhân loại, thì đâu cần phải quảng cáo. Nếu trong lãnh vực business, buôn bán làm ăn, kinh tế, thì chắc chắn mỗi lớp học tôi phải thu Có một số anh chị em mười ngàn, hay hai chục ngàn đôla, hay năm ngàn đôla. Anh chị em chịu học thì tôi dạy, không chịu học thì tôi không dạy. Còn cái này so thời gian tôi đứng tôi dạy anh chị em, so với thời gian mà anh chị em tiếp thu, học được, số tiền anh chị em đóng góp quá ít. Có một số anh chị em ngồi học lớp học này, là anh chị em đã học Reiki rồi, phải không? Tôi biết. Nhưng mà học lớp 3 của Reiki, anh chị em phải đóng mười ngàn đôla. Có một số đóng mười hai ngàn đôla. Thì anh chị em đạt được kết quả bao nhiêu? Anh chị em có giúp được người khác khai mở luân xa không? Anh chị em có giúp cho những người đó khai mở luân xa trị bệnh, giống như anh chị em được không? Trong khi anh chị em phải đóng mười ngàn đôla, hoặc mười hai ngàn đôla. Mà tôi biết trong lớp học này có một số anh chị em học rồi. Ngoài vấn đề anh chị em học, phải mua sách ít nhất cũng phải từ ba tới năm ngàn đôla, sách vở nữa. Thì tổng cộng ít nhất cũng gần hai chục ngàn đôla. Anh chị em có khai mở luân xa cho người khác được không? Có dạy học cho người ta được không? Hay là một mình anh chị em, tự trị bệnh cho mình, mà trị bệnh cho người khác, kết quả được bao nhiêu phần trăm? Cái đó tôi miễn bàn, tôi không biết. Thì anh chị em cứ so lại đi. Sở dĩ mà tôi không muốn quảng cáo là vì *tất cả linh hồn anh chị em có tu rồi, thì tôi không có yêu cầu anh chị em học, anh chị em cũng phải đến*

học. Anh chị em học để phục vụ nhân loại. Đó là anh chị em xuống dưới trần gian này, anh chị em *tình nguyện với Thượng đế rồi*. Thì anh chị em đâu có chối bỏ được. Mà nếu anh chị em có chối bỏ cái kiếp này, thì kiếp tới anh chị em cũng bắt buộc phải học lại, nó còn khó khăn hơn nữa. Tại đây là sự việc anh chị em tình nguyện. Do đó tôi biết, tôi đâu có cần quảng cáo làm gì? Linh hồn anh chị em tu rồi, thì anh chị em ý thức được, thì tiếp tục học, giúp nhân loại. Thì tôi đâu cần quảng cáo, truyền thanh, truyền hình, báo chí để làm gì? Thành ra có một số người ngạc nhiên, tại sao, tôi trên cái đà phát triển rộng rãi như thế này mà không chịu quảng cáo. Tôi đâu cần quảng cáo. *Người nào có duyên, có trách nhiệm, thì tiếp tục cuộc hành trình học để giúp nhân loại*. Chứ đâu phải cuộc buôn bán làm ăn lớn mà để quảng cáo. Anh chị em thấy không? Đó, tôi giải thích cho anh chị em như vậy, thì yên tâm, cố gắng học hỏi, trau dồi, để giúp cho mình, giúp cho người khác đi. Những cái gì tôi dạy cho anh chị em là dễ lắm, thì cố gắng học để thực hiện giúp cho nhân loại. Còn cái đó khó lắm. Ngay cả tôi, tôi nhìn tôi thấy cũng khó nữa. Mà khó, học để làm gì. Mà nếu tôi học khó, thì tôi bắt buộc anh chị em học phải khó. Mà khó thì anh chị em đâu có thời gian nữa. Thời gian thế kỷ 21 rất gàn. Bây giờ tôi dạy cho anh chị em trong vòng một tháng, anh chị em chưa có thời gian học. Mà bây giờ những cái khó khăn tôi dạy cho anh chị em ba năm, anh chị em vừa thuộc bài, cái trái đất nó bị hư bị bể. Anh chị em chết hết rồi, đâu có giúp cho ai được. Cái dễ nhất thì anh chị em học. Cái dễ nhất không có bị ràng buộc bởi những luật lệ này, kia. Mà thời gian thì ngắn nhất cho anh chị em học.

Anh chị em đừng có tưởng tượng rằng châu Atlantis, bên Ai cập, học mà được khai mở luân xa. Là gần chết rồi, anh chị em mới

được mở luân xa. Mà khi anh chị em được mở luân xa, chết là hết. Nội mà những cái luật lệ của những ông thầy đưa ra là anh chị em chịu đau, chịu khổ suốt cuộc đời mình rồi. Mà khi anh chị em học được phân nửa, hoặc anh chị em vừa học trọn vẹn, cái anh chị em chết. Thì đâu có lợi gì. Anh chị em thấy không?

Trong khi đó, anh chị em học với tôi. Không có một cái luật lệ nào cấm cản anh chị em hết. Chỉ có luật lệ mà tôi hướng dẫn cho anh chị em, đem cái tình thương thật sự của mình giúp cho những người khác. Đó là cái luật lệ mà tất cả mọi người phải có. Mà tôi mong muốn anh chị em phải hơn những người khác, để anh chị em mới phục vụ cho nhân loại, mới giúp cho người ta được. Đó, là cái luật lệ ràng buộc của tôi bởi cái tình thương, của tôi trao cho anh chị em, thì anh chị em phải có tình thương thật sự của mình, giúp cho mọi người. Đó là cái luật lệ của tôi. Rất dễ, rất đơn giản, mà hữu hiệu cho anh chị em, mà giúp cho người khác cũng hữu hiệu giống như anh chị em vậy.

Do đó câu kết cuộc của tôi, tôi khuyên anh chị em, đừng có nghiên cứu cái đó, khó khăn lắm. Mà suốt cuộc đời mình không có thể nào giúp cho ai được đâu. Ngay cả mình, mình giúp cũng không được, chứ đừng nói giúp cho ai. Thành ra anh chị em có thể là đem những tượng đá đó về, anh chị em để trong nhà, coi như là một vật kỷ niệm, hoặc vật cũ kỹ xa xưa, như đồ cổ vậy thôi, thì anh chị em nhìn cho vui thì được. Không có gì trở ngại hết.

85/ Con nói tiếng Việt nghe Thầy: về tâm linh, mấy cái chuyện mà Thầy nói tháng tám, 1999 đó, về mặt trăng và mặt trời đó, cái đó có phải là sự đoán thứ ba của Đức Mẹ?

Đây có phải là một trong những tiên đoán bí mật trong thông điệp của Đức mẹ Maria, cái bí mật thứ ba của Fatima.

Vấn đề mà thông điệp của Đức Mẹ đưa xuống, tôi đâu có coi đâu mà tôi biết. Anh chị em hỏi, tôi hoàn toàn không biết cái đó. Tại vì tôi đâu có được coi, mà tôi cũng không được nghe nữa. Mà tôi cũng chưa bao giờ đọc nữa. Nhưng mà tôi khẳng định cho anh chị em biết. Đây là những nhà khoa học xác định lại, vào tháng 8, 1999, có cuộc nhật thực tại Paris. Đó là những nhà khoa học nói nghe.

Mà sách vở họ phổ biến toàn cầu. Chứ không phải thông điệp của đức mẹ đâu. Tại đó là những lời nói của những nhà khoa học minh định, nghiên cứu để cho nhân loại biết. Chứ còn thông điệp đâu có nói cái này. Mà nếu thông điệp có nói, tôi cũng không biết luôn. Thì dựa vào những lời tiên đoán của những nhà khoa học, vào tháng 8, 1999 đưa ra, thì tôi cũng trả lời cho anh chị em hai ngày nay. Thứ nhất, có chắc chắn đúng tháng 8, 1999 không? Hoặc giả trước, hoặc giả sau? Mà dù trước, dù sau, dù đúng thời điểm đi nữa, thì tôi cũng chuẩn bị cho một số anh chị em cái ngành Nhân Điện của chúng ta gặp những trường hợp đó xảy ra, thì chúng ta có khả năng để giúp ánh sáng của quả địa cầu trở lại bình thường. Mà chuyện đó chúng ta đang thực hiện và đang cố gắng học hỏi để thực hiện cái việc này. Tôi và tất cả anh chị em hợp lại. Chứ không phải một mình anh chị em, mà không phải một mình tôi. Do đó, thì cuối năm nay tôi cố gắng tôi dạy cho hai lớp, mà từ trước tới giờ tôi chưa dạy được. Thì hai lớp đó, chúng ta sẽ cố gắng thực hiện. Dù cho anh chị em không học lớp sáu, anh chị em thực hiện cũng được. Dù cho anh chị em học lớp sáu, thì thực hiện tốt hơn. Chứ đừng nghĩ rằng những người học lớp sáu mới thực hiện được. Thì tất cả anh chị em nào học sixieme sens, là luân xa 6, khoảng 5000 anh

chị em, thì trong 5000 anh chị em đó, tôi tuyển lựa lại, 120 anh chị em học cấp 6. Thì tất cả anh chị em trong cái lớp luân xa 6 này, và lớp tháng 8 ở Bangkok, cũng như lớp cấp sáu, thì chắc chắn chúng ta hợp lại, tôi và tất cả anh chị em sẽ thực hiện cái này. Và trong tương lai, nếu đúng thời điểm tháng 8 năm 99, thì chắc chắn là năm tới và những năm kế tiếp, tôi sẽ đào tạo thêm một hai lớp nữa, hoặc nhiều lớp luân xa 6 nữa, cũng như tôi hứa với anh chị em, là tháng 11, năm 1999 tới đây, vào ngày 15 tây, tôi sẽ cố gắng tổ chức, ở tại cái hội trường này, một lớp luân xa 6 nữa. Dành riêng cho 15, 16, 17 tây, tháng 11 tại đây. Thì có một số anh chị em học cấp 5 sắp tới đây, ở Paris, cũng như ở bên Italy, thì anh chị em đó, chắc chắn sẽ được vô học lớp này.

Nhưng mà anh chị em thấy không, cái hội trường này tính đi tính lại, cộng đi cộng lại, có 1600 anh chị em. Mà lớp 5 thì còn nhiều, rồi hai lớp 5 kế tục nữa. Thì ít nhất cũng phải 3000 anh chị em nữa. Thì chắc chắn còn kẹt nữa rồi. Còn kẹt là không có đủ chỗ cho anh chị em học luân xa 6 nữa. Mà hội trường này thì có giới hạn. Mà tôi quyết định năm nay chỉ còn một lớp luân xa 6 nữa tại Brussels này. Thì đó, tôi thông báo cho anh chị em biết, trong tương lai, nếu thời điểm mà kéo dài một chút xíu nữa, thì tôi hy vọng tôi cố gắng có thời gian nhiều, tôi đào tạo cho anh chị em học lớp luân xa 6 nhiều chừng nào, để anh chị em sử dụng luân xa 6 nhiều chừng đó, để đáp ứng nhu cầu, giải tỏa những cụm mây, mà nếu trên không gian che ánh sáng, thì chúng ta sẽ giải tỏa cái này.

86/ Thưa Thầy, ông này có 2 câu hỏi. Câu thứ nhất có người nói với ông là con người không phải có 7 luân xa, mà có tới 13 luân xa. Ông xin hỏi Thầy.

Câu thứ hai, mỗi một buổi sáng, ông thường cầu nguyện cho nhiều người quen, và bạn bè. Bây giờ ông xin hỏi Thầy mỗi ngày sau khi cầu nguyện, thì ông có thể trị bằng luân xa 6 cho họ không? Để cho sự giúp đỡ của ông có sự hữu hiệu hơn.

Có một số sách vở viết ra nhiều lắm. Đặt ra đủ luân xa hết. Nhưng không biết luân xa là gì hết. Tôi giải thích cho anh chị em biết.

Sở dĩ, một số anh chị em ngời thiên, tịnh tâm, rồi tạo ra những luân xa. Luân xa số 1, luân xa số 2, luân xa số 3, tới luân xa số 7. Bảy luân xa.

Nhưng thật sự *luân xa* là: theo danh từ khoa học, *những trung tâm điểm hệ thần kinh nó cấu tạo nguyên cơ thể chúng ta, mà điều khiển nguyên con người chúng ta.* Từ luân xa 7 trở xuống. Đó là những trung tâm hệ thần kinh, nó *liên quan những bộ phận trong cơ thể chúng ta, và liên quan những hệ thần kinh, bên cạnh trái, bên cạnh phải của chúng ta, và những bộ xương chúng ta.* Chứ không phải luân xa, đừng có tưởng tượng là có bốn cánh sen, tám cánh sen, mười hai cánh sen. Không phải đâu. Nếu luân xa mà bự như vậy, tám cánh sen, bốn cánh sen, người ta chết hết rồi. Mà luân xa cũng không có màu sắc đâu. Thành ra nhiều sách vở viết luân xa có màu xanh, trắng, đỏ, vàng. Không có màu nào hết. Chỉ có màu máu thôi, màu đỏ thôi. Đó là trung tâm điểm hệ thần kinh. Chứ không phải luân xa này có một ngàn cánh sen. Một ngàn cánh sen mà để trên đầu anh chị em là sụm cái đầu anh chị em xuống. Nhưng mà sở dĩ người ta để như vậy là cho anh chị em dễ hiểu, dễ nhớ. Mà

cái gân nhứt là tôi chỉ cho anh chị em luân xa 2, 3, 4, 5, 6. Đôi khi anh chị em còn quên, chứ đừng nói mà tên tiếng Phạn, tiếng Kinh, của những người Phật giáo biện ra. Thì người ngoại quốc học khó khăn lắm. Mà tất cả người nào học cũng khó khăn. Do đó thì tôi sẽ minh định bằng cái luân xa 2, 3, 4, 5, 6, 7. Để anh chị em dễ thuộc, dễ nhớ và dễ học.

Cái đó là cái dễ nhứt. Còn hồi xưa người ta bắt buộc thuộc. Nội mà thuộc mấy cái luân xa không cái hết nửa thế kỷ rồi. Thì làm sao lo học nữa. Khó khăn nhứt. Đôi khi nó trùng trùng với nhau, anh chị em trật hoài, trật hoài, sáu tháng sau mới thuộc. Thuộc thì hết thời gian học rồi. Do đó thì anh chị em nên nhớ rằng, học bảy luân xa này là hình thức những trung tâm điểm hệ thần kinh, nó phù hợp với cơ thể của mình, và phù hợp với những nhà khoa học đang nghiên cứu. Chứ không bao giờ có luân xa phía trước hết trơn.

Tôi nói thiệt với anh chị em, có một số anh chị em người Việt nam, ăn cắp sách vở của tôi, mở luân xa số 1 ngay cái chỗ này, ngay ngực. Mà sách vở từ trước tới giờ không bao giờ ai nghĩ luân xa 1 ngay ngực. Mà vậy, có một số anh chị em đi về bên Việt nam mở luân xa 1 ngay ngực. Trị bệnh người ta, thì trị luân xa phía sau xương sống. Mà mở luân xa phía trước. Anh chị em thấy phải vô lý nhứt không? Rồi thí dụ, tôi hỏi anh chị em, người ta phải lợi dụng đủ các cái không? Luân xa thì là cái hệ thần kinh ngoài sau xương sống. Bây giờ phía trước, trị bệnh trị làm sao đây? Thấy vô lý nhứt không? Nhưng mà họ vẫn làm được. Cái đó là chuyện của người ta, tôi miễn bàn. Nhưng mà tôi giải thích cho anh chị em ý thức được một phần.

Cái luân xa là gì? Luân xa thật sự là *những trung tâm chánh thân kinh, để cấu tạo nguyên cơ thể chúng ta*. Nhưng mà anh chị em ngồi yoga, ngồi thiền là tôi bắt buộc tôi phải nói tới vấn đề luân xa. *Chứ trong tương lai đâu cần phải nói luân xa*. Những cái hệ thần kinh đó được kích thích bằng cái Năng lượng vũ trụ, giúp cho chúng ta đầy đủ sức khỏe, chứ không có luân xa. Theo danh từ khoa học là vậy. Nhưng mà tôi muốn dạy hai cái lãnh vực, vừa khoa học là trung điểm hệ thần kinh, vừa tâm linh là hệ thống luân xa để anh chị em ngồi thiền. Thành ra tôi phải dạy hai mặt, điểm này. Chứ thật sự theo nguyên tắc chung, thì không có luân xa. Mà phải nói là trung tâm điểm hệ thần kinh chánh, để cấu tạo nguyên cơ thể chúng ta, bằng những bộ phận phụ, nằm ở những điểm trung tâm hệ thần kinh chánh. Nhưng tôi lần lần sẽ dạy cho anh chị em cái điểm này. Nhưng mà bây giờ anh chị em vẫn học đi, những cái luân xa đi, để anh chị em ý thức được. Đó, thành ra tôi khuyên anh chị em đừng bao giờ nghe có 12 cái luân xa. Nhiều người đặt tới 16 cái luân xa lận. Đó là học trò tôi, học lớp 4, mà dạy lớp 7. Đặt tới 16 cái luân xa lận. Học trò tôi mới học có lớp 4 thôi. Mà dạy tới lớp 7. Trong khi đó ông Thầy đứng dạy ở đây, chưa dạy lớp sáu, mà học trò tôi học lớp 4, dạy tới lớp 7 rồi. Chuẩn bị dạy lớp 8 luôn. Tôi không biết bài vở đâu mà dạy. Nhưng mà vậy cũng có người học. Tôi nghiệp lắm. Tôi không biết họ học cái gì. Rồi tôi không biết họ dạy cái gì. Nhưng mà cái chuyện đó, thôi, dù muốn dù không thì tại mỗi người một cái duyên nghiệp. Thành ra họ chấp nhận cái duyên nghiệp đó thì họ học với học trò tôi. Chứ làm sao bây giờ. Đâu có cách nào hơn. Đó, tôi giải thích trong vấn đề cái lãnh vực luân xa.

Vấn đề anh chị em cầu nguyện nhe. Anh chị em tin tưởng các đấng thiêng liêng của mình, thì cầu nguyện, không có gì trở ngại hết.

Nhưng mà anh chị em cầu nguyện rồi, thì anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh cho người ta, thì cũng đâu có gì trở ngại. Đó là một hình thức, anh chị em tin tưởng các đấng thiêng liêng cao cả của anh chị em, thì anh chị em cầu nguyện. Đó là một điều tốt, không có gì trở ngại đối với ngành Nhân Điện, trị bệnh hết. Thì anh chị em tiếp tục cầu nguyện. Còn phần trị bệnh, thì anh chị em dùng luân xa 6 để trị bệnh. Không có gì trở ngại cho anh chị em.

Thưa Thầy, khi cầu nguyện mà tập trung tư tưởng vào luân xa 6 thì ông hỏi có hữu hiệu hơn hay không?

bây giờ đâu có được. Tôi nhắc cho anh chị em nghe nghe. Bây giờ anh chị em cầu nguyện, thí dụ anh chị em tin tưởng Chúa Giesu, thì phải nghĩ Chúa Giesu, chứ nghĩ luân xa 6 làm chi? Tuy nhiên, khi mà anh chị em cầu nguyện Chúa Giesu đó, mà Chúa Giesu mà giúp cho anh chị em, thì luân xa 6 anh chị em sẽ cảm nhận được. Đó, hoặc anh chị em cầu nguyện Thượng đế, thì những luân xa của anh chị em sẽ cảm nhận được, bằng luân xa 5, 6 hay 7, thí dụ. Thì điện năng của các đấng thiêng liêng cao cả báo cho anh chị em biết rằng, anh chị em cầu nguyện, được các đấng thiêng liêng sẽ giúp cho anh chị em. Chứ còn anh chị em nghĩ đây (luân xa 6), đâu có ai trong này đâu mà nghĩ. Nhớ nhé. Cái này để trị bệnh thôi. Còn các đấng thì anh chị em phải nhớ tên ông, nhớ hình ảnh của ông, thì anh chị em cầu nguyện, để ông giúp cho anh chị em, không có gì trở ngại hết. Đó, tôi giải thích cho rõ trong vấn đề cầu nguyện.

87/ Thưa Thầy, ông này nói có hàng trăm câu hỏi, nhưng ông sẽ lựa những câu chánh để hỏi Thầy.

Khi trị bệnh tập thể, thì con nít, trẻ con, và người lớn, mình có để riêng ra hay không? Và ông không biết là vì ông không hiểu hay Thầy đã nói rồi. Nếu Thầy đã nói rồi thì ông xin lỗi.

Câu hỏi thứ hai, ông xin hỏi sự phát triển của ngành Nhân Điện thì mình tính dựa theo gì? Mình tính dựa theo trên những số người thực hành thật sự, hay như thế nào, khi Thầy nói ngành Nhân Điện này phát triển.

Có thể nào linh hồn của mình rời khỏi thể xác được không? Và khi cái linh hồn rời khỏi thể xác, thì làm cho cái xác biến mất đi, được không? Mình có thể nào đạt tới cái trình độ đó được không?

Khi mà một người có thể ngồi thiền và đem cái thể xác của họ bay bổng lên cách mặt đất (levitation), và những người có dấu hiệu trên bàn tay, bàn chân, giống như Chúa bị đóng đinh, đó có phải là ông Chúa tái sinh không, mà những người đó giống như ông Chúa, khi cái linh hồn đi, thì đem cái thể xác lên luôn, đó có phải là trình độ ý thức rất cao, họ mới làm được như vậy hay không?

Bây giờ khi trị bệnh tập thể cho người lớn, thì dành riêng từ 12 tuổi trở lên đi. Tại vì lúc đó anh chị em trị 5 phút. Thì dòng điện ít có trở về lắm. Còn trẻ em dưới 12 tuổi, thì anh chị em thay vì trị 30 giây, đôi khi 5 giây, 10 giây, 20 giây, thì dòng điện chạy ngược về, anh chị em stop liền. Do đó anh chị em trị bệnh tập thể, chia ra 2 group. Group thứ nhất từ 12 tuổi trở lên. Group thứ nhì từ 12 tuổi trở xuống một tuổi. Nhớ, ghi chú cái điểm này, về trị bệnh tập thể, và cái danh sách tập thể cũng vậy.

Trong cái lãnh vực phát triển nhân điện. Đây là kết quả chúng ta gặt hái được, chứ không phải số người. Tuy nhiên, theo tôi biết, năm tới đây, năm 1997 đây, công thức tôi sẽ thay đổi cái lối dạy,

cho tất cả anh chị em tốt nghiệp lớp sáu. Và trong tương lai đây, tôi chưa dám nói nhiều, nhưng mà trong tương lai trên cái đà phát triển, thì thời gian tôi không có nhiều được. Mà thời gian không có nhiều được, mà lúc mở luân xa tập thể giống như anh chị em đã được rồi, có thể là dùng cái vô tuyến truyền hình mở luân xa tập thể. Tôi ngồi ở đây, thì tất cả các nước mà đã dạy cái phần lớp 3 lý thuyết rồi, tôi ngồi đây thì truyền hình lúc đó sẽ mở ra, thì tất cả các nước sẽ mở ra hết. Nhìn hình ảnh này, tôi chỉ dùng sixieme sens của tôi, tôi mở luân xa, có thể là các nước trên thế giới, không có gì khó khăn lắm. Nhưng mà chờ. Chỉ có cái đó mới giúp nhân loại được thôi. Chứ tôi đâu có thời gian nhiều tôi đi các nước. Đó, là tôi chắc chắn là tôi sẽ giải quyết được cái phần lớp 3. Còn cấp 4, cấp 5 thì cái đó tôi tính sau. Có thể dạy trong truyền hình, chứ đâu có gặp tôi được. Khó gặp lắm. Bây giờ năm nay còn gặp được nhe. Năm tới trên cái đà phát triển nhiều, mà tôi dạy như vậy, thì anh chị em khó gặp tôi lắm. Chưa nói tới, 1997, các nhà khoa học chú ý, mà hợp tác với tôi, để nghiên cứu trong cái lãnh vực năng lượng vũ trụ để nghiên cứu những hình thức tế bào và vi trùng xâm nhập vô cơ thể người ta, cũng như những loại vi trùng ở ngoài, để nghiên cứu, thì chắc chắn tôi sẽ còn bận rộn nhiều nữa. Thì tôi có đề nghị cho một số anh chị em. Anh chị em đã dùng cái tế bào, anh chị em bỏ vô trong một cái lồng kính để dùng cái sixieme sens, anh chị em nghiên cứu, thì bây giờ tôi có đề nghị cho một số anh chị em khoa học ngày hôm qua. Anh chị em về bỏ thuốc ngủ vô trong này đi. Rồi dùng sixieme sens, anh chị em trực tiếp ngay cái ly nước có chất thuốc ngủ, uống vô, coi anh chị em có bị ngủ không? Hoặc anh chị em nghiên cứu trong cái nước này, những cái loại thuốc nó còn tác dụng không. Một trong hai trường hợp đang nghiên cứu, bắt đầu nghiên cứu.

Nghiên cứu tế bào thì kết quả rồi. Bây giờ nghiên cứu những chất độc nằm trong nước, mà chất độc nhẹ nhất là thuốc ngủ. Nó không ảnh hưởng gì anh chị em hết. Khi mà anh chị em bỏ thuốc ngủ đó vô, dùng sixieme sens, trị vô trong cái ly đó, anh chị em cầm cái ly uống, coi có buồn ngủ không? Hay là anh chị em cầm cái ly đó uống, thức hoài? Mà tôi biết chắc chắn cái này là dễ nghiên cứu nhất, không có gì khó hết. Tế bào anh chị em làm được, thì cái nước này, hồi anh chị em học lớp 3, anh chị em cầm bên này, đưa bên này uống còn không sao. Thì bây giờ sixieme sens đưa vô thì, thay vì ngủ, anh chị em thức. Bây giờ anh chị em không phải là nhà khoa học nhe, sau cái lớp học này, thay vì một viên thuốc ngủ, bỏ vô uống cho ngủ chứ gì? Thì bỏ vô giống như vậy, dùng sixieme sens đi, anh chị em không phải nhà khoa học, không có nghiên cứu, thì anh chị em bỏ nửa viên thuốc ngủ hoặc một viên, bỏ vô đây. Anh chị em dùng sixieme sens, nhìn trong này trong vòng 30 giây. Sau đó uống, coi anh chị em ngủ không? Nếu anh chị em không ngủ thì coi như anh chị em trúng số độc đắc rồi. Là cái khả năng của anh chị em tối thượng, mà anh chị em có thể giúp cái bệnh trạng nào cũng được.

Như anh chị em thấy, cuộc đời của tôi đi học cái ngành này, nhưng mà suốt 20 năm trường, lần đầu tiên ở bên Mỹ, đó là cách nay bốn năm về trước, năm 1992. Khi tôi nằm ngủ, thì tôi thấy cái linh hồn tôi xuất ra ngoài, nhảy ra ngoài. Khi mà linh hồn tôi nhảy ra ngoài, thì tôi dòm cái giường mà tôi ngủ, thì thể xác tôi nằm đó. Thì trong vòng một tích tắc thôi, cái thể xác tôi bay thẳng lên trên, cái linh hồn tôi nhập lại một trên không gian. Đó, là một lần duy nhất. Đó là tôi tập, và tôi biết được. Và lần kế tục nữa, cũng năm 1992, tôi tập chết. Để coi khi mà chết như thế nào, và khi sống như thế nào.

Đó, một trong hai trường hợp, mà suốt 20 năm trường, tôi mới thực hiện được cái này. Thì trước kia ông Chúa mà có chết, ông đem cái thể xác đi. Nếu ông có khả năng, thì cái đó dễ dàng, đâu có gì khó khăn. Nhưng mà bây giờ, hiện tại anh chị em thì chưa được. Tại vì trình độ anh chị em chưa đúng mức thực hiện được cái này. Tuy nhiên, thì tôi cũng cố gắng ở thế kỷ 21 tới đây, hoặc những thế kỷ sau cùng của những thế kỷ 21 tới nữa, mà nếu anh chị em có khả năng này, chắc chắn anh chị em sẽ làm được cái này. Đâu có gì khó khăn đâu.

Còn những người tu mà ngồi thiền, họ đưa cái hình thức này, hình thức khác lên được, thì cho cá nhân họ, chứ không giúp cho ai được hết. Thì như vậy để làm cái gì? Chứ phải chi mà ông đưa cái thể xác ông được, rồi ông dạy cho học trò đưa cho tất cả thể xác đó được, mà giúp cho nhân loại được, thì làm. Còn cái này một mình ông, giúp một mình ông thôi, thì đâu có ích lợi gì. Ích lợi cho ông thôi, chứ không ích lợi cho nhân loại. Mà một hình thức đưa lên đưa xuống không ích lợi gì hết. Người ta vẫn bị bệnh, người ta vẫn bị đau, bị nguy chết, vẫn bị ảnh hưởng với không khí, thì đâu có ích lợi gì. Anh chị em thấy không? Phải chi mà ông ngồi trên này rồi, ông đưa cái thể xác ông lên, ông cứu nhân loại hết bệnh hết đau, cứu nhân loại phát triển đường tu, thì dạy cái này được. Còn một mình ông làm được thôi, người khác làm không được, thì cái này anh chị em học để làm gì? Anh chị em học để giúp cho mình, giúp cho gia đình, giúp cho nhân loại. Còn học giúp cho mình không, thì học làm cái gì? Thôi đừng học. Bỏ công bỏ sức ra học để giúp cho gia đình mình, giúp cho nhân loại, mà cái người gần nhất là giúp cho vợ, cho chồng, cho con mình. Nếu anh chị em thích học thì

cũng không có gì trở ngại, tốt cho anh chị em mà thôi. Nhưng mà tốt cho một mình anh chị em, nhớ câu tôi nói.

Còn bây giờ tôi nhắc cho anh chị em biết nhé. Có một số anh chị em nghĩ rằng, ông Chúa bị đóng đinh hai cái tay, hai cái chân, rồi nhiều người nhập vô, nhập ra nói là tôi bị đóng, nhiều lắm. Đóng giả cũng có, đóng thiệt cũng có. Tại vì họ giả họ nói đâu có sợ bị ở tù đâu mà sợ? Thành ra mặc sức mà nói. Ai nghe được thì nghe. Nghe không được ráng chịu. Mà tin tưởng thì cũng ráng chịu. Đâu có ăn thua gì họ đâu.

Thành ra tôi khuyên anh chị em, *mình tu là mình phải sáng suốt*. Mình tu là mình *phải thực tế, đừng có trụy tượng*. Những cái trụy tượng đó thì không có ích lợi gì cho mình hết. Mà mình bị chi phối ảnh hưởng không có tốt cho mình. Anh chị em thấy hồi xưa ông Chúa bị đóng đinh, nhưng mà nếu có tái kiếp lại, nếu mà ông có khả năng quyền năng, thì đâu có người nào tái kiếp lại đóng đinh giống như ông. Ông có quyền năng khả năng, đem thể xác đi rồi, mà đem thể xác đi, thì chỗ này hết, chứ đâu có ai đóng đinh giống hai cái chân, hai cái tay ông nữa. Vô lý nhứt là cái chỗ này. Ông có khả năng ông đem cái thể xác đi rồi, thì đâu còn vết sẹo ở tay, ở chân nữa, mà xuất hiện ra hai cái dấu tay, dấu chân đóng đinh. Mà nếu ông có trở lại thì trở lại người nguyên vẹn chứ đâu có bị dấu thương như vậy. Ông giỏi quá, mà sao bị thương nữa? Nhưng mà vậy cũng có nhiều người tin. Tội nghiệp cho họ vậy.

Do đó tôi khuyên anh chị em, *tu phải sáng suốt*, cái này một chút cho anh chị em vui, anh chị em hiểu, biết, anh chị em giải thích cho người ta hiểu. Tội nghiệp cho những người nhẹ dạ thôi, chứ không gì trở ngại hết. Đó, tôi nhắc cho anh chị em biết. *Chúng ta tu là*

phải sáng suốt, phải nhận định cho rõ ràng. Cái nào thiệt, cái nào giả. Thiệt thì mình tin, giả thì mình chờ. Mình chờ chừng nào thiệt mình tin. Chứ làm sao bây giờ. Mà không thiệt thì khỏi tin. Khỏe. Tôi giải thích thêm một phần đó, để anh chị em ý thức được. Thì những cái người thường nói cái chân có dấu, cái tay có dấu, không phải ông đâu. Ông có xuống thì nguyên vẹn, ông xuống thì đẹp trai lắm, chứ không phải vậy đâu. (dịch cái này, Tây nó cười nữa). Chứ không phải xuống bị thương giống như hai ngàn năm về trước đâu. Thành ra anh chị em yên tâm cái này. Tôi khuyên anh chị em đừng tin cái này. Không có sự thật đâu. Sự thật thì hai ngàn năm về trước, có, chứ bây giờ thì không có cái đó.

88/ Kính thưa Thầy, ông này có 5 câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất, những gì Thầy nói trong những ngày qua về những người tàn tật, sau này có thể đi đứng lại được, thì đã làm cho ông rất có nhiều sự hy vọng trong tương lai. Ông xin cảm ơn Thầy.

Có thể nào chữa những căn bệnh mà do những tế bào bẩm sinh bị hư hỏng hay không?

Thầy nghĩ gì về sự phục sinh? Là vì Thầy có nói con người thì đầu thai, và tái kiếp. Nhưng trong đạo Công giáo thì không nói đến sự tái kiếp. Thầy nghĩ gì về sự phục sinh?

Cái sự khác biệt giữa tinh thần và linh hồn?

Cách trị bệnh bằng luân xa 6 cho những em bé dưới một tuổi?

Bây giờ những người tàn tật là tôi hy vọng giúp cho những người tàn tật trở lại bình thường.

Những tế bào bẩm sinh là chúng ta sẽ giải quyết được. Tại vì trong cái lớp học này đây, có một số anh chị em khoa học đã nghiên cứu rồi. Cái tế bào da bị cháy trên nguyên tắc chung đáng lẽ là không có phát triển lại được hết. Nhưng mà anh chị em chỉ dùng sixieme sens, luân xa 6 điều trị những tế bào da bị cháy nó tiếp tục trở lại tế bào sống, thì anh chị em biết tác dụng như thế nào rồi. Đây là mới có nghiên cứu trong hai lãnh vực thôi. Vừa tế bào ung thư, vừa tế bào da bị cháy, mà chúng ta đã thực hiện bằng sixieme sens kết quả rồi, thì trong tương lai chúng ta nghiên cứu thêm nữa, thì chúng ta sẽ thành công nhiều mặt trong cơ thể chúng ta dưới mọi hình thức tế bào, hoặc vi trùng xâm nhập cơ thể chúng ta làm chúng ta bị bệnh, thì chúng ta sẽ giải quyết được việc này. Mà nếu chúng ta giải quyết được việc này thì bệnh trạng nào anh chị em cũng giải quyết được hết. Kể cả anh chị em bây giờ đang đi xe lăn cũng vậy. Trong tương lai, kích thích cái hệ thần kinh và tế bào của anh chị em hoạt động trở lại bình thường, thì chắc chắn anh chị em sẽ đi dễ dàng, đâu có gì trở ngại đâu. Đi xa nữa, cái ngành Nhân Điện của chúng ta trên đà phát triển, trình độ căn cơ thì anh chị em chưa có đạt đúng mức, khi mà cái nhân điện của chúng ta đạt được đúng mức, như tôi trình bày với anh chị em hai ngày qua, nếu chúng ta biết cách dùng cái năng lượng vũ trụ tạo ra vật chất được, thì chắc chắn anh chị em bị tai nạn gãy tay, hoặc đi xe lăn, thì chúng ta chỉ cần đặt tay, hoặc dùng sixieme sens điều trị bệnh phía trong cái tay, thì những mạch máu bị đứt đó sẽ liền lại. Và những khớp xương bị nứt bị gãy sẽ liền lại. Thay vì anh chị em phải tốn thời gian vô bệnh viện một tháng hoặc hai tháng liền, thì chúng ta sẽ hy vọng được cái này. Tại vì những mạch máu bị bẻ, một số anh chị em chỉ cần đặt tay vô đây, mạch máu nó liền, hết ra máu. Đó là tại anh chị em sử dụng chưa đúng mức. Còn đúng mức trong tương lai,

thì chúng ta sẽ không có bao giờ bị trở ngại trong vấn đề bị tai nạn hết. Nhưng mà trình độ căn cơ của chúng ta còn giới hạn. Thì có giới hạn đó, chúng ta phải học làm thế nào vô giới hạn, anh chị em mới đáp ứng nhu cầu những trường hợp tôi vừa trình bày với anh chị em. Và hoặc những câu hỏi anh chị em nêu ra, thì chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết được.

Cũng như anh chị em thấy, tôi nhắc lại thì bằng thừa, nhưng tôi nhắc lại. Những người bệnh sida có thể là bệnh coi như là anh chị em chuẩn bị từ nhẹ tới nặng và vô phương cứu chữa. Nhưng mà chúng ta giải quyết được, hết bệnh hết đau, trở lại bình thường. Thì anh chị em thấy cái năng lượng vũ trụ như thế nào? Đó là anh chị em chưa sử dụng sixieme sens, anh chị em chỉ cần đặt tay vô bệnh nhân thôi. Nhưng mà bây giờ anh chị em sử dụng sixieme sens được. Một số anh chị em khoa học đang nghiên cứu được kết quả tôi vừa trình bày, thì anh chị em thấy trong tương lai cái ngành Nhân Điện của chúng ta tới mức độ nào, và có khả năng như thế nào, để giúp cho nhân loại giải quyết mọi vấn đề? Trong nhiều vấn đề, vấn đề gần nhất, đó là bị đau bị bệnh. Giải quyết trong cái thể xác của anh chị em có một sức khỏe đầy đủ và mạnh khỏe. Đó là hai câu tôi trả lời.

Bây giờ anh chị em thấy, tôi không phải Công giáo nhe. Tôi cũng không phải thuần túy Phật giáo nữa. Nhưng mà ông Hòa thượng dạy cho tôi, anh chị em nghĩ rằng tôi Phật giáo. Nếu tôi Phật giáo, thì tôi có tên Phật giáo, nhưng mà hoàn toàn tôi không có tên Phật giáo gì hết.

Tôi là người bình thường. Mà tôn giáo, ông Phật tôi cũng tin, ông Chúa tôi cũng tin, Thượng đế tôi cũng tin, và các đấng cao cả tôi

đều tin hết. Đó là những vị mà giúp cho nhân loại tìm chân lý thì tôi phải tin, và tôi tôn thờ những vị đó, có công với nhân loại, hướng dẫn nhân loại tìm chân lý, thì những vị đó tôi tôn thờ và kính mến. Tuy nhiên, như anh chị em thấy, cái điều này không biết đúng hay sai, tại vì tôi không phải Công giáo. Nhưng tôi chỉ nhắc cho anh chị em nghe cho kỹ. Về anh chị em lật cuốn kinh thánh anh chị em coi coi. Có một đoạn kinh thánh nói, ông Chúa Giesu xác nhận, có một nhà tiên tri nào đó, tái kiếp bởi ông Thánh. Hoặc giả có một ông Thánh nào đó, tái kiếp bởi nhà tiên tri. Đó là ông Chúa nói, mà Kinh thánh nói. Tôi không biết đúng hay sai, nhưng tôi nhắc lại cho anh chị em biết. Tôi không phải là Công giáo. Nhưng tôi nhớ trong cái đoạn kinh có nói vậy, tôi không biết đúng hay sai. Tôi không có đọc sách nhiều, và cũng không có thời gian đọc sách. Cái đó lời ông Chúa nói, mà tôi không biết ông nói như thế nào, tại tôi không có nghiên cứu. Thì nếu anh chị em Công giáo, về lật sách coi, coi phải ổng nói như vậy không. Chứ không phải tôi, làm sao tôi biết được. Đó là ông nói nhẹ. Còn tôi thì tôi nghiên cứu, trong sách vở, tôi nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh, anh chị em hỏi, tôi sẽ trả lời cho anh chị em học hỏi. Còn vấn đề có, hoặc không thì ăn thua anh chị em quyết định, chứ làm sao bây giờ. Tôi đâu có tính được cái này. Tôi chỉ giải thích như vậy cho anh chị em nghe thôi, tùy anh chị em coi sách, quyết định.

Bây giờ đó, anh chị em nhớ rằng *thần* của mình, là thần của cá nhân của mình. Bằng xương bằng thịt, cấu tạo bằng lương thực thực phẩm, tạo ra khí huyết, và hệ thần kinh, cũng như xương thịt của anh chị em. Đó là cái thần của anh chị em. Còn *linh hồn* của anh chị em là khác nhẹ. Nếu cái linh hồn của anh chị em giỏi, cái thần của anh chị em bị xuống, thì linh hồn của anh chị em sẽ

dạy cho cái thể xác, vững tinh thần, vững niềm tin, để tiếp tục cuộc hành trình, bảo vệ sức khỏe cho mình, bảo vệ sức khỏe cho gia đình mình. Thì anh chị em sẽ làm được cái này. Dưới điều kiện là cái linh hồn của anh chị em giỏi, anh chị em sẽ điều khiển cái thể xác của anh chị em. Còn nếu linh hồn của anh chị em dở quá, mà cái thể xác của anh chị em điều khiển linh hồn anh chị em, mà cái thể xác tinh thần xuống thì làm cho linh hồn anh chị em càng ngày càng xuống, thì không thể nào phát triển vấn đề tâm linh được hết.

Đó tôi giải thích cho anh chị em rõ ràng. Do đó anh chị em *học cái ngành Nhân Điện này*, là *tôi muốn hướng dẫn cho anh chị em làm thế nào linh hồn của anh chị em càng ngày càng giỏi, để anh chị em điều khiển cái thể xác của mình theo cái chiều hướng linh hồn*. Có như vậy thì phát triển tâm linh càng ngày càng cao độ. Còn nếu anh chị em bị sa sút tinh thần, mà làm cho cái linh hồn anh chị em càng ngày càng xuống, thì trong cái lãnh vực phát triển tâm linh chậm đi, không có tiến triển được. Đó là câu hỏi thứ tư tôi trả lời.

Trẻ em dưới một tuổi, anh chị em bây giờ dưới một tuổi đừng có trị *sixieme sens*. *Sixieme sens* mạnh lắm. Nếu trẻ em dưới một tuổi, thì *đặt tay lên luân xa 6, 7 cho nó, 30 giây được rồi*. Tuy nhiên bây giờ tôi nhắc lại nè. Câu này anh chị em chưa có nêu ra. Nhưng mà tôi giúp cho anh chị em nhe.

Nếu *trẻ em sanh thiếu tháng*, sáu tháng, bảy tháng gì đó, rui sanh ra nuôi trong lòng kiếng, thì anh chị em *nhìn vào lòng kiếng, trị được bằng sixieme sens*. Trị *luân xa 6, 7* cho nó để giúp cho nó mạnh khỏe. Đó là dành riêng cho trẻ em sáu, bảy tháng gì đó, mà nuôi trong lòng kiếng, thì anh chị em giúp cái này được cho nó mạnh khỏe. Không đặt tay được, sử dụng *sixieme sens* giúp cho nó càng

ngày càng tăng trưởng. Thì anh chị em chỉ cần sixieme sens 6 và 7 của anh chị em trực tiếp ngay nó thì giúp cho nó mạnh khỏe. Đó, cái này ghi chú cho kỹ. Tại cái này anh chị em không có hỏi, nhưng mà tôi sẽ giúp cho anh chị em cái này.

Bây giờ trẻ em dưới một tuổi thì nhớ đặt tay luân xa 6, 7.

Còn trẻ mà sanh thiếu tháng, nằm trong lòng kiếng đó, thì ở ngoài không được, thì dùng sixieme sens trị cho nó, càng ngày nó mạnh ra, mau lớn, nó khỏe mạnh. Không có gì trở ngại hết.

Hai cái nó khác nhau nhe

Còn trẻ mà từ 1 tới 12 tháng, thì đừng dùng sixieme sens, mà chỉ trị tay 30 giây được rồi.

89/ Câu hỏi thứ nhất, những người bị hôn mê, thì lúc đó linh hồn họ ở đâu? Khi một người bị hôn mê, thì chúng con có thể gọi Thầy đến để giúp cho cái linh hồn của người đó trở về với thể xác được không?

Tôi trả lời cho anh chị em nghe cho rõ nhe. Thứ nhất những người bị hôn mê, nằm một chỗ, cái linh hồn họ còn trong cơ thể họ. Khi nào mà đến hơi thở cuối cùng, tắt hơi thở rồi, thì linh hồn nằm ở luân xa số 4 đi ra ngoài. Còn bất cứ thể xác anh gắn máy hay thể xác mà còn, thì linh hồn luôn luôn gắn liền với thể xác. Đến khi nào mà tắt thở rồi, linh hồn mới nhả ra ngoài.

Thành ra anh chị em kêu tôi đâu có được. Không thể nào giúp được hết. Người ta còn mà giúp cái gì. Mà ngay thí dụ rui người ta có chết đi nữa, thì cái người mà gắn nhứt cầu nguyện được, chứ tôi từ

xa tôi cầu nguyện cũng không được luôn. Đó là những người nào mà học cấp 3, luân xa còn 100%. Thì anh chị em cầu nguyện cho linh hồn tái kiếp, tiến triển trên đường tu, thì cái đó dễ dàng. Tất cả mọi người học lớp 3 đều làm được hết. Anh chị em khỏi nhờ tôi giúp đỡ.

90/ Kính thưa Thầy, bà này có 3 câu hỏi.

Có thể nào một người đàn bà có bầu, thì sự cảm nhận của họ bớt đi hay không? Tại vì trước đó khi trị bệnh thì bà có cảm nhận dòng điện trở về. Nhưng từ khi có bầu thì bà không có cảm nhận dòng điện nữa. Mà chỉ nghe đứa bé trong bụng đập thôi.

Bà đã học lớp 3, lớp 4, lớp 5, và lớp luân xa 6 hiện tại, thì bà xin hỏi là vì bà học tất cả những lớp liên tục như vậy trong khi bà có thai, thì đứa bé trong bụng có được hưởng tất cả sự học hỏi của bà và có ảnh hưởng nào về tâm linh của đứa bé hay không?

Câu thứ ba, và câu chót, bà đọc trong cuốn sách ghi lại trong lớp 5 ở San Sebastian là Thầy có hát ở bên đó. Bà xin hỏi Thầy có thể nào trong lớp này Thầy hát ở đây được không?

Bây giờ tôi trả lời từng đoạn một. Cái thứ nhất, anh chị em trị bệnh, dù cho có bầu, không có bầu, trị bệnh cho người ta vẫn hữu hiệu như thường. Nhưng mà cái phần cảm nhận điện, có đôi khi anh chị em bị lo lắng trong vấn đề bào thai, mà quên cái vấn đề cảm nhận. Chứ thật sự cảm nhận rất dễ dàng, không có gì khó khăn hết.

Câu hỏi thứ hai, chị em nào mà mang bầu, học cấp 3, tôi khai mở luân xa 100%, tiếp tục học cấp 4, cấp 5, rồi học lớp này, thì sanh

con, thì chắc chắn đứa con đó, sau khi mà anh chị em được khai mở luân xa 100%, không bao giờ bị bệnh bị đau. Chẳng những như vậy, mà sanh ra đứa con sẽ khỏe mạnh, mà trong tương lai đứa trẻ đó sẽ thông minh lắm. Anh chị em yên tâm cái này. Thì tất cả những người nào có bầu, được may mắn mở luân xa, và tiếp tục học những lớp tiếp, đó là coi như anh chị em vừa học mà đứa bé nó vừa được hưởng cái đó. Nhưng mà đứa bé không được mở luân xa 100% nhe. Nhưng nó sẽ thông minh sáng suốt lắm, khi sanh ra. Anh chị em đừng bao giờ sợ nó bị bệnh bị đau hết. Dù cho giả tử cha hoặc mẹ đứa nhỏ bị bệnh bị đau, mà khi tôi khai mở luân xa cho anh chị em rồi, thì chắc chắn đứa bé đó không bao giờ bị bệnh bị đau. Chẳng những vậy, mà đẹp, khỏe.

Bây giờ chuẩn bị câu hỏi thứ ba, tôi trả lời.

Bây giờ tôi cũng tính trước rồi. Sau khi tôi dạy lớp này tôi có coi hồ sơ, thì tôi thấy một bà ca sĩ Bulgarie tới đây. Tôi biết chắc chắn rằng nếu tôi nói tôi ca một bản tặng cho anh chị em, thì thế nào bà cũng ca tặng cho anh chị em. Chấp nhận chiều nay trước khi mãn khóa, tôi sẽ ca tặng cho anh chị em một bản nhạc. Sau đó tôi sẽ mời bà đó ca tặng cho anh chị em một bản.

91/ Kính thưa Thầy, ông này xin hỏi, ông không hiểu rõ, nếu một người mang vi trùng sida, nhưng bệnh chưa phát, thì mình trị như thế nào? Trị trong thời gian là 2 tuần liên tiếp, hay như thế nào? Và trong thời gian trị bệnh có nên khuyên họ nên tránh ăn ở giữa vợ chồng và tránh uống rượu hay không? Và có thể nào mình trị cho họ một tuần, rồi ngưng một tuần, và trị tiếp tục sai đó 2 tuần, hay như thế nào?

Những bệnh chưa bộc phát, anh chị em trị dễ lắm, giống như bệnh bình thường vậy. Anh chị em có thể trị trong vòng 1 tuần lễ, cho họ đi lại laboratoire thử máu đi. Nếu hết bệnh thì thôi, họ ăn ở lại, có vợ có chồng như thường, đâu có gì trở ngại. Tuy nhiên những bệnh nặng, thì anh chị em có thể trị 2 tuần, 3 tuần, hoặc 4 tuần. Nhưng những bệnh nhẹ thì anh chị em có thể giải quyết trong vòng 1 tuần, hoặc 10 ngày. Mà khi tái khám lại rồi, khi thử máu, con vi trùng bệnh sida không còn nữa trong cơ thể, thì người đó trở lại công việc bình thường.

Chứ anh chị em đừng trị một tuần, nghỉ một tuần. Bây giờ phải trị liên tục. Thí dụ như một tuần, lại laboratoire khám nghiệm, thấy hết bệnh rồi, thì khỏi trị nữa. Thì để cho người ta tự do ăn uống, tự do đi lại, không có gì trở ngại hết. Tự do có vợ, có chồng.

Còn giả tử bệnh nặng, thì anh chị em có thể trị 2 tuần. Sau đó kêu người ta tái khám coi. Tại vì khi anh chị em trị sixieme sens cho bệnh sida, cái năng lực mạnh lắm, giúp cho họ mau bình phục lắm. Mà mau bình phục thì trả tự do cho người ta lại. Tuy nhiên, tôi cũng khuyên anh chị em, khi nào trị bệnh sida cho những người bệnh, thì khuyên họ trong thời gian trị bệnh, họ nên học lớp 1, lớp 2 đi. Đâu có gì trở ngại, thời gian đó. Thì anh chị em đủ khả năng dạy cho người ta lớp 1, lớp 2. Thì khi dạy, song song trị bệnh cho người ta, thì họ mau lành bệnh lắm. Và nếu người ta có thời gian nữa, có điều kiện thì khuyên họ nên học thêm cấp 3, hoặc cấp 4, đâu có gì trở ngại. Nếu họ thích. Còn họ không thích, hoặc không có thời gian, thì anh chị em vẫn tiếp tục trị cho họ, và giúp cho họ mau bình phục.

Song song việc đó, họ học lớp 2 thôi, có thể họ trị bệnh cho người khác bằng những bệnh nhẹ, mỗi ngày 5 người hay 10 người. Thì những lần này, là điện năng vô luân lưu trong cơ thể của người bệnh sida, truyền lại cho người khác, thì giúp cho người này càng ngày càng mạnh khỏe, càng mau hết bệnh. Không có gì trở ngại hết. Và anh chị em đừng có quan niệm rằng, những người bệnh sida trị bệnh cho người ta, rồi truyền bệnh cho người ta. Không có bao giờ truyền được hết. Tại vì anh chị em trị bệnh đây là cái năng lượng vũ trụ vô trong mấy cái bàn tay của anh chị em, truyền vô luân xa của những người bệnh. Thì giết con vi trùng, chứ người bệnh sida mà truyền những vi trùng đó, không bao giờ có đâu. Tại vì cái năng lượng này là năng lượng vũ trụ, giết con vi trùng. Và cái năng lượng vũ trụ này thì tất cả những loại vi trùng đều chết hết. Không ảnh hưởng gì khi anh chị em có bệnh sida mà trị cho người ta hết. Đừng có lo cái này. Anh chị em đừng có lo anh chị em nghĩ rằng mình có bệnh, rồi sợ khi trị bệnh cho người ta, anh chị em truyền cho người ta. Không có truyền đâu. Nếu như vậy thì chắc chắn anh chị em sẽ giải quyết những người bệnh sida, mau lành bệnh và mau hết bệnh. Và những người bệnh sida hết bệnh rồi, có một điều kiện thuận tiện là giúp cho họ vui vẻ bằng cách trị bệnh cho người khác. Là tạo niềm vui cho họ, càng ngày họ càng mạnh thêm nữa.

92/ Thưa Thầy, bà này có 2 câu hỏi. Trước nhất bà xin cảm ơn Thầy về tất cả những gì Thầy đã giải thích, đã giải nghĩa về Thượng đế, về tâm linh, và tất cả những sự kiên nhẫn của Thầy đối với chúng con. Và bà xin cảm ơn Thầy một lần nữa.

Xin hỏi Thầy, khi mà chúng ta trị bệnh dùng luân xa 6, có thể nào chúng ta bắt mạch bằng luân xa 6 và biết được, là đứa bé trong bào thai lúc đó đã có căn bệnh bẩm sinh rồi, mà khi đứa bé chỉ mới được tạo thành mà thôi. Và nếu trong trường hợp đó, bắt mạch mà biết được cái bào thai có một cái bệnh bẩm sinh, thì có thể trị ngay được không? Hay là phải đợi cho đứa bé sanh ra rồi mới trị?

Thầy có lời khuyên dặn nào không, để cho bà đọc những cuốn sách, để có thể giúp bà phát triển và hiểu thêm về tâm linh.

Câu hỏi thứ nhất, tôi trả lời. Anh chị em bắt mạch cho người mẹ thôi, người con thì chưa biết bệnh được đâu. Tuy nhiên, để giúp cho đứa bé không có bị bẩm sinh và tất cả những vi trùng khác xâm nhập làm cho nó bị bệnh bằng cách, khi biết được người mẹ có bầu rồi, thì anh chị em *mỗi ngày chỉ cần 30 giây cho luân xa 2, 30 giây cho luân xa 6, 7 và 30 giây lọc máu*. Mỗi ngày dành riêng cho bà mẹ có bầu 1 phút rưỡi, thì chắc chắn bà mẹ sanh đứa con ra sẽ bình an vô sự. Không có bị dị tật, vi trùng, và bị bệnh. Anh chị em phải liên tục trị cho đến ngày sanh nở, thì vừa sanh dễ, không bị trở ngại, và đứa bé sẽ được hoàn toàn, không bị bệnh.

Câu hỏi thứ hai, thì có một số anh chị em nêu ra những sách vở nào để học hỏi nghiên cứu. Theo sách mà ở bên ngoại quốc này, chắc chắn là anh chị em phải đọc rồi suy nghĩ cho kỹ nhé. Chứ không khéo là anh chị em không có đủ trình độ suy nghĩ, thì sẽ sử dụng không được. Hoặc thực hành không được. Nhưng mà cố gắng đọc nhiều lần thì tốt cho anh chị em. Đó là những sách vở của ông Krishnamurti. Thì anh chị em nên mua sách đó nghiên cứu. Những lời văn của ông thì viết hay lắm. Nhưng mà cao lắm. Tôi hy vọng những lời cao đó, anh chị em suy nghĩ cho kỹ, thì chắc chắn anh chị em sẽ thực hiện, tốt cho anh chị em.

93/ Kính thưa Thầy, bà này có 3 câu hỏi.

Một người em hay người má của bà bị bệnh xương khớp bị sưng, mà chân và đùi thì bị rất đau. Thì bà xin hỏi Thầy trị bằng cách nào?

Có một người bị mổ ngực và trị bằng radiotherapy. Xin hỏi khi chúng ta trị bằng nhân điện, thì chúng ta trị trước khi người đó đi vào nhà thương để làm radiotherapy, hay là trị cách nào? Người bệnh nhân đó tự trị thì tốt hơn hay là nhờ người khác trị thì tốt hơn?

Bà có nghe Thầy có nói đến Năng điện, và xin hỏi Thầy Năng điện là gì?

Tất cả những bộ phận nào trong cơ thể bị bệnh, thì trước tiên trị luân xa 6 và 7, rồi kế tục trị những luân xa mà trực thuộc những bộ phận nào bị đau. Nếu đau khớp xương vùng nào, thì dùng sixieme sens trị ngay khớp xương cái vùng đau, 30 giây. Bất cứ chỗ nào đau cũng vậy.

Và những người bị ung thư ngực, giải phẫu, trước khi đó, trị bệnh, rồi sau khi chemo, về trị nữa, cũng không có gì trở ngại. Tại người ta thích trị bệnh đó, thì để người ta trị. Tuy nhiên trước đó, thì anh chị em trị bệnh. Sau khi trị trong nhà thương về rồi, thì anh chị em tiếp tục trị bằng cái local người ta bị bệnh. Không có gì trở ngại.

Đó là 2 câu hỏi tôi trả lời cho anh chị em.

Riêng câu hỏi thứ ba thì tôi đâu có dạy cái vấn đề đăng điền. Chắc anh chị em lộn ở đâu rồi. Tôi đâu có dạy cái này. Bây giờ không có đăng điền gì hết. Chỉ người nào bị bệnh mập quá đó, thì anh chị em trị 2 cái rún thì được rồi. Còn đăng điền, tôi không có dạy, nên hỏi tôi không trả lời được. Tôi đâu có biết đâu mà trả lời.

Tôi chỉ cho anh chị em biết là những hệ thống luân xa là những trung tâm điểm hệ thần kinh, nó cấu tạo trong những bộ phận, nằm trực thuộc những luân xa, đó là những hệ thần kinh chánh. Chứ không có đấng điền gì hết. Người ta đặt như thế nào, tôi không biết, thành ra anh chị em hỏi cái này, tôi trả lời không được. Và những cái luân xa phụ, mười ba cái, mười bảy cái luân xa đó, là cái chuyện của người ta. Anh chị em đừng học. Học nhiều mệt lắm. Nội sáu luân xa, mà tôi kêu anh chị em ráng học cho thuộc đi, đủ rồi. Chứ đừng học những cái luân xa phụ mà sách vở viết ra. Tôi dạy cho anh chị em sáu luân xa, từ luân xa 2, tới luân xa 7. Thì anh chị em thuộc 6 luân xa này là hữu hiệu nhất rồi. Chứ còn những luân xa khác, viết ra, anh chị em học, học hết trơn hết trọi. Mà trật thì trị bệnh không có trúng. Mà không trúng thì người ta không hết bệnh.

Now, finish class. See you this afternoon.

Afternoon, I sing a song, everybody listen, OK?

Au revoir, Bye bye.

Thầy truyền điện.

Anh chị em chuẩn bị.

Bắt đầu.

Rồi, chiều nay phía bên này.

Thời gian không còn nhiều nữa. Ráng cố gắng nêu vài câu hỏi.

94/ Kính thưa Thầy, ông này có 2 câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất, ông hỏi trên vấn đề tâm linh, chính riêng ông, ông đã làm gì mà để hiện tại lúc này ông được ở đây, mà được nhận quyền năng khả năng, và được học ở tại đây? Trong khi đó có nhiều người có những trình độ cao hơn, mà họ không học, hoặc không nhận được cái quyền năng này? Và chính bà vợ của ông, thì ông thấy trình độ cũng khá hơn, nhưng bà không muốn học môn học này.

Ông nhận thấy, trên nguyên tắc thì học lớp 5 rồi mới học lớp luân xa 6 này. Nhưng ông thấy trong lớp này có nhiều người học lớp 4 nhưng cũng được tới đây dự lớp luân xa 6 này. Ông xin hỏi Thầy vì sao? Là tại vì có nhiều người thì bị từ chối. Còn nhiều người thì được học, mà là trình độ lớp 4?

Bây giờ tôi nhắc cho anh chị em biết nhe. Đôi khi anh chị em đừng nghĩ rằng những người tu sĩ, những người thiền gia, mà trình độ họ cao đâu. Cao là cao kiếp này. Ở kiếp này thôi nhe, chứ ở kiếp trước họ đâu có cao. Bắt đầu từ kiếp này, họ cao.

Cũng như tôi trình bày hai ngày qua. Có một số những vị thiền sư, muốn được khai mở luân xa, đâu có được. Đành chấp nhận chết. Chết để kiếp tới tiếp tục học để được khai mở luân xa. Nhưng mà vẫn không được khai mở luân xa. Biết bao nhiêu thời kỳ rồi, chứ không phải riêng thời kỳ này. Do đó dù cho gia đình ruột thịt, vợ chồng anh chị em cũng vậy. Đôi khi anh chị em nghĩ rằng, vợ anh chị em không chịu học. Một mình anh chị em học. Hoặc vợ học mà chồng không chịu học. Biết đâu chừng năm tới đây, vợ, hay chồng của anh chị em cao hơn anh chị em làm sao? Đâu có biết được. Khi mà ý thức được rồi, thì chắc chắn cái việc học đây không quan trọng. *Cái quan trọng là ý thức, học để chấp nhận giúp cho người ta, thì cái điểm đó quan trọng.*

Do đó thì mỗi một người có một cái duyên khác nhau. Mỗi một người có một nghiệp lực khác nhau. Chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng mình cao, người kia thấp. Người kia cao, mình thấp. Chưa biết ai cao, ai thấp đâu.

Khi nào anh chị em đứng ra phục vụ nhân loại, càng nhiều, càng lâu, thì lúc đó anh chị em mới thấy được rằng mình, khả năng mình chấp nhận, khả năng mình chịu đựng, và khả năng mình chịu giúp cho người ta. Cái điều đó là quan trọng.

Chứ còn bây giờ anh chị em nhìn thấy người ta giúp 500, 700, 1000. Anh chị em tưởng là nhiều. Nhưng mà song song việc đó, năm tới, năm sau, không còn giúp gì nữa. Trong khi những người khác, thì không có giúp ai hết. Nhưng mà năm tới, năm sau, giúp hàng chục ngàn người, hàng trăm ngàn người, hàng triệu người. Do đó thì chúng ta cũng khoan có nhận định, người này cao, người kia thấp. Mà nhận định trong tương lai, coi anh chị em nào giúp cho nhân loại nhiều, thì người đó được Thượng đế thưởng công nhiều nhất. Thành ra tôi khuyên anh chị em đừng nghĩ rằng cao, hay thấp. Mà cái điều đó là chúng ta chờ đợi thời gian.

Anh chị em thấy, có một số anh chị em, tại sao lớp 4, trên nguyên tắc là phải lớp 5 mới học được lớp này. Thì có một số học lớp 4, chưa được phép học lớp này, tuy nhiên có một số học trong này, thì họ không có học lớp tháng 8 đâu. Mà họ chờ tháng 9 tới đây, đi Italy học lớp 5. Thì những anh chị em đó tôi chấp nhận cho học. Và cũng có trường hợp đặc biệt khác, mà tôi thấy người đó có khả năng, thì tôi giúp cho người đó học lớp này. Và tiếp tục học lớp kế tiếp, không có gì trở ngại. Thành ra anh chị em cũng đừng có phân tách tại sao người này được, mà người kia không được. Đó là nói

tóm lại, những người đó có duyên. Mà cái duyên này, quá trình kiếp họ tu trong lãnh vực tâm linh. Thành ra anh chị em cũng đừng có phân tách tại sao người này được cái này, người kia được cái nọ.

Cái quan trọng là anh chị em học cái này, anh chị em giúp mọi người, cũng như những người học cái này để giúp cho những người khác. Cái điều đó là điều tốt. Còn học nhiều học ít, không có quan trọng. Cái quan trọng là anh chị em chịu khó giúp cho người ta không. Hay là anh chị em học là tại thấy người ta học. Học cho nó vui. Học cho nó có cái trình độ. Nhưng mà về anh chị em không làm được cái gì hết. Thì uống cái công anh chị em học. Do đó thì anh chị em cũng đừng có nên trách, tại sao người này được, người kia không được.

Nhưng mà hầu hết trong lớp này, lớp 4 học ít lắm, chứ không có nhiều đâu, như anh chị em tưởng đâu. Có một số trường hợp đặc biệt tôi cho học thôi. Còn những trường hợp khác, thì phải học lớp 5 hết. Tại những cái đơn mà tôi cho học ở đây, thì họ không có đi ở bangkok học, mà họ chờ đợi tới Italy, lớp 5 này, họ học tiếp tục. Hoặc tháng 11 ở Paris, mở lớp 5, thì anh chị em về Paris, hoặc Italy học lớp 5. Tại vì người ta thích học, chứ không phải người ta thích vô trong này không. Không phải như vậy. Có một số anh chị em biết rằng, học xong rồi, người ta tìm cho được học lớp 5. Người ta muốn học thêm. Và ngay lớp này, tôi cũng biết có một số học rồi, mà đóng tiền học nữa. Cái điều này tôi không chấp nhận. Tôi không chấp nhận cho đóng tiền, nhưng mà tôi chấp nhận cho đi dự thính. Hai cái đó khác nhau. Tại vì anh chị em học rồi mà bây giờ đóng tiền nữa, thì theo nguyên tắc như vậy không có được. Tại có một số tình nguyện đóng tiền để vô học lại. Nhưng tôi khuyên với Minh Hiệp, tôi nói anh chị em nào nếu học lớp ở Geneve rồi, mà

đến đây đóng tiền, thì đừng nhận tiền, nhưng cho họ dự thính. Nhiều người thích học lắm. Vấn đề học, thì chúng ta thông cảm cho những người nào mà học lớp 4 đi. Nhưng mà chắc chắn những người đó sẽ học lớp 5 hai lần, chứ không phải một lần đâu, tôi biết. Tôi giải thích cho anh chị em, anh chị em học được cái này, cố gắng giúp cho mình, giúp cho gia đình, và giúp cho những người nào cần đến anh chị em.

95/ Kính thưa Thầy, bà này xin hỏi một câu hỏi từ một người bạn khác. Cô đó 30 tuổi. Mới đây cô mổ để trở thành một người đàn ông. Thì cô này thì bây giờ đã học lớp 4 rồi. Sau khi cô ấy mổ để trở thành người đàn ông, theo ý của cô, thì cô không có được vui lắm. Vì tình trạng đó, nên hiện tại cô rất là đau khổ, và sống không được vui vẻ, vì tự nhiên bây giờ cô thành một người đàn ông. Và cô khó chấp nhận cái sự thay đổi đó.

Cô này sẽ qua học lớp 5 tại Ý trong tháng 9 sắp tới. Cô này xin hỏi, ý nghĩa của sự đau khổ của cô này hiện tại là như thế nào. Đây có phải là một ý nghĩa của nghiệp lực hay không? Hay là chỉ một vấn đề cá nhân riêng tư mà thôi?

Cô đó người đàn bà, rồi giải phẫu thành đàn ông? Trời ơi! Cái đó là tại vì cô thích, thì mình làm sao? Cái này không phải nghiệp lực, cái này là vì mình thích rồi. Chứ đâu có nghiệp lực như vậy. Nghiệp lực đâu có muốn như vậy. Tại cô thích. Nhưng mà rồi, yên chí đi. Tôi nhắn nhủ lại cho cô đó. Nếu cô qua Italy học lớp 5, thì tôi sẽ cố gắng giúp cho cô vui, trở lại bình thường. Mặc dầu là cô sống khía cạnh này, hoặc khía cạnh khác, tôi sẽ giúp cho cô. Chứ làm sao bây giờ? Đó là đâu phải nghiệp lực. Cái đó là chấp nhận

cái sự vui của mình, chấp nhận cuộc đời của mình. Đó là quyền tự do của mình. Chứ không có nghiệp lực gì hết. Tuy nhiên thì để tránh cái tình trạng mà bị xáo trộn đó, thì tháng chín này đi Italy học lớp 5. Thì tôi yêu cầu trung tâm Italy cho tôi gặp người đó, tôi giúp cho người đó, cho được trở lại bình thường. Không có sự buồn phiền nữa.

96/ Kính thưa Thầy, ông này có 2 câu hỏi.

Câu thứ nhất, Thầy nói là trong tương lai, trong thế kỷ 21 thì tất cả sẽ thay đổi, và chúng ta chỉ lấy tất cả trong không khí để tạo ra vật chất, và để sử dụng cho tất cả mọi sự cần thiết. Thì trong tương lai trong vấn đề tài chính, tiền tệ thì sẽ như thế nào?

Câu thứ hai, nếu chúng ta tạo được vật chất này, nhưng những người đã có chủ quyền trên những vật dụng rồi, thì mình sẽ giải quyết làm sao? Sự giữ bản quyền giữa nước Trung hoa và nước Mỹ sẽ như thế nào, trong tương lai?

Bây giờ được rồi. Bây giờ trong tương lai nhe.

Khi mà anh chị em lấy cái năng lượng vũ trụ chế biến những hình thức vật chất, để xài đó, cái passport này không có sử dụng đâu. Bây giờ passport, anh chị em đi nước này nước kia làm khó khăn. Cái passport của Mỹ đi nước nào cũng được. Trong tương lai không cần passport. Anh chị em muốn đi nước nào thì đi. Tự do. Khỏi lo cái này. Thì anh chị em đừng lo tiền tệ. Đã của cái vật chất anh chị em tạo ra được, thì anh chị em đâu cần passport, đâu cần vàng hay tiền nữa. Anh chị em tạo ra được rồi, để anh chị em phát triển nhiều hình thức khác nhau. Thì vật chất đâu còn giá trị nữa mà anh

chị em lo, vấn đề dollar, hay vàng, khỏi lo nữa. Cái đó là coi như những món hàng chơi, giống như bông anh chị em chưng trong nhà. Sẵn đây tôi dẫn giải cho anh chị em một câu chuyện. Mà câu chuyện này tôi cũng dẫn giải nhiều lớp rồi. Có một số lớp thì tôi có dẫn giải. Có một số thì không. Sẵn đây tôi sẽ trình bày cho anh chị em biết.

Anh chị em biết hiện tại cái đồng dollar có giá trị như thế nào rồi. Nhưng mà khi chiến tranh ở Kampuchia xảy ra, ngày 13 tháng tư, năm 1975. Sau ngày chiến tranh ở Kampuchia, từ 13 tháng tư 75, rồi thì đồng bào ở Kampuchia đem hàng triệu dollar trong mình đi về đường bộ Việt nam. Tới ngay cái biên giới, là cộng sản Kampuchia, không biết dollar là gì. Tại vì hồi đó ở trong rừng không. Nó check những người cầm dollar, hỏi là gì. Người ta nói cái này là toa thuốc bắc. Thì cầm một triệu dolla, đưa cho một người mười ngàn, lấy dollar, vẫn làm thuốc hút chơi. Anh chị em thấy cái đó là sung sướng nhất của lính ở kampuchia. Thì anh chị em thấy có giá trị không? Anh chị em thấy giá trị, nhưng người Kampuchia coi như là giấy hút thuốc. Lấy một triệu dollar, đốt hút thuốc cho vui.

Thì trong tương lai cũng vậy. Nếu mà anh chị em nghiên cứu đúng mức, anh chị em lấy cái năng lượng vũ trụ tạo ra vật chất, thì đâu còn cần thiết vấn đề tiền tệ nữa. Mà cần thiết là anh chị em làm thế nào có khả năng giúp cho người ta sống lâu, không bị chết. Giúp cho người ta phát triển tâm linh. Do đó càng ngày, thì bây giờ 8 tỷ người, trong tương lai là 20, 30 hoặc 40 tỷ người. Không có gì trở ngại hết. Tại vì anh chị em đâu có lo vật chất, mà anh chị em sợ, không sanh con đẻ cái?

Bây giờ núi thì gặp khó khăn. Xây nhà cửa thì gặp khó khăn. Thì cách nay 50 000 năm về trước, những ông thầy có khả năng, xây dựng kim tự tháp một thời gian ngắn nhất, thì được. Thì *nhà lâu hay những vật chất, anh chị em xây dựng lên thì đâu có gì khó khăn?* Nhưng mà chắc chắn giai đoạn đó sẽ tới. Tại vì 7 năm qua, gần nhất là 3 năm nay, tôi hướng dẫn cho anh chị em ngành Nhân Điện như thế nào, và anh chị em đem cái ngành Nhân Điện ra giúp cho biết bao nhiêu người. Thì những kết quả thu lượm được, thì chắc chắn anh chị em sẽ biết ngành Nhân Điện sẽ đi tới giai đoạn nào. Đó tôi chỉ nhắc nhở như vậy thôi. Bây giờ chúng ta nói thì hơi sớm. Nhưng mà những kết quả chúng ta thu gặt được trong suốt 3 năm qua, của ngành Nhân Điện, và tất cả anh chị em ngành Nhân Điện thực hiện, thì trong tương lai chúng ta sẽ thực hiện như thế nào? Chắc điều này sẽ không khó đối với chúng ta đâu. Với điều kiện, là chúng ta phải học hỏi, chúng ta mới thực hiện được.

Thành ra những công thức bây giờ, copyright, hình thức này hình thức khác, anh chị em xóa dần trong dĩ vãng đi.

Cũng như trong ngành Nhân Điện của chúng ta cách nay 3 năm về trước. Mỗi lần anh chị em trị bệnh là phải 5 phút. Sau 3 năm, anh chị em trị 2 phút. Gần nhất 6 tháng nay, anh chị em trị 30 giây. Và có một số trị 15 tới 20 giây. Kết quả mỹ mãn.

Thì trên đà phát triển nào cũng vậy. Trong lãnh vực y khoa cũng vậy. Mỗi một ngày tân tiến hơn, thì sự chữa trị hữu hiệu hơn. Nhưng mà cái nền tân tiến tột đỉnh rồi, thì những loại vi trùng đặc biệt xâm nhập vô trong không khí, xâm nhập vô thể xác người ta làm cho người ta bị bệnh bị chết. Mà trong thuốc thì không có trị được. Đó là bế tắc của nền y khoa hiện tại. Thành ra anh chị em

đừng có lo cái này. Đừng bận tâm. Bây giờ bận tâm nhứt và lo lắng nhứt, thì tôi khuyên anh chị em một điều duy nhứt là anh chị em lấy cái này học được, anh chị em cố gắng thực hành cho đúng nguyên tắc đi. Thì chắc chắn cái điểm lợi nhiều nhứt là anh chị em chứ không phải người khác. Cái điểm lợi kế tiếp đó là gia đình của anh chị em.

Đây là tôi thí dụ những lớp học vừa rồi, nhưng mà tôi nhắc lại.

Thí dụ, đang trên cái đà bế tắc kinh tế, mọi người không có công ăn, việc làm, mọi người không có tiền, nhưng họ lãnh cái bệnh. Anh chị em chỉ cần dùng sixieme sens của anh chị em thôi, mỗi ngày anh chị em trị 5000, 3000, 10 000 người. Mỗi một người cho anh chị em 1 quan thôi. Một quan Bỉ nhe. Chứ không phải một quan Tây, thì nhiều hơn. Mình tính 1 quan Bỉ cho nó ít đi. Mà mỗi người cho anh chị em có 1 đồng bạc thôi. Mà mỗi ngày anh chị em trị chừng 10 000 người ở các nơi tới, thì anh chị em sẽ có 10 000 quan Bỉ. Anh chị em không có đòi tiền à. Tự động người ta bỏ một người một quan thôi. Tại người ta bệnh, mà hết bệnh mừng quá, mỗi người cho có một quan thôi, không có nhiều. Một ngày anh chị em có 10 000 quan. Không có nhiều. Trong khi đó người ta thì nghèo đói, không có tiền. Còn anh chị em thì được 10 000 quan. Đó, tôi cũng chuẩn bị kinh tế cho anh chị em. thì anh chị em thấy sung sướng không?

Sướng quá! Very goog!

Đó, thành ra anh chị em yên tâm đi. Đây là *bây giờ anh chị em thấy nó không có giá trị. Nhưng trong tương lai có giá trị cho anh chị em và gia đình anh chị em, mà anh chị em không bao giờ ngờ tới.* Thành ra anh chị em yên tâm đi. Trong câu hỏi của ông này nêu ra thì có

những lời tôi hướng dẫn, thì chắc chắn anh chị em sẽ có niềm vui chung cho anh chị em. Dù bất cứ trường hợp nào, dù cho có thiên tai xảy ra, dù bất cứ trường hợp xáo trộn nào trên quả địa cầu, thì anh chị em ngành Nhân Điện chúng ta luôn luôn đứng vững trên cái thương trường của mọi người. Vì anh chị em có tình thương rộng rãi giúp mọi người, thì chắc chắn rằng tất cả mọi người sẽ hướng về anh chị em.

97/ Kính thưa Thầy bà này xin hỏi. Bà nghe nhắc đến chữ nghiệp lực nhiều lần. Nhưng bà không hiểu, vì thông dịch hay như thế nào, nhưng mà mỗi lần mà có chữ nghiệp lực thì Thầy không có giải nghĩa sâu xa và nhiều về cái chữ nghiệp lực. Có thể nào Thầy giải thích thêm, và sâu xa hơn?

Bây giờ nè. Tôi giải thích cho anh chị em đơn sơ, đơn giản, ngắn gọn, mà đầy đủ ý nghĩa. Bây giờ, thí dụ nhe, anh chị em đang học lớp này. Nghiệp lực của anh chị em là học lớp này. Anh chị em tính rằng học rồi để bảo vệ sức khỏe cho mình. Giúp cho gia đình, giúp cho những người chung quanh. Hết.

Anh chị em nghĩ như vậy phải không?

Nhưng mà không phải vậy đâu. Trong vòng 20 năm tới đây, cuộc đời của anh chị em sạt nghiệp. Tôi thí dụ nhe. Con anh chị em thất nghiệp, không có nhà cửa ở. Rồi con anh chị em khổ sở quá. Rồi từ bên Bỉ này, con anh chị em đi qua Thụy sĩ, hay qua Đức. Nó qua bên Đức. Rồi anh chị em đâu có ngờ, khi học ở đây, anh chị em trị bệnh cho những người Đức. Anh chị em đâu có biết sau này cái người Đức đó là tỷ phú bên Đức. Rồi con anh chị em mới đi qua bên Đức, để kiếm công ăn việc làm. Rồi mới hỏi con anh chị em,

là con của ai. Người con anh chị em nói ba tôi tên đó, má tôi tên đó, bên Bỉ. Ông nhà giàu đó nói, nhớ hồi đó ba, má mày giúp cho tao, thì bây giờ người ta mượn mày một tháng một ngàn, tao trả cho mày một tháng 10 ngàn. Mà đem về tặng cho má mày 1 triệu. Hai mươi năm sau, tự nhiên anh chị em có một triệu.

Đó là nghiệp lực mà anh chị em làm tốt. Thì con anh chị em được hưởng. Mà ngay cả anh chị em được hưởng mà anh chị em không bao giờ ngờ tới, khi anh chị em giúp cho người ta. Đó là nghiệp lực tốt, mà anh chị em thực hiện được. Thì những cái tốt đó, người ta nhớ ơn, người ta đền ơn cho anh chị em. Thay vì anh chị em không cứu người ta bây giờ, thì người ta chết rồi, 20 năm sau người ta đâu có là tỷ phú. Đó, tôi dẫn giải cho anh chị em một câu chuyện. Tất cả những cái gì cũng vậy. Nếu anh chị em làm cái chuyện tốt trong cái chung, thì chắc chắn trong cái chung đó, sẽ nghĩ cho cái riêng, mà cái riêng đó anh chị em được hưởng khi người ta giúp cho anh chị em. Khi anh chị em bị lâm nạn. Thì đó là chuyện đời nhe.

Còn vấn đề đạo. Nếu anh chị em chấp nhận phục vụ cho Thượng đế, thì bất cứ trong trường hợp nào anh chị em lâm nguy thì Thượng đế cũng đưa bàn tay đỡ anh chị em vô hết. Còn anh chị em lợi dụng Thượng đế, mà anh chị em làm của riêng tư của anh chị em, thì chắc chắn khi anh chị em lâm nạn thì Thượng đế cho anh chị em chết luôn. Tại vì anh chị em gạt Thượng đế mà làm sao Thượng đế tin anh chị em được? Anh chị em tin Thượng đế, là phải phục vụ cho nhân loại. Chứ không phải tin Thượng đế rồi anh chị em gạt Thượng đế. Anh chị em nói được rồi, ông cho tôi quyền năng khả năng, tôi gạt ông, để tôi gạt người ta. Thì cái đó tự mình giết mình chứ không ai giết mình hết. Tại mình gạt người ta. Mà mình gạt người ta, người ta biết được, thì tự mình giết mình chứ đâu có ai

giết mình đâu? Còn anh chị em giúp người ta, thì đó là một điều tốt. Đó là coi như anh chị em thực hiện đường tốt của Thượng đế. Thì khi anh chị em lâm nạn, thì Thượng đế sẽ đưa bàn tay rước anh chị em vô, an toàn.

Đó là cái nghiệp lực, ngắn gọn, đơn sơ đơn giản. Nhưng mà đầy đủ ý nghĩa. Nói tóm lại, bây giờ nhà anh chị em có cái vườn bông phải không? Anh chị em trồng bông hồng, thì chắc chắn nó sẽ lên bông hồng. Chứ không có khi nào anh chị em trồng bông hồng, mà lên bông lài được hết trơn, hết trội. Mà anh chị em trồng bông lài, thì không bao giờ lên bông vạn thọ được. Phải lên bông lài. Tôi nhắc lại cho anh chị em, đơn sơ đơn giản, ngắn gọn. Thì nói tóm lại, bây giờ anh chị em làm việc thiện, thì kiếp tới tiếp tục việc thiện nữa. Thì anh chị em sẽ hưởng cái này. Còn anh chị em làm việc ác cũng được. Kiếp tới thì anh chị em không có làm ác đâu. Nhưng mà anh chị em nghèo hơn người ta chút xíu à. Người ta mười, anh chị em một. Vậy thôi, chứ không có gì hết. Mà nội anh chị em buồn, anh chị em khổ rồi, chứ khỏi làm ác.

98/ Kính thưa Thầy. Chúng con xin cảm ơn Thầy đã giúp chúng con. Và Thầy đã dặn là chúng con cứ việc tiếp tục hỏi những câu hỏi khó khăn, thì Thầy sẽ giảng cho (nhưng ông nói là ông chỉ có những câu hỏi dễ mà thôi)

Từ bao nhiêu lâu nay, hàng triệu người lúc nào cũng kêu gọi “Thượng đế ơi, xin Thượng đế giúp con”. Và bây giờ thì chúng con có thể gọi “Thầy ơi, Thầy giúp con”. Một cách nhanh chóng hơn. Thầy nói là Thầy có thể tạo ra vật chất, và biến thể được ra các mọi

thứ. Có thể nào, Thầy tạo ra một buổi tiệc thật linh đình, có Champagne luôn được không?

Cái này thì dễ lắm. Nhưng anh chị em chờ đi. Chờ thời gian.

Bây giờ anh chị em học luân xa 6, mỗi ngày thứ ba thôi. Anh chị em chưa có trị bệnh cho người nào hết trơn hết trụi. Bắt đầu ngày mai đây, là anh chị em trên cuộc hành trình, về nhà anh chị em trị bệnh cho những người đau ốm bệnh hoạn đang chờ đợi anh chị em. Thì đó là ngày đầu tiên anh chị em thực hành cái sixieme sens của anh chị em trị bệnh. Mà anh chị em chưa trị bệnh, anh chị em đòi ăn rồi. Được, chứ không có gì trở ngại. Nhưng mà anh chị em ráng cố gắng học đi. Rồi chờ đợi tôi, lúc nào mà tôi dạy học cho anh chị em đó. Thay vì buổi tối đó ăn tiệc thì tôi dùng cái năng lượng đó, tôi giúp cho anh chị em tạo ra mỗi người một ổ bánh mỳ, mỗi người một ly champagne uống, dễ dàng. Mà thời gian đó, chờ. Chứ sao bây giờ? Bây giờ anh chị em chưa có hiểu. Mà bây giờ tôi làm ra thì anh chị em tưởng tôi là ma thuật. Thành ra khi nào anh chị em hiểu, tôi sẽ thực hiện cho anh chị em. Bây giờ anh chị em chưa học tối, anh chị em chưa hiểu, làm sao tôi làm cho anh chị em ăn được. Đôi khi anh chị em tưởng là giả, cái này là không phải bánh mỳ, anh chị em tưởng cái này là thực vật, mà biến thể bánh mỳ. Sao được? Khi nào anh chị em ý thức được, thì tôi sẽ làm cho anh chị em ăn. Còn bây giờ anh chị em chưa ý thức được thì chờ đợi. Chờ đợi, chắc chắn ngày đó sẽ đến với chúng ta. Mà không riêng trong ngành Nhân Điện chúng ta, mà tất cả mọi người sẽ được hưởng cái này. Anh chị em yên tâm cái điểm này.

99/ Kính thưa Thầy, ông này xin thay mặt mọi người trong lớp học này, xin cảm ơn Thầy, vì Thầy đã nghĩ đến tài chánh trong tương lai cho chúng con. Chúng tôi hiểu rằng nước giàu lúc nào cũng giúp các nước nghèo, nước tân tiến phải giúp nước chậm tiến. Nhưng trong nước tân tiến, như nước chúng tôi, giàu có, có một tầng lớp xã hội rất là nghèo, mà nghèo hơn những người ở nước chậm tiến nữa. Thì mấy người đó, nằm trong nước giàu của chúng tôi, cũng tha thiết muốn học cái nhân điện này. Nhưng mà học thì phải đóng tiền học phí, thành ra họ không có thể đóng học phí được.

Tôi muốn hỏi Thầy, về sau, có thể Thầy đến nước giàu của chúng tôi, mà dạy không lấy tiền cho những người mà rất nghèo trong nước tôi, có thể được không?

Câu hỏi nêu ra như vậy phải không? Bây giờ nghe tôi trả lời nhé.

Bây giờ anh chị em nói trong nước giàu có những người nghèo phải không? Anh chị em biết cái nước nghèo nhất là ai không? Là Africa, Liên xô, Việt nam. Sở dĩ tôi người Việt nam, tôi nói Việt nam. Cái nước Việt nam là cái nước nghèo nhất. Một đolla là 11 000 đồng. Trong khi bên Bỉ này một đolla là 30 đồng. Thì những người nghèo ở đây được chính phủ trợ cấp nhé. Có thể là cho năm trăm hay một trăm, cũng là trợ cấp nhé. Còn Việt nam nghèo thì chết luôn. Không có trợ cấp một đồng. Một đồng cũng không có trợ cấp nữa.

Ở đây nếu anh chị em bị bệnh, thì đem vô bệnh viện, uống thuốc được. Còn Việt nam mà bị bệnh đó, thì chết luôn. Nhưng mà tôi giúp cũng chưa được. Anh chị em thấy không? Thì anh chị em so lại đi. Ngay cả bên Phi châu cũng vậy. Bệnh, uống nước, rồi chờ chết. Tôi cũng chưa đến giúp được. Thì anh chị em thấy không?

Không phải tôi hà tiện, không phải tôi thiệt thòi. Tuy nhiên có một số anh chị em học viên ở trong cái nước giàu của anh chị em, có những người nghèo, thì anh chị em là người hiểu biết nhiều nhất, thì anh chị em giúp cho người ta 50%, 70%. Đôi khi 100%. Chứ bây giờ, tôi đến chỗ anh chị em, tôi dạy toàn người nghèo không, mà chưa chắc là người nghèo học rồi ra giúp cho người ta được. Tại vì tôi biết tâm lý người nghèo. Họ chán nản lắm. Họ không bao giờ thực hiện được những cái gì họ học được. Thì bây giờ thay vì bỏ công giúp cho những người đó, thì tôi bỏ công tôi giúp cho những người khác.

Mà những người nghèo thật tâm muốn học cái này để giúp cho người khác, thì sẵn sàng vô những lớp học miễn phí 100%. Đâu có gì trở ngại.

Tại vì họ chán nản thì họ không thể nào học được hết. Học để làm cái gì? Trong khi họ đói, họ khổ, thì họ học làm cái gì? Họ nghèo, họ khổ, họ học để làm cái gì? Anh chị em chưa biết cái tâm trạng đó. Tôi là người nghèo nhất, tôi biết nè. Tôi đã từng đi các nước nghèo nè. Và tôi cũng từng là một người nghèo, mà trở nên một ông Thầy nè. Thành ra tôi biết tâm trạng đó, tâm lý đó.

Được, những người nào thật lòng, thật tâm đi. Anh chị em biết là nghèo 100% đi. Thì chắc chắn anh chị em vô lớp học, lớp 1, 2, 3, 4, thì tôi miễn phí 100%. Cũng như trong lớp học hiện tại, anh chị em đang ngồi đây. Có 21 người ở bên Liên xô qua học. Anh chị em biết không? Người ta một chuyến từ Liên xô mà đi qua Âu châu đó, là phải 3 năm lương. Mà ngồi một chiếc xe cũ kỹ, mà người ta ráng cố sức, cố gắng từ bên Liên xô đi qua Geneve học. Từ bên Liên xô đi qua Âu châu học. Tôi miễn phí 100%. Lớp này là lớp

thứ tư rồi. Lớp 3, lớp 4, lớp 5, và lớp luân xa 6. Bốn lớp tôi miễn phí 100%. Không có lấy một đồng bạc nào hết. Chẳng những không lấy tiền, mà đôi khi có một hai trung tâm gì, tôi nhớ không lầm, ủng hộ tiền cho người ta. Và một số học viên ở lớp 3, lớp 4, lớp 5 gì đó, ủng hộ cho một số anh chị em ở bên Liên xô, đến đây học, để anh chị em bên Liên xô về giúp cho người ta. Trong khi đó Việt nam đi qua Đài loan, đi qua Thụy sĩ, đi qua Thái lan đóng tiền 100%. Mặc dầu tôi là người Việt nam. Không có bớt một đồng nào hết. Mà tại sao tôi bớt những người Liên xô? Tại người Việt nam, tôi biết những người đó có tiền. Tại vì nếu không có tiền, thì thân nhân ở ngoại quốc cũng gửi tiền về cho người ta. Còn Liên xô là không có tiền. Người ta chịu đựng, chịu cực, chịu khổ, từ Liên xô mà đi qua bên Âu châu này. Thì tôi miễn phí bốn lớp 100%. Thì trong tương lai, tôi cũng vừa ký 21 cái đơn cho những người đi Thái lan. Có điều kiện thuận tiện, qua đó tôi bớt 100% luôn.

Anh chị em thấy không? Thì anh chị em so với anh chị em, nước giàu, mà trong nước giàu có một số người nghèo. Anh chị em so những người nghèo của quốc gia anh chị em ở, có bằng Liên xô, hay Việt nam không? Bằng Trung quốc không? Trung quốc, tôi dám tặng 40 000 đôla, để tôi năn nỉ người ta đi học. Trời ơi, tiền tôi bỏ ra để năn nỉ người ta đi học. Nhưng mà chánh phủ không cho học, cũng đành chịu chứ làm sao bây giờ. Tiền tôi xuất ra, tôi bỏ để giúp cho dân nghèo bên Trung quốc để học được lớp 1, lớp 2, lớp 3. Nhưng chánh phủ trung quốc không cho tôi dạy. Cũng đành chịu. Chứ không phải tôi không tính cái này đâu. Tôi tính hết rồi. Anh chị em tính một. Chứ tôi tính mười rồi. Mà không cách nào hơn. Đó là cái duyên nghiệp, cái nghiệp lực của họ. Chúng ta đành chịu vậy. Đâu cách nào hơn. Tuy nhiên thì tôi cũng yêu cầu tất cả

trung tâm ở các nước Âu châu, cũng như các nước khác. Có một số người nghèo, ý thức được cái ngành này, thì chúng ta sẵn sàng giúp đỡ. Không có gì trở ngại. Đó là tôi trình bày cho anh chị em thấy như vậy. Thì chắc chắn rằng trong tương lai, bất cứ nơi nào cũng vậy. Nếu những người nghèo tình nguyện học để giúp cho những người khác, thì tôi miễn phí 100% hết. Không có gì trở ngại. Mà với điều kiện nghèo thiệt nhe. Chứ đừng có bao giờ nói nghèo giả. Sở dĩ tôi trình bày cái nghèo giả cho anh chị em biết. Than không có tiền. Học thì không có tiền đóng. Nhưng mà mua con chó chừng năm, sáu ngàn, thì mua được. Thì đâu có nghèo.

Viết cái thư cho tôi. Tôi thất nghiệp, tôi không có tiền. Không công ăn việc làm. Nhưng mà tôi ở nhà chừng hai triệu. Tôi mua con chó, một con chừng năm sáu ngàn. Mà tiền học hai trăm, tôi không có tiền đóng. Anh chị em nghĩ coi, vậy rồi làm sao tôi tính đây? Đi xe thì tưởng đi xe bus lại. Đi xe thì đi mercedes lại, mà tiền thì không có đóng hai trăm. Tôi hỏi như vậy, rồi làm sao tôi biết nghèo hay giàu? Tôi trình bày với anh chị em, như vậy rồi làm sao? Đó, tôi sẵn sàng ủy quyền cho tất cả trung tâm. Nếu anh chị em xét thấy người đó nghèo. Thì tôi miễn phí 100%. Sở dĩ tôi nói đây, có một gia đình bên Tay, tạm thời tôi không nói, tôi nói tội nghiệp cho người ta. Hai vợ chồng, bốn đứa con. Đang học cái lớp này đây. Tất cả là 6 người. Tôi miễn phí 100%, hồi từ lớp 3 tới bây giờ. Họ học, họ về quốc gia họ. Họ giúp cho quốc gia họ, không điều kiện. Thì đó, những anh chị em đó, tôi thấy được đó. Tôi giúp sáu người. Học sáu lớp, năm lớp gì đó, miễn phí 100%. Không có đóng một đồng bạc lệ phí nào đâu. Vì tôi biết người đó thật tâm, họ về, họ không có tiền thiệt, họ học thiệt, họ về quốc gia họ, họ giúp. Thì tôi sẵn sàng miễn phí 100%. Mà không phải một lớp, mà bốn lớp.

Lớp 3, lớp 4, lớp 5, và lớp luân xa 6 luân. Tiếp tục qua Thái lan học, tôi miễn phí 100% luân. Tại tôi biết cái gia đình người đó. Người ta học vì dân tộc người ta. Giúp dân tộc người ta hết bệnh, hết đau. Giúp dân tộc người ta khỏi khổ. Thì tôi sẵn sàng tôi giúp. Chẳng những tôi giúp, mà người khác giúp cho người đó nữa. Như vậy giúp mới đúng nghĩa.

Còn anh chị em thấy có một điều, mà giúp không đúng nghĩa, thì mất công anh chị em lắm. Anh chị em thương người ta, phải thương cho đúng chỗ. Còn thương người ta mà không đúng chỗ, thì anh chị em thương cái này uống lắm. Không phải tôi từ chối không thương người ta. Nhưng mà thương người nào thực hiện cái ngành này, giúp cho người khác, thì anh chị em nên thương. Còn thương người ta, họ học chơi cho vui. “tôi đâu cần tiền, tôi vô học, kệ dạy bao nhiêu thì dạy”. Mà hầu hết những người miễn phí 100%, vô ai học thì học, mấy ông đâu có chịu học. Không có đóng tiền, không chịu học đâu. Tôi biết. Người ta học 100, mình học có 20, 30 à. Bị không đóng tiền, thành ra đâu cần. Còn những anh chị em đóng tiền, anh chị em cần học cái này, về giúp cho người ta. Và một số người nghèo cũng thật tâm học, về giúp cho người ta, thì nó khác. Còn một số khác, thôi, “miễn”, tôi đâu thêm học. Thay vì 8 giờ học, thì thủng thẳng tôi vô, 10 giờ tôi vô. Chiều 4 giờ ra, thì 3 giờ rưỡi, tôi bệnh quá, tôi mệt quá, tôi về nghỉ, khỏi học. Thì đâu có ý nghĩa gì?

Đó là tâm lý chung, mà tôi thấy được cái này. Sẵn câu hỏi của ông bạn này đây, thì tôi trình bày cho về giúp cho người ta những cái nét của chúng ta. Sẵn sàng giúp, dưới điều kiện, là những người nào thật tâm, phục vụ cho người khác. Thì mình giúp không có điều kiện gì hết. Đó những lời tôi trình bày đây là có trong hội

trường này hết. Và những người tôi miễn phí bên Liên xô, thì tôi hy vọng 21 anh chị em bên Liên xô, nếu có điều kiện thuận tiện đi tới Thái lan, thì tôi sẽ chỉ thị cho trung tâm ở Thái lan miễn phí 100% cho 21 người này, tình nguyện đi qua Thái lan học. Để về Liên xô giúp cho dân tộc Liên xô. Không có gì trở ngại hết.

100/ Kính thưa Thầy, có thể nào Thầy giải thích thêm về trạng thế của ý thức của sự hợp nhất? Và Thầy có nói rằng những linh hồn của những người tự sát, thì sẽ như là bị trừng phạt. Nhưng Thượng đế thì không trừng phạt, vì Thượng đế là tình thương. Thì có phải là con người tự trừng phạt con người hay không? Vì đối với bà, tất cả linh hồn là từ Thượng đế mà ra. Và tại sao các linh hồn phải trải qua nhiều lịch trình kiếp như vậy?

Bây giờ tất cả các linh hồn chúng ta từ Thượng đế mà ra. Nhưng mà khi Thượng đế tạo nên hình hài của con người rồi, thì Thượng đế cho tự do chúng ta lựa chọn. Có hai con đường chúng ta đi, khi chúng ta thành con người. Nếu anh chị em queo mặt, thì về gần nhất với Thượng đế. Anh chị em queo trái, thì Thượng đế cũng cho quyền tự do anh chị em lựa chọn vậy, nhưng mà khi anh chị em queo trái rồi, thì anh chị em sẽ đi một vòng, hết Âu châu, Á châu, Mỹ châu, rồi mới trở về với Thượng đế. Không có gì trở ngại. Còn nếu anh chị em đi tất, queo mặt, thì anh chị em sẽ gặp Thượng đế đằng này liền. Thì dễ lắm. Nhưng mà biết bao nhiêu người queo mặt? Được bao nhiêu người queo mặt? Không có. Ngay cả tôi cũng queo trái luôn. Tôi đây nhe, không phải tôi queo mặt nhe. Hồi trước tôi cũng queo trái như thường đó. Bây giờ tôi mới queo mặt. Chứ hồi xưa tôi queo trái không đó. Tôi đâu có phiền trách anh chị em được.

Tại nhân loại không ý thức được. Nghĩ rằng là vật chất tồn tại, thành ra tôi cũng queo trái luôn. Tôi giống như anh chị em. Tôi queo trái. Nhưng mà tôi đi mới tới Á châu, cái tôi queo mặt liền. Còn anh chị em thì đi Á châu, Úc châu, Mỹ châu, Phi châu, năm châu. Anh chị em mới chịu queo mặt. Tôi, tôi queo mặt sớm hơn anh chị em. Thành ra do đó bây giờ tôi làm Thầy. Chứ tôi đi giống như anh chị em thì giờ này tôi ngồi dưới lớp rồi.

Thành ra bây giờ, chúng ta dù muốn dù không, chúng ta cũng trở về con đường queo mặt rồi. Mà khi chúng ta trở về con đường queo mặt, thì chúng ta ý thức được, thì chúng ta sẽ giúp những người để cùng chúng ta queo mặt hết. Để trở về gần nhất với Thượng đế. Đó, ý tôi muốn nói, là linh hồn, thể xác anh chị em sẽ nhập một lại. Trong tương lai ngành Nhân Điện chúng ta, tôi cố gắng hướng dẫn cho anh chị em bằng mọi cách, để cho anh chị em hợp nhất lại, linh hồn và thể xác. Thì lúc đó anh chị em mới đầy đủ khả năng giúp cho nhân loại. Giúp cho quốc gia anh chị em. Mà điều đó chúng ta đang thực hiện, và tiếp tục thực hiện, để giúp cho ngành Nhân Điện chúng ta nói riêng, và nhân loại nói chung, trong tương lai của thế kỷ 21 trở về sau. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Bây giờ mình tự hủy diệt mình. Chứ Thượng đế không có hủy diệt mình đâu. Trong cái cuộc chiến cũng vậy. Trong cái trận thiên tai cũng vậy. Anh chị em nghĩ rằng là thiên tai, là đổ thừa cho trời đất. Bây giờ tôi thí dụ nhe. Tôi thí dụ thôi. Bây giờ anh chị em nói động đất. Anh chị em nói: “trời ơi, thiên tai”. Ông trời đặt để ra. Nhưng mà các đấng đâu có bao giờ mà để cho cái động đất, biết bao nhiêu người chết đâu. Bây giờ tôi thí dụ anh chị em đa.ng ở như vậy nè. Nước nào tôi không biết. Tôi đang đứng như thế này nè. Rồi đằng kia nó bắn một cái hỏa tiễn. Thay vì bắn ở trên không, thì người ta

kiểm soát được, sẽ hủy diệt nó. Bắn dưới lòng đất thì người ta không hủy diệt được. Mà bắn trúng ngay đây, đất hở ra làm hai. Cái động đất, chúng ta rớt xuống dưới này, chết. Thượng đế đâu có làm cái này. Thượng đế đâu có chế nguyên tử đâu. Thượng đế đâu có bắn lòng đất, bắn trên không đâu. Thượng đế chỉ tạo không khí cho chúng ta sống thôi. Rồi chúng ta hủy diệt không khí. Chúng ta chế bom nguyên tử, chúng ta chế đầu đạn nguyên tử. Chúng ta giết chúng ta. Hết.

Đổ thừa thiên tai, địa ách. Tội nghiệp nhất là Thượng đế. Tội nghiệp nhất là các đấng. Bao nhiêu sự đau khổ đều trút vô Thượng đế hết. Nhưng Thượng đế luôn luôn là ban tình thương cho tất cả muôn loài vạn vật, ở quả địa cầu này cũng như ngoài quả địa cầu này. Nhưng mà vô tình, anh chị em than trách, phiền trách, tại sao Thượng đế không thương người? Tại sao Thượng đế gây ra tai ương địa ách? Tại sao Thượng đế gây ra động đất?

Nhưng thật sự, rũi con người tạo ra, anh chị em nghĩ như thế nào đây? Thành ra tôi khuyên anh chị em, cố gắng thực hiện những cái gì gần nhất đi. Đó là anh chị em học xong cái này, anh chị em cố gắng về thực hiện, trị bệnh bằng sixieme sens đi. Để tạo sixieme sens, luân xa 6 anh chị em càng ngày càng mạnh đi. Trong tương lai gần nhất đây, một hai năm tới đây, anh chị em sử dụng luân xa đúng mức, bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình, và bảo vệ cho quốc gia của anh chị em. Đó là việc gần nhất mà anh chị em nên học, và thực hành. Còn công ăn việc làm thì anh chị em vẫn tiếp tục. Nhưng mà anh chị em dành riêng cho mình một thời gian ngắn thôi, để chúng ta cố gắng thực hành, và thực hiện, cũng như tạo cho cái luân xa 6 càng ngày càng vững mạnh, để trong tương lai anh chị

em sẽ còn sai nhiều thời gian, chứ không phải một thời gian ngắn, mà chấm dứt.

101/ Kính thưa Thầy, cô này xin hỏi. Khi linh hồn mà tái kiếp thì tái kiếp vào những nơi đã biết rồi, hoặc hình dạng đã biết. Hay là những linh hồn đó có thể tái kiếp ở những cái thế giới khác?

Cô này xin hỏi Thầy có biết gì thêm về những nhà khoa học đã đi vào kim tự tháp hay không? Và kim tự tháp có thể coi như một cánh cửa của những thế giới khác hay không? Là cửa ải giữa hai thế giới hay không?

Bà xin hỏi Thầy có thể nào Thầy cho các học viên xem cái tượng đá được hay không?

Bây giờ hiện tại cái linh hồn của chúng ta đang tiến trên bước đường tu. Nếu trong tương lai anh chị em giỏi, nhớ nhe, anh chị em bỏ cái thể xác này, thì cái linh hồn của anh chị em nhập vô bất cứ cái thể xác nào, sự hiểu biết của anh chị em không có bao giờ quên lãng hết. Nhưng mà bắt đầu thế kỷ 21 trở về sau mới được. Bây giờ nếu chết, thì anh chị em không biết đâu. Ngay cả tôi, bây giờ tôi chết, tôi cũng không biết nữa. Nhưng mà qua thế kỷ 21, thì chắc chắn anh chị em sẽ biết được cái này. Tại vì tôi có công thức tôi dạy cho anh chị em. Khi anh chị em chết, thì tái kiếp, anh chị em sẽ hiểu biết liền. Nhưng mà tới thế kỷ 21 thì anh chị em đâu có chết đâu mà tái kiếp. Sống lâu lắm. Đó là câu hỏi thứ nhất, tôi trả lời ngắn gọn, đơn sơ đơn giản. Tuy nhiên, cái linh hồn của anh chị em tái kiếp bởi một người nào đó, là linh hồn của anh chị em giỏi, thì mới tái kiếp, muốn như thế nào cũng được. Còn linh hồn dở thì sẽ nhập vô thể xác mà anh chị em không có được quyền lựa chọn.

Tại vì anh chị em dở. Thì nhập vô thể xác nào, thì phải sống với thể xác đó. Còn giỏi, thì được quyền lựa chọn. Bất cứ nơi nào cũng được. Còn dở thì chắc chắn không có sự lựa chọn nào hết. Mà phải nhập vô cái thể xác đó. Đó là nguyên tắc vấn đề linh hồn tái kiếp bởi thể xác dưới trần gian này.

Như anh chị em thấy, có một số anh chị em được tôi diễn tả. Cách nay mười mấy năm về trước, có ba nhà bác học Hoa kỳ vô kim tự tháp. Đây là kim tự tháp, mà cánh cửa chánh thì tất cả vô thăm viếng được. Riêng những vùng mà không thăm viếng được, dưới hầm, thì không có người nào vô được. Ngoại trừ trường hợp những nhà khoa học có giấy giới thiệu của Hội đồng khoa học thế giới giới thiệu và được chánh phủ Ai cập chấp nhận cho xuống dưới basement, hầm của kim tự tháp, thì mới được phép xuống mà thôi. Trong khi đó thì ba nhà bác học Hoa kỳ đi xuống dưới hầm bí mật, thì những cửa bí mật ... thì những nhà khoa học ở bên Ai cập, cũng như chính phủ Ai cập không chấp nhận cho mở cửa. Thì những nhà khoa học đó dùng máy tự động đem theo để tự động mở cửa bí mật ra. Nhưng khi mở cửa bí mật ra, thì hai nhà bác học đi vô trong đó, mất tích, suốt mười mấy năm trường. Không có trở về Hoa kỳ. Một người sống sót trở về Hoa kỳ, thì có dịp gặp tôi vào năm 1991 tại California, để nhờ tôi giúp đỡ trong lãnh vực tâm linh của nền huyền bí Ai cập. Nhưng mà tôi từ chối. Tôi không giúp được. Bởi lẽ là tôi giúp cá nhân cho ông đó thì tôi không giúp. Mà tôi giúp cho tất cả toàn thể nhân loại, thì tôi sẵn sàng tôi giúp. Do đó tôi từ chối, từ 1991. Và chính nhà bác học đó hiện tại đang còn sống. Mà nhà bác học đó hiện tại là một tỷ phú của Hoa kỳ. Và cũng chính nhà bác học đó và một số nhà bác học khác thường viết thư cho tôi, vừa thăm hỏi, vừa viết thư hỏi làm thế nào tìm cái linh hồn của bà

này tái kiếp. Để một số nhà khoa học trên thế giới đến gặp bà này để nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh. Nhưng mà tôi vẫn từ chối luôn. Hai cái từ chối.

Tôi nói chờ thời gian, tôi sẽ trả lời sau.

Nhưng tới giờ này, tôi chưa có trả lời gì hết, cho những nhà bác học nêu ra những câu hỏi tôi vừa trình bày với anh chị em.

Do đó thì anh chị em biết rằng, mục đích của những nhà bác học, đến Ai cập, lý do để tìm lại những loại thuốc đặc biệt, mà từ trước tới giờ bao nhiêu người nghĩ rằng, chỉ có trong kim tự tháp, mới có đầy đủ thuốc men, để giúp và bảo vệ sức khỏe cho loài người. Nhưng những nhà bác học, tôi vừa trình bày, hoàn toàn bế tắc. Không có nghiên cứu được một loại thuốc nào và cũng không có nghiên cứu trong một lãnh vực tâm linh nào, để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại ở thế kỷ 20 chúng ta nói chung, và dân tộc Mỹ nói riêng.

Nhưng mà tôi được cái may mắn hơn những nhà bác học đó. Là khi tôi đặt chân tới Ai cập, mục đích của tôi là nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh. Thì tôi cũng như những nhà bác học đó, nhưng tôi may mắn hơn, là những gì tôi không biết được, thì tôi ngồi thiền. Các đấng sẽ chỉ dạy cho tôi. Do đó thì tôi thông suốt tất cả những gì mà tôi đến Ai cập học hỏi. Để trong tương lai của cuối thế kỷ 20 này, và thế kỷ 21, những thế kỷ mai sau, tôi lần lượt tôi lấy những công thức đặc biệt giúp nhân loại đó, để tôi hướng dẫn cho một số anh chị em ngành Nhân Điện của chúng ta, để đáp ứng nhu cầu giúp đỡ cho nhân loại của thế kỷ 21 trở về sau. Đó là câu thứ hai tôi trả lời.

Như tôi giải thích, kim tự tháp, anh chị em nghĩ rằng cánh cửa của hai thế giới vô hình và hữu hình. Không phải đâu.

Tất cả cái năng lượng vũ trụ nó bao trùm quả địa cầu chúng ta, trong và ngoài quả địa cầu. Do đó anh chị em đừng có nghĩ rằng kim tự tháp có một cái năng lực mạnh phát xuất ra ngoài. Nhưng thật sự cái năng lực này là từ ngoài, đưa vào kim tự tháp. Kim tự tháp là một quốc gia nhỏ. Kim tự tháp là nằm trong một mảnh đất nhỏ của quả địa cầu chúng ta ở. Chứ không phải kim tự tháp bao vòng trái đất chúng ta, bảo vệ trái đất chúng ta. Không được. Thành ra anh chị em đừng có lầm cái này. Mà *chúng ta sẽ tạo cái năng lực từ ngoài vũ trụ để đem vô quả địa cầu của chúng ta ở, để giúp quả địa cầu bị bế tắc*. Bằng hình thức chúng ta học, cách nay 7 năm về trước. Đó là tôi dạy lớp 1 tới bây giờ, là chúng ta phải lấy cái năng lực ngoài vũ trụ để đáp ứng nhu cầu giúp cho những nhà khoa học, giúp cho những người trong quả địa cầu này bị bế tắc, bằng hình thức khai mở luân xa, và thu hút năng lượng vũ trụ, để tạo cho mình một sức khỏe, giúp cho người khác hết bệnh hết đau. Đó là giai đoạn đầu. Mà ngành Nhân Điện chúng ta thực hiện. Trong tương lai, hai ngày qua tôi dẫn giải cho anh chị em. Trong tương lai ngành Nhân Điện chúng ta càng ngày càng phát triển mạnh. Và dùng cái năng lượng vũ trụ này đáp ứng nhu cầu, giúp cho nhân loại nhiều mặt khác nhau. Trong đó là mặt chữa bệnh, đầu tiên. Và những mặt kế tiếp, như tôi trình bày, là chúng ta sẽ có khả năng, lấy cái năng lượng vũ trụ này tạo ra vật chất, giúp cho nhân loại, thì chắc chắn nhân loại khỏi lo lắng, khổ sở trong vấn đề lãnh vực của cải vật chất, của thế kỷ 21 trở về sau.

Còn tượng đá đó nhe. Anh chị em học lớp 4, tôi cho coi rồi. Lớp 5 tôi cho coi rồi. Và lớp luân xa 6 bên Geneve coi rồi. Kỳ này cái

tượng đá tôi không có mang theo. Thành ra anh chị em muốn coi cũng không đặng. Nhưng mà tôi không mang theo, là tôi để bên Mỹ. Tại vì kỳ rồi tôi mang tượng đá về bên Mỹ nghiên cứu, thành ra kỳ này tôi không có đem theo cho anh chị em coi. Hy vọng là tháng tám, thì những cái nghiên cứu của tôi ở bên Hoa kỳ, tôi sẽ giải thích cho anh chị em nghe tiếp. Tại vì sắp sửa cuối thế kỷ 20 rồi. Và sắp sửa tôi chuẩn bị dạy lớp tháng tám, và lớp luân xa 6 rồi. Tôi sẽ nghiên cứu đúng mức, trong cái năng lượng vũ trụ, mà tôi sẽ sắp sửa chuẩn bị dạy cho anh chị em đây. Do đó tôi không có mang theo. Mà anh chị em coi nhiều rồi. Lần nào cũng đưa qua đưa lại, anh chị em chụp hình hết rồi. Coi nữa cũng vậy thôi. Thôi ráng chờ đợi tháng tám. OK!

102/ Kính thưa Thầy, Thầy có nói về sự hôn mê. Có một người đã bị hôn mê, nhưng người đó trong đầu óc lúc nào lý trí họ cũng phải có bằng chứng vật chất rõ ràng. Và khi trong cơn hôn mê, thì ông ngưng thở. Thì khi ông ngưng thở, thì linh hồn ông ra đi. Và khi được hô hấp để tỉnh dậy, thì ông nghĩ rằng có một linh hồn khác vào trong thân thể ông này. Thì ông hỏi Thầy, nếu như vậy, thì cái linh hồn đó phát triển như thế nào về tâm linh?

Có hai trường hợp nhe.

Trường hợp thứ nhất, anh chị em thấy, đôi khi người ta bị chết rồi, cái linh hồn nhảy ra ngoài. Cái trường hợp thứ hai, nếu cái thể xác này còn sử dụng được, thì các đấng sẽ cho linh hồn khác nhập vô. Nhưng mà linh hồn này rất giỏi. Tại khi linh hồn khác xâm nhập vô, thì biết cuộc đời sự nghiệp của anh chị em. Và biết gia đình, bè bạn thân thuộc của anh chị em. Còn nếu người bình thường, cái linh

hồn khác xâm nhập vô mà bình thường, thì chắc chắn không biết gia đình của anh chị em là ai, bè bạn của anh chị em là ai. Đó là trường hợp thứ nhất.

Trường hợp thứ hai, đôi khi người ta bị chết rồi, cái linh hồn nhả ra ngoài đây. Trong vòng 5 phút, 10 phút, hoặc nửa tiếng, một tiếng, hai tiếng gì đó. Mà khi người ta cứu sống cái thể xác này rồi, mà Thượng đế thấy rằng cái thể xác này còn sử dụng được bởi cái linh hồn này, thì cho linh hồn này tái tục vô thể xác này, tiếp tục cuộc hành trình để thực hiện những việc gì phải làm. Đó, có hai trường hợp. Thành ra anh chị em phải nhớ rõ là một trong hai trường hợp đó đều xảy ra được hết.

Nhưng mà trường hợp thứ nhất thì quan trọng lắm. Nếu trường hợp thứ nhất là các đấng mà xâm nhập vô thể xác, thì chắc chắn nhiệm vụ người đó sẽ cao cả lắm. Còn nếu trường hợp thứ hai, cái linh hồn đó còn trách nhiệm, thì Thượng đế sẽ cho linh hồn đó tiếp tục vô cái thể xác này, để 5 năm sau, 1 năm sau, 2 năm sau gì đó, sẽ thực hiện cái chương trình mà Thượng đế sẽ giao phó.

Đáng lẽ là thể xác này chết rồi. Nhưng mà còn nhiệm vụ thì Thượng đế sẽ cho cái linh hồn tái tục vô cái thể xác đó, tiếp tục cuộc hành trình, mà thực hiện đường hướng của Thượng đế, giúp cho mọi người. Hai cái đều tốt hết.

103/ Kính thưa Thầy, từ trên một trăm năm nay, thì con người đã kiếm ra cách để chích ngừa, để ngăn ngừa các bệnh hoạn. Nhưng sau này, thì bao nhiêu báo chí và sách vở đã tìm kiếm ra rằng, có những hậu quả không tốt của các thuốc chích ngừa. Và nhất là thuốc chích ngừa bệnh gan, hepatitis B. Thì có những hậu quả không

tốt. Ông xin hỏi Thầy, Thầy nghĩ gì về các thuốc chích ngừa, tại những nước nghèo, và các thuốc chích ngừa nói chung?

Như anh chị em thấy, bây giờ trong lãnh vực khoa học, chúng ta không thể nào chối bỏ được hết. Ngay cả tôi cũng vậy. Trước khi tôi đi Hoa kỳ. Tôi cũng phải chích ngừa. Và con em của chúng ta cũng vậy. Trước khi đi học, bắt buộc phải chích ngừa hết. Nhưng mà chúng ta được cái may mắn, là học được ngành Nhân Điện này rồi, thì dù cho gia đình, con em của chúng ta, hay dù bất cứ người nào nếu chích ngừa, mà thấy phản ứng thuốc chích ngừa, thì chúng ta có thể dùng năng lực này, để giúp đỡ cho cơ thể họ quân bình trở lại. Chứ không cách nào hơn. Biết rằng thuốc chích ngừa là không có hợp với người này, nhưng hợp với người khác. Thì mặc dù nguy hiểm, nhưng nguy hiểm thế nào cũng được. Tại vì đó là những nhà khoa học chấp nhận cho chúng ta sử dụng. Thì chúng ta phải đành chịu, không cách nào hơn. Đâu có từ chối được. Ngay cả tôi cũng vậy. Tôi biết là không được, nhưng tôi cũng phải để cho họ chích. Tôi biết gia đình tôi không chấp nhận được. Nhưng mà cũng phải chấp nhận. Đó là luật lệ chung của những nhà khoa học đề ra, thì chúng ta phải chấp nhận. Nhưng mà tôi khuyên có một số anh chị em vừa rồi ở các lớp khác, hỏi giống trường hợp như câu hỏi này. Thì chúng ta được may mắn, nếu thuốc chích ngừa đó không hợp với thể xác bất cứ người nào, làm cho chúng ta bị bệnh, thì chúng ta lập tức trị bệnh liền. Thì giúp cho chúng ta bớt bệnh và hết đau. Và không có bị ảnh hưởng nhiều trong cơ thể chúng ta. Tại vì anh chị em thấy, thuốc chích ngừa khả năng của nó rất mạnh. Mà cơ thể chúng ta thì yếu, thì làm sao chịu đựng được thuốc đó. Do đó, những bộ phận nào trong cơ thể yếu nhất, thì những bộ phận đó sẽ bị bệnh, mau nhất. Mà bị mau nhất, thì chúng ta sẽ giúp bằng cái

năng lượng vũ trụ này, giúp cho những bộ phận đó bớt đau, và hết bệnh rất dễ dàng. Không có gì trở ngại hết. Còn cái phần chích ngừa thì tôi không có ý kiến gì hết.

104/ Kính thưa Thầy trong tương lai có thể nào mà chúng ta hoàn toàn không có bị ràng buộc bởi các tôn giáo, và các lý tưởng của chính trị hay không?

Và trong tương lai chúng ta có thể nào phát triển tâm linh một cách tự do, và có sự tự do lựa chọn hay không? Để chúng ta có thể sống một cách hòa âm hơn hay không?

Bây giờ nè, anh chị em thấy không? Thượng đế thì cho quyền tự do của anh chị em. Còn ràng buộc là do mình ràng buộc, chứ đâu có ai ràng buộc mình. Tôi nhắc lại nhé. Thượng đế là đấng tối cao, cho quyền tự do quyết định cuộc đời của mình, mình muốn lựa chọn thế nào thì lựa chọn. Còn ràng buộc là do mình ràng buộc chứ Thượng đế đâu có ràng buộc.

Còn vấn đề tôn giáo, tôi đâu có biết. Chánh trị tôi cũng không biết luôn. Thành ra sao tôi trả lời được. An thua mình à. Bây giờ anh chị em muốn làm chánh trị, thì anh chị em sát nhập vô chánh trị, thì những điều kiện người ta đưa ra, thì anh chị em làm. Còn anh chị em không chịu làm chánh trị thì anh chị em đâu có bị ràng buộc cái gì. Thấy chưa?

Còn bây giờ anh chị em vô tôn giáo, thì các vị lãnh đạo tinh thần kêu anh chị em cầu nguyện, thì anh chị em cầu nguyện, các đấng giúp cho anh chị em, đâu có gì trở ngại? Còn luật lệ thì anh chị em học thì học, không học thì cũng được. Nhưng mà cái quan trọng, dù

cho anh chị em học hay không học, nhưng mà anh chị em tin các đấng tối cao, mới được chứ. Thí dụ, Phật giáo nhe. Tôi thí dụ Phật giáo cho dễ hiểu, cho chắc ăn, khỏi đụng chạm ai hết trơn. Bị ông Phật của tôi mà, bảo đảm. Bây giờ nè, anh chị em tin Phật giáo phải không? Anh chị em vô, kinh kệ người ta đặt ra, anh chị em không đọc cũng được. Cần nứt anh chị em nói Nam Mô A Di Đà Phật, ông Phật phù hộ cho tôi. Được rồi. Khỏi cần nhiều. Chứ đâu phải bắt anh chị em thuộc kinh Phật, rồi ông Phật mới phù hộ cho anh chị em đâu. Mấy người giỏi thì đọc kinh thuộc, ông Phật phù hộ. Còn những người mà không biết chữ, thì ông Phật không phù hộ sao? Vậy ông Phật dành ríeenh ưu tiên cho mấy người giỏi, còn dỡ ông Phật không giúp đỡ sao? Như vậy vô lý quá!

Anh chị em thấy không? Vô lý nứt là cái này. Anh chị em giỏi, thì đọc kinh hay, ông Phật nghe được. Nhưng cái lòng của anh chị em có tin ông Phật không? Nếu anh chị em đọc kinh cho giỏi mà anh chị em không tin ông Phật, thì ông Phật không phù hộ cho anh chị em đâu. Mà anh chị em ngu dốt, giống như tôi ngu dốt, tôi không biết kinh kệ gì hết, mà tôi tin tưởng ông Phật, ông Phật nhập vô tôi, giúp tôi. Hay hơn.

Đó, tôi khuyên anh chị em như vậy đó. Thành ra cái đó tùy mình. Chứ không phải tùy ông Phật nhe. Ông Phật không phải thấy anh chị em giàu, ông Phật bình đâu. Không phải anh chị em vô chùa cúng, năm bảy nải chuối, hay năm bảy trái cây cho nhiều, cúng tiền nhiều, rồi ông Phật phù hộ anh chị em đâu. Không có đâu. Vậy là nếu mà ông Phật phù hộ cho anh chị em không, thì ông Phật ăn hối lộ rồi. Rồi người nghèo không cúng, ông Phật không chứng sao? Như vậy ông Phật ăn hối lộ. Mà ông Phật đâu có bao giờ ăn hối lộ. Ông không có ăn gì hết trơn, hết trội. Toàn là mấy ông thầy

chùa ăn không à. Thấy chưa? Thành ra tôi không phải tôi đả phá. An thua mình hết trơn hết trọi. Ông Phật đâu có biểu anh chị em cúng? Tại anh chị em tình nguyện cúng. Mà cúng thì mấy người kia hưởng chứ ông Phật đâu có hưởng. Ông Phật ngồi tĩnh bơ như thường, không ăn uống gì hết trơn. Mà cúng, mà không được phù hộ, cái anh chị em chửi ông Phật lại trừ. Tôi cúng nhiều quá sao không phù hộ cho tôi. Tội nghiệp ông Phật vậy đó. Mà cúng thì ông không có ăn. Mà được thì tôn thờ ông Phật, mà không được cái nói “ông Phật sao xấu quá, tôi cúng cho ông nhiều quá mà ông không chịu phù hộ cho tôi”. Tội nghiệp cho ông Phật vậy đó. Anh chị em thấy không? Tôi nhiều khi tôi tiếp xúc với ông Phật, ông Phật nói như vậy đó. Tội nghiệp lắm. Ông ngồi một chỗ à. Ai ăn đâu không, mà đồ thừa ông không. Anh chị em thấy tội nghiệp cho ông Phật không?

Thành ra tôi nói cho anh chị em nghe. Cái quyền tự do là quyền của mình, chứ không ai bắt buộc mình hết. Còn mình, tự mình ràng buộc mình, chứ không ai mình ràng buộc mình hết. Ông Phật không có ràng buộc ai hết. Tại mình ràng buộc mình. Thấy người ta cúng, cũng mất công đi vay nợ, một ngàn hai để cúng ông Phật. Mà ông Phật không cho, thì trở lại nói: “tôi vay nợ một ngàn hai, mà ông Phật không cho tôi tiền trả nợ, lỗi tại ông Phật”. Mà ông Phật đâu biểu cũng dẫu mà vay nợ? Anh chị em thấy tội nghiệp ông Phật như vậy. Tin tưởng Tin tưởng ông Phật mà không đúng cách. Tin tưởng ông Phật, thì cầu nguyện Tin tưởng ông Phật thôi. Khởi cần cúng, khởi cần kiến, khởi cần gì hết đó. Tin ông, thì cầu nguyện ông, ông sẽ phù hộ cho. Khởi cúng. Nhiều khi cúng nhiều, không được hưởng, rồi cái đồ thừa ông Phật không có được cái này. Đó, tôi dẫn giải rõ cho anh chị em nghe cái điểm này, thành ra anh chị

em tin tưởng ông Phật, chỉ cầu nguyện ông Phật, sẽ phù hộ cho anh chị em. Chứ đừng cúng nhiều, ông Phật không phù hộ đâu. Tôi giải thích cho anh chị em như vậy, chắc ăn. Tại vì ông Phật của tôi, tôi rành ông lắm, thành ra tôi giải nghĩa cho đảm bảo. Tôi không dám giải nghĩa chỗ nào khác hết. Ông Phật bảo đảm nhất. Mà anh chị em nào mà tin đồ Phật giáo, nghe tôi nói, sẽ vui cái này lắm. Tại vì anh chị em không có cúng. Cúng nhiều thì ông cũng cho bao nhiêu phước đức, mà cúng ít thì cũng cho bao nhiêu phước đức, mà không cúng ông cũng cho bao nhiêu phước đức. Ông tùy căn cơ mà cho phước đức, chứ không phải cúng nhiều mà cho nhiều phước đức đâu. Đó, chắc ăn nhất. Rồi.

Rồi, bây giờ coi như ch. Ông tùy căn cơ mà cho phước đức, chứ không phải cúng nhiều mà cho nhiều phước đức đâu. Đó, chắc ăn nhất. Rồi.

Rồi, bây giờ coi như ch. Ông tùy căn cơ mà cho phước đức, chứ không phải cúng nhiều mà cho nhiều phước đức đâu. Đó, chắc ăn nhất. Rồi.

Rồi, bây giờ coi như ch. Ông tùy căn cơ mà cho phước đức, chứ không phải cúng nhiều mà cho nhiều phước đức đâu. Đó, chắc ăn nhất. Rồi.

Rồi, bây giờ coi như ch. Ông tùy căn cơ mà cho phước đức, chứ không phải cúng nhiều mà cho nhiều phước đức đâu. Đó, chắc ăn nhất. Rồi.

Rồi, bây giờ coi như ch. Ông tùy căn cơ mà cho phước đức, chứ không phải cúng nhiều mà cho nhiều phước đức đâu. Đó, chắc ăn nhất. Rồi.

Rồi, bây giờ coi như ch. Ông tùy căn cơ mà cho phước đức, chứ không phải cúng nhiều mà cho nhiều phước đức đâu. Đó, chắc ăn nhất. Rồi.

Rồi, bây giờ coi như ch. Ông tùy căn cơ mà cho phước đức, chứ không phải cúng nhiều mà cho nhiều phước đức đâu. Đó, chắc ăn nhất. Rồi.

Rồi, bây giờ coi như bây giờ chấm dứt. Coi như lớp học này chấm dứt. Thôi, fermes! Bây giờ trước khi chấm dứt tôi sẽ hát cho anh chị em nghe.

Bây giờ hồi nãy tới giờ tôi nói chuyện nhiều rồi phải không. Tôi dạy học nhiều rồi, trước khi tôi hát tôi phải thấm giọng, bằng nước mới được. Tôi phải uống chút xíu nước, rồi tôi mới hát được. Không uống nước hay không được. Hồi nãy tới giờ, tôi dạy học thì không uống nước, nhưng bắt buộc hát phải uống nước.

Bây giờ anh chị em nghe tôi giải thích. Hồi nãy thì làm Thầy, bây giờ làm ca sĩ nhe. Mà ca sĩ, nếu tôi hát hay thì anh chị em vỗ tay. Mà nếu tôi hát dở thì anh chị em vỗ tay gấp hai lần.

Bây giờ trước khi tôi hát, tôi dẫn giải câu chuyện hát, để anh chị em người ngoại quốc mới biết được. Người Việt nam thì tôi khỏi dẫn giải. Nhưng mà người ngoại quốc thì tôi dẫn giải, để thông dịch cho nghe, rồi mới biết tôi hát lời ca như thế nào. Thứ nhất là lời ca này, là trên một cái đôi hoa. Mà tiếng Việt nam gọi là Hoa sim. Thì hai người mới hứa hẹn với nhau. Một người thì đi lính. Một người thì ở nhà. Khi nào đi lính xong mới về kết hôn với người này. Nhưng mà cái người kia thì đi lính, tưởng tượng rằng, sau khi đi lính về thì sẽ kết hôn với người này. Nhưng mà khi trở về, người đó đã chết. Thành ra người lính đó buồn tình, tiếp tục cuộc hành trình đi

lính tiếp. Do đó, tóm tắt bài hát, đơn sơ đơn giản vậy. Nhưng mà lời ca thì tôi biết chắc rằng không hay rồi, nhưng mà tôi thích cho anh chị em nghe bản ca này. Cái mục đích tôi ca cho anh chị em biết rằng, sau khi mãn khóa học này rồi, cái âm thanh, lời ca của tôi vô trong lỗ tai anh chị em, thì anh chị em nhớ cái âm thanh, tiếng ca đó, là luôn luôn tôi bên cạnh anh chị em để giúp cho anh chị em. Chứ không phải tôi ca cho anh chị em nghe bình thường đâu nhe. Cái lời ca của tôi để nhắc nhở trong lỗ tai của anh chị em là luôn luôn tôi, bên cạnh anh chị em để giúp cho anh chị em cái nào khó khăn nhất, để anh chị em vượt qua khỏi cái khó khăn đó mà anh chị em hoàn thành nhiệm vụ mà Thượng đế giao phó cho anh chị em, giúp cho tất cả mọi người, trong đó có đại gia đình dân tộc của anh chị em.

Bây giờ người Việt nam chắc biết cái bản ca “những đóa hoa sim”. Tôi chỉ ca một bản ruột. Ngoài ra không có bản thứ hai.

Thầy ca “những đóa hoa sim”

Bây giờ tôi mời cô ca sĩ Bulgari lên hát tặng cho anh chị em lớp luân xa 6 này một bản nhạc đặc biệt. Tôi biết rằng cô ca sĩ này sẵn sàng sẽ hiến cho anh chị em một bản ca đặc biệt này. Nhờ lời cho ca sĩ Bulgari.

Cô ca sĩ Bulgari: “Ave Maria”.